

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบบการปฏิบัติงานด้านงานสารบรรณของสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์ ข้าราชการพลเรือน และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน ๒๓๕ คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยคิดสัดส่วนร้อยละ ๕๐ ของประชากรทั้งหมด จำนวน ๔๗๐ คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น ๔ ตอน ตอนที่ ๑ ถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ ๒ ถามเกี่ยวกับข้อมูลงานสารบรรณ สำหรับผู้ปฏิบัติงานสารบรรณ คณะ/ศูนย์/สำนัก ตอนที่ ๓ เป็นคำถามปลายเปิดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสารบรรณ สำหรับผู้รับบริการงานสารบรรณของคณะ/ศูนย์/สำนัก และตอนที่ ๔ เป็นคำถามปลายเปิดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของงานสารบรรณ สำหรับผู้ปฏิบัติงานสารบรรณของคณะ/ศูนย์/สำนัก ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .๙๘๙ โดยใช้วิธีการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง และได้รับแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ทั้งหมดจำนวน ๒๒๒ ชุด หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๔.๔๗ ของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows วิเคราะห์ผลทางสถิติ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปฏิบัติงานสารบรรณของคณะ/ศูนย์/สำนัก ส่วนมากเห็นว่าในเรื่องการรับ - ส่งหนังสือในหน่วยงาน มีการลงทะเบียนที่รับ-ส่งหนังสือที่เป็นระบบ มีขั้นตอนในการรับ - ส่งหนังสือตามลำดับสายงานของหน่วยงาน มีวิธีการตรวจสอบ และติดตามหนังสือที่หน่วยงานรับ

เข้ามา มีการควบคุม ดูแล กำกับ และเร่งรัดงานสารบรรณ ให้ดำเนินไปได้ทันตามกำหนดเวลา มีขั้นตอนในการเสนอหนังสือที่เป็นแนวปฏิบัติเดียวกัน มีผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบความเรียบร้อย ความถูกต้องก่อนนำเสนอหนังสือ มีรูปแบบหนังสือราชการที่เป็นมาตรฐานไว้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงาน มีการแจ้งผู้เกี่ยวข้องทันเวลากรณีที่ได้รับหนังสือด่วนที่ต้องปฏิบัติเร่งด่วน มีการแยกทะเบียนรับ - ส่งหนังสือราชการ (ภายในและภายนอก) ที่เป็นระบบ มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสื่อสาร และในแต่ละปีไม่มีการรวบรวมข้อมูล ปริมาณงานรับ - ส่งหนังสือราชการ รวมทั้งไม่มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการรับ-ส่งหนังสือราชการ เกี่ยวกับการจัดเก็บหนังสือในหน่วยงาน มีการจัดเก็บหนังสือราชการที่เป็นระบบ สะดวกแก่การค้นหา เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วในแต่ละเรื่อง มีการแยกประเภทของหนังสือราชการในการจัดเก็บ แต่ไม่มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดเก็บหนังสือราชการ/เอกสาร สำหรับการทำลายหนังสือในหน่วยงาน พบว่ายังไม่มีการสำรวจหนังสือที่ครบอายุการเก็บ และไม่มีการทำลายหนังสือที่ครบอายุการเก็บ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.๒๕๒๖ ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับการโต้ตอบหนังสือในหน่วยงาน มีผู้รับผิดชอบในการร่างโต้ตอบหนังสือราชการ ที่มีประสิทธิภาพด้านงานสารบรรณ และมีผู้รับผิดชอบในการตรวจทานความถูกต้อง รูปแบบของหนังสือราชการ

ส่วนผู้รับบริการงานสารบรรณของคณะ/ศูนย์/สำนัก ส่วนมากมีความคิดเห็นในเรื่องการรับ-ส่งหนังสือของหน่วยงานว่ามีระบบการรับ-ส่งหนังสือที่เป็นระบบดี มีความพอใจในการรับบริการงานสารบรรณในหน่วยงานในระดับปานกลาง และเห็นควรให้มีการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับงานสารบรรณและการนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ในงานสารบรรณ เพื่อที่จะได้ทำงานได้รวดเร็ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

The purpose of this study was to investigate the working system of the correspondence and secretarial works of Rajabhat Institute Ubon Ratchathani. The samples used in the study were 235 lecturers and civil servants selected by a specified group of 50% of the total population of 470 persons. The instrument for data collection was a questionnaire with reliability of .989 consisting of four parts, namely : part 1 asking the background of the respondent, part 2 asking the information on correspondence and secretarial works from the practitioners working in faculties, centers and offices, part 3 being an open-ended question where the respondent can express his ideas and suggestions, and part 4 being an open-ended question where the respondent can talk about the problems and obstacles of the correspondence and secretarial works in faculties, centers and offices. The researchers collected the data by themselves and were able to recollect 222 copies of the questionnaires or 94.47 % of the whole samples. The statistic procedure used for data analysis was percentage through an SPSS program for Windows.

The research findings revealed that most practitioners working on the correspondence and secretarial works in faculties, centers and offices had a perception that documents received and delivered among offices were systematically registered, followed the procedures and steps designated, checked, monitored, followed-up, accelerated in order to meet the time limit, and forwarded through the same steps of practice. There were the following systems: persons responsible for checking the order and correctness before forwarding the document, a handbook provided with standard models for official letters, notification of people involved at the right time in case of receiving incoming urgent letters, a system of separating the in-coming letters from the out-going ones, (internal and external letters), and use of IT in communication. However, there was no collective information and the number of the received and the delivered letters in each year nor an IT system in receiving and delivering the documents. There were a document filing system which was convenient to retrieve the document needed, and a document classifying system but without using an IT system in filing. Furthermore, there was no system to examine old documents thus there was no disposal of the obsolete documents according to the rules and regulations of the Office of the Prime Minister B.E. 2526. Nevertheless, there were experienced people responsible for drafting correspondence letters, checking the accuracy and the format of the official letters.

For those receiving the services of correspondence and secretarial works, most of them had a perception that the Institute had a sound system of receiving and delivering documents, but they were satisfied with the services at a moderate level and suggested that there be a training program as well as an implementation of IT for secretarial works in order to be faster, more accurate and efficient.

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการกำลังคนในอาชีพต่าง ๆ ความต้องการศึกษาระดับอุดมศึกษา และความต้องการบริการทางการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในท้องถิ่น ช่วงปี พ.ศ. 2545-2549 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย หัวหน้าหน่วยงานภาครัฐ นักการเมือง/ผู้นำท้องถิ่นและผู้ประกอบการ ในจังหวัดอุบลราชธานี 25 คน ในจังหวัดยโสธร 20 คน และในจังหวัดอำนาจเจริญ 19 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักศึกษาระดับอนุปริญา ในจังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร และอำนาจเจริญ จำนวน 1,355 คน และ 310 คน ตามลำดับ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสำรวจเอกสาร แบบสอบถามนักเรียน/นักศึกษา และแบบสอบถามหัวหน้าหน่วยงาน/นักการเมือง/ผู้นำท้องถิ่น/ผู้ประกอบการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการในพื้นที่รับผิดชอบของสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ช่วงปี พ.ศ. 2545 – 2549 ห้าลำดับแรก คือ เกษตรกร รับราชการ ค้าขาย แพทย์/ธุรกิจส่วนตัว/นักการเมือง และนักคอมพิวเตอร์/บัญชี/เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามลำดับ

2. ความต้องการกำลังคน ช่วงปี 2545-2549

2.1 ปี 2545 หน่วยงานและองค์กรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีความต้องการกำลังคนด้านพยาบาลมากที่สุด รองลงมาคือ ทันตแพทย์ และสาธารณสุข ตามลำดับ ในจังหวัดยโสธร มีความต้องการกำลังคนด้านครุสาขาวิชาสามัญ ครุสาขาวิชาวิทย์-คณิตและครุสาข่วชาชีพ และพลานามัย มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการจัดการ ด้านการผลิตทั้งคุณภาพและปริมาณ/ด้านการแปรรูปเชิงธุรกิจ และด้านการผลิต ตามลำดับ และในจังหวัดอำนาจเจริญ มีความต้องการกำลังด้านบริหารมากที่สุด รองลงมาคือ บัญชี และด้านเกษตร ตามลำดับ

2.2 ปี 2546 หน่วยงานและองค์กรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีความต้องการกำลังคนด้านพยาบาลมากที่สุด รองลงมาคือ ทันตแพทย์และสาธารณสุข ตามลำดับ ในจังหวัดยโสธร มีความต้องการกำลังคนด้านครุสาขวิทย์-คณิต มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านครุสาขวิชาสามัญ และด้านการผลิต ตามลำดับ และในจังหวัดอำนาจเจริญ มีความต้องการกำลังคนด้านส่งเสริมการศึกษา มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านคอมพิวเตอร์ และด้านเทคโนโลยีการเกษตร ตามลำดับ

2.3 ปี 2547 หน่วยงานและองค์กรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีความต้องการกำลังคนด้านพยาบาลมากที่สุด รองลงมาคือ ทันตแพทย์ และสาธารณสุข ตามลำดับ ในจังหวัดยโสธร มีความต้องการกำลังคนด้านครุสาขวิทย์-คณิต มากที่สุด รองลงมาคือ ครุสาขวิชาสามัญ และด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อม ตามลำดับ และในจังหวัดอำนาจเจริญ มีความต้องการกำลังคนด้านบริหารมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการเกษตร และด้านคอมพิวเตอร์ตามลำดับ

2.4 ปี 2548 หน่วยงานและองค์กรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีความต้องการกำลังคนด้านพยาบาลมากที่สุด รองลงมาคือ ทันตแพทย์ และสาธารณสุข ตามลำดับ ในจังหวัดยโสธร มีความต้องการกำลังคนด้านครุสาขวิทย์-คณิต มากที่สุด รองลงมาคือ ครุสาขวิชาสามัญ และครูกลุ่มวิชาชีพ ตามลำดับ และในจังหวัดอำนาจเจริญ มีความต้องการกำลังคน ด้านกฎหมายมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการสื่อสารและด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งเท่ากันกับด้านธุรกิจ ตามลำดับ

2.5 ปี 2549 หน่วยงานและองค์กรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีความต้องการกำลังคนด้านพยาบาลมากที่สุด รองลงมาคือ ทันตแพทย์ และสาธารณสุข ตามลำดับ ในจังหวัดยโสธร มีความต้องการกำลังคนด้านครุสาขวิทย์คณิต มากที่สุด รองลงมาคือ ครุสาขวิชาสามัญ และด้านวิเคราะห์วิจัยซึ่งเท่ากันกับ ด้านมวลชนสัมพันธ์ ตามลำดับ และในจังหวัดอำนาจเจริญ มีความต้องการกำลังคน ด้านคอมพิวเตอร์ มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านนักวางแผนและด้านพานิชยกรรมตามลำดับ

3. ความต้องการบริการทางการศึกษา ต้องการให้สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ในเรื่องต่อไปนี้ คือ จัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่หรือผู้สนใจในองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน จัดหลักสูตรระยะสั้น/อบรมระยะสั้น ให้ความรู้ทางการเกษตร การส่งเสริมอาชีพที่หลากหลาย การให้ความรู้ด้านกฎหมายประชาชน และนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ประกอบอาชีพ ตามลำดับ

4. ความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาและอนุปริญญา ในพื้นที่รับผิดชอบของสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี พบว่า

4.1 นักเรียน/นักศึกษาต้องการศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี คิดเป็นร้อยละ 62.9

4.2 สาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ในห้าลำดับแรก คือ คอมพิวเตอร์ศึกษา พลศึกษา การบริหารธุรกิจ วิทยาการคอมพิวเตอร์ และภาษาอังกฤษ / สาธารณสุขชุมชน ตามลำดับ

การศึกษาการเจริญของจุลินทรีย์สามสายพันธุ์คือ *A. oryzae* TISTR 3203, *A. parasiticus* IMI 102566 และ *R. oligosporus* TISTR 3001 ที่เพาะบนสายพันธุ์เดียว แบบร่วมกันสองสายพันธุ์และแบบสามสายพันธุ์รวมกันในอาหาร coconut agar ที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส นาน 96 ชั่วโมง พบว่าการเจริญของเชื้อซึ่งวัดจากขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของโคโลนีเรียงจากมากไปน้อยคือ *R. oligosporus*, *A. parasiticus* และ *A. oryzae* วัดได้ 90 (เต็มจาน) 64 และ 34 มิลลิเมตรตามลำดับ เมื่อศึกษาการผลิตสารพิษอะฟลาทอกซินแบบให้อาหารสูตรดัดแปลง coconut agar และแบบ TLC พบว่ามี 2 สภาวะที่ผลิตสารพิษอะฟลาทอกซินคือ สภาวะที่เพาะเชื้อ *A. parasiticus* สายพันธุ์เดียวและสภาวะที่เพาะเชื้อสองสายพันธุ์คือ *A. oryzae* ร่วมกับ *A. parasiticus* ขณะที่การเพาะแบบสายพันธุ์เดียวของเชื้อ *A. oryzae* และ *R. oligosporus* การเพาะแบบสองสายพันธุ์ระหว่าง *A. oryzae* กับ *R. oligosporus* ระหว่าง *A. parasiticus* กับ *R. oligosporus* และการเพาะเชื้อแบบสามสายพันธุ์รวมกันไม่มีการผลิตสารพิษอะฟลาทอกซิน

ผลการศึกษาคุณสมบัติการย่อยแป้งของเชื้อ *A. oryzae* TISTR 3203 และ *R. oligosporus* TISTR 3001 โดยการวัด clear zone diameter และ radius of clear zone ในอาหาร starch agar พบว่าเชื้อ *R. oligosporus* วัดได้ 31.0 และ 3.5 มิลลิเมตรตามลำดับ สำหรับ *A. oryzae* TISTR 3203 วัดได้ 18.0 และ 2.0 มิลลิเมตรตามลำดับ คุณสมบัติการย่อยโปรตีนของเชื้อทั้งสองในอาหาร skim milk agar พบว่าเชื้อ *R. oligosporus* วัดได้ 31.0 และ 3.0 มิลลิเมตร สำหรับ *A. oryzae* TISTR 3203 วัดได้ 23.0 และ 4.0 มิลลิเมตร ตามลำดับ

จากการศึกษาการยับยั้งการผลิตสารพิษอะฟลาทอกซินในการหมักโคจิเต้าเจี้ยวระดับการทดลองแบบกึ่งปลอดเชื้อพบว่า โคจิเต้าเจี้ยวที่ใช้เชื้อผสมระหว่าง *A. oryzae* กับ *A. parasiticus* มีการผลิตสารพิษอะฟลาทอกซิน ในขณะที่โคจิเต้าเจี้ยวที่เพาะด้วยเชื้อแบบสายพันธุ์เดียวของ *A. oryzae* และแบบสามสายพันธุ์รวมกันระหว่าง *A. oryzae* กับ *R. oligosporus* และ *A. parasiticus* ไม่ผลิตสารพิษอะฟลาทอกซิน แต่เมื่อนำโคจิเต้าเจี้ยวที่เพาะด้วยเชื้อแบบสายพันธุ์เดียวของ *A. oryzae* และแบบสามสายพันธุ์รวมกันไปผลิตเต้าเจี้ยวพบว่า ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีกลิ่นเหม็นอับจึงไม่ควรหมักโคจิเต้าเจี้ยวแบบปลอดเชื้อ

ผลการขยายขนาดการผลิตเต้าเจี้ยวที่ใช้เชื้อ *A. oryzae* TISTR 3203 สายพันธุ์เดียว(เชื้อเดี่ยว) และที่ใช้เชื้อผสมสองสายพันธุ์ระหว่าง *A. oryzae* TISTR 3203 กับ *R. oligosporus* TISTR 3001(เชื้อผสม) ในระดับอุตสาหกรรมขนาดเล็ก 8 ลิตร พบว่าโคจิเต้าเจี้ยวที่ใช้เชื้อเดี่ยวจะมีปริมาณความชื้น น้ำตาลรีดิวซิงและค่าพีเอชสูงกว่าเต้าเจี้ยวที่ใช้เชื้อผสมยกเว้นปริมาณกรดจะมีค่าต่ำกว่า เต้าเจี้ยวที่ใช้เชื้อเดี่ยวมีปริมาณความชื้นโปรตีน คาร์โบไฮเดรต เถ้า กรด น้ำตาลรีดิวซิง (mg/ml) และค่าพีเอชไม่แตกต่างกันมากนัก ยกเว้นปริมาณของไขมันที่เต้าเจี้ยวเชื้อเดี่ยวจะสูงกว่ามากวัดได้ร้อยละ 8.23 ในขณะที่เต้าเจี้ยวเชื้อผสมวัดได้ร้อยละ 3.92 เต้าเจี้ยวที่ใช้เชื้อเดี่ยวมีค่าคะแนนทางประสาทสัมผัสโดยรวมเป็น 13.59 จาก 20 คะแนน ซึ่งมากกว่าเต้าเจี้ยวที่ใช้เชื้อผสมที่ได้ 12.00 จาก 20 คะแนน โดยเต้าเจี้ยวเดี่ยวมีค่าคะแนนทางประสาทสัมผัสด้านสีสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ มีคะแนนด้านกลิ่นสูงกว่าแต่มีค่าคะแนนด้านรสและลักษณะเนื้อสัมผัสต่ำกว่าเต้าเจี้ยวที่ใช้เชื้อเดี่ยว

Three strains of mold, *Aspergillus oryzae* TISTR 3203, *A. parasiticus* IMI 102566 and *Rhizopus oligosporus* TISTR 3001 were studied for growth. Seven variations, viz. three individual strains, three pair strains and one all three strains were cultivated on coconut agar at 37 C for 4 days. Maximum growth in terms of increase in colony diameter of *A. oryzae*, *A. parasiticus* and *R. oligosporus* among all combinations were found to be 90 mm (plate full), 64 mm and 34 mm respectively. Alfatoxin production test by coconut agar and TLC were carried out. The single strain of *A. parasiticus* and the pair of *A. oryzae* and *A. parasiticus* could produced alfatoxin while the other 5 combinations could not produce.

The ability of starch digestion test by starch agar in term of clear zone diameter and radius of clear zone of *A. oryzae* and *R. oligosporus* were compared at 37 C for 24 hours. It was found that the ability of starch digestion test of *A. oryzae* were 18.0 mm and 2.0 mm and *R. oligosporus* were 31.0 mm and 3.5 mm respectively. The ability of protein digestion by skim milk agar of *A. oryzae* and *R. oligosporus* were compared in the same condition, too. The result shown that *A. oryzae* was found as 23.0 and 4.0 mm and *R. oligosporus* was found as 31.0 and 3.0 mm respectively.

Inhibition of alfatoxin production during semi-aseptic fermentation of soybean-Koji by pure strain of *A. oryzae*, mixed strains between *A. oryzae* and *A. parasiticus* and mixed strains between *A. oryzae* and *A. parasiticus* and *R. oligosporus* were studied. Alfatoxin production had shown in soybean-Koji which used mixed strains between *A. oryzae* and *A. parasiticus* but not in Koji which used pure strain of *A. oryzae* and mixed strains between *A. oryzae* and *A. parasiticus* and *R. oligosporus*. Tao chieo that produced by aseptic fermentation have had bad smell. So aseptic fermentation of soybean-Koji was not suitable.

The production of Tao-chieo by pure strain of *A. oryzae* (pure strain) and mixed strains between *A. oryzae* and *R. oligosporus* (mixed strains) in a small industrial scale 8 liters are as follow : the pure strain of soybean-Koji gave higher moisture and reducing sugar content and pH value but lower acidity content than the mixed strains of soybean-Koji. Tao chieo obtained from the pure strain and the mixed strains gave not very difference of moisture, protein, carbohydrate, ash acidity and reducing sugar content and pH value but only crude fat content which were 8.23 % and 3.92 % respectively. Tao chieo produced by the pure strain had higher total sensory score (13.59/20) than by the mixed strains (12.00/20) that significantly higher color score and higher smell score but lower flavor and texture score of the pure strain were found.

ชื่อเรื่องงานวิจัย

เครื่องมือวัดศักย์เวกเตอร์

ชื่อผู้วิจัย

นาย สุธิ บุญช่วย

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ รักษาดิ ทาโพธิ์

งานวิจัยนี้เป็นการสร้างเครื่องมือที่จะใช้วัดศักย์เวกเตอร์ของสนามแม่เหล็ก โดยใช้หลักการเหนี่ยวนำ เมื่อเกิดศักย์เวกเตอร์จากแหล่งกำเนิดที่มีลักษณะกึ่งเหลี่ยมจัตุรัส และตัวรับการเหนี่ยวนำที่มีลักษณะเป็นขดลวดตามยาว โดยมีความยาว 3 เมตร กว้าง 2.5 เซนติเมตร ซึ่งจะทำให้วัดขนาดและทิศทางของศักย์เวกเตอร์ จะได้ว่าแรงเคลื่อนไฟฟ้าที่วัดได้จากการเหนี่ยวนำจะมีค่ามากที่สุดเมื่อ ระยะเวลาของตัวรับการเหนี่ยวนำตั้งฉากกับทิศของศักย์เวกเตอร์ของสนามแม่เหล็ก

Research Title	The Measurement Vector Potential of Magnetic Field
Author	Mr. Sutce Boonchui
Advisor	Mr. Rugchat Thapo

This Research is to make an instrument that will be used to measure the vector potential of magnetic field. When the vector potential is made to occur by square source the induction acceptor which is a conduction coil, long 3 meters and wide 2.5 centimeters, will be used to determine the size and direction of the vector potential. When the result of experiment is maximum then plane of the induction acceptor will be in place perpendicular with the vector potential.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเทคโนโลยี และวัฒนธรรมอันเป็นภูมิปัญญาของท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี และค้นหาองค์ความรู้จากเทคโนโลยีเหล่านั้นโดยใช้วิธีการสุ่มคือหลักการทฤษฎีทางสถิติ ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 29 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง(Purposive sampling)จากกลุ่มภูมิปัญญาท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีซึ่งได้จากการศึกษาเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจเป็นแบบสัมภาษณ์ซึ่งมีโครงสร้างหลักคือตอนที่ 1 เกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูล ตอนที่ 2 เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีหรือหลักการซึ่งองค์ประกอบภายในจะตามเกี่ยวกับนิยาม กลไกการทำงานและการประยุกต์เทคโนโลยีนั้น ๆ ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาองค์ความรู้โดยใช้เครื่องมือทางสถิติของศูนย์วิทยาศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานีคือ Linear Air Track, Young's Modulus App., Autobomb, Archimedes' App.) Foucault Pendulum, Acoustic Analyzer

ผลการศึกษามีดังนี้

(1) ได้เทคโนโลยีและนวัตกรรม 17 ชนิดคือ ครกกระเดื่อง เครื่องนวดข้าว เกวียน แคน อีว หลี บั้งไฟตะไล ขลุ่ยนก ไหวด พิณ ขอและซิกควาย เครื่องดักหนู กัดกนก(เพนียด) บั้งไฟหมื่น บั้งไฟแสน ลูกกลิ้งปลูกหอม ซึ่งได้เก็บไว้ในฐานข้อมูลเทคโนโลยีท้องถิ่นที่โปรแกรมวิชาฟิสิกส์แล้ว

(2) ทั้ง 17 เทคโนโลยี มีพื้นฐานบน Basic Principles ของ Mechanics หรือ Newtonian Mechanics อย่างชัดเจนทุกเทคโนโลยี

The purposes of this study were to collect various local technologies and innovations which are exactly Ubonratchathani local wisdom, and to search the bodies of knowledge from those by means of principles and theories of physics. The informants were people in 20 Amphurs, and 5 sub – districts (Ging Amphurs).29 of them were selected by purposive sampling technique from the local wisdom classified in various related documents .The research instruments were an interview questionnaire and physics instruments of the RIU science center. The questionnaire had typical structures . The first section was about the informants. The second was about technologies or innovations which had intrinsic components about definition , mechanism,and application of those technologies. The information was then analyzed to investigate the bodies of knowledge by means of Newtonian mechanics. The physics apparatus also used in this process were: Linear Air Track , Young's Modulus Apparatus, Autobomb, Archimedes' Apparatus, Foucault pendulum, Acoustic Analyzer.

The results were as follows:

1. 17 technologies and innovations were collected in physics program data bases as follows:

- (1) Krog – Graduung
- (2) Rice Massage Mechine
- (3) Cart
- (4) Panpipe
- (5) Ewe
- (6) Lhi
- (7) Local Rocket (Bangfai Talai)
- (8) Bird flute
- (9) Voat
- (10) Lute
- (11) Khor and Khik Kwai
- (12) Mouse trap
- (13) Bird trap
- (14) Bangfaimuan
- (15) Bangfaisaen
- (16) Onion Roller
- (17) Gratipkhow

2. All the technologies and innovations are clearly based on Newtonian physics.

หัวข้องานวิจัย	การประเมินคุณลักษณะบัณฑิตวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาสังกัดภาครัฐ และเอกชน
ผู้วิจัย	นางวบุภา สุขยัค
สาขา	การศึกษาปฐมวัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินคุณลักษณะบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา สังกัดภาครัฐและเอกชน ข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะสอดคล้องตามที่โปรแกรมวิชากำหนด และสอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานที่ใช้บัณฑิต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ และบัณฑิตวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนครูระดับก่อนประถมศึกษา ครูระดับประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และผู้ปกครองเด็กระดับก่อนประถมศึกษาได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยประเมินเกี่ยวกับคุณลักษณะบัณฑิตวิชาเอกการศึกษาปฐมวัยที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาสังกัดภาครัฐและเอกชน จำนวน 85 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบประเมินทั้งฉบับ 0.92

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยภาพรวม พบว่า บัณฑิตวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาสังกัดภาครัฐและเอกชน มีคุณลักษณะ สอดคล้องกับคุณลักษณะที่โปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี กำหนดในระดับมากทุกด้าน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บัณฑิตวิชาเอกการศึกษาปฐมวัยมีคุณลักษณะสอดคล้องกับคุณลักษณะที่โปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัยกำหนดในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย และเหมาะสมกับวิชาชีพซึ่งมีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด

Research Title : An Evaluation of Characteristics of the Early Childhood Education Graduates of Rajabhat Institute Ubon Ratchatani working in Governmental and Private Schools.

Researcher : Mrs. Wayupa Sookaud

Major : Early Childhood Education

The purpose of this study was to evaluate characteristics of the early childhood education graduates from Rajabhat Institute Ubon Ratchathani working in governmental and private schools. The gained information will be used to restructure the curriculum and develop the instructional activities for the under graduate students to achieve the desirable characteristics needed by the Early Childhood Education Program and those schools.

The subjects used in this study were administrators or assistant administrators, and the early childhood education graduates which included the population. The rest of the subjects who were preschool teachers, elementary teachers teaching in both elementary school and the schools of the expansion of educational opportunity and the early childhood pupils' parents assigned by simple random sampling.

The instrument used for data collection constructed by the researcher consisted 85 items of rating scale evaluation inventory with the reliability value of .92 .

The collected data were analyzed by the use of arithmetic mean, standard deviation, and the research findings were as follows :

It was found that the graduates working in both governmental and private schools had desirable characteristics and were rated at a high level.

When each item of the characteristics was considered, it was also found to be rated at a high level except the item concerning the graduates dressing that was rated at the highest level.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับภูมิด้านทานสารเสพติดคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่่วงค์ จังหวัดนครสวรรค์ และเพื่อเปรียบเทียบระดับภูมิด้านทานสารเสพติดคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่่วงค์ จังหวัดนครสวรรค์ระหว่างตัวแปรด้านเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสภาพครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่่วงค์ จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 21 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 365 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบ 2 ขั้น ((Two-stage Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดภูมิด้านทานสารเสพติด จำนวน 55 ข้อความ ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบวัดนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และแบบวัดสัมพันธภาพในครอบครัว จำนวน 25 ข้อความ ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบวัดนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่่วงค์ จังหวัดนครสวรรค์ มีภูมิด้านทานสารเสพติดอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบระดับภูมิด้านทานสารเสพติดของนักเรียนระหว่างตัวแปร
ด้านเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสภาพครอบครัว พบว่า

2.1 นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีระดับภูมิด้านทานสารเสพติดแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีระดับภูมิด้านทานสารเสพติด
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 นักเรียนที่มีสภาพการใช้สารเสพติดในครัวเรือนต่างกันมีระดับภูมิด้านทาน
สารเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีระดับภูมิด้านทานสารเสพติดไม่
แตกต่างกัน

2.5 นักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนของครอบครัวต่างกันมีระดับภูมิด้านทาน
สารเสพติดไม่แตกต่างกัน

2.6 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับภูมิด้านทานสารเสพติด
ไม่แตกต่างกัน

2.7 นักเรียนที่บิดามารดามีลักษณะการอยู่ร่วมกันต่างกันมีระดับภูมิด้านทาน
สารเสพติดไม่แตกต่างกัน

2.8 นักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบุคคลต่างกันมีระดับภูมิด้านทานสารเสพติด
ไม่แตกต่างกัน

2.9 นักเรียนที่มีระดับสัมพันธภาพในครอบครัวต่างกันมีระดับภูมิด้านทาน
สารเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

This research was aimed at studying the level of resistance to drug addiction of Prathom Suksa 6 students in schools affiliated to the Office of Mae Wong District Primary Education, Nakhon Sawan Province and comparing the level of resistance to drug addiction of the students among sex, learning achievement and family conditions. The samples used in this research including 365 students from 21 schools of Prathom Suksa 6 students during the first semester of 2001 Academic Year, were selected through the Two-stage sampling technique. The instruments used included 55-item test for measuring the level of resistance to drug addiction and 25-item test for measuring family relation level. The collected data were analyzed by computing means, standard deviation, t-test and One Way ANOVA and were presented through tables with description.

The major findings were as follows :

1. The level of resistance to drug addiction of Prathom Suksa 6 students in schools affiliated to the Office of Mae Wong District Primary Education, Nakhon Sawan Province was high.

2. The comparison of resistance to drug addiction level among variables relating to students showed that :

2.1 The level of resistance to drug addiction of male and female samples was statistically different at .05 level of significance.

2.2 The students with different level of learning achievement displayed of resistance to drug addiction statistically different at .01 level of significance.

2.3 Respecting the family drug consuming conditions, it was found that of resistance to drug addiction was statistically different at .05 level of significance.

2.4 Concerning the parents' occupations, the level of resistance to drug addiction was not statistically different.

2.5 Respecting the family's incomes per month, the level of resistance to drug addiction was not statistically different.

2.6 Regarding the parents' education , the level of resistance to drug addiction was not statistically different.

2.7 With regard to their parents' living-together the level of resistance to drug addiction was not statistically different.

2.8 Concerning the persons who shared their house while studying, the level of resistance to drug addiction was not statistically different.

2.9 As for students' family relation status level, the level of resistance to drug addiction was statistically different at .01 level of significance.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ (1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของชาวต่างประเทศต่อการใช้ทรัพยากรสารสนเทศและบริการของสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยพายัพ (2) เพื่อศึกษาสภาพการใช้ทรัพยากรสารสนเทศและบริการห้องสมุดของชาวต่างประเทศในสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยพายัพ (3) เพื่อศึกษาปัญหาของชาวต่างประเทศในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศและบริการของสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยพายัพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ คณาจารย์และนักศึกษาชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยพายัพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 47 คน ที่ใช้บริการที่สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยพายัพ

ผลการวิจัยพบดังนี้

1. คณาจารย์และนักศึกษาชาวต่างประเทศ มีการใช้ทรัพยากรสารสนเทศประเภทวารสารมากที่สุด โดยมีความพึงพอใจในระดับมาก และมีการใช้บริการถ่ายเอกสารมากที่สุด โดยมีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังพบว่าคณาจารย์และนักศึกษาชาวต่างประเทศไม่ได้มีการใช้ทรัพยากรสารสนเทศและบริการห้องสมุดบางประเภท เนื่องจากไม่ทราบว่ามีการใช้ทรัพยากรสารสนเทศและบริการบางประเภทในห้องสมุด

2. คณาจารย์และนักศึกษาชาวต่างประเทศใช้ห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าและอ่านหนังสือ/เอกสาร ประกอบการเรียน/สอน ซึ่งมีความถี่ในการใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละ 2-3 ครั้งมากที่สุด โดยมีระยะเวลาในการใช้ห้องสมุดแต่ละครั้งมากกว่า 1 ชั่วโมง นอกจากนี้ยังพบว่าคณาจารย์และนักศึกษาชาวต่างประเทศมีวิธีการค้นหาข้อมูลห้องสมุดโดยใช้คอมพิวเตอร์สำหรับสืบค้นข้อมูล

3. ปัญหาของคณาจารย์และนักศึกษาชาวต่างประเทศในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศและบริการของสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยพายัพ ปัญหาหลักที่พบคือหนังสือที่ต้องการไม่มีในห้องสมุด หนังสือตำราสมัย หนังสือพิมพ์และวารสารภาษาต่างประเทศที่มีอยู่มีไม่เพียงพอกับความต้องการในระดับมาก และพบว่าเมื่อคณาจารย์และนักศึกษาชาวต่างประเทศประสบปัญหาในการใช้ห้องสมุดมักใช้วิธีการสอบถามบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ห้องสมุดมากที่สุด

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยคือ คณาจารย์และนักศึกษาชาวต่างประเทศต้องการให้บรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่มีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และต้องการให้ห้องสมุดจัดเตรียมห้องค้นคว้าที่มีอุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น อินเทอร์เน็ต และเคเบิลทีวี เป็นต้น

This study had three main objectives: (1) to study the satisfaction of foreign users of library materials and services at Payap University Library; (2) to study their utilization of library materials and services; and (3) to study their problems of using library materials and services at Payap University Library.

Research material was a questionnaire. Samples were 47 foreign faculty members and students at Payap University during second semester of 2001 academic year.

The findings were as follow :

1. The findings indicated that foreign users were highly satisfied with serials, and photocopy service. In addition, it was found that they could not use certain library materials and services because they did not know whether there were available.

2. The purpose of using the library of foreign users were to search and read books for their study and teaching. Frequency of their using the library were 2-3 times per week and more than one hour at each times. Most of them searched library materials by using Online Public Access Catalog (OPAC).

3. The main problems in using the library materials and services were the needed books were not available, books were out of date, number of foreign newspapers and serials titles were

insufficient for their needs. When they encountered problems in using library, they most preferred asking librarians or library staffs.

The findings suggested that foreign users recommended that librarians and library staffs should improve their English speaking skills and the library should have more modern facilities to serve users such as internet and cable T.V., etc.

ในการศึกษาถึง ระบบบัญชีที่เหมาะสมของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ: กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาระบบบัญชีที่กองทุนหมู่บ้านใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งมีการพัฒนารูปแบบการบันทึกบัญชีจากเดิม คือ ใช้ระบบบัญชีแบบบันทึกรายการรวมกัน ทั้งเงินกองทุน 1 ล้านบาท และเงินออม โดยถือเป็นกิจกรรมเดียวกัน เปลี่ยนมาเป็น ระบบบัญชีที่มีการบันทึกรายการแยกออกจากกัน ระหว่างเงินกองทุน 1 ล้านบาท และเงินออม เพื่อให้การบันทึกบัญชีควบคุมได้ถูกต้อง ครบถ้วนยิ่งขึ้น โดยใช้วิธีการสอบถามโดยการสัมภาษณ์ คณะกรรมการหมู่บ้านที่มีหน้าที่จัดทำบัญชี จำนวน 10 หมู่บ้าน ในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน พร้อมทั้งสังเกตวิธีการปฏิบัติงานและศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ระเบียบ คู่มือการทำบัญชีและรายงาน ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โดยนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณา ตรวจสอบและทำการประมวลผล การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการศึกษาพบว่า ระบบบัญชีของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเป็นโครงการใหม่ ในครั้งแรกนั้น กรมบัญชีกลางได้จัดทำคู่มือปฏิบัติงาน โดยกำหนดให้บันทึกบัญชีแบบรวมกิจกรรมทั้งกิจกรรมเงินออมและกิจกรรมเงินกองทุน 1 ล้านบาท ต่อมาได้มีการพัฒนาระบบบัญชี โดยให้บันทึกบัญชีแบบแยกกิจกรรม เพื่อให้สามารถวัดผลการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมได้

อีกทั้งกรมบัญชีกลางได้ออกคู่มือการปฏิบัติงานใหม่ โดยในคู่มือได้บอกรายละเอียดในการบันทึกบัญชีรวมทั้งเอกสารประกอบการบันทึกบัญชี และการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างครบถ้วน มีการควบคุมภายในที่ดี และสามารถตรวจสอบได้ ดังนั้น ในการศึกษาค้นคว้านี้ จึงพบว่า มีการปฏิบัติทางบัญชีที่แตกต่างกัน บางหมู่บ้านยังคงใช้ระบบบัญชีแบบรวมกิจกรรมตามคู่มือเดิม บางหมู่บ้านก็เปลี่ยนไปใช้ระบบบัญชีแบบใหม่ นอกจากนั้นยังพบว่า การที่กรมบัญชีกลางไม่ได้จัดฝึกอบรมระบบบัญชีแบบแยกกิจกรรมตามคู่มือใหม่ และไม่ได้จัดเตรียมชุดเอกสารและสมุดบัญชี แจกจ่ายให้ทุกหมู่บ้านพร้อมใช้งานเป็นแบบเดียวกัน จึงทำให้เกิดความยุ่งยาก ในการจัดทำเอกสารและการบันทึกบัญชี ก่อให้เกิดการจัดทำเอกสารและการบันทึกบัญชีที่ไม่ครบถ้วน และไม่สามารถตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผลทำให้ไม่สามารถจัดทำรายงานการเงินประจำเดือนได้

ระบบบัญชีกองทุนหมู่บ้าน กำหนดให้มีการจัดทำรายงานการเงินใน 2 ลักษณะ คือ รายงานการเงินประจำเดือน และรายงานการเงินประจำปี ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ในการจัดทำรายงานประจำปีนั้น ยังไม่มีกองทุนหมู่บ้านใดได้จัดทำ เนื่องจากการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านยังไม่สิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี 12 เดือน นอกจากนั้นยังพบว่าผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่มิได้เป็นผู้จบการศึกษาจากสาขาวิชาการบัญชีโดยตรง ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. กรมบัญชีกลาง ควรจัดทำเอกสาร สมุดบัญชี และทะเบียนคุมต่าง ๆ แจกจ่ายให้ทุกหมู่บ้าน ให้ครบถ้วน สมบูรณ์ จะทำให้ทุกหมู่บ้านปฏิบัติถูกต้อง เหมือนกัน โดยไม่แจกจ่ายคู่มือเพียงอย่างเดียว เพราะก่อให้เกิดความยุ่งยากในการถ่ายเอกสารตามคู่มือและก่อให้เกิดการปฏิบัติทางบัญชีที่แตกต่างไม่ครบถ้วนถูกต้อง

2. ฝึกอบรม ผู้ทำบัญชีของกองทุนหมู่บ้าน และผู้ตรวจสอบ เพื่อเพิ่มความรู้ทางด้านบัญชี โดยจัดให้มีการอบรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงาน และแจ้งให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงของระบบบัญชีต่าง ๆ จะได้ปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน

3. ควรจัดให้มีระบบเงินสคงย่อย สำหรับจ่ายค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดต่าง ๆ ของกองทุนหมู่บ้านที่เกิดขึ้น โดยกำหนดให้มีการตั้งวงเงินสคงย่อย และการเก็บรักษาเงินสคงย่อย ให้เป็นแนวทางเดียวกัน เพื่อช่วยลดภาระของกรรมการหมู่บ้านในการสำรองจ่ายค่าใช้จ่าย

4. ควรจัดอบรมบัณฑิตอาสาประจำแต่ละหมู่บ้านโดยเพิ่มความรู้ ความสามารถ ในด้านบัญชี เพื่อจะได้ช่วยแนะนำผู้ทำบัญชีของกองทุนหมู่บ้านได้

According to the studies regarding An Appropriate Accounting System of Community Fund and Community of Nation: Case Study Amphoe Mueang Nan, the main point was to study the village's current account system. This system arrived from using total accounts (1 million baht funds and savings altogether) before it was changed to separate accounts in order for its effectiveness. This was done through interviews among 10 villages in Amphoe Mueang Nan, along with witnessing and studying materials and manuals from those villages. The outcome was then summarized, tested and evaluated.

As a result, most of the users did change from using total accounts (2 accounts mentioned above added together) to two separate accounts/activities. Other papers needed were also used as part of the initial accounting system and to also help with financial preparation as stated in the manual.

Most of the people are satisfied with the current account system since it's user friendly. People feel at ease following along the manuals. All the papers are very systematic in that it is very thorough and can be tested for security reasons as well. Another reason being its low cost of the production.

The account system comes in two types. One being monthly account and the other being yearly account. The study has shown that no village has ever done the latter. This being the fact that the monthly accounts in the villages haven't been able to reach 12-month plan just yet. Though most accountants think that this would bring up problems such as minor/major mistakes and tardiness of the production since most of the people in charge of accounting don't have accounting degrees. So, workshops and classes about producing and developing yearly accounts have been proposed. Experts in the field have been asked to assist and advise people in need.

Nowadays, countries and cities throughout are getting 1 million baht funds more and more. Therefore, government should see this as a priority and its importance to develop each of the village's account system. This study should be very helpful to the ones in need and the people associated to think of the ways to fix and improve the system, so each of the villages' systems will be effective and prosperous in the future use.

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทของพื้นที่บริเวณโป่งเดือด อำเภอมะนัง จังหวัด เชียงใหม่และสถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากในอดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อรวบรวมข้อมูลและ วิเคราะห์หากลยุทธ์และแนวทางการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ที่ใช้ในการศึกษานี้ มีทั้งหมด 5 กลุ่ม ได้แก่ อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแป๋ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย นักท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มาใช้บริการ รวมถึงหัวหน้าและประชาชนในท้องที่ วิธีการศึกษาได้เลือกใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยอาศัยการ สัมภาษณ์ การสำรวจและการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดย วิธีการ SWOT ได้ผลดังนี้

จุดแข็ง คือ พื้นที่บริเวณโป่งเดือดมีองค์ประกอบที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จทั้ง 3 ประการ ได้แก่ 1) มีถนนทางเข้าสะดวก 2) มีสิ่งอำนวยความสะดวก (กำลังจะก่อสร้างแล้วเสร็จ) และ 3) มีสิ่งดึงดูดใจหลายอย่าง เช่น บ่อน้ำพุร้อน หมู่บ้านกะเหรี่ยง เส้นทางทิวไร่ การขี่ช้างและล่องแพ ซึ่ง กำลังเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

จุดอ่อนก็คือ ความไม่พร้อมของหน่วยงานที่รับผิดชอบพื้นที่ ทั้งในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านการบริหารจัดการ

โอกาส คือ ง่ายต่อการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ เพราะสอดคล้องกับปีสากลแห่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและแนวโน้มนักท่องเที่ยวเดินทางมาประเทศไทยมากยิ่งขึ้นด้วย

อุปสรรค คือ สิ่งแวดล้อมภายนอกที่ควบคุมไม่ได้ เช่น พระราชบัญญัติของอุทยานแห่งชาติ การห้ามไม่ให้มีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ซึ่งยากต่อการแก้ไข

สรุปได้ว่า โป่งเดือดยังไม่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพราะมีองค์ประกอบหลักไม่ครบ 4 ประการตามแนวความคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กล่าวคือ 1) ด้านพื้นที่ 2) ด้านการจัดการ 3) ด้านกิจกรรมและกระบวนการ 4) ด้านการมีส่วนร่วม

สำหรับผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนาโป่งเดือดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ดังนี้ 1) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อม 2) การให้การศึกษา สร้างจิตสำนึกและการสื่อความหมายธรรมชาติ 3) การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น 4) การส่งเสริมการตลาดและบริการนำเที่ยว 5) การบริหารจัดการและ 6) การประชาสัมพันธ์

สิ่งที่ต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน คือ การจัดทำแนวทางการบริหารจัดการ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่จะมาใช้บริการเป็นจำนวนมากขึ้น เนื่องจากสิ่งอำนวยความสะดวกที่กำลังจะดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จ เช่น บ้านพักและห้องอาบน้ำแร่ พร้อมทั้งการอบรมให้ความรู้ สร้างความเข้าใจ แก่เจ้าหน้าที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อให้พื้นที่บริเวณโป่งเดือดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีการพัฒนาแบบยั่งยืนต่อไป

The objective of this study is to and the situation of eco-tourism from the period since this present to gather the problems and obstacles to be able stratagem and suggestion for development tourism place .

The study groups consisted of

1. Huai Nam Dang national park.
2. Offices of government organization working in the district sector of Phar-Phaa.
3. Thailand Authority of tourism. (Northern)
4. Tourists and Guides at the study site.
5. Head and Residents at the study site.

The employed method of the study focused on qualitative data acquired through semi-structured interviews, on-site exploration and observation conducted with participants of the study groups.

The result of the study shows that there are 3 profitable factors that support the area as a local tourist attraction. They are as following:

1. Amenity, convenient accesses to the site.

2. Accessibility, which are being built at present.
3. Attraction and activities: such as, hot spa, hilltribe village, trekking, elephant riding, bamboo rafting. All these are popular among foreign tourists.

Weakpoints of Pong Duet as a tourist attraction found from this study is the lack of good human resources, budget and efficient management.

In order to eliminate the weakpoints, it is beneficial to promote the site according to international eco-tourism year and the trends of a numbers of tourists visiting Thailand.

However, there are some obstacles that confine the development of the site. They are uncontrolled external factors: such as national park laws, the restriction of local community participation.

In conclusion, Pong Duet is not considered as a eco-tourism site due to the fact that it does not compose of all 4 elements in the really of eco-tourism which are 1) area site 2) management 3) activities and process 4) local community participation.

According, to the data analysis, several strategies and tactic can be implemented. In order to develop Pong Duet as a tourist attraction; for examples, 1) improving foundation structure and environmental management 2) giving education to build good morals towards nature and environment 3) strengthening participation in local community 4) promoting tourism marketing and services 5) improving management 6) boosting public relations.

The most important and urgent thing needed to operate is setting up a good management in favor of supporting a great numbers of tourists visiting the site as facilities are being built; for instance, accommodation, hot spa room. Furthermore, it is essential to train and give education to officials and any persons working in this field for their better understanding. All these mentioned above is to promote Pong Duet as a sustainable eco-tourism site.

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารการลงทุนของผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรแบบผสมผสานของเกษตรกรในเขตอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ประชากรที่ใช้ศึกษาคือ เกษตรกรที่ทำการเกษตรแบบดั้งเดิม 15 คน เกษตรกรที่ทำการเกษตรแบบผสมผสาน 15 คน และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร 18 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ผลใช้ค่าความถี่ ร้อยละ และการบรรยายเชิงพรรณนา ได้ผลการศึกษาดังนี้

1. ในด้านรูปแบบการทำเกษตรกรรม เกษตรแบบดั้งเดิมส่วนใหญ่ทำการเกษตรเชิงเดี่ยวมากกว่าแบบผสมผสาน ส่วนเกษตรแบบผสมผสานเน้นการเลี้ยงสัตว์ผสมผสานเป็นหลัก
2. สำหรับการบริหารการลงทุน ในด้านบุคลากรหรือแรงงาน (Man) เกษตรผสมผสานมีการจ้างแรงงานสูงมาก (ร้อยละ 93.3) แต่เกษตรแบบดั้งเดิมจ้างเพียงร้อยละ 33.3 นอกนั้นใช้แรงงานตนเอง ส่วนการนำเครื่องจักรมาใช้งาน (Machine) เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่ม ได้นำมาใช้ในกระบวนการผลิตค่อนข้างมาก สำหรับด้านการเงิน (Money) เกษตรกรแบบผสมผสานมีรายได้ดีกว่าเกษตรแบบดั้งเดิมมาก และในด้านการจัดหาวัสดุทำการเกษตร (Material) เกษตรแบบดั้งเดิมเน้นที่การซื้อพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ แต่เกษตรแบบผสมผสานเน้นการลงทุนพื้นฐาน
3. เกษตรกรแบบดั้งเดิมและแบบผสมผสานมีโอกาสได้รับความรู้และการฝึกอบรมเท่า ๆ กัน แต่เกษตรกรที่ทำการเกษตรแบบดั้งเดิมได้รับความรู้ที่หลากหลายกว่า ส่วนในทางปฏิบัติเกษตรแบบผสมผสานได้ผลมากกว่า

4. เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่ม ประสบปัญหาด้านปัจจัยการผลิตมากที่สุด รองลงมาคือ ไม่มี
ความรู้ที่ถูกต้องด้านการเกษตรแบบผสมผสาน ขาดการรวมกลุ่มเพื่อให้มีอำนาจต่อรองกับพ่อค้า
ไม่มีการวางแผนการจัดการฟาร์ม และอุปสรรคในการทราบถึงแนวโน้มของตลาด
ตามลำดับ

5. รูปแบบบริหารการลงทุนของเกษตรกร เป็นการเกษตรแบบผสมผสานโดยเน้นการ
เลี้ยงสัตว์แบบผสมผสาน คือ การเลี้ยงผสมผสานระหว่างปลา สุนัข และไก่เนื้อ โดยการลงทุน
เลี้ยงไก่และสุนัขบนบ่อปลา มี 3 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่ 1 การเลี้ยงปลา 1 รุ่น จำนวน 4 บ่อ พื้นที่บ่อเลี้ยงปลา ประมาณ 18 ไร่

รูปแบบที่ 2 การเลี้ยงปลา 1 รุ่น จำนวน 6 บ่อ พื้นที่บ่อเลี้ยงปลา ประมาณ 20 ไร่

รูปแบบที่ 3 การเลี้ยงปลา 1 รุ่น จำนวน 5 บ่อ พื้นที่บ่อเลี้ยงปลา ประมาณ 23 ไร่

The purpose of this study was to survey the management model for investment in integrated farming system in Phan district, Chiang Rai province. The population in this study were 15 traditional farmers, 15 integrated farmers, and 18 agricultural extension officers. Data were collected by a questionnaire and analyzed in terms of frequency, percentage and descriptive form. The results of this study were summarized as follows:

1. In the aspect of farming model, it was found that in a traditional farming a single farming was operated more than a diversified farming. In addition, animal husbandry was emphasized as a major farming for the integrated farming.

2. For the management of investment in labor, the integrated farming hired more labor (93.3%) than that of the traditional farming, which hired only 33.3% and used their labor for the rest. In the use of machines, both groups used them rather high in production process. The integrated farming earned more income that did the traditional one. As for the materials, the traditional farming emphasized on purchasing plant and animal stocks whereas the another one emphasized on fundamental investment.

3. Both groups of farmer had an equal opportunity to receive knowledge and training. The traditional farmers gained more various knowledge. However, the operation was more workable for integrated farmers.

4. Production factor was the main problem that both groups faced. The next problems were the lack of approved knowledge about integrated farm, no group for making negotiation with the middle man, no planning in farm management, and the threats on market trend, respectively.

5. The management models were presented. The model should be the integrated farming emphasizing the integration of animal raising such as the raising of swine and chicken over the fish pond. Three (3) models were received from the study as follows:

Model 1 : fish 1 batch; a total of 4 ponds; the area of fish ponds 18 rais

Model 2 : fish 1 batch: a total of 6 ponds; the area of fish ponds 20 rais

Model 3 : fish 1 batch; a total of 5 ponds; the area of fish ponds 23 rais.

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงานของโรงพยาบาลเทศบาลนครเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพงาน 5 ส. ของโรงพยาบาลเทศบาลนครเชียงใหม่ 2) เพื่อวิเคราะห์ความรู้ ความเข้าใจของบุคลากรในโรงพยาบาลที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมพัฒนาคุณภาพ 5 ส. 3) เพื่อวิเคราะห์ถึงผลการดำเนินกิจกรรมพัฒนาคุณภาพของโรงพยาบาลที่ผ่านมาและปัญหาอุปสรรคของการดำเนินกิจกรรม 5 ส. ภายในโรงพยาบาลเทศบาลนครเชียงใหม่ และ 4) เพื่อศึกษาถึงระดับความพึงพอใจในการบริการของผู้รับบริการ การศึกษานี้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 15 คน ผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเทศบาลนครเชียงใหม่จำนวน 60 คน และประชาชนผู้มารับบริการจากโรงพยาบาลเทศบาลนครเชียงใหม่ในปี 2543 จำนวน 380 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการไม่มีอิทธิพลต่อการดำเนินกิจกรรมคุณภาพงาน 5 ส. ที่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพของบุคลากร ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานพัฒนากิจกรรมคุณภาพ

บุคลากรของโรงพยาบาลเทศบาลนครเชียงใหม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรม 5 ส. อยู่ในระดับทราบและเข้าใจ ส่วนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนในการปฏิบัติตามเทคนิค 5 ส. อยู่ในระดับทราบและเข้าใจดีมาก

ผลของการดำเนินกิจกรรม 5 ส. โดยรวมแล้วอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ในด้านปัญหาอุปสรรคพบว่ายังขาดการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอน และเทคนิคในการทำกิจกรรม 5 ส. ให้บุคลากรอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นยังไม่มีกำหนดแผนปฏิบัติการและการปรับปรุงหัวข้อการดำเนินงานอย่างชัดเจน

ส่วนความพึงพอใจในการบริการของผู้รับบริการ ในทุกด้านทั้งด้านบริการที่รวดเร็ว ข้อมูลที่ได้รับ ความสะดวกและสิ่งแวดล้อม คุณภาพของการบริการ และค่าใช้จ่าย โดยรวมแล้วผู้รับบริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก

The objectives of the study entitled "Factors Influencing the Implementation of Quality Improvement Activities of the Chiang Mai Municipality Hospital" are as follows :

- 1) To identify factors that influence the implementation of quality improvement 5 S. activities.
- 2) To analyze the level of knowledge and understanding of hospital's officers towards the operation of 5 S. activities.
- 3) To analyze the achievement, problems, and obstacles in the operation of 5 S. activities in Chiang Mai Municipality Hospital.
- 4) To study the satisfactional level of the recipients.

The data used in this study are derived from 15 administrators and 60 operational officers of the Chiang Mai Municipality Hospital, 380 recipients of The Chiang Mai Municipality Hospital during December 2001 - January 2002. Questionnaire is used as a research tool.

The results of the study reveal that the administrator factor and the operational factor do not influence the implementation of quality improvement 5 S. activities.

The knowledge and understanding about the quality standard is not related to the result of the implementation of quality improvement activities.

Regard to the knowledge and understanding of the officers, it is found that they know and understand the objectives of the 5 S. activities; they also have quite good knowledge and understanding in the process of the performance of 5 S. activities.

As for the achievement, problems and obstacles the officers report that there are slightly high achievements in the operation of 5 S. activities. Regarding the obstacles and problems, there are some problems and obstacles about lacking of the continuous training in techniques and process of the 5 S. activities. In addition, there are no action plan and title adjustment for the operation.

In view of recipients satisfaction, in general, they have quite high level of satisfaction in every aspect such as the quality of service, convenience and environment, expenditure and information.

ชื่อภาคานิพนธ์ : ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่ตึกผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลทุ่งหัว
จังหวัดสตูล
ชื่อผู้เขียน : นายนิพนธ์ มรรคาเขต
ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
ปี : 2544

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่องานบริการ และเพื่อค้นหาเหตุปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่องานบริการที่ตึกผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลทุ่งหัว จังหวัดสตูล

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้รับบริการ ที่ตึกผู้ป่วยนอกในช่วงเดือนเมษายน และพฤษภาคม 2544 จำนวน 190 ตัวอย่าง ใช้แบบสำรวจเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับผู้บริหารมีความพึงพอใจในบริการในภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ($\bar{X}=1.58$) และหากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจในระดับค่อนข้างต่ำ เช่นกัน โดยเรียงลำดับดังนี้

ด้านกระบวนการให้บริการ ($\bar{X}=1.65$) ด้านบุคลากร ($\bar{X}=1.57$) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}=1.54$) หากพิจารณาในระดับกิจกรรมหรือเรื่องที่จะให้บริการ พบว่า ผู้รับบริการ มีความพึงพอใจต่อบุคลากร คือ แพทย์ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เพียงด้านเดียว นอกจากนั้นมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง 3 เรื่อง ได้แก่

1. การให้บริการของห้องบัตร
2. สิ่งอำนวยความสะดวกของอาคารต่าง ๆ
3. ห้องสุขา

และมีความพึงพอใจค่อนข้างต่ำ 10 เรื่อง ได้แก่

1. บุคลากร พยาบาล
2. เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์
3. ห้องชันสูตรโรค
4. เจ้าหน้าที่ห้องเอกซเรย์

5. เจ้าหน้าที่เก็บเงิน
6. การให้บริการคัดกรอง
7. งานตรวจโรค
8. งานชั้นสูตรโรค – เอ็กซเรย์
9. งานห้องจ่ายยา
10. งานห้องเก็บเงิน

และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับต่ำ 3 เรื่อง ได้แก่

1. บุคลากรผู้ช่วยเหลือคนไข้
2. สิ่งอำนวยความสะดวกในห้องตรวจโรค
3. สิ่งอำนวยความสะดวกนอกห้องตรวจ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากการศึกษา พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในงานบริการทุกด้านในระดับปานกลาง ผู้ให้บริการ ควรปรับปรุงระบบการให้บริการ กระบวนการให้บริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่ผู้รับบริการควรได้รับทุกด้าน ควรมีการปฐมนิเทศให้แก่เจ้าหน้าที่ทุกระดับ ได้ทราบในกระบวนการทำงาน หากมีการเปลี่ยนแผนกหรือเปลี่ยนงาน
2. จากการศึกษา พบว่า ผู้รับบริการส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ ผู้ให้บริการควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการ โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อผู้ที่รู้หนังสือจะได้ประชาสัมพันธ์กิจกรรมงานบริการของโรงพยาบาลต่อไป ควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคและยา แก่ผู้รับบริการทุกราย และ ประชาสัมพันธ์ขั้นตอนในการรับบริการกิจกรรมต่างๆ อย่างน้อยทุก 1 ชั่วโมง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรได้มีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้คือ

1. ศึกษาถึงระดับความพึงพอใจในงานบริการที่ตึกผู้ป่วยนอกหลังการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารงานภายในองค์กร ภายใต้ การปฏิรูประบบสุขภาพ
2. ศึกษาความคิดเห็นของผู้ให้บริการของสถานพยาบาลของรัฐ ภายใต้การปฏิรูประบบสุขภาพ

Title of Research Paper : Satisfaction of the Service Users at the Out-patient Building of
Thungwa Hospital in Satun Province

Author : Mr.Nipon Markaket

Degree : Master of Arts (Social Development)

Year : 2001

The main purpose of the study was to find out the level of the users' satisfaction with the services at the out-patient building of Thungwa Hospital in Satun Province and the factors related to their satisfaction.

The sample group consisted of 190 service users at the out-patient building of Thungwa Hospital during April and May 2001. A questionnaire was employed to collect the data.

As a whole, the service users were found to be satisfied with the services there at a rather low level ($\bar{X}=1.58$). When all the dimensions were considered individually, those found to be satisfying at a low level were as follows' (from the highest mean to the lowest) : service process ($\bar{X}=1.65$), personnel ($\bar{X}=1.57$) and facilities ($\bar{X}=1.54$). When each activity was considered, the service users were satisfied with the personnel – the doctors- at a rather high level and moderately satisfied with the service of the card room, the facilities and the toilets, respectively. The ten factors that were satisfying at a rather low level were nurses, public relations officers, diagnosis room, X-ray officers, cashiers, screening service, diagnostic work, disease – identification and X-ray, the prescription room and the cashier work. The three factors found to be satisfied at a low level are patient – assisting staff, facilities in the diagnosis room and facilities outside the diagnosis room, respectively.

Recommendations

Based on the study, the following were recommended :

1. The hospital service users were found to be satisfied with all the services at a moderate level. Therefore, improvement should be made on the service users themselves, the service system, the service procedures, and facilities. Work orientation Should be held for hospital officers and employees at all levels so that they will know the process of work, or when they are transferred to another department or change their duties.

2. Most of the service users work for the government and were literate ; therefore , published documents or materials should be used to inform them about the hospital services. And these service users can publicize the hospital services to others who are poorly educated. Information about the diseases and related medicines should be provided for all the service users. The steps to get different types of service should be announced at least once an hour.

Recommendations for Further Research

Further research should include the following :

1. Studying the hospital service users' satisfaction with the services after the restricted of organization administration and management under the Health Reform.

2. Studying the opinions of officers or employees at government hospital under the Health Reform.

ชื่อภาคนิพนธ์ : บทบาทที่เป็นจริงของนายอำเภอและปลัดอำเภอต่อองค์การบริหาร
ส่วนตำบลเต็มพื้นที่ : ศึกษากรณีจังหวัดนราธิวาส
ชื่อผู้เขียน : นายอาชิบ อุเซ็ง
ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
ปี : 2544

การศึกษา บทบาทที่เป็นจริงของนายอำเภอและปลัดอำเภอต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเต็มพื้นที่ : ศึกษากรณีจังหวัดนราธิวาส ครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม และมีกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามคือ นายอำเภอและปลัดอำเภอในจังหวัดนราธิวาส จำนวน 79 คน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ 1) เพื่อต้องการทราบถึงความคิดเห็นของนายอำเภอและปลัดอำเภอ ในภาวะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเต็มพื้นที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 2) เพื่อต้องการทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนายอำเภอและปลัดอำเภอในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองของตำบลเดิมเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเต็มพื้นที่ และ 3) เพื่อต้องการทราบถึงความความคิดเห็นของนายอำเภอและปลัดอำเภอ ในฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนภูมิภาคว่า สามารถจะปฏิบัติภารกิจตามการเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ เพียงใด

ผลการศึกษาพบว่า

(1) ในภาวะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเต็มพื้นที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะความตระหนักในบทบาทของ อบต. ส่วนใหญ่อยู่ในระดับค่อนข้างสูง (2) ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนายอำเภอและปลัดอำเภอในการปฏิบัติหน้าที่ มีปัจจัยอยู่ 2 ปัจจัย ได้แก่ ความตระหนักในบทบาทของ อบต. และความเข้าใจในกิจกรรมของ อบต. และ (3) ความความคิดเห็นของนายอำเภอและปลัดอำเภอ ในฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนภูมิภาคว่า สามารถจะปฏิบัติภารกิจตามการเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ เพียงใด นั่นคือ ต้องมีบทบาทในหลาย ๆ บทบาทในคนเดียวกันและจะต้องมีความสามารถในแต่ละบทบาทนั้นอย่างดีด้วย และเมื่อมีการยกฐานะตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเต็มพื้นที่แล้ว และส่วนใหญ่มีความคิดว่า

ไม่ควรยุบงานราชการส่วนภูมิภาคและไม่ควรก้าวก่ายการปฏิบัติหน้าที่ของ อบต. ควรเป็นพี่เลี้ยง คอยกำกับดูแล ไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง ตลอดจน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการ บำบัดทุกข์ บำรุงสุข ของประชาชน ตามกฎหมายการปกครองท้องถิ่น พ.ศ.2457 ควรเป็นผู้ประสาน งาน ยังมีการกีดกันหน้าที่อื่นที่ต้องทำอีก และ อบต. เองจะมีปัญหาในการดำเนินงาน เพราะราษฎร ยังไม่พร้อมที่จะปกครองตนเอง

ข้อเสนอแนะ จากการศึกษา ได้แก่ 1) ควรสร้างความตระหนักในบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล และสร้างความเข้าใจในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่นายอำเภอและ ปลัดอำเภอ เพื่อที่จะสามารถให้นายอำเภอและปลัดอำเภอปฏิบัติได้ตามบทบาทที่เปลี่ยนแปลงได้ 2) ควรส่งเสริมให้นายอำเภอและปลัดอำเภอ ในฐานะที่เป็นนักปกครอง ค่อย ๆ เปลี่ยนบทบาทของ ตนเอง เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในการปกครองที่เกิดขึ้นใหม่ และ 3) ในส่วนขององค์ กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจัดให้มีแผนเตรียมการและสร้างความพร้อมในอันที่จะรองรับภารกิจที่ เกิดขึ้น ทั้งวิธีคิดและวิธีการพัฒนาองค์กร และลดหรือยุบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่ ซ้ำซ้อนกับองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วให้ข้าราชการเข้าสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเห็น ว่าสามารถแก้ไขปัญหามูลาการขาดแคลนตาม แผนที่ไม่สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้ และการบริหาร งบประมาณที่ยังมีประสิทธิภาพน้อย ซึ่งหลายฝ่ายเป็นห่วง

Title of Research Paper : Actual Role of District Head Officers and Assistant District Head Officers in the Full-Area Tambon Administration Organizations :
A Case Study of Narathiwat Province

Author : Mr. Arsip Uzeng

Degree : Master of Art (Social Development)

Year : 2001

This survey research investigated the actual role of district head officers and assistant district head officers in the full tambon administrative organizations in Narathiwat province. A questionnaire was employed to collect the data from 79 district head officers and assistant district head officers. The main purposes of the study were 1) to find out their opinions about the full-area tambon administrative organization as stated in the 1997 Constitution of Thailand, 2) to identify the factors influencing their opinions, as the old tambon administrative organization was upgraded to the full-area tambon administrative organization, and 3) to learn how much they, as the local administrators, could perform their duties in the new administrative system.

The findings were summed up as follows:

(1) The subjects' realization of the role of the tambon administrative organization as stipulated in the 1997 Constitution of Thailand was found to be at a rather high level,

(2) Two factors found to influence their opinion about their performance were realization of the role of the tambon administrative organization and understanding of its activities, and

(3) As the local administrators, they had to perform several duties efficiently. When the tambon administrative organization was upgraded to the full-area tambon administrative organization, most thought that local government work should not be abolished and the role of the full-area tambon administrative organization should not be interfered but

should be only overseen. The establishment of the full-area tambon administrative organization did not affect their performance or the performance of kamnan, village headmen, in looking after the people in line with the 1914 Local Administration Act. These authorities act as coordinators apart from other tasks. Also, the organization still has several operational problems because people were not ready for self-government.

Recommendations

- 1) The district head officers and the assistant district head officers should be made to understand the role and activities of the full-area tambon administrative organization so that they can adjust themselves to the changing role,
- 2) They should be supported to change their role gradually in order to cope with the changing administrative system,
- 3) The local government should set a plan to be ready to accommodate new missions, including adapting the way of thinking and developing organizations or abolishing other from of local administration that overlapped with the full-area tambon administrative organization. This will help solve the problem of the lack of personnel, the inability to implement the plan successfully and the poor management of the budget.

ชื่อภาคนิพนธ์	:	ทัศนคติของผู้เสียภาษีต่อด้านศุลกากรระนอง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง
ชื่อผู้เขียน	:	นายบุญเลิศ เลิศกรรณา
ชื่อปริญญา	:	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
ปีการศึกษา	:	2544

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เสียภาษีต่อด้านศุลกากรระนอง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของด้านศุลกากรระนอง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เสียภาษี ผู้มาติดต่อราชการ หรือเคยมา ณ ด้านศุลกากรระนอง จำนวน 126 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถาม

ผลการศึกษา พบว่า ผู้เสียภาษีมีทัศนคติต่อด้านศุลกากรระนองในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบพบว่า ผู้เสียภาษีมีทัศนคติที่ดีที่สุดในด้านอาคารสถานที่ กว้างขวาง สะดวกสบาย ติดเครื่องปรับอากาศ เย็นสบาย เป็นระเบียบเรียบร้อย จุดติดต่อกับคนคล่อง สะอาด และที่จอดรถสะดวก รongลงมา คือ ด้านพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ศุลกากรและด้านการกรอกแบบแสดงรายการตามลำดับ ส่วนด้านทัศนคติของผู้เสียภาษีที่ได้น้อยที่สุด คือ ด้านการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้เนื่องจากมีเอกสารและการประชาสัมพันธ์น้อย

ผลการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิหลังกับทัศนคติของผู้เสียภาษีต่อด้านศุลกากรระนอง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง พบว่า เพศ อาชีพ รายได้ จำนวนเงินที่เสียภาษี จำนวนครั้งที่มาติดต่อในรอบเดือน ระยะทางในการเดินทาง ไม่มีผลต่อทัศนคติ ส่วนตัวแปรที่มีผลต่อทัศนคติ ได้แก่ ประเภทของผู้มาติดต่อในการเสียภาษี

ผลการวิเคราะห์คำถามปลายเปิด พบว่า สิ่งที่ผู้เสียภาษีพอใจมากที่สุด คือความ สะอาด สะดวกสบายของอาคารสถานที่ รongลงมา คือ การบริการของเจ้าหน้าที่ในการต้อนรับและการให้คำแนะนำ สำหรับสิ่งที่ผู้เสียภาษี ไม่พอใจมากที่สุด คือ เจ้าหน้าที่มีน้อยและทำงานล่าช้า รongลงมา คือ การเรียกเก็บภาษีที่ไม่มีใบเสร็จรับเงิน สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของผู้เสียภาษี คือ ควรลดขั้นตอนในการทำงานและเจ้าหน้าที่ควรพูดภาษาต่างประเทศได้

ผลการศึกษาในครั้งนี้ได้นำไปสู่ข้อเสนอแนะ ในการส่งเสริมให้ทัศนคติของผู้เสียภาษีต่อ
ด้านศุลกากรระนอง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ดีขึ้น 1) ด้านศุลกากรระนอง ควรมีเจ้าหน้าที่ใน
การให้บริการให้มากขึ้น และ 2) ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำ ด้านกฎหมาย ระเบียบวิธี
ในการชำระภาษี พร้อมทั้งจัดทำแผนผังแสดงขั้นตอนการติดต่อกันที่ชัดเจน

Title of Research Paper : Taxpayer's Attitude Toward Ranong
Customs House, Muang District,
Ranong Province.

Author : Mr. Boonlert Lertkaruna.

Degree : Master of Arts (Social Development)

Year : 2001

There are two objectives for this research; they are 1. to study tax payers' attitude toward Ranong Customs House, Muang District, Ranong Province, 2. to study factors affecting the officials performance at Ranong Customs House.

126 tax payers including those having contact with Ranong Customs House were selected as samples to answer to questionnaire constructed specially for this purpose.

Results of the study show that, in gernerall, the tax payers' attitude toward Ranong Customs House is moderate. Considering separately, it reveals that the highest positive attitude shown is relating to the office building which is spacious, comfortable with air condition system, clean contacting area and ample car parking area, followed by the customs officials' behavior and the tax form writing facilities respectively. The least positive attitude shown by the respondents is about the public relation conducted by the officials because of their limited documents and less frequency.

In hypothesis testing, it was found that sex, occupation, income, amount of money paid in tax, contacting number in a month, distance of contact are all not related to the tax payers' attitude; only type of those contacting for tax paying relates significantly to the attitude.

The analysis of the open-end questions reveals that the most satisfied aspect expressed by the tax payers is the convenience of the office building and its surrounding, followed by the officials' services , advices. The most unsatisfied item is small number of officials causing work delay, followed by taking money without receipt. Among suggestions made by the tax payers are reducing work-steps; the officials should converse in a foreign language.

Recommendations emerged form this study, among others, are 1. the Customs House should have more officials, and 2. the officials should give advices on tax paying regulations including showing steps of contacting in clear-cut manner.

ชื่อภาคานิพนธ์ : ความคิดเห็นของนักสังคมสงเคราะห์ต่อจรรยาบรรณนักสังคมสงเคราะห์
กับการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542

ชื่อผู้เขียน : นายธีรพล วิชชุรังษี

ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

ปี : 2544

การศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นของนักสังคมสงเคราะห์ต่อจรรยาบรรณนักสังคมสงเคราะห์
กับการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542" เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักสังคมสงเคราะห์ที่ผ่านการอบรม
หลักสูตรผู้ทำหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์หรือนักจิตวิทยาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา ซึ่งจัดการฝึกอบรมโดยกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ซึ่ง
นักสังคมสงเคราะห์ผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรดังกล่าวจะต้องปฏิบัติหน้าที่ นักสังคมสงเคราะห์
ในการสืบพยานเด็ก สอบปากคำเด็ก และการถามเด็กซึ่งเป็นพยาน ผู้ต้องหา และผู้เสียหาย
ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับ
ที่ 20) พ.ศ. 2542

สำหรับวัตถุประสงค์ในการศึกษาคือ ต้องการสำรวจความคิดเห็นของนักสังคมสงเคราะห์
และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักสังคมสงเคราะห์ต่อจรรยาบรรณนักสังคมสงเคราะห์ กับ
การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับ
ที่ 20) พ.ศ. 2542 เพื่อนำผลของการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานของ
นักสังคมสงเคราะห์ให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และเพื่อเสนอแนะแนวทาง
และมาตรการในการควบคุมการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ให้เป็นไปตามจรรยาบรรณ
นักสังคมสงเคราะห์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักสังคมสงเคราะห์ที่ผ่านการอบรมหลักสูตร
ผู้ทำหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งจัดโดยกรมประชาสงเคราะห์
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงยุติธรรม

จำนวนทั้งสิ้น 120 คน มีการศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม และการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความผันแปรรวม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+

ผลการศึกษาพบว่า นักสังคมสงเคราะห์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25-29 ปี เป็นโสด จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จำนวนปีที่ปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เกี่ยวกับเด็กอยู่ระหว่าง 1-2 ปี และ 5-6 ปีในจำนวนเท่ากัน และส่วนใหญ่ไม่เคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา ซึ่งต้องปฏิบัติหน้าที่ในการซักถาม สัมภาษณ์ สอบปากคำ หรือเข้าไปเกี่ยวข้องในการดำเนินคดีกับผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือพยาน

สำหรับความคิดเห็นของนักสังคมสงเคราะห์ต่อจรรยาบรรณนักสังคมสงเคราะห์ พบว่า นักสังคมสงเคราะห์เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า จรรยาบรรณเป็นแนวทางการปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงในการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ และนักสังคมสงเคราะห์สามารถปฏิบัติตามได้จริง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.46 และ 4.20 ตามลำดับ และมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง

สำหรับความคิดเห็นของนักสังคมสงเคราะห์ที่มีต่อการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พบว่า นักสังคมสงเคราะห์เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542 มีความเหมาะสมต่อการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็ก และเห็นด้วยว่ามีความเหมาะสมจนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.12 และ 4.03 ตามลำดับ และมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง

ในด้านปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักสังคมสงเคราะห์ที่มีต่อจรรยาบรรณนักสังคมสงเคราะห์ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542 พบว่า นักสังคมสงเคราะห์ที่เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา สาขาที่สำเร็จ จำนวนปีที่ปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก และจำนวนปีที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาญาที่แตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางด้านความคิดเห็นที่มีต่อจรรยาบรรณนักสังคมสงเคราะห์ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title of Research Paper : The Opinions of Social Workers on Social Work Code of Ethics and Implementation According to the Criminal Procedure Amendment Act (No.20) B.E. 2542 (1999)

Author : Mr. Theerapon Vichchurungsi

Degree : Master of Arts (Social Development)

Year : 2001

The study concentrated on eliciting the opinions of the social workers who completed a training course for social workers or psychologists in accordance to the Criminal Procedure Amendment Act (No.20) B.E. 2542 (1999). This training course was offered by the Public Welfare Department of the Ministry of Labour and Social Welfare. The Social workers who completed the training course were responsible for investigating and interrogation child witnesses, child suspects and child victims as stipulate in the Act.

The purpose of study was to find out the social workers' opinions and the factors contributing to such opinions on the social work code of ethics and work performance in accordance with the Criminal Procedure Amendment Act (No.20) B.E.2542 (1999). The research results would be used to develop and improve the work of social workers to cope with the real situation and to recommend some ways and measures control their work preference to be in conformity with the social work code of ethics.

The sample group consisted of 94 social workers who completed the training course for social workers in accordance with the Criminal Procedure Amendment Act. This training course was held by the Ministry of Labour and Social Welfare for those who had the qualifications as stipulated in rules and regulation of the Ministry of justice. Also, secondary sources of data were used in the study. The Primary data were gathered by using a questionnaire. Percentage, mean standard deviation, multiple regression were used for data analysis by the SPSS/PC+ program.

It was found that most of the social workers were females, aged 25 – 29. They were single and had a Bachelor's degree in Social Welfare. The number of these working with 5 – 6 year – old children. Most of them had no work experience in criminal procedures in which they had to interrogate, interview or concerned with victims, suspects or witnesses.

Regarding the social workers' opinion about the social work code of ethics, it was found that they strongly agreed that the code of ethics was a good guideline for their work and was very suitable for the actual practice of the social worker ($\bar{X} = 4.46$) and that they could really follow the code of ethics ($\bar{X} = 4.20$).

As for their opinion about the practice in the with the Act, the social workers strongly agreed that the Act was suitable for child welfare protection ($\bar{X} = 4.12$) and that it was suitable for the social workers to follow when they worked ($\bar{X} = 4.03$).

The factors found to have no influence on their opinions were gender, age marital status, education, major field of study, number of working years they dealt with children and number of working years they dealt with criminal cases, at the 0.05 level of statistical significance.

Besides, it was found that the opinion of the social workers on the social work code of ethics and their opinion on the Criminal Procedure Amendment Act (No.20) B.E.2542 (1999) were significantly different at the 0.05 level.

ชื่อภาคินพนธ์ : การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา :
ศึกษากรณีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอโขง
จังหวัดนครราชสีมา
ชื่อผู้เขียน : นายนิทัศน์ กัทรากุล
ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
ปี : 2544

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา :
ศึกษากรณีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอโขง จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์
เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการนิเทศภายในและศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วน
ร่วมในกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ
โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา
ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอโขง จังหวัดนครราชสีมา เลือกโรงเรียนตามแนวทาง
ปฏิบัติการศึกษา จำนวน 13 โรงเรียน มีบุคลากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 173 คน สถิติที่ใช้ใน
การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Chi - Square Test

ผลการศึกษา ปรากฏว่า

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่า ด้านการศึกษาสภาพปัญหา อยู่ในระดับค่อนข้างมาก สำหรับด้านอื่นๆ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ได้แก่ การวางแผน การสร้างสื่อ และเครื่องมือ การปฏิบัติการนิเทศการศึกษา การประเมินผลและการรายงาน
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในการนิเทศภายในของบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา ได้แก่ การรับรู้บทบาทร่วมในการนิเทศภายในโรงเรียน การได้รับการพัฒนา และการได้รับขวัญกำลังใจจากผู้บริหารโรงเรียน
3. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา

4. ภูมิหลังทางสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ระดับตำแหน่ง อายุราชการ และรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการนิเทศภายใน เว้นแต่ ตำแหน่ง ที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา

ข้อเสนอแนะ

- 1) ควรมีการประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกัน เพื่อกำหนดโครงสร้างหน้าที่ แผนการปฏิบัติงานต่าง ๆ พร้อมการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ
- 2) ควรจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติการนิเทศภายใน
- 3) ควรจัดหาพัฒนาสื่อและเครื่องมือร่วมกัน
- 4) ควรพิจารณาเลือกยุทธศาสตร์และกำหนดรายละเอียดขั้นตอนร่วมกัน
- 5) ควรรวบรวมข้อมูลทุกขั้นตอนของการนิเทศร่วมกัน
- 6) ควรมีการประชุมวางแผนการติดตามประเมินผล วิเคราะห์ และมีการสรุปผล และจัดทำรายงานเป็นเอกสารร่วมกัน
- 7) ควรมีการฝึกอบรมความเป็นผู้นำการปฏิบัติ โดยการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหรือสัมมนาให้ตรงกับความสามารถและความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล
- 8) ผู้บริหารควรมีการยกย่องชมเชย ให้รางวัลหรือมีการเสริมแรง เมื่อกิจกรรมประสบความสำเร็จ หรือบรรลุตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น แรงจูงใจ การยอมรับในผู้บริหาร เป็นต้น
- 2) ควรมีการประเมินผลการดำเนินงานนิเทศภายในทุกระยะ
- 3) ควรมีการศึกษาเชิงปฏิบัติการเพื่อให้มีการปฏิบัติการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและจริงจัง

Title of Research Paper : Participation of Personnel on Internal Supervision in
Primary School : A Case Study of School in Yingo
District, Narathiwat Province

Author : Mr. Nitat Patrathikul

Degree : Master of Arts (Social Development)

Year : 2001

The purpose of the study was to find out the level of participation in internal school supervision of the personnel in primary schools under the Office of Primary Education in Yi-ngo District, Narathiwat Province, and the factors influencing their participation. In this survey research, a questionnaire was employed to collect the data from the staff of 13 primary schools selected on the basis of their pattern of educational reform. The samples were 173 staff members in total. Percentage, mean, standard deviation and Chi - Square test were used to describe the data.

The findings were summarized as follows.

1. As a whole, the personnel's participation in internal school supervision was found to be at a rather low level. When individual dimensions were considered, the staff members were found to participate at a rather high level in studying the problems, while other dimensions in which they participated at a low level were planning, constructing in which they participated at a low level were planning, constructing instructional aids, supervision practice, evaluation and making reports.
2. The factors found to be significantly related to the personnel's participation in internal school supervision were acknowledging the participate role in school supervision, receiving an opportunity for self-development and boosting the morale form the school administrators.
3. The knowledge and understanding of school supervision had no relationship with their participation level.

4. The socio - economic background, i.e., sex, age, education, marital status, work level, number of service years and income were all found to have no relationship with their participation level. Only work position was found to be significantly related to their participation in internal school supervision.

The following recommendations were made:

General recommendations.

- 1) Meetings of all the staff should be held to determine the organizational structure, activities, including various related supports.
- 2) A work manual on internal school supervision should be prepared.
- 3) Instructional aids and other tools should be developed with the cooperation from all the staff.
- 4) All the staff should work together in selecting strategies and determining the details of all procedures.
- 5) All the staff should help collect the data of all the phases of supervision.
- 6) There should be meetings to set plans, follow-up activities, analysis and summarization, including writing the reports.
- 7) Training on leadership of implementation should be provided for all the staff. Workshop or seminars suitable for individuals' ability and responsibility should be held, too.
- 8) The school administrators should praise or give rewards to the subordinated when the objectives of the activities are accomplished.

Recommendations for further research

- 1) Further studies should include such variables as motivation, acceptance of the school administrators' leadership.
- 2) Internal school supervision should be evaluated internally.
- 3) Action research on internal school supervision should be conducted seriously and regularly.

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมการซื้อของฝากประเภทอาหารของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่มีวัตถุประสงค์ 4 ประการคือ ศึกษาพฤติกรรมการซื้อของฝากประเภทอาหารของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อของฝากประเภทอาหารของนักท่องเที่ยว ศึกษาความพึงพอใจในการซื้อของฝากประเภทอาหารของนักท่องเที่ยวและเพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนารูปแบบการตลาดของสินค้าให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติคือ ตารางแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ซื้อของฝากประเภทอาหารส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุระหว่าง 25 - 34 ปี อาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนและมีรายได้ในช่วง 10,000 - 30,000 บาท การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี

ในส่วนพฤติกรรมการซื้อขายของฝากประเภทอาหารกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซื้อของฝากในประเภทของของแห้งมากที่สุดและอาหารที่นิยมซื้อมากที่สุดคือแคบหมู วัตถุประสงค์ในการซื้อคือเพื่อเป็นของฝากและซื้อของฝากทุกครั้งที่มาเชียงใหม่ แหล่งที่นิยมซื้อของฝากมากที่สุดคือ ตลาดวโรรสเนื่องจากมีสินค้าให้เลือกหลายชนิด ส่วนการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับของฝากประเภทอาหารนั้นส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลมาจากเพื่อนและค่าใช้จ่ายในการซื้อของฝากแต่ละครั้งอยู่ในระหว่าง 501 – 1,500 บาท

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อของฝากประเภทอาหารผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา และปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่ายมีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อของฝากประเภทอาหารในระดับมาก ส่วนปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดมีผลในระดับปานกลางเช่นเดียวกับปัจจัยด้านสังคม

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่ายในการซื้อของฝากประเภทอาหารในระดับมาก ปัจจัยด้านราคาและปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

There were 4 objectives of this independent study namely, Thai Tourists Buying Behavior for Edible Goods in Chiang Mai Municipality. Those were to study the Thai tourist buying behaviors for packing edible goods, the factors which influencing the Thai tourists in choosing edible goods, to find out the Thai tourists' level of satisfaction of such goods, and to find out suggestions for the development of the marketing strategy. Used a set of questionnaires to collect data from 370 Thai tourist samples in Chiang Mai Municipality area. The data, then, was analysed by using the SPSS/PC program, computing for frequency distribution, percentage, means, and standardization.

The results of the study were as follows. Most samples were females aging between 25 –34, working in a private sector, earning between 10,000 - 30,000 baht per month, and holding bachelor degrees.

The study results showed that most of the samples had bought dry edible crispy pork skin goods, as the gifts for their friends and relatives. The

edible goods were frequently purchased, in fact, up on every visit to Chiang Mai. The purchase was mostly made at Warorot market, because of the variety of edible goods. The majority of the samples received their information about edible goods from friends, and their average expenditure for buying was between 501-1,500 baht for each time .

The factors, which influenced them most were product, price, and place. Whereas the promotion and social factors influenced them only at a moderate level.

The study also showed that the samples felt satisfactory with price and promotion at a moderate level, while at the high level for product and place .

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ อิทธิพลของการจัดেলাทางสังคม ต่อพฤติกรรมการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ของเยาวชนในอำเภอปง จังหวัดพะเยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) การจัดেলাทางสังคมเรื่องการใช้ และการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ของเยาวชนในอำเภอปง (2) ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดেলাทางสังคม พฤติกรรมการใช้ และการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเยาวชนในอำเภอปง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปงรัชดาภิเษก และนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยเทคนิคพะเยา วิทยาเขตปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา จำนวน 306 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,300 คน โดยใช้สูตร

$$n = \frac{N}{1+Nc^2}$$

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม มีทั้งหมด 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป และ การจัดেলাทางสังคม ส่วนที่ 2 แบบวัดความรู้ ส่วนที่ 3 แบบวัดทัศนคติ ส่วนที่ 4 แบบวัดพฤติกรรม

ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่านักเรียนได้รับการจัดেলাทางสังคมเกี่ยวกับการใช้ และการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในอำเภอปง จังหวัดพะเยาเป็น 2 ประเภทดังต่อไปนี้

ประเภทที่ 1 การจัดেলাจากโรงเรียน ส่วนใหญ่ครู จะเน้นในเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ มีกิจกรรมรู้จักการปลูกต้นไม้ มีความรัก และหวงแหนทรัพยากรป่าไม้ของตน การร่วมเดินรณรงค์ต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่า

ประเภทที่ 2 ในทางตรงข้าม การจัดেলাจากชุมชน พ่อแม่ ญาติ และเพื่อนนั้น จะเน้นเกี่ยวกับเรื่องของการทำมาหากิน เลี้ยงชีพให้อยู่รอดในชีวิตปัจจุบันได้ เช่นการเข้าป่าเพื่อล่าสัตว์ และหาของป่าออกมาใช้หรือจำหน่ายเพื่อให้ได้ซึ่งเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว ทำให้สามารถดำเนินชีวิตของตนเองดำเนินต่อไปได้โดยพึ่งพาอาศัยป่า ทำให้เกิดความรู้ใหม่เกี่ยวกับการอยู่รอด แล้วถ่ายทอดไปยังชนรุ่นหลังต่อไป

แม้ว่าการจัดেলাทั้ง 2 ประเภทนี้จะมีบางประเด็นซึ่งขัดแย้งกัน นักเรียนกลุ่มตัวอย่างยังแสดงให้เห็นว่ามีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในเรื่องการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เป็นอย่างดี

The objectives of the study on “The Influence of Socialization on Forest Resource Utilization and Conservation Among the Youth of Amphoe Pong Changwat Phayao” were 1) to study the socialization process on forest resource utilization and conservation among the youth of amphoe Pong. 2) to study the relationship between the socialization process and the forest resource utilization and conservation among the youth of amphoe Pong.

Three hundred and six students at highschool level of Pongratchadapisek school and certificate level students of Phayao Technical Collage were randomly selected from the total of one thousand and three hundred students by using formular. $n = \frac{N}{1+Nc^2}$

The questionaie used in this study consisted of four parts on : 1) the general and socialization, 2) knowledge, 3) attitude and 4) forest resource utilization and conservation behavior.

The results of the study illustrated that socialization process of the students can be classified into two categories as follows :

- 1) The socialization process in the school emphasised on forest resource utilization and conservation. There were many campaigns on forest conservation and activities on forest resource utilization.
- 2) Unlike the school, the socialization process of families, kinship and friends focused on the survival activities in everyday life. These agents provided knowledge of living skill on hunting and transmitted from generation to generation.

Eventhough there was incongruence between the two types of socialization process in some aspects, the students showed their positive attitude and good knowledge in forest resource utilization and conservation.

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง ปัญหาภาษีที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสินค้าของผู้ประกอบการทางชายแดนด้านจังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาภาษีที่เกิดขึ้นกับผู้ประกอบการส่งออกสินค้าทางชายแดนด้านจังหวัดเชียงราย

การศึกษาใช้วิธีออกแบบสอบถามเฉพาะผู้ประกอบการส่งออกสินค้าทางชายแดนด้านจังหวัดเชียงราย และจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดเชียงราย เฉพาะที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย จำนวน 60 ราย แล้วนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติต่าง ๆ ประกอบด้วย ค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ยเลขคณิต

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ร้อยละ 51.67 และบริษัทจำกัด 48.33 โดยเป็นเพศชาย ร้อยละ 45 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 55 ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.33 รองลงมาคืออายุ 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.33 การศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 55 สำหรับตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งหุ้นส่วนผู้จัดการซึ่งมีจำนวนเท่ากับ สิบห้าบัญชีหรือพนักงานบัญชี คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาเป็นผู้จัดการ คิดเป็นร้อยละ 21.67 และในปี 2543 มีรายได้จากการส่งออกสินค้าน้อยกว่า 2 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา

คือ 2 – 4.9 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 28.33 ซึ่งส่วนใหญ่ส่งออกสินค้าไปประเทศพม่า ร้อยละ 53.33 รองลงมาคือลาว ร้อยละ 25 และจีน ร้อยละ 21.67

ปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการมีปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ผู้ประกอบการมีปัญหาเกี่ยวกับฐานภาษีและความรับผิดชอบในการเสียภาษีในระดับปานกลาง โดยเฉพาะเรื่องของฐานภาษีในการส่งออก และอัตราภาษีที่จัดเก็บ (ร้อยละ 7) เป็นอัตราที่สูง ทำให้เกิดภาระแก่กิจการ และมีปัญหาระดับมากเกี่ยวกับการจดทะเบียนและการยื่นแบบแสดงรายการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มในเรื่องการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มมีความล่าช้า ส่วนปัญหาใบกำกับภาษีและการจัดทำรายงาน มีปัญหาระดับมากในเรื่องที่ผู้ขายไม่ยอมออกใบกำกับภาษีให้ หรือกรณีต้องการใบกำกับภาษีจะต้องจ่ายค่าสินค้าในจำนวนที่สูงขึ้น

ปัญหาภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ประกอบการมีปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังนี้ โดยภาพรวม ผู้ประกอบการมีปัญหาระดับปานกลางเกี่ยวกับแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล ในเรื่องที่ต้องกรอกข้อมูลมาก มีความซับซ้อน เข้าใจยาก ทำให้เกิดการผิดพลาดได้ง่าย ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณรายได้และรายจ่าย โดยภาพรวมผู้ประกอบการมีปัญหาระดับมากในเรื่องรายจ่ายที่กิจการได้จ่ายไปจริง แต่ไม่สามารถพิสูจน์ผู้รับได้ เนื่องจากไม่มีหลักฐานจากผู้รับ

ปัญหาภาษีอากรทั่ว ๆ ไป โดยภาพรวม ผู้ประกอบการมีปัญหาระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบบ่อยมาก อีกทั้งยังมีการประชาสัมพันธ์น้อยและช้าเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรที่มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง จึงทำให้นุเคราะห์ของกิจการไม่เข้าใจในข้อกฎหมายและใช้ปฏิบัติ

The objective of this independent study entitled "Tax Problems Related with Exports from Border Areas in Chiang Rai Province" was to study tax problems of exporters in Chiang Rai.

The methodology of the study was questionnaire, used to interview 60 businesses who are exporters in border of Chiang Rai and have registered legally as juristic entities, limited companies or partnerships. After interviewing, data were analyzed using frequency, percentage and means.

This study found that 51.67 percent of the businesses have partnerships, and 48.33 percent were limited companies. 45 percent of respondents were male. The age of the respondents was as follows : 48.33 percent of them were between 31 – 40 years of age, 23.33 percent were between 41 – 50 years of age. It was also found that 55 percent had a bachelor degree. Most of their positions were partnerships as much as chief accountants which was 33.33 percent, 21.67 percent were managers. In 2000, 33.33% of the respondents had income from exportation less than 2 millions baht which 28.33% had an income of between 2 – 4.9 millions baht. A breakdown of exported merchandise follows: 53.33 percent were exported to Burma, another 25 percent to Laos and the other 21.67 percent to China.

The problems the entrepreneurs had regarding Value Add Tax (VAT) were of an average level about tax base and tax responsibilities. Particularly about tax base in exportation and tax rate (7 percent) which was too high that it resulted in causing business problems and difficulties to register, to hand in a tax return filing forms. The problems about tax invoice and records of VAT were hard to solve because sellers didn't issue tax invoices or customer had to pay more if he wanted a tax invoices.

Cooperate Income Tax Problem (CIT), in the broad picture, the entrepreneurs had average level problems about submitting of forms; filling in too much information, complicated, difficult to understand and easy to make mistakes. Income and Expenditure Calculation Problems, in the broad picture, the entrepreneurs had many problems about expenditures which the business had already paid in the past but weren't able to prove since they had no all receipts.

Other tax problems, included, entrepreneurs having a great level of problems, about frequently changeable rules. Moreover, there was little information about tax laws changes; therefore, the accountant can't understand the law and don't know how to use them.

สถิติทางจอภาพและสามารถพิมพ์ออกมาเพื่อรายงานผลได้ โดยมีเครื่องแม่ข่ายทำหน้าที่จัดเก็บฐานข้อมูล ซึ่งเป็นฐานข้อมูล เชิงสัมพันธ์ ผู้ใช้สามารถเข้ามาใช้งานเครือข่ายได้โดยผ่านทางเครื่องลูกข่ายเพื่อเรียกใช้ข้อมูลสารสนเทศที่จัดเก็บที่เครื่องแม่ข่ายได้

ระบบสารสนเทศที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะช่วยให้ฝ่ายกิจการนักศึกษา โรงเรียนเทคโนโลยีลานนาสามารถบริหารจัดการจัดเก็บ ค้นหา แก้ไข และประมวลผลข้อมูลต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ และมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การนำระบบสารสนเทศดังกล่าวมาเริ่มใช้ในฝ่ายกิจการนักศึกษาเป็นฝ่ายแรกในโรงเรียนจะเป็นโครงการนำร่องเพื่อนำมาขยายผลไปยังแผนกอื่นๆ ได้ต่อไป

อีกทั้งระบบสารสนเทศที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับการเสริมสร้างการบริหาร และการจัดการระบบสารสนเทศที่ดีและมีประสิทธิภาพ สำหรับฝ่ายกิจการนักศึกษาโรงเรียนอื่น ๆ ที่สนใจจะนำไปพัฒนาหรือนำไปใช้ต่อไป

The objectives of this independent study, "Development of a Management Information System for the Student Affairs Division of Lanna Technology College" are : 1. To study the process and analyze the information system of the Student Affairs Division of Lanna Technology College 2. To design the information system that could be applied in Student Affairs Division of Lanna Technology College . and 3. To develop and test the information system so that the person in charge could utilize the management program of Student Affairs Division of Lanna Technology College effectively.

The sequence of events for developing information and management system for the Student Affairs Division of Lanna Technology College begin with studying the current information managing process of Student Affairs Division by investigating and interviewing relevant people about their working procedure and the improvement they need. Then, the related documents are gathered and reviewed. The author used all data collected to analyze the current information system and requirements and summarize in **DFD** pattern. After that, study how to use Microsoft Visual FoxPro program and apply this program to develop a new computer program. The last step is to test the new program and adjust until the student affair department can be applied this system to work effectively.

The result of this independent study is Information System for the Student Affairs Division of Lanna Technology College which could represent Information in terms of statistics, displaying on screen and could be printed out. The system is developed to work in the network environment. There is an information server to keep a database separated from the operational database. The information database is a relational database. The users can access the information from any client computer that connects to the network.

The application delivered from this study would enable the Student Affairs Division of Lanna Technology College to manage the filing, retrieving, correcting and processing data rapidly, correctly and effectively. In addition, this application is applied to the Student Affairs Division as the first Division would be a pilot project for further development of other Divisions in Lanna Technology College.

กรณีศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หาจุดคุ้มทุนในการประกอบการผลิตผักผลไม้กระป๋อง 31 ชนิดของบริษัทอาหารภาคเหนือ จำกัด เพื่อทราบถึงปริมาณการผลิตที่เหมาะสม และเพื่อเป็นประโยชน์ในการกำหนดเป็นนโยบาย และวางแผนทางการเงิน และการบริหารงาน ตลอดจนเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ประกอบการในธุรกิจประเภทเดียวกัน ที่จะประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิผลกับโครงการลงทุนในอนาคตต่อไป

ในการศึกษาได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ของธุรกิจที่เป็นกรณีศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2541 2542 และ 2543 ซึ่งเป็นข้อมูลที่จะนำมาใช้เป็นฐานในการคำนวณหาค่าของตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสูตรที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือทำการวิเคราะห์ ผลจากการศึกษาได้พบว่า จุดคุ้มทุนของการผลิตผลิตภัณฑ์ทั้ง 31 ชนิด มีเพียง 18 ชนิด เท่านั้นที่แสดงจุดคุ้มทุนทั้ง 3 ปี ได้ บางชนิดหาจุดคุ้มทุนได้เพียงบางปี บางชนิดไม่สามารถหาจุดคุ้มทุนได้เลย อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาเปรียบเทียบหาผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ธุรกิจผลิตขายจะพบว่า ในปี พ.ศ. 2541 ธุรกิจสามารถผลิตผักและผลไม้กระป๋องที่ให้ผลตอบแทนดีมาก นั่นคือระดับของผลตอบแทน เกินกว่าร้อยละ 4 มีจำนวน 9 ชนิด และให้ผลตอบแทนในระดับปานกลาง คือ ระดับของผลตอบแทนตั้งแต่ร้อยละ 2.01 ถึง ร้อยละ 4 มีจำนวน 3 ชนิด และทั้งหมดที่เหลือให้ผลตอบแทนน้อย คือระดับผลตอบแทนต่ำกว่าร้อยละ 2 ในปี พ.ศ. 2542 ผลิตภัณฑ์

ที่ให้ผลตอบแทนดีมากมี 7 ชนิด ดีปานกลางมี 4 ชนิด และที่เหลือทั้งหมดให้ผลตอบแทนน้อย และในปี พ.ศ. 2543 ผลผลิตกัน้ำที่ให้ผลตอบแทนดีมากมี 6 ชนิด ดีปานกลางมี 3 ชนิด และทั้งหมดที่เหลือให้ผลตอบแทนน้อย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวางกลยุทธ์แก้ไข ปรับปรุงในธุรกิจประเภทนี้ก็คือ ผู้ผลิต โดยความร่วมมือจากรัฐ ควรให้ความสำคัญต่อการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรที่เป็นผู้ผลิตผัก ผลไม้ ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญสำหรับป้อนโรงงาน โดยการให้เมล็ดพันธุ์ที่ดี ฝึกอบรมแนะนำวิธีการบำรุงรักษา พัฒนาด้านเทคโนโลยี และแรงงาน เพื่อช่วยเพิ่มผลผลิตอย่างมีคุณภาพ พร้อมกับการหาแนวทางลดต้นทุนการผลิต โดยการวางแผน และการจัดการ ทั้งในระบบโรงงาน และการตลาดไปพร้อมกัน โดยสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

The study on the break – even point of 31 types of vegetables and fruits canned preserve food product of the Northern Food Co., Ltd. based on the main purposes of finding out the optimum quantities of product, setting the powerful and capacity of policy and providing the business budget including administrative strength. The business information can be applied for the others' to plan to invest. This case study uses primary and secondary business data during 1998 – 2000. The data are collected to analyze by using 2 formulas of break-even point.

The results indicated that of all 31 types, only 18 types obtained a break – even point in those three years, some have the break – even point for only one year and some never reached the break – even point at all. When comparing 3 years of payback of all products, in 1998 the company manufactures they received a very good payback on their vegetables and fruits. There were nine types of the products that had a payback of more than 4 percent, three types had the average level of the payback from 2.01 to 4, and the rest had a lower than 2 percent payback. In the year 1999, seven types of the products had a very good payback, four types had an average level of payback, and the rest had a low level of payback. In the year 2000, six types of products had a very good level of the payback, three types had an average level of payback, and the rest had a low level of payback.

Suggestions for the improvement of business' strategies is that the manufacturer should be supported by the government in assisting farmers who grow vegetables and fruits that are important raw materials for factory. They both should jointly provide good seeds, train farmers about plant nursery, develop technology and manpower for increasing high quality product, and find ways to reduce the costs of production by planning, managing the factory system and marketing at the same time, regularly and consistently.

การศึกษาแนวปฏิบัติทางบัญชีเกี่ยวกับการด้อยค่าของสินทรัพย์ : กรณีศึกษาบริษัท ไทยออยล์ จำกัด มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางการปฏิบัติของมาตรฐานทางการบัญชีฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ และวิธีการการนำไปใช้ในการจัดทำงบการเงินของบริษัท ไทยออยล์ จำกัด วิธีการศึกษาเป็นการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ ในการจัดทำงบการเงินของบริษัท ไทยออยล์ จำกัด

ผลการศึกษาพบว่า มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ ระบุให้ ณ วันสิ้นงวด หากมีข้อบ่งชี้ว่าสินทรัพย์นั้นเกิดการด้อยค่า กิจการต้องประมาณมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับของสินทรัพย์นั้นเพื่อเปรียบเทียบกับราคาตามบัญชี มูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของสินทรัพย์นั้นต่ำกว่าราคาตามบัญชีกิจการต้องบันทึกลดราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ให้เท่ากับมูลค่าที่คาดว่าจะรับคืน และรับรู้รายการขาดทุนจากการด้อยค่าเป็นค่าใช้จ่ายในงบการเงินทันที

ในปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2542 บริษัท ไทยออยล์ จำกัด พบว่าภาวะเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมต่าง ๆ ทำให้บริษัทต้องประมาณมูลค่าที่คาดว่าจะรับคืน โดยใช้มูลค่าปัจจุบันของประมาณการกระแสเงินสดที่คาดว่าจะได้จากการใช้โรงกลั่นน้ำมันและสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องตลอดระยะเวลาที่เหลืออยู่ของสินทรัพย์คำนวณโดยใช้อัตราคิดลดก่อนหักภาษีเงินได้ร้อยละ 10

คำนวณจากอัตราถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนการกู้ยืมของบริษัท จากผลการพิจารณาดังกล่าว เปรียบเทียบกับราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ บริษัทมีผลขาดทุนจากการด้อยค่าเป็นเงินจำนวน 16,422 ล้านบาท แสดงไว้ในงบการเงินเป็นรายการหักจากส่วนเกินทุนจากการตีราคาทรัพย์สินจำนวน 11,454 ล้านบาท และบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนจำนวน 4,968 ล้านบาท

ในระหว่างปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2543 บริษัท ไทยออยล์ จำกัด ได้แก้ไขอัตราคิดลดก่อนภาษีเงินได้เป็นร้อยละ 8 คำนวณจากอัตราถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนการกู้ยืมของบริษัท พิจารณาจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้และโครงสร้างทางการเงินในส่วนที่เกี่ยวข้องกัน ส่งผลให้บริษัทกลับรายการค่าเผื่อการด้อยค่าของสินทรัพย์เป็นจำนวน 13,210 ล้านบาท แสดงไว้ในงบการเงินเป็นการปรับปรุงส่วนเกินทุนจากการตีราคา ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จำนวน 9,452 ล้านบาท และรับรู้เป็นรายได้ในงบกำไรขาดทุนจำนวน 3,758 ล้านบาท

การศึกษามาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ และกรณีศึกษาบริษัท ไทยออยล์ จำกัด ทำให้ทราบถึงแนวทางการปฏิบัติทางบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ ของบริษัท ไทยออยล์ จำกัด เพื่อสามารถนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป

The objectives of this study, "Guidelines on Accounting Practice for Impairment of Assets: Case Study of Thai Oil Company Limited" are presented guidelines on Accounting Practice of Thai Accounting Standard (TAS) No.36 "Impairment of assets" and method in which Thai Oil Company Limited (TOC) used to prepare the financial statement.

The studies TAS No.36 "Impairment of assets" were found that indication on asset exists. The enterprise should estimate the recoverable amount of the asset for compare with carrying amount of the asset. The recoverable amount of the asset is less than its carrying amount that reduction is an impairment loss. An impairment loss should be recognized as an expense in the income statement immediately.

At the end of the year, 30 September 1999, Thai Oil Company Limited (TOC) found economic crisis was an indication that asset may be impaired. They should estimate the recoverable amount of the asset by used present value of cash flow from the asset and calculates with discount rate before tax at 10% (Weighted average capital cost). From this method, the recoverable amount was compared with carrying amount. Thai Oil Company Limited (TOC) has

loss on impairment of asset amount 16,422 million Baht. The loss on impairment were recorded on fixed asset revaluation amount 11,454 million Baht and recorded for expense on profit and loss statement amount 4,968 million Baht.

At the end of the year, 30 September 2000, Thai Oil Company Limited (TOC) solved discount rate before tax from 10% to 8%. They consider with summary of trouble debt restructuring and financial structure. For this case, Thai Oil Company Limited (TOC) reverses the loss on impairment of asset amount 13,210 million Baht. They recorded gain on fixed asset revaluation amount 9,452 million Baht and recorded for revenue on profit and loss statement amount 3,758 million Baht.

This case study helped us to familiarize with the practice of Thai Accounting Standard (TAS) No.36 "Impairment of assets". We hope that the study will be applicable in other cases.

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ซื้อในการเลือกซื้อสินค้าประเภทวัสดุก่อสร้าง จากร้านซีเมนต์ไทยโฮมมาร์ทในจังหวัดลำพูน เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา พื้นที่ศึกษาคือ ร้านซีเมนต์ไทยโฮมมาร์ทในจังหวัดลำพูน จำนวน 3 แห่ง เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม กลุ่มแรกใช้วิธีสุ่มตัวอย่างตามโควตาจากผู้ซื้อเพื่อนำไปใช้ในธุรกิจของตน จำนวน 50 ราย และกลุ่มที่สองใช้วิธีสุ่มตามความสะดวกจากกลุ่มผู้ซื้อที่นำไปใช้โดยตรง จำนวน 300 ราย รวมกลุ่มตัวอย่าง 350 ราย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสถิติ Chi-Square และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และ t - test ได้ผลการศึกษาดังนี้

ผู้ซื้อเพื่อนำไปใช้ในธุรกิจของตน

ผู้ซื้อเพื่อนำไปใช้ในธุรกิจของตน ส่วนใหญ่ซื้อสินค้าวัสดุก่อสร้างเพิ่มเมื่อเห็นว่าส่วนที่มีอยู่จะหมด ซื้อเพื่อนำไปจำหน่ายที่ร้าน และมีร้านประจำสำหรับซื้อสินค้า เกือบทั้งหมดซื้อสินค้าจากร้านซีเมนต์ไทยโฮมมาร์ท ได้แก่ ร้านทวีพาณิชย์ลำพูน ส่วนใหญ่ตัดสินใจซื้อด้วยตนเอง ขณะที่ป้ายผ้าหน้าร้านเป็นสื่อที่มีส่วนช่วยในการตัดสินใจซื้อมากที่สุด ผู้ซื้อมีการซื้อสินค้ามากกว่าสัปดาห์ละ 1 ครั้ง สินค้าที่ซื้อส่วนมากได้แก่ ปูนซีเมนต์ กระเบื้องปูพื้น/บุผนัง เครื่องเหล็ก และอุปกรณ์เครื่องใช้ทั่วไป ใช้เวลาซื้อสินค้า 30 นาที ใช้วิธีทำการสินค้าที่ต้องการซื้อมาแล้วให้ทางร้านจัดให้ตามรายการนั้น ส่วนมากซื้อสินค้าครั้งละไม่เกิน 50,000 บาท และเห็นว่าซื้อสินค้าจากร้านซีเมนต์ไทยโฮมมาร์ทได้ครบทุกชนิดและตามจำนวนที่ต้องการ นิยมเลือกซื้อสินค้าในวันจันทร์ เวลา 08.00 – 11.00 น. มากที่สุด นอกจากนี้ผู้ซื้อส่วนใหญ่ไม่มีความต้องการสั่งซื้อสินค้าจากร้านซีเมนต์ไทยโฮมมาร์ททางอินเทอร์เน็ต

สำหรับปัจจัยสี่กระตุ้นทางการตลาด ที่มีผลต่อพฤติกรรมในการเลือกซื้อสินค้าวัสดุก่อสร้างของผู้ซื้อเพื่อนำไปใช้ในธุรกิจของตน พบว่าโดยภาพรวมแล้วปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมนี้ ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และปัจจัยด้านบุคลากร นอกจากนี้ปัจจัยคุณลักษณะของผู้ประกอบการในด้านภาพลักษณ์ รวมทั้งความเป็นมืออาชีพ รวมทั้งปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายนอก ในด้านสังคมวัฒนธรรม ด้านเทคโนโลยี ด้านคู่แข่ง ด้านกฎหมาย และด้านความต้องการสินค้า มีผลต่อพฤติกรรมในการเลือกซื้อสินค้าวัสดุก่อสร้างของผู้ซื้อเพื่อนำไปใช้ในธุรกิจของตน

ผู้ซื้อเพื่อนำไปใช้โดยตรง

ผู้ซื้อเพื่อนำไปใช้โดยตรง ส่วนใหญ่จัดการปัญหาอุปสรรคในบ้านที่ชำรุดเสียหายด้วยการไปซื้ออุปกรณ์ใหม่และซ่อมแซมด้วยตนเอง ซื้อสินค้าวัสดุก่อสร้างไปเพื่อตกแต่ง/ต่อเติมบ้านมากที่สุด และมีร้านประจำสำหรับซื้อสินค้าซึ่งเป็นร้านวัสดุก่อสร้างทั่วไปมากที่สุด ส่วนร้านซีเมนต์ไทยโฮมมาร์ทที่ใช้บริการมากที่สุดคือ ร้านทวีพาณิชย์ลำพูน ส่วนใหญ่ตัดสินใจซื้อด้วยตนเอง และเห็นว่าป้ายผ้าที่ติดหน้าร้านเป็นสื่อที่มีส่วนช่วยในการตัดสินใจซื้อมากที่สุด ผู้ซื้อมีการซื้อสินค้าปีละ 4 – 6 ครั้งมากที่สุด สินค้าวัสดุก่อสร้างที่ซื้อส่วนใหญ่คือ ปูนซีเมนต์ กระเบื้องปูพื้น/บุผนัง ท่อพีวีซีและข้อต่อ และอุปกรณ์เครื่องใช้ทั่วไป ใช้เวลาซื้อสินค้า 30 นาที ใช้วิธีทำรายการสินค้าที่ต้องการซื้อมาแล้วเดินชมและเลือกซื้อเองเฉพาะที่มีในรายการเท่านั้น ส่วนมากซื้อสินค้าครั้งละไม่เกิน 5,000 บาท และซื้อจากร้านซีเมนต์ไทยโฮมมาร์ทได้ครบทุกชนิดและตามจำนวนที่ต้องการ โดยนิยมเลือกซื้อสินค้าในวันเสาร์ เวลา 08.00 – 11.00 น. มากที่สุด ส่วนใหญ่ไม่ต้องการส่งซื้อสินค้าจากร้านซีเมนต์ไทยโฮมมาร์ททางอินเทอร์เน็ต

ส่วนปัจจัยสี่กระตุ้นทางการตลาด ที่มีผลต่อพฤติกรรมในการเลือกซื้อสินค้าวัสดุก่อสร้างของผู้ซื้อเพื่อนำไปใช้โดยตรง พบว่าโดยภาพรวมแล้วปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมนี้ ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ และปัจจัยด้านบุคลากร นอกจากนี้ปัจจัยคุณลักษณะของผู้ประกอบการในด้านภาพลักษณ์ และความเป็นมืออาชีพ รวมทั้งปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายนอก ด้านสังคมวัฒนธรรม ด้านเทคโนโลยี ด้านคู่แข่ง ด้านกฎหมาย และด้านความต้องการสินค้า มีผลต่อพฤติกรรมในการเลือกซื้อสินค้าวัสดุก่อสร้างของผู้ซื้อเพื่อนำไปใช้

The purposes of this descriptive study is to look for factors affecting buyers' behavior in selecting construction goods from Cement Thai Home Mart in Lamphun Province. Data was collected from 3 Cement Thai Home Mart branches in Lamphun Province. Questionnaires were used as study tools. Total of 350 samples, 50 Business-to-Business and 300 Business-to-Consumers types of customers were recruited in this study. Random sampling according to the quota given was used in the Business-to-Business group and convenience sampling was used in the Business-to-Consumers group. Percentage, mean, chi-square, one way ANOVA and t-test were calculated.

It was found that among Business-to-Business group, majority of them purchased construction goods when their stock was almost empty. Those goods were purchased to be sold to their regular customers at their shops. Almost all of them purchased construction goods from Tawee Panit shop. Majority of them made their own purchasing decision. The banner in front of the shop influenced their decision more than any other media. Those customers purchased the goods more than once a week. The goods often purchased were cement, wall and floor tiles, hardware and general appliances. They spent approximately 30 minutes for each purchasing when the shop searched for the goods on their customer's list. Majority of the customers paid less than 50,000 baht per each purchasing and they thought they could find most of what they needed at Cement Thai Home Mart. Their preference for shopping was on Monday between 8 a.m. – 11 a.m. Majority of them did not want to place their orders through internet.

The marketing factors : Products, Place and People very much affected this group of customers' decision in purchasing construction goods. Beside, image and professional experience of the business, as well as influences from social, cultural, technological, competitive and juridical aspects and need in the goods all affected the customers' purchasing behavior.

For Business-to-Consumers group, majority of the customers purchased construction goods in order to decorate, partial addition or repair their house by themselves. Each of them had their preference for the shop to purchase general construction material. Tawee Panit shop, a branch of Cement Thai Home Mart, was the most popular for this group of customers. Majority of them made their own purchasing decision and the banner in front of the shop mostly affected their decision making. The customers purchased construction goods they needed 4 – 6 times at most annually. Among the goods they purchased were cement, wall and floor tiles, PVC pipe and linkage and general appliances. They made the list of what they needed and shopped for 30 minutes at most each time. They spent less than 5,000 baht per each purchasing visit. They got everything they needed and their preferred time for shopping was 8 a.m. – 11 a.m. Most of them did not want to place their order through internet.

Marketing factors : Product, Place, Process and People very much affected this group of customer' decision in purchasing construction goods. Beside, image and professional experience of the business, as well as influences from social, cultural, technological, competitive and juridical aspects and need in the goods all affected the customers' purchasing behavior.

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลของการบริโภคกล้วยหอมที่มีผลต่อสมรรถภาพการจับออกซิเจนและสารเคมี ของนักเรียนโรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ จักรยานวัดงาน รุ่น BODY GUARD Ergometer 990 และ อุปกรณ์ การตรวจเลือด นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และ ค่า T-test ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (For window)

ผลการศึกษาพบว่า หลังจากที่ได้ทำการทดสอบตามขั้นตอนแล้วปรากฏว่า ค่าสารเคมีในร่างกายของกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ กลูโคส, โปรแตสเซียม, คาร์บอนไดออกไซด์ และ ฟอสฟอรัส มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางบวก และ ค่าสมรรถภาพการจับออกซิเจนก็มีค่าเฉลี่ยไปในทางบวก นั้นแสดงให้เห็นว่า การรับประทานกล้วยหอมมีผลต่อระดับสารเคมีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพในร่างกาย และสมรรถภาพการจับออกซิเจนในทางดีขึ้น

The purpose of this study was to study the effect of banana consuming on Maximum Oxygen uptake and Blood Chemical substance in ten students of the Prince Royal's College. The equipments in this study are BODYGUARD Ergometer 990 and Blood Chemical Analyzer. The results were analysed by mean and T-test (SPSS).

The result of this study found that, after the participants had followed the given steps, the chemicals in their blood, for example Glucose, Potassium, Carbondioxide, Phosphorus were changed in the positive way and Maximum Oxygen uptake had been changed in the same way. So it can be concluded that banana consumption positively affect the level of chemicals in the blood and Maximum Oxygen uptake.

การค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการฝึกพลัยโอเมตริกและการฝึกด้วยน้ำหนักที่มีต่อความแม่นยำในการยิงประตูบาสเกตบอลแบบเลย์-อัพ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทพดินทรวิทยา จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 45 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน ระยะเวลาในการฝึก 6 สัปดาห์ ทำการฝึกดังนี้

- กลุ่มที่ 1 ฝึกยิงประตูบาสเกตบอลแบบเลย์-อัพควบคู่กับการฝึกด้วยพลัยโอเมตริก
- กลุ่มที่ 2 ฝึกยิงประตูบาสเกตบอลแบบเลย์-อัพควบคู่กับการฝึกด้วยน้ำหนัก
- กลุ่มที่ 3 ฝึกยิงประตูบาสเกตบอลแบบเลย์-อัพควบคู่กับการฝึกด้วยพลัยโอเมตริกและการฝึกด้วยน้ำหนัก

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. กลุ่มที่ 3 ภายหลังการฝึกตามโปรแกรม มีความแม่นยำดีกว่ากลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$
2. กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 3 ภายหลังการฝึกตามโปรแกรม มีความสามารถในการยืนกระโดดแตะผนังเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$
3. ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม 1 และกลุ่ม 3 ภายหลังการฝึกด้วยโปรแกรม ปรากฏว่ามีความสามารถในการยืนกระโดดแตะผนังไม่แตกต่างกัน
4. ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 3 ภายหลังการฝึกตามโปรแกรม ปรากฏว่ามีความสามารถในการยืนกระโดดแตะผนังดีกว่ากลุ่มที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$

5. กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ภายหลังการฝึกตามโปรแกรมมีค่าแรงบีบมือเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$
6. ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ภายหลังการฝึกตามโปรแกรม ปรากฏว่ามีค่าแรงบีบมือไม่แตกต่างกัน
7. กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ภายหลังการฝึกตามโปรแกรม ปรากฏว่ามีค่าแรงบีบมือดีกว่ากลุ่ม 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$

The objective of this independent research is to study the effects of plyometric and weight training on the accuracy of basketball lay-up shot. Forty-five male students from Thepbodinwittaya school in Chiang Mai, are included in this study. They are randomly divided into 3 groups. Different training programs are given to each group as follows:

- Group 1. Practising on basketball lay-up shot with plyometric.
- Group 2. Practising on basketball lay-up shot with weight training.
- Group 3. Practising on basketball lay-up shot with both plyometric and weight training.

The result can be stated by the following.

1. After the practising regarding to the organised programme group 3 has the accuracy , which is better than group 1 and 2 with the statistics of $p < 0.05$
2. After the practising regarding to the organised programme, group 1 and 3 enable to stand- jump and touch the wall with the statistics of $p < 0.05$
3. According to the comparison between group 1 and 3 after the practising regarding to the organised programme, it shows the different result of the stand-jumping and touching the wall.
4. According to the comparison between group 1 and 3 after the practising

regarding to the organised programme, it shows that group 1 and 3 has ability on stand-jumping and touching the wall better than group 2 with the statistics of $p < 0.05$

5. After the practising regarding to the organised programme, group 2 and 3 show the result of the increasing of the hand – pressing with the statistics of $p < 0.05$

6. According to the comparison between group 2 and 3 after the practising regarding to the organised programme, it shows the different result of the hand – pressing.

7. After the practising regarding to the organised programme, group 2 and 3 has the hand –pressing better than group 1 with the statistics of $p < 0.05$

ชื่อภาคินพนธ์ : บทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้งต่อการดำเนินงานกิจการของพรรคการเมือง
ตามทัศนนะและความคาดหวังของกรรมการสาขาพรรคการเมือง
ศึกษาเฉพาะกรณีภาคใต้

ชื่อผู้เขียน : นายวิรัตน์ เจริญวงศ์

ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

ปีการศึกษา : 2544

การศึกษาเรื่องบทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้งต่อการดำเนินงานกิจการของพรรคการเมืองตาม ทัศนนะและความคาดหวังของกรรมการสาขาพรรคการเมือง ศึกษาเฉพาะกรณีภาคใต้ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาทัศนนะของกรรมการสาขาพรรคการเมืองที่มีต่อบทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้งในการ ดำเนินกิจการของพรรคการเมือง 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวัง ของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามทัศนนะและความคาดหวังของกรรมการสาขาพรรคการเมือง 3) เพื่อศึกษา ถึงปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทที่เป็นจริง และบทบาทที่คาดหวังของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามทัศนนะและ ความคาดหวังของกรรมการสาขาพรรคการเมือง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือกรรมการสาขาพรรคการเมืองพื้นที่ภาคใต้ โดยส่งแบบสอบถาม ทางไปรษณีย์ ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามสมบูรณ์ทั้งสิ้น 189 ชุด แบบสอบถามที่สร้างกำหนดตัวแปร อิสระ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพหลัก ระยะเวลาที่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง การดำรงตำแหน่งใน สาขาพรรคการเมือง และระดับความรู้ความเข้าใจในกฎหมายพรรคการเมือง และตัวแปรตาม ได้แก่ บท บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ผลการศึกษา ปรากฏดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี การศึกษาระดับมัธยมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกร มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกพรรคการเมือง 4 ปีขึ้นไป และดำรงตำแหน่ง ประธาน/รองประธานสาขาพรรคการเมืองเป็นส่วนใหญ่

2. กรรมการสาขาพรรคการเมืองมีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายพรรคการเมือง ส่วนใหญ่มีความรู้ ปานกลาง ร้อยละ 49.21 ประเด็นที่จัดได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายพรรคการเมืองมาก ได้แก่ ระยะเวลาปีในการจัดทำบัญชีของพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมือง คิดเป็นร้อยละ 54.5 ประเด็นที่จัดได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายพรรคการเมืองน้อย ได้แก่ ประเด็นเกี่ยวกับจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคในแต่ละสาขา คิดเป็นร้อยละ 21.2

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า บทบาทที่เป็นจริงในทัศนะของกรรมการสาขาพรรคการเมืองที่มีต่อบทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 2.93 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย โดยบทบาทที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ บทบาทเกี่ยวกับการจำกัดเงินบริจาค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 และบทบาทที่เป็นจริงมีค่ามากที่สุด คือ บทบาทเกี่ยวกับการกำหนดบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 ส่วนความคาดหวังของกรรมการสาขาพรรคการเมืองที่มีต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.34 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยบทบาทที่คาดหวังมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ บทบาทเกี่ยวกับการกำหนดให้มีข้อบังคับพรรค และบทบาทของ กกต. ในการพัฒนาพรรคการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 และบทบาทที่คาดหวังมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ บทบาทเกี่ยวกับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99

การวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม พบว่าบทบาทที่เป็นจริงต่ำกว่าบทบาทที่กรรมการสาขาพรรคการเมืองคาดหวัง โดยมีค่าเฉลี่ยบทบาทที่เป็นจริงเท่ากับ 2.93 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย และมีค่าเฉลี่ยบทบาทที่คาดหวังเท่ากับ 3.34 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.41

4. ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามทัศนะของกรรมการสาขาพรรคการเมือง มีดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทที่เป็นจริง ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพหลักและความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายพรรคการเมือง ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อบทบาทที่เป็นจริง ได้แก่ เพศ ระยะเวลาที่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง และการดำรงตำแหน่งในสาขาพรรคการเมือง

ปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวัง ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจกฎหมายพรรคการเมือง ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อบทบาทที่คาดหวัง ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพหลัก ระยะเวลาที่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง และการดำรงตำแหน่งในสาขาพรรคการเมือง

ข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการการเลือกตั้งควรให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานของพรรคการเมือง การกำกับดูแลและสนับสนุนในกิจกรรมพรรคการเมือง เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ภายใต้กรอบกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับข้อกฎหมาย ประกาศระเบียบวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ที่ยังไม่มี ความชัดเจน ครอบคลุมไม่ถึงหรือยากในทางปฏิบัติ และเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนา ประชาสัมพันธ์ หรือปรับปรุงแก้ไขโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและไม่ ขัดต่อกฎหมาย

Title of Research Paper : Role of the Election Committee in the operation of Political Parties in the Opinion and Expectation of the Committee Members of Political Party Branches : A Case Study of the South

Author : Mr. Virat Charernvong

Degree : Master of Arts (Social Development)

Year : 2001

The study was conducted for the following objectives : 1) to find out the attitude of the committee members of political party branches toward the role of the Election Committee in the operation of political parties ; 2) to compare the actual role and the expected role of the Election Committee in the opinion and expectation of the committee members of political party branches ; and 3) to identify the factors affecting the actual role and the expected role of the Election Committee in the opinion and expectation of the committee members of political party branches.

The data were collected from the committee members of political party branches in the South. The questionnaires were mailed to them and 189 copies were returned. The independent study were sex, age, education, primary occupation, the number of years as a member of the political party, position in the political party branch and degree of knowledge and understanding in the political party law. The dependent variables were the actual role and the expected role of the Election Committee.

The findings were briefly reported below :

1. Most of the subjects were male. They were 41-50 years old. They finished secondary school and were engaged in farming. They had been members of a political party for 4 years or more. Most were president or vice president of the political party branch.

2. Most of the committee members of political party branches as a whole had a moderate knowledge and understanding of the political party law (49.21%). What they had a good knowledge and understanding were the fiscal accounting year of

the political party and the political party branches (54.5%). They had a poor knowledge and understanding about the member of the committee members in each branch (21.2%).

3. Findings The actual role of the Election Committee had a mean of 2.93, which was rather low. The lowest mean belonged to the role in limiting any donation to the political party ($x = 2.65$). The highest mean was preparing the list of regions and provinces ($x = 3.16$). The expected role of the Election Committee had a mean of 3.34, which was rather high. The highest mean belong to imposing the regulations for political parties and the role of the Election Committee in political party development ($x = 3.54$). The lowest mean was postal support ($x = 2.99$).

When the actual role was compared to the expected role, the former was found to be lower than the latter. The actual role had a mean of 2.93, which was rather low and the expected role had a mean of 3.34, which was rather high.

4. The factors affecting the actual role and the expected role in the opinion of the committee members of political party branches were as follows :

Actual role. Age, education, primary occupation and knowledge and understanding of the political party law were found to have a relationship with the committee members' opinion about the actual role of the Election Committee. On the contrary, sex, number of years as a member of the political party and position in the political party were found to have no relationship with the committee members' opinion about the actual role of the Election Committee.

Expected role Knowledge and understanding of the political party law was found to have an impact on the committee members' opinion about the expected role of the Election Committee. In contrast, sex, age, education, primary occupation, number of years as a member of the political party and position in the political party were found to have no impact on their opinion on the actual role.

Recommendations

The Election Committee should give importance to the operation of political parties. It should oversee and support the latter's activities in order for them to study follow the law. Any regulations that are not clear, complete or difficult to follow should be revised. Training or seminars should be held so that they know what they can do and what they can't.

ชื่อภาคินพนธ์ : ทักษะของกรรมการบริหาร อบต. ต่อการใช้งบประมาณในการบริหารเพื่อการพัฒนา ศึกษาในพื้นที่จังหวัดระยอง

ชื่อผู้เขียน : นางอัจฉราพรรณ ห่อทองคำ

ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

ปีการศึกษา : 2544

การศึกษาทักษะของกรรมการบริหาร อบต. ต่อการใช้งบประมาณในการบริหารเพื่อการพัฒนา กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 2 ประการ ประการแรก เพื่อศึกษาทักษะของกรรมการบริหาร อบต. ต่อการใช้งบประมาณในการบริหารเพื่อการพัฒนา ใน 2 ด้าน คือ (1) ด้านการเป็นข้อสนับสนุนของการบริหารเพื่อการพัฒนา และ(2) ด้านการเป็นข้อจำกัดของการบริหารเพื่อการพัฒนา ประการที่สอง เพื่อศึกษาปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับทักษะของกรรมการบริหาร อบต. ต่อการใช้งบประมาณในการบริหารเพื่อการพัฒนา ได้แก่ (1) ประสบการณ์ (2) ความรู้ความเข้าใจในระเบียบวิธีการงบประมาณ (3) ความเห็นเรื่องแหล่งที่มาของการจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรม และ (4) ระดับชั้นของ อบต.

ผู้เขียนได้รวบรวมข้อมูลจากกรรมการบริหาร อบต. ในเขตจังหวัดระยอง 54 แห่ง ซึ่งมีกรรมการบริหาร อบต. รวม 162 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้รับแบบสอบถามทั้งสิ้น 134 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.72 และในการวิเคราะห์ใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และ F-test

ผลการศึกษาพบว่า

1. ระดับทักษะของกรรมการบริหาร อบต. ต่อการใช้งบประมาณในการบริหารเพื่อการพัฒนาอยู่ในระดับค่อนข้างสูงทั้ง 2 ด้าน โดยค่าเฉลี่ยของระดับทักษะด้านข้อสนับสนุน สูงกว่าด้านการเป็นข้อจำกัด เล็กน้อย ซึ่งหมายความว่ากรรมการบริหาร อบต. พิจารณางบประมาณในฐานะเป็นข้อสนับสนุนของการบริหารเพื่อการพัฒนา มากกว่าเป็นข้อจำกัดของการบริหารเพื่อการพัฒนา พิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านการเป็นข้อสนับสนุน

- (1) ทำให้การบริหารเพื่อการพัฒนาเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามความต้องการของประชาชน
- (2) ทำให้เกิดการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาว ควบคู่ไปกับการวางแผนพัฒนาทุกระดับ
- (3) เป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้การพัฒนาประสบความสำเร็จ
- (4) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนา อบต.
- (5) เป็นเครื่องมือกำกับการบริหารงาน อบต.

ด้านการเป็นข้อจำกัด

- (1) รายได้ของ อบต. ไม่เพียงพอในการบริหารและพัฒนา
- (2) เงินอุดหนุนที่ได้รับจากรัฐบาลไม่เพียงพอ ทั้งยังจัดสรรเป็นงวดและล่าช้า ทำให้ไม่สามารถดำเนินการโครงการได้เต็มที่
- (3) สมาชิกสภาและคณะกรรมการบริหาร อบต. ส่วนหนึ่งยังคงเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และพยายามให้มีการจัดสรรงบประมาณลงพื้นที่ของตน
- (4) การจัดทำข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีมีขั้นตอน รายละเอียด เอกสาร คำชี้แจงประกอบจำนวนมาก และยุ่งยากในการจัดทำ
- (5) ระบบงบประมาณแบบแผนงาน กำหนดรายละเอียดของแผนงาน/งาน ไว้มาก และแตกต่างจากระบบแผนพัฒนาตำบล ทำให้ยากต่อการเชื่อมโยง เพื่อจัดทำข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (6) บุคลากรในส่วนกองคลังมีจำนวนน้อยและขาดความรู้ ขาดการฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับระบบและการบริหารงบประมาณ

2. ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประสิทธิภาพของกรรมการบริหาร อบต. และความเห็นเรื่องแหล่งที่มาของการจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมในข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติของกรรมการบริหาร อบต. ต่อการใช้งบประมาณในการบริหารเพื่อการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนตัวแปรอื่นๆ คือ ความรู้ความเข้าใจในระเบียบวิธีการงบประมาณ และระดับชั้นของ อบต. ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของกรรมการบริหาร อบต. ต่อการใช้งบประมาณในการบริหารเพื่อการพัฒนา

ข้อเสนอแนะ

ด้านรัฐบาลและองค์กรภาครัฐ

1. รัฐบาลควรเร่งรัดการดำเนินการในเรื่องการทบทวนการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการปรับปรุงภาษีอากรที่รัฐจัดแบ่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่ได้กำหนดไว้ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น
2. รัฐบาลควรเน้นหนักในเรื่องการพิจารณากระตุ้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เพิ่มขีดความสามารถในการพึ่งตนเองบนพื้นฐานรายได้ของตนเอง มากกว่าการแก้ปัญหาเรื่องรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เพียงพอด้วยการเพิ่มเงินอุดหนุนเป็นประการสำคัญเช่นที่ดำเนินการอยู่ขณะนี้
3. กรมการปกครอง ควรปรับปรุงระบบงบประมาณแบบแผนงาน ของ อบต. ให้จำนวนด้าน-แผนงาน-งาน รวมทั้งวัตถุประสงค์ของแผนงาน-งาน เหมือนกับระบบแผนพัฒนาตำบล เพื่อมิให้เกิดความยุ่งยากในการเชื่อมโยงทั้ง 2 ระบบ ในการจัดทำข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี
4. กรมการปกครองควรจัดฝึกอบรมให้ความรู้ เรื่องระเบียบกฎหมาย ข้อบังคับด้านงบประมาณแก่ปลัด อบต. กรรมการบริหาร อบต. และข้าราชการของกรมการปกครอง ซึ่งมีหน้าที่ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พร้อมทั้งจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานที่เข้าใจง่ายและเผยแพร่อย่างทั่วถึง
5. กรมการปกครอง ร่วมกับกรมการพัฒนาชุมชน ต้องเร่งสนับสนุนให้ประชาคมท้องถิ่นมีความเข้มแข็งขึ้น เพื่อเพิ่มบทบาทให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการบริหารจัดการท้องถิ่น โดยเฉพาะการตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้บริหารท้องถิ่น
6. จังหวัดและ อบต. ต้องให้ความสำคัญกับรายงาน ข้อมูลผลการใช้จ่ายงบประมาณอย่างจริงจัง โดยเฉพาะจังหวัดจะต้องทำความเข้าใจและเรียนรู้ให้เพียงพอที่จะเป็นผู้ให้คำแนะนำต่อ อบต. เพื่อให้ข้อมูลรายงานนั้นใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานของ อบต. ได้จริง

ด้านประชาชน

7. ประชาชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมตรวจสอบ ร่วมรับผิดชอบต่อการบริหารจัดการ อบต. พยายามผลักดันให้การใช้งบประมาณ เป็นการใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะมากขึ้น

ABSTRACT

Title of Research Paper : The Opinion of the Tambon Executive Committee on the
Budgeting for Development Administration: Case Study of
Rayong Province.

Author : Mrs. Acharapun Horthongkum
Degree : Master of Arts (Social Development)
Year : 2001

The purpose of this study was, first, to examine the opinion of the tambon executive committee on the budgeting both the Pros and Cons for development administration. Second was to survey the relation of the opinion with the experience and the budgeting procedure understanding of the executive committee, the reason of prioritization and the rank of the Tambon Administrative Organization.

The data was gathered from the executive committee of 54 TAO in Rayong Province. The questionnaire was employed as data collecting tool. The result was explained with the statistical analysis of F-test, Correlation coefficient .

The results showed that the opinion of the executive committee, which agreed with the budgeting for development administration, was as follow

1. The development budgeting made the development administration practical and response to people.
2. The budgeting was planned in short term and long term, parallel to development planning at all level.
3. The budget was crucial mechanism for successful development.
4. The budget and the development plan were compatible.
5. The budgeting was the monitoring tool for TAO administration.

The opinion of the executive committee, which disagreed with the budgeting for development administration, was as follow

1. The income of TAO was insufficient for administration and development implementation.
2. The funding allocated from central government was insufficient and late to implement the various project.
3. Some council member and executive committee were focus on the infrastructure development and tried to allocate the budget to his own area.
4. The annual budgeting regulation had long and complicated process.
5. The PPBS procedure had a lot of details and was distinguished from the tambon planning system, which was hard to link for the annual budget regulating.
6. The financial personnel was less and lack of knowledge, they were lack of training on the budgeting system and management.

The hypothesis testing indicated that the experience of the executive committee and the reason of prioritization were significant positive correlated to the opinion of the executive on the budgeting for the development administrative. The budgeting procedure understanding of the executive committee and the rank of TAO were no correlated to the opinion.

Recommendations were made for the government and public service sector as follow,

1. Government should modify the budget allocation and tax division to local government early and fair.
2. Government should convince local government to be self-reliance on his income instead of just asking for more funds.
3. Department of Local Administration should adjust the budget system, plan, and project of TAO. The sector and the objective that was determined in the TAO plan/project should be the same as in Tambon plan in order to decrease the difficulty of the two-system linkage.
4. Department of Local Administration should train the TAO staff, the tambon executive committee and department officer on budgeting regulations and laws. The manual should be developed and distributed to everyone.

5. Department of Local Administration cooperative with Community Development

Department should actively mobilize the community empowerment to increase people participation in local administration.

5. Province and TAO should bring the report on budget expense into consideration seriously. The provincial staff must have potential to be the supervisor for TAO to utilize the report.

Active people participation was also recommended to build good governance in local budget administration for greater public interest.

ภาคินพนธ์ : คุณภาพชีวิตการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ สังกัดโรงพยาบาลตำรวจ
โดย : ร.ต.อ.หญิง อรอนงค์ โรจน์ขจรภาลย์
ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
วิชาเอก : การวิเคราะห์และวางแผนทางสังคม
ปีการศึกษา : 2544

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ และความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล และปัจจัยด้านการทำงานกับคุณภาพชีวิตการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ พยาบาลวิชาชีพ สังกัดโรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 200 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งพวก หรือแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า พยาบาลวิชาชีพ สังกัดโรงพยาบาลตำรวจ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 98.5 มีอายุเฉลี่ย 30.3 ปี สถานภาพสมรสเป็นโสด ร้อยละ 70 การศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 96.5 สถานภาพตำแหน่งเป็นพยาบาลวิชาชีพ ร้อยละ 91 มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี ร้อยละ 37.5 รายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 65 คุณภาพชีวิตการทำงาน ของพยาบาลวิชาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.58 คะแนน) และมีองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตการทำงานทุกด้าน คือ ด้านค่าตอบแทนที่เหมาะสม ด้านความก้าวหน้าในงาน ด้านการ ได้รับความรู้ความสามารถ ด้านธรรมเนียมในองค์กร และด้านความสมดุลระหว่างชีวิตกับงาน อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับคุณภาพชีวิต พบว่า อายุ อายุราชการ รายได้ ลักษณะงาน การปกครองบังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และสภาพการทำงาน มีผลทำให้คุณภาพชีวิตการทำงานของพยาบาลวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย (1) ควรปรับปรุงสวัสดิการต่างๆ และค่าตอบแทนให้เหมาะสม (2) หน่วยงานควรสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการมอบหมายงาน (Delegation) ให้กับผู้บริหาร หรือผู้บังคับบัญชา (3) ควรพิจารณาให้ผู้บังคับบัญชาในแต่ละระดับได้รับการพัฒนาทักษะการเป็นผู้นำ (4) ควรให้แต่ละสายงานดำเนินการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) และ (5) ควรให้ความสำคัญในการจัดการด้านวัสดุอุปกรณ์

RESEARCH PAPER : The Quality of Working Life of Professional Nurses
under Police General Hospital
BY : Pol.Capt.Onanong Rojkajornnaphalai
DEGREE : Master of Arts (Social Development)
MAJOR : Social Analysis and Planning
ACADEMIC YEAR : 2001

This survey was aimed at studying the working life quality of certificate nurses and revealing the relationship between demographic variables and work variables and their working life quality. The sample was composed of 200 certificate nurses at the Police Hospital. A multi-stage sampling was used to select the sample. A questionnaire was employed to collect the data. Percentage, mean and standard deviation were used to describe the data, while t-test and one-way ANOVA were used to test the hypotheses.

It was found that most of the nurses at the Police Hospital were females (98.5%), aged 30.3 on an average. About 70 percent were single and about 95.6 percent had a Bachelor's degree. About 91 percent were in the position of certified nurse. About 37.5 percent worked for the government for less than five years. Also, 65 percent earned a salary of lower than 10,000 baht. Their overall working life quality was found to be moderate ($X = 2.58$). In fact, all the indicators including salary, career advancement, knowledge and skill development, organization constitution, and balance off life and work were found to be satisfactory at a moderate level. On the contrary, their working life quality were significantly related at a 0.05 level to age, number of working years, income, nature of work, supervision, relationship with colleagues, and work condition.

The following recommendations were made : (1) Improving the remuneration and welfare structure, (2) Building a better understanding of delegation among the administrators or superiors, (3) Developing leadership skills for superiors at all levels, (4) Introducing participation management in each work live, and (5) Giving more importance to the management of material and equipment.

ชื่อภาคานิพนธ์ : การมีส่วนร่วมของผู้สมัครรับเลือกตั้งในรูปแบบองค์การบริหาร
ส่วนตำบล (อบต.) ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลใน
อำเภอบ้านนิงस्ता จังหวัดยะลา

ชื่อผู้เขียน : นาย วิวัฒน์ คางีดิ้ง

ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

ปี : 2544

วัตถุประสงค์หลักในการศึกษาครั้งนี้ คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบ้านนิงस्ता จังหวัดยะลา ซึ่งรวบรวมข้อมูลจากผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งหมด 131 คน โดยใช้แบบสอบถาม

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. การได้รับเลือกตั้งหรือไม่ได้รับการเลือกตั้งของผู้สมัครเลือกตั้งมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในการบริหารรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) พบว่า ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับการเลือกตั้ง และไม่ได้รับการเลือกตั้ง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจและความรู้ความเข้าใจในการจัดการรูปแบบในการบริหารรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ไม่แตกต่างกัน แต่ มีความรู้ความเข้าใจสิทธิและหน้าที่ในการบริหารรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ได้รับการเลือกตั้งมีความรู้ความเข้าใจสิทธิและหน้าที่ในการบริหารรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มากกว่า ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับการเลือกตั้ง

2. การได้รับเลือกตั้งหรือไม่ได้รับการเลือกตั้งของผู้สมัครเลือกตั้งมีความสัมพันธ์กับมูลเหตุจูงใจ พบว่า ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับการเลือกตั้ง และไม่ได้รับการเลือกตั้งมีมูลเหตุจูงใจในการบริหารรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ได้รับการเลือกตั้งมีมูลเหตุจูงใจในการบริหารรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มากกว่า ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับการเลือกตั้ง

3. การได้รับเลือกตั้งหรือไม่ได้รับการเลือกตั้งของผู้สมัครเลือกตั้งมีความสัมพันธ์กับความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) พบว่า ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับการเลือกตั้ง และไม่ได้รับการเลือกตั้ง มีความต้องการมีส่วนร่วมในขั้นตอนและรูปแบบการบริหารรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ไม่แตกต่างกัน

4. การได้รับเลือกตั้งหรือไม่ได้รับการเลือกตั้งของผู้สมัครเลือกตั้งมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการบริหารรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) พบว่า ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับการเลือกตั้ง และไม่ได้รับการเลือกตั้ง มีส่วนร่วมในขั้นตอนการและรูปแบบบริหารรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับการเลือกตั้งมีส่วนร่วมในขั้นตอนและรูปแบบการบริหารรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มากกว่า ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง

Title of Research Paper : The Participation of Candidate in the Subdistrict
Administration Organization: A Case Study of
Bunnangsta District, Yaia Province

Author : Mr. Wiwat Dangeding

Degree : Master of Art (Social Development)

Year : 2001

The study aimed to assess the difference between the motivation, participation and Sub-district Administration Organization according to enacted Sub-district Administration Organization 1994 of those whom were elected and non-elected candidates for the members of Sub-district Administration Organization in Bannangsta District, Yala Province. The questionnaires were used for 131 Sub-district Administration Organization members.

The findings were;

- a. The non-elected candidates had their knowledge and understanding regarding the rights and duties of the member of Sub-district Administration Organization better than those were elected candidates.
- b. The non-elected candidates maintained their stronger motivation to be the members of Sub-district Administration Organization than the elected candidates.
- c. With regard to the participation in Sub-district Administration Organization activities the elected candidates exhibited their strong commitment to participate than the non-elected candidates.

d. Both elected candidates and non-elected candidates didn't illustrate the difference between them in the process of Sub-district Administration Organization participation.

Comparative study between the elected and non-elected candidates for the Sub-district Administration Organization: motivation, willing to participate and understanding of the system.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคงอยู่ในการประกอบอาชีพ แกะสลักไม้ของชุมชนบ้านกิ้วแลน้อยและกิ้วเลหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยการรวบรวมข้อมูลทั้งขั้นปฐมภูมิและทุติยภูมิ ข้อมูลขั้นปฐมภูมิได้รวบรวมจากผู้ประกอบอาชีพแกะสลักไม้ในชุมชน และผู้มีส่วนร่วมสนับสนุนส่งเสริมอาชีพแกะสลักไม้ในพื้นที่ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างมาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในลักษณะบรรยายเชิงพรรณนา ข้อมูลทุติยภูมิเป็นข้อมูลซึ่งรวบรวมจากเอกสาร สิ่งพิมพ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพบริบททั่วไปของชุมชนบ้านกิ้วแลน้อยและกิ้วเลหลวง เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ไม่ไกลจากตัวเมืองเชียงใหม่ มีถนนเชื่อมต่อค้าขาย หรือทำธุรกิจต่างอำเภอ ต่างจังหวัดได้สะดวก ชุมชนทั้งสองเป็นชุมชนขนาดใหญ่ มีประชากรอาศัยอยู่มาก มีวัดเป็นศูนย์รวมทางด้านจิตใจ และเป็นที่น่าสนใจในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีประเพณีที่สำคัญ เช่น สลากภัตร พิธีรดน้ำคำหัวในวันสงกรานต์ ฯลฯ การให้ความเคารพแก่ผู้อาวุโส โดยการแสดงออกทาง การพูด มารยาท การเคารพทางด้านความคิด ความมีน้ำใจ ไม่ตรีต่อกัน ให้ความช่วยเหลือ

ซึ่งกันและกัน ทั้งในส่วนของงานบุญและงานส่วนตัว ส่วนด้านเศรษฐกิจนั้น ชาวบ้านในชุมชนมีรายได้จากการปลูกพืชไร่ เช่น ถั่วเหลือง โดยมีอาชีพแกะสลักเป็นรายได้หลัก

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อความคงอยู่ในการประกอบอาชีพแกะสลักไม้ของชุมชน มีประเด็นหลักๆดังนี้

2.1 มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาการแกะสลักไม้ที่สืบทอดเป็นมรดกตกทอดตั้งแต่บรรพบุรุษมาสู่ลูกหลาน และได้มีการพัฒนากันมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเห็นได้จากชิ้นงานที่ปรากฏจากรูปแบบดั้งเดิมที่นิยมแกะสลักรูปช้างเอกลักษณะที่มีความโดดเด่นเฉพาะตัว แต่ปัจจุบันได้มีการเพิ่มรูปแบบที่มีความหลากหลาย ผลงานมีความประณีตและละเอียดอ่อน โดยได้รับการถ่ายทอดและชี้แนะจากช่างรุ่นเก่า เกิดการเชื่อมโยงการถ่ายทอดทางภูมิปัญญาแบบเดิมผสมผสานกับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้รับการพัฒนาให้เกิดชิ้นงานที่น่าสนใจ อาชีพนี้อาจขยายผลไปสู่การเปิดหลักสูตรท้องถิ่นการแกะสลักไม้ในโรงเรียน ซึ่งเป็นแนวทางทางหนึ่งที่จะทำให้สืบทอดสู่ลูกหลานเป็นมรดกตกทอดต่อไป

2.2 ปัจจัยภายในที่ผลักดันให้เกิดความรักในอาชีพ และประกอบอาชีพนี้ต่อไป เกิดจากความภูมิใจในผลงานที่ตนทำ เนื่องจากอาชีพแกะสลักไม้เป็นอาชีพอิสระ สามารถทำได้ที่บ้านและต้องใช้ฝีมือ มีความละเอียดประณีต และที่สำคัญก็คือ ความอดทนในการผลิตชิ้นงาน ประกอบกับความภูมิใจในท้องถิ่นที่อยู่ของตน มีการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์การแกะสลักไม้มามากกว่า 40 ปี

2.3 ปัจจัยภายนอกเกิดจากผู้บริโภคมีความต้องการงานด้านศิลปหัตถกรรมอยู่มาก โดยเฉพาะนิยมนำไปเป็นของฝาก ของที่ระลึก และของประดับตกแต่งบ้านซึ่งมีคุณค่าทั้งด้านจิตใจ ทั้งผู้ผลิตและผู้เป็นเจ้าของชิ้นงาน

2.4 วัตถุดิบที่ใช้ในการแกะสลัก ได้แก่ ไม้ซึ่งยังมีอยู่ในแหล่งผลิตและยังสามารถหาวัตถุดิบ จากหมู่บ้านอื่นในขณะเดียวกันผู้ประกอบการอาชีพก็ได้ปลูกไม้ทดแทนที่ใช้ไปในพื้นที่ของตน ทำให้วัตถุดิบยังคงหาได้และการประกอบอาชีพนี้ดำเนินต่อไป

2.5 การส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพโดยภาครัฐและเอกชนได้ให้ความรู้อบรมแนะนำในอาชีพ รวมทั้งการผลิตและการจำหน่าย

2.6 กระบวนการผลิตและจำหน่าย สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์โดยการพัฒนา รูปแบบ การจัดวาง บรรจุภัณฑ์ ตามความต้องการของตลาด รวมทั้งการใช้วัตถุดิบอย่างมีคุณค่าและประหยัด

This objective of this research was to study the factors affecting the retention of wood carving career in Ban Kewlae Noi and Kewlae Laung communities, San Pa Tong District, Chiang Mai.

Data were collected from primary and secondary sources. The former were collected directly from operators and supporters of the local career in the villages through interviewing whereas the other was collected from document, printed material and related research. The researcher analyzed and evaluated the data in accordance with the research's objectives. The results of this research were summarized as follows:

1. General context of Ban Kewlae Noi and Kewlae Laung villages:

By geographically, the two communities are not far from Chiang Mai City, where transportation system is connected to other districts and provinces. The villagers can travel to do the business conveniently.

Ban Kewlae Noi and Ban Kewlae Laung are large communities with crowded population. Temple is the center for villagers to gather for official meeting, social and traditional events such as Slakpat, Songkran Festival (Thai New Year) and etc. Culturally, the people pay respect to the elder or senior in the community. The unique culture is also

shown from the way they speak, manner and behavior. The villagers respect and considerate of other's opinion and attitude. They help and support each other in both private and public interests. Economically, the villagers generate mainly income from farm products (for example soybean) and wood carving products.

2. Factors affect the retention of the local carving career.

2.1 Passing of the local wisdom on to young generation.

The local wisdom in woodcarving is old heritage, which has been passing on to new generation for a long time. In addition to the old knowledge, the woodcarvers have continued to develop the work progressively. In the past, elephant gesture was very outstanding and famous product. Now a day, the carving is made in different various products and designs, but they are still maintained with authentic unique and exquisite handicraft, which the carvers have obtained skills and experience from parents or the elder. Presently the carving products are combined with skill of local wisdom, creativeness and modern design to attract buyers.

The local carving career can be widely expanded and be retained to next generation if the knowledge of vocational work is introduced to students at school.

2.2 Internal factor affect the retention of the local career.

The pride of owning handmade carving product is the internal factor to inspire young people to become interested in wood carving work and motivate them to pursuit the local career. Carving is independent work, which the operators can do at their house. Carving needs a lot of work details, attention and exquisiteness. More important factor is the operator patience to produce a piece of work. Moreover, the pride of being part of the local, where the knowledge and experience in carving have been taught to new generation for over 40 years, already establish connection and desire to retain the local career in the their blood.

2.3 External factor, it is found that there is still much demand of wood carving products in the market as the buyers want the product for decoration at their houses or to give as gift. The wood carving products have spiritual value to both producers and users.

2.4 Material used in woodcarving.

Raw material used in wood carving is available in the villages and other adjacent areas. The villagers also grow trees at their farm area to substitute wood, which was

cut down for carving. Therefore the operators will always have the material to supply their carving and the local career can be retained.

2.5 Promotion and support of the Local career. Wood carving receives promotion and support from both government and private sectors in several ways including training, production procedure and distribution.

2.6 Process of production and distribution. The process of production and distribution can create more value added to the products, which the operators can develop, design, display and package the carrying products to meet market demand.

ความวิตกกังวลของผู้ป่วยในหอผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมมีผลกระทบต่อการฟื้นคืนสภาพหลังผ่าตัด การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการนวดเท้าต่อการลดความวิตกกังวลของผู้ป่วยในหอผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดช่องท้อง และรับการรักษาที่หอผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรม โรงพยาบาลลำปาง ระหว่างเดือนมีนาคม ถึงเดือนพฤษภาคม พ. ศ. 2545 เลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย โดยมีการสุ่มเพื่อรับการนวดเท้าครั้งที่ 1 นวดเท้าครั้งที่ 2 และไม่ได้รับการนวดเท้า ในวันที่ไม่ได้รับการนวดเท้าผู้วิจัยจะเยี่ยมผู้ป่วยมีการพูดคุยและให้ข้อมูลตาม que ผู้ป่วยต้องการ รูปแบบการนวดเท้าใช้การนวดแผนไทยของสถาบันแพทยแผนไทย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และมาตรวัดความวิตกกังวลของไوجلแซง การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปใช้สถิติเชิงบรรยาย หาความถี่ และร้อยละ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวลระหว่างก่อนและหลังการทดลอง และความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวลระหว่างก่อนและหลังการนวดเท้ากับไม่ได้นวดเท้าด้วยสถิติทดสอบทีคู่ (paired t-test)

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ภายหลังการนวดเท้า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความวิตกกังวลลดลงจากก่อนการนวดเท้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. คะแนนความแตกต่างของความวิตกกังวลระหว่างก่อนและหลังการนวดเท้ามากกว่า "ไม่ได้รับการนวดเท้า" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การนวดเท้าสามารถลดความวิตกกังวลของผู้ป่วยในหอผู้ป่วย วิกฤตศัลยกรรม ดังนั้นควรนำเสนอการนวดเท้าเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อใช้ลดความวิตกกังวลของผู้ป่วย ในหอผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรม

Anxiety among patients in surgical critical care unit affects post-operative recovery. The purpose of this quasi-experimental study was to examine the effect of foot massage on anxiety reduction among patients in surgical critical care unit. Thirty subjects were post abdominal surgical patients who were confined to a surgical critical care unit in Lampang Hospital during March to May 2002. The subjects were randomized for treatments: foot massage 1, foot massage 2, and no foot massage. Foot massage was based on Thai Foot Massage of the National Institute of Thai Traditional Medicine. The instruments used were the demographic data form and the Vogelsang Anxiety Visual Analog Scale. The demographic data were analyzed using descriptive statistics. The anxiety scores before and after receiving foot massage, the difference of anxiety scores between before and after receiving foot massage and no foot massage were tested using the paired t-test.

The results revealed that:

1. after receiving foot massage, the subjects' anxiety scores significantly decreased at a level of .01
2. the difference of anxiety scores between before and after receiving foot massage was significantly more than no foot massage at a level of .01

The study results enabled that foot massage could reduce anxiety. Foot massage should be recommended for reducing anxiety among patients in surgical critical care units.

พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลชุมชนไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เป็นข้อขัดแย้งเชิงจริยธรรมได้ โดยหลักการแล้วพยาบาลวิชาชีพจะต้องยึดหลักจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ แต่ในบางครั้งพยาบาลวิชาชีพไม่สามารถตัดสินใจตามหลักการของวิชาชีพได้ การวิจัยเชิงพรรณนาแบบเปรียบเทียบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการตัดสินใจเชิงจริยธรรมตามหลักวิชาชีพ และการตัดสินใจเชิงจริยธรรมตามประสบการณ์ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชน กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพจำนวน 185 คน เลือกโดยวิธีการสุ่มแบบตามความสะดวกตามเกณฑ์ที่กำหนด เป็นผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนจังหวัดเชียงรายทั้งหมด 15 แห่ง รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบวัดการตัดสินใจในประเด็นจริยธรรมทางการพยาบาลของเคเคเพียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและการทดสอบอันดับของวิลคอกซ์สัน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมฐานของการตัดสินใจเชิงจริยธรรมตามหลักวิชาชีพเท่ากับ 31 จากคะแนนเต็ม 39 คะแนน ($IQR = 3$) และค่านิยมฐานของการตัดสินใจเชิงจริยธรรมตามประสบการณ์เท่ากับ 28 จากคะแนนเต็ม 39 คะแนน ($IQR = 4$) โดยในภาพรวม

กลุ่มตัวอย่างมีการตัดสินใจเชิงจริยธรรมตามหลักวิชาชีพ และการตัดสินใจเชิงจริยธรรมตาม
ประสบการณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อวิเคราะห์แยกตามสถานการณ์ พบว่า
กลุ่มตัวอย่างมีการตัดสินใจเชิงจริยธรรมตามหลักวิชาชีพและการตัดสินใจเชิงจริยธรรมตามประสบการณ์
แตกต่างกัน ยกเว้นในสถานการณ์ระหว่างพยาบาลกับญาติผู้ป่วยเกี่ยวกับการให้ข้อมูลเพื่อการ
ตัดสินใจในการให้ชันสูตรศพ ผลการศึกษานี้สามารถนำไปใช้ในการพิจารณาการพัฒนาความ
สามารถในการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อไปในอนาคต

The professional nurses in a community hospital cannot avoid conflict situations regarding ethics at work. By the professional nursing principle, they must follow the nursing code of ethics as criterion for their decision making. However, in some situations the professional nurse cannot make judgment according to the professional principle. This comparative descriptive study aimed to describe and compare ethical decision making among professional nurses in community hospitals based on professional nursing principles and their experiences. One hundred and eighty-five professional nurses working in 15 community hospitals located in Chiang Rai Province, conveniently selected as criteria set, were study subjects. The data were collected by using the Ketefian's measure of Judgments About Nursing Dilemmas and analyzed by using descriptive statistics and Wilcoxon Signed Ranks Test. The major results revealed that the subjects' median scores of the ethical decision making based on the professional principles was 31 from the total of 39 (IQR = 3) while that of their experiences

was 28 from the total of 39 (IQR = 4). There was a statistical significant difference between their decision making based on the professional principles and their experiences for the overall picture at the level of .001. By examining each situation, the subjects demonstrated the statistical significant differences at the level of .001 of their decision making based on the professional principles and their experiences in every situation except the one about the information provided by nurse to the relations regarding decision to give a permission on corpse' s investigation. The results could be used as suggestions for strengthening the nurse's ethical decision making capacity in the future.

การหาค่าใช้จ่ายต่ำสุดของวงจรแฮมิลโทเนียน ก็คือ ปัญหาของพนักงานขาย นั่นคือ พนักงานขายต้องการเดินทางไปยังเมืองต่างๆแล้วกลับมายังจุดเริ่มต้นโดยต้องการให้ได้ ระยะทางรวมที่สั้นที่สุด ในปัจจุบันยังไม่มีวิธีที่ดีพอในการหาเส้นทางที่สั้นที่สุดนี้ อย่างไรก็ตาม ค่าขอบเขตของปัญหานี้อาจหาได้หลายวิธี การหาค่าสูงสุดของวงจรแฮมิลโทเนียนเป็น ปัญหาหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังกล่าวมา ในวิทยานิพนธ์นี้เราได้เสนอวิธี 2 วิธี ที่ใช้ในการหา ขอบเขตของค่าใช้จ่ายสูงสุดของวงจรแฮมิลโทเนียน

Minimal-cost hamiltonian circuit is the travelling salesman problem. That is, a salesman wants to visit some particular towns and comes back to the starting point with shortest route. At the present, no effective method is available for finding the shortest route. However, bounds of this problem can be obtained by several methods. Finding maximal-cost hamiltonian circuit is a related problem. In this paper, we provide two methods for finding bounds of maximal-cost hamiltonian circuit.

ชื่อภาคนิพนธ์	:	การใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี
ชื่อผู้เขียน	:	ร้อยตำรวจเอกจกกฤษณ์ จิตต์ประยูร
ชื่อปริญญา	:	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
ปีการศึกษา	:	2544

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาถึงการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประชากรที่ใช้ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสวนกุหลาบ นนทบุรี การเลือกอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 95 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้ แบบสอบถามโดยมี 2 ชุด คือ ชุดสำหรับสำรวจข้อมูลนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และชุดแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้อำนวยการโรงเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 63.2 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 56.8 มีอายุ 16 ปี ร้อยละ 67.4 ใช้เวลาช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ หรือวันหยุดในการใช้อินเทอร์เน็ต ส่วนสถานที่ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือใช้ที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 66.3 และร้อยละ 35.8 มีคอมพิวเตอร์ที่ติดตั้งอินเทอร์เน็ตอยู่ที่บ้าน

การใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยโดยในภาพรวม ค่าเฉลี่ย 0.52 จากคะแนนเต็ม 3 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านความบันเทิงมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 0.71) เช่น การท่องเว็บไซต์ตามที่สนใจ ดูหนังฟังเพลงและเล่นเกมส์ รองลงมาคือการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 0.59) เช่น การค้นคว้าข้อมูลประกอบการเรียนและศึกษาหรือทำรายงานสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตและศึกษาแผนการสอนก่อนเข้าเรียน รองลงมาการใช้อินเทอร์เน็ตในด้าน

การติดต่อสื่อสาร (ค่าเฉลี่ย 0.57) เช่น การสนทนาในเว็บไซต์ ส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ สุดท้ายคือ ในการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านธุรกิจการค้าใช้น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 0.06) เช่น ซื้อสินค้าและรับจ้างทำโฮมเพจ การทดสอบสมมติฐาน พบว่า

ปัจจัยที่มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน ได้แก่ สถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ตในการติดต่อสื่อสาร กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คอมพิวเตอร์อยู่ที่บ้านจะใช้อินเทอร์เน็ตในการติดต่อสื่อสารมากกว่าการใช้คอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยในด้านอื่น ๆ ไม่มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1. นักเรียนส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตน้อยมาก ซึ่งอาจารย์หรือโรงเรียนควรมีมาตรการส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางการศึกษามากขึ้น เช่น การทำรายงานส่งอาจารย์โดยให้นักเรียนค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากตำราเรียน เป็นต้น
2. นักเรียนส่วนใหญ่มีการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านความบันเทิงมากกว่าด้านการศึกษา ผู้ปกครองและอาจารย์ ควรควบคุมดูแลการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนทั้งที่โรงเรียนและที่บ้านอย่างใกล้ชิด เพื่อให้นักเรียนได้ใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่เหมาะสม

RESEARCH PAPER : Internet Use of High School Students :
A Case Study of Suan Kularb Wittayalai School
in Nonthaburi Province

BY : Police-Captain Jukkit Jittaprayoon

DEGREE : Master of Arts (Social Development)

MAJOR : Social Analysis and Planning

ACADEMIC YEAR : 2001

The study investigated the internet use of high school students in Suan Kularb Wittayalai School in Nonthaburi Province, including the factors related to the purposes of their internet use.

The sample group was composed of 95 high school students selected by the accidental sampling technique. Two questionnaires were used to collect the data : a survey form to elicit the data from the students and an interview schedule for interviewing the school director. Percentage, mean, standard deviation and t-test were employed to analyze the data.

Findings. Most of the subjects were female (63.2%) and were 16 years old (56.8%). About 67.4 percent spent weekends using the Internet. The place where they used the Internet most was at home (66.3%) and about 35.8 percent had a computer with the installed Internet at home.

Regarding the purposes of the Internet use, it was found that they used the Internet in a small extent ($\bar{X} = 0.52$ out of 3). They used the Internet for entertainment most ($X = 0.71$). For example, they entered the websites in which they are interested, listening to music and

playing games. Next, they used the Internet for educational purposes ($\bar{X} = 0.59$). For instance, they searched for information to supplement class material or to prepare a report by searching through the Internet. Besides, they studied the lesson plans before going to classes. As for the Internet use for communication, the mean score was 0.57. What they did was chatting through the website and sending electronic mail (E-mail). They used the Internet least for business ($\bar{X} = 0.06$). For example, they bought goods or designs homepages to make money.

When the hypotheses were tested, the following were found :

The factor significantly related to the high school students' purposes in the Internet use at the 0.05 level was the place for Internet use for communication. That is, those with a computer at home used the Internet for communication more often than those who had to use the Internet elsewhere. What they did through the Internet was chatting, sending electronic mail and cards. The other factors were found to have no significant effect on their purposes of Internet use.

Recommendations

1. Most of the high school students were found to use the Internet very little. Therefore, the teachers or the school should set some measures to promote and motivate the students to use the Internet for educational purposes. For example, they should be assigned to search information through the Internet to prepare reports.

2. The majority of the students seemed to use the Internet for entertainment more than for education, so the parents and the teachers should closely supervise their Internet use at home and at school so that they will use it in a productive way.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
สังคมศึกษาและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือกับการเรียนแบบปกติ โรงเรียนประชารัฐธรรมคุณ อำเภองาว จังหวัดลำปาง ในภาคเรียน
ที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ประชากรคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 ห้องเรียน
ห้องเรียนละ 40 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)
โดยทำการสุ่มตัวอย่างมา 2 ห้องเรียนเพื่อให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และกำหนดให้
กลุ่มทดลองเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบ STAD แต่กลุ่มควบคุมเรียนด้วยวิธีการเรียน
แบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ (1) แผนการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD
จำนวน 4 แผน (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ส 203 ทวีปของเรา
จำนวน 40 ข้อ (3) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน จำนวน 20 ข้อ วิเคราะห์
ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t - test แบบ Independent)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการเรียนรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนวิธีด้วยการเรียนแบบปกติ

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนแบบปกติ พบว่า

2.1 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนด้านบทบาทการเป็นผู้นำของกลุ่มใน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการเรียนรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มด้านบทบาทการเป็นผู้นำของกลุ่มสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบปกติ

2.2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนด้านบทบาทการเป็นสมาชิกของกลุ่มใน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการเรียนรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มด้านบทบาทการเป็นสมาชิกของกลุ่มสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบปกติ

2.3 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนด้านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการเรียนรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 นั่นคือนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มด้าน กระบวนการทำงานเป็นกลุ่มสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบปกติ

2.4 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของกลุ่ม ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการเรียนรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มด้าน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของกลุ่มสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบปกติ

2.5 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนรวมทุกด้านในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการเรียนรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่เรียนด้วย วิธีการเรียนแบบร่วมมือมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มรวมทุกด้านสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียน ด้วยวิธีการเรียนแบบปกติ

The research objective was to compare learning achievement in social studies and group working behavior of Mathayom Suksa 2 students participating in cooperative learning versus traditional learning at Pracharat Thammakun School, Ngao District, Lampang Province. The sample consisted of 40 students in Muthayom Suksa 2 who were studying during the 2nd semester of the 2001 academic year. The samples were obtained by Cluster Random Sampling of two classrooms as the experimental group and the control group. The experimental group used the cooperative learning while the control group used the traditional leaning method.

The research instruments used were : (1) series of four lesson plans for teaching Cooperative Learning, (2) a set of 40-item learning achievement tests, and (3) a set of 20-item group working observation form. The statistics used in data analysis included mean, standard deviation, and the t-test (independent).

The research results were as follows :

1. The comparison of learning achievement revealed that there were distinct changes in both the experimental group and control group after the learning process. The statistical significance level was .01. Learning achievement of students in the experimental group who learned by cooperative method was higher than students in the control group who learned by traditional method.

2. The comparison of students' group work behaviors participating in cooperative learning versus traditional learning were as follows :

2.1 The comparison of students group work behaviors concerning group leadership showed that there was statistical significance difference at .01 level between the experimental and control group. Students who learned by cooperative learning method had a higher group working behavior than these in the control group who learned by traditional learning method.

2.2 The comparative data of students' group work behavior concerning group membership indicated that the membership role of the experimental group was higher than that of the control group. The statistical significance difference was at .01 level.

2.3 The comparison of data results of students' group work behavior concerning group working process revealed that the experimental group cooperated more during the working process than the control group and had a statistical significance difference of .01 level.

2.4 The comparative results of the students' desirable learning characteristics showed that control group with the experimental group exhibited a more desirable learning behavior than the and that of the control group both before and after leaning has statistical significance difference of .01 level.

2.5 Overall the research data indicated that students in the experimental group who learned by cooperative learning method exhibited a higher group working behavior than students in the control group who learned by traditional learning method. The statistical significance difference of .01 level.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบส่วนร่วม ในการพัฒนาและติดตามการสร้างเสริมค่านิยมตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงให้นักเรียนทำโครงการ อาชีพที่ชุมชนมีส่วนร่วมและศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนและชุมชนในการดำเนินโครงการ อาชีพที่ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ของโรงเรียนแม่เจดีย์วิทยาคม อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงรายที่เลือกทำ โครงการอาชีพทางการเกษตรกรรมจำนวน 54 คนเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา ผู้มีส่วนร่วมใน กระบวนการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้วิจัย นักเรียน ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่นใน เขตพื้นที่บริการทางการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ แบบเรียงความ แบบบันทึก การสังเกต แบบสอบถามความคิดเห็น แบบบันทึกการเรียนของนักเรียน แบบสอบถามเมื่อจบ บทเรียนและแบบสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่และร้อยละ จากการวิเคราะห์เนื้อหาตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

กระบวนการวิจัยที่ใช้ในครั้งนี้ มีทั้งหมด 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นช่วงของการเตรียมการ วิจัย ตอนที่ 2 เป็นช่วงของการดำเนินการวิจัยซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นคือ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติและรวบรวมข้อมูล ขั้นที่ 3 ขั้นทบทวนและประเมินผลเพื่อปรับแผน ตอนที่ 3 เป็นช่วง ของการสิ้นสุดการวิจัยโดยมีการนำเสนอนิทรรศการโครงการอาชีพที่เน้นแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการวิจัยพบว่า ในการทำโครงการอาชีพของนักเรียนนั้นยังมีการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย ใช้วัสดุอุปกรณ์ไม่คุ้มค่า ไม่ประหยัดและใช้อย่างสิ้นเปลืองรวมทั้งยังไม่มีมีการแลกเปลี่ยนพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ เครื่องมือและความรู้ต่าง ๆ แก่กัน หลังจากทีนักเรียนได้เรียนรู้เรื่องแนวคิดเศรษฐกิจ

พอเพียงแล้วได้นำไปประยุกต์ใช้ในโครงการปรากฏว่า นักเรียนมีการใช้จ่ายในโครงการอย่างประหยัด มีการใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างคุ้มค่า มีการแลกเปลี่ยนพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และความรู้ต่าง ๆ นำเศษสิ่งเหลือใช้ในโครงการมาใช้ประโยชน์ ปรึกษากับคนในครอบครัวและภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น โดยทุกคนในครอบครัวให้ความร่วมมือสนับสนุน ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนและครูผู้สอนเป็นไปในทางบวกและความคิดเห็นของชุมชนที่มีต่อการทำโครงการอาชีพของนักเรียนก็เป็นทางบวกเช่นเดียวกัน

The purposes of this research were to study the result of using participatory action research on the developing and monitoring of self-sufficient economy values enhancement through students' vocational projects works that were based on community participatory approach, and to determine the students' and community's opinion on working for vocational project using the idea of self-sufficient economy. Samples were 54 Mattayom 5 students in the second semester of Mae Jedee Wittayakhom School, Amphur Wieng Papao, Chiang Rai Province. Participants for this research process included the researcher, students, parents and relatives, neighbors, local wisdom resource persons within education jurisdiction. Tools for this study were essay forms, interview form, questionnaires, students' record sheets, and semi-structured interview guide. The data was analyzed using frequency, percentage and content analysis.

Research process included 3 main stages, 1) preparatory stage, 2) implementation and data collection stages. The last stages was the final research process which included exhibition on vocational project based on the concepts of self-sufficient economy.

The study finds that vocational projects done by the students were not very cost-effective. Materials and budget were wasted. Seedlings and breeding stocks, tools, and knowledge were not exchanged. However, after the concepts of self-sufficient economy were introduced to the students, improvements were found in several areas. Unnecessary expenses were found to decrease. Tools are utilized to their full capacity as well as recycles and reuses of wastes.

Seedlings and breeding stocks, as well as knowledge and information were better exchanged. Students gained more consults and supports from their family and local wisdom resource persons. The students have positive opinions towards the contents, teaching and learning activities, and the teacher. The community's opinions towards students' vocational projects were positive as well.

รางจืด (*Thunbergia laurifolia* Linn.) เป็นพืชสมุนไพรไทยที่ถูกนำมาใช้แก้พิษของสารพิษหลายชนิดในรูปชาขงดื่มและแคปซูล แต่ยังไม่มียางานการศึกษาความเป็นพิษของสมุนไพรรางจืดมาก่อน การวิจัยครั้งนี้จึงได้ศึกษาความเป็นพิษของรางจืดในหนูขาวเมื่อบริโภคขนาดสูงและขนาดเท่ากับการดื่มชาในคนทุกวันต่อเนื่องกัน โดยใช้หนูขาวสายพันธุ์ Sprague-Dawley เป็นสัตว์ทดลอง และศึกษาฤทธิ์ก่อการกลายพันธุ์ของรางจืด โดยใช้แบคทีเรีย *S. typhimurium* สายพันธุ์ TA98 และ TA100 ผลการทดลองพบว่าน้ำสกัดใบรางจืดขนาดสูง 10 กรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยทั่วไปของหนูขาวและไม่ทำให้เกิดความผิดปกติของอวัยวะภายใน และเมื่อทดสอบให้น้ำสกัดใบรางจืดขนาด 500 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมต่อเนื่องกันเป็นเวลา 28 วัน พบว่าไม่มีหนูขาวตัวใดเสียชีวิตในระหว่างการทดสอบ ไม่พบความผิดปกติของอวัยวะภายในเมื่อสังเกตด้วยตาเปล่า และไม่พบพยาธิสภาพของเนื้อเยื่ออวัยวะภายในของหนูขาวทุกกลุ่ม ยกเว้นน้ำหนักของตับและไตของกลุ่มหนูขาวเพศผู้ ($n=12$) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) แตกต่างจากกลุ่มควบคุม ($n=12$) ที่ให้น้ำแทนสารสกัดใบรางจืด นอกจากนี้พบว่าจำนวนเม็ดเลือดขาวทั้งหมด และเม็ดเลือดขาวชนิด eosinophil เพิ่มขึ้น แต่น้ำตาลและระดับคาร์บอนไดออกไซด์ในเลือดลดลง ในขณะที่กลุ่มหนูขาวเพศเมีย ($n=12$) มีระดับเอนไซม์ aspartate aminotransferase เพิ่มขึ้น และระดับ chloride ในเลือดลดลง ในกลุ่มหนูขาวที่ได้รับสารสกัดใบรางจืดเป็นเวลา 28 วันและหยุดให้สารสกัดใบรางจืดเพื่อสังเกตอาการต่อไปอีก 14 วัน พบว่าน้ำหนักของตับและไตในหนูขาวกลุ่มเพศเมียบกลับลดลง แต่จำนวนเม็ดเลือดขาวของหนูขาว

กลุ่มเพศผู้ยังคงสูงอยู่ ส่วนระดับน้ำตาลในเลือดต่ำ ในขณะที่ BUN เพิ่มขึ้นทั้งกลุ่มหนูขาวเพศผู้ และเพศเมีย creatinine, direct bilirubin, aspartate aminotransferase, Na และ K เพิ่มขึ้น เฉพาะในกลุ่มหนูขาวเพศเมียนั้น นอกจากนี้พบว่าระดับ malondialdehyde ซึ่งเป็นผลผลิตของการเกิด lipid peroxidation ในซีรัมของหนูขาวเพศผู้ลดลงอย่างชัดเจน ($P < 0.001$) และวางจิต ความเข้มข้น 2.5, 5, 10 และ 20 มิลลิกรัมต่อ 1 มิลลิลิตรไม่ก่อให้เกิดการกลายพันธุ์ของยีนแบคทีเรีย

สรุปผลการศึกษานี้ได้ว่าวางจิตไม่เป็นพิษต่อหนูขาวเมื่อได้รับในขนาดสูงครั้งเดียว และไม่ทำให้พฤติกรรมหนูขาวเปลี่ยนไป และสารสกัดใบวางจิตไม่ก่อให้เกิดอนุมูลอิสระ รวมทั้งไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของยีนแบคทีเรีย แต่สารสกัดใบวางจิตอาจมีผลต่อไต่อะดับของหนูขาวหากบริโภคเป็นระยะเวลานาน

Rang Jert (*Thunbergia laurifolia* Linn.) is a Thai herbal medicinal plant used as antidote for many toxic substances in the forms of powder preparation and capsule. However, the toxicity of Rang Jert has not been reported. The objective of this study is to determine the toxicity of Rang Jert in rats at a high dose and at the dose equivalent to the quantity of daily drinking tea in human. Acute and 28 days repeated oral dose toxicity studies were performed using Sprague-Dawley rats of both sexes. Bacteria *S. typhimurium* strains TA98 and TA100 were used in the study of mutagenicity. The results revealed that the aqueous extract of Rang Jert leaves at a single oral dose of 10 grams per kilogram bodyweight did not alter the general behavior and the feature of the visceral organs of rats. In addition, the extract at an oral dose of 500 milligrams per kilogram bodyweight given 28 days continually did not produce mortal effect or changes in gross morphology of the internal organs of the rats. No histological changes of visceral organs in every group of rats were found, except the mean weight of the livers and kidneys of the male tested group (n=12) were statistically significant higher than those of the control ($P<0.05$). The leukocyte and eosinophil counts were increased while glucose and carbondioxide levels were decreased. In the female tested group (n=12), the level of aspartate aminotransferase was increased and chloride level was

decreased. In a separated group where the rats were treated with the extract for 28 days and kept for a further 14 days without treatment, the liver and kidney weights in the treated female group were decreased. Leukocyte count of treated male group was still elevated while glucose level was suppressed. BUN was increased in both treated female and male groups whereas creatinine, direct bilirubin, aspartate aminotransferase, sodium and potassium were increased in only treated female group. Furthermore, malondialdehyde, a byproduct of lipid peroxidation, decreased significantly in the treated male group ($P<0.001$). The aqueous extract of Rang Jert leaves at the concentrations of 2.5, 5, 10 and 20 milligrams per milliliter did not cause bacterial genome mutation.

In conclusion, the aqueous extract of Rang Jert leaves in the massive single dose did not produce toxic effects in rats and did not affect the behavioral patterns. The aqueous extract of Rang Jert leaves did not induce free radical formation and was not a bacterial mutagen. However, the extract might have a consequence on liver and kidney in the long term consumption.

การศึกษาได้ใช้แปลงทดลองสามแห่งที่อยู่ใกล้เคียงกัน ในสถานีวิจัยและศูนย์ฝึกอบรมการเกษตรแม่เหียะ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2542-2543 ดินในแปลงทดลองทั้งสามมีความเป็นกรดเป็นด่างของดิน (pH) และเปอร์เซ็นต์การอิ่มตัวของแมกนีเซียม (%Mg saturation) แตกต่างกัน วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพล และปฏิกริยาร่วมกันของโพแทสเซียม แคลเซียม และแมกนีเซียมในดิน และการใส่ปุ๋ยต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของถั่วเหลืองพันธุ์ เชียงใหม่ 60

การทดลองใช้แผนการทดลองแบบ split-split-plot ใน randomized complete block มี 4 ซ้ำ main plot ประกอบด้วยปุ๋ยแคลเซียมซัลเฟต ($\text{CaSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$) 2 อัตรา (0 และ 34 กิโลกรัม/ไร่) ส่วน sub-plot และ sub-sub-plot ประกอบด้วยปุ๋ยโพแทสเซียมคลอไรด์ (KCl) 3 อัตรา (0, 17 และ 34 กิโลกรัม/ไร่) และปุ๋ยแมกนีเซียมซัลเฟต ($\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$) 3 อัตรา (0, 25 และ 50 กิโลกรัม/ไร่) ตามลำดับ

ถั่วเหลืองมีการตอบสนองต่อปุ๋ยแมกนีเซียมเมื่อดินมีการอิ่มตัวด้วยแมกนีเซียมต่ำกว่า 10% โดยพบว่าการใส่ปุ๋ยแมกนีเซียมในอัตรา 25 กิโลกรัม/ไร่ ทำให้ผลผลิตเมล็ดถั่วเหลืองเพิ่มขึ้น 12.21% และแมกนีเซียมในใบเพิ่มขึ้น 4.13% อย่างไรก็ตามความเข้มข้นของแมกนีเซียมในใบพืชยังคงค่อนข้างต่ำ (0.22%Mg) และใบถั่วเหลืองแสดงอาการขาดธาตุแมกนีเซียมให้เห็นโดยทั่วไปในแปลงทดลอง ในทางตรงข้าม การใส่ปุ๋ยโพแทสเซียมไม่มีอิทธิพลต่อปริมาณของโพแทสเซียมในใบ แต่มีแนวโน้มทำให้ผลผลิตเมล็ดลดลง สาเหตุดังกล่าวอาจเนื่องมาจากระดับที่สูงของปริมาณโพแทสเซียมที่สามารถแลกเปลี่ยนได้ (exchangeable K) และเปอร์เซ็นต์การอิ่มตัวที่ต่ำของแมกนีเซียมในดิน ดังนั้นการทดลองจึงพบว่า เมื่อใส่ปุ๋ยโพแทสเซียมคลอไรด์ในอัตรา 17 กิโลกรัม/ไร่ การใส่ปุ๋ยแมกนีเซียมอัตรา 25 กิโลกรัม/ไร่ ทำให้ผลผลิตเมล็ดถั่วเหลืองสูงขึ้น 22.56%

ส่วนในดินที่มีการอิ่มตัวด้วยแมกนีเซียมสูงกว่า 10% ไม่พบการตอบสนองอย่างมีนัยสำคัญของถั่วเหลืองต่อการใส่ปุ๋ยแมกนีเซียม โพแทสเซียม และแคลเซียม การใส่ปุ๋ยโพแทสเซียมในดินที่มีการอิ่มตัวด้วยแมกนีเซียมสูงมีแนวโน้มทำให้ผลผลิตเมล็ดถั่วเหลืองลดลง เช่นเดียวกับในกรณีของดินที่มีแมกนีเซียมต่ำ

Three adjacent experimental plots differing in soil pH and %Mg saturation at Mae Hia Agricultural Research and Training Center, Faculty of Agriculture, Chiang Mai University were used in the study during 1990-2000. The objectives were to examine the influence and interaction of soil K, Ca, and Mg as well as fertilizer applications on growth and yield performance of soybean, Chiang Mai 60 cultivar.

A split-split plot in a randomized complete block design with four replications was used in the experiment. Two rates of calcium sulfate ($\text{CaSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$) (0 and 34 kg/rai) were assigned for the main plot. Whereas three rates of potassium chloride (KCl) (0, 17 and 34 kg/rai) and three rates of magnesium sulfate ($\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$) (0, 25 and 50 kg/rai) were designated for the sub- and sub-sub plot, respectively.

Responses of soybean to the applied Mg were noted in the soil with Mg saturation lower than 10%. The application of 25 kg/rai of magnesium fertilizer resulted in 12.21% grain yield increase and 4.13% increase in leaf-Mg content. Nevertheless, Mg concentrations in the leaves were still relatively low (0.22%Mg) and Mg-deficiency symptoms on soybean leaves were widespread throughout the experimental plots. On the contrary, the application of K-fertilizer did not have any influence on leaf-K content but tended to decrease grain yield. This was probably due to the high level of soil exchangeable K accompanied with a low Mg saturation. Thus with a rate of 17 kg/rai of potassium chloride, the application of 25 kg/rai of magnesium fertilizer resulted in 22.56% increase in soybean grain yield.

For the soil with higher than 10% Mg saturation, nonsignificant responses of soybeans to the applied magnesium, calcium, and potassium were observed. Similarly to the soil with low Mg, the application of potassium fertilizer in the soil with high percentage of Mg saturation tended to decrease soybean grain yield.

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีวิธีทัศน์ประกอบและ แรงจูงใจของนักเรียน ก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีวิธีทัศน์ประกอบ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (อ 024 ก) จำนวน 28 คน โรงเรียนทุ่งกว่าวิทยาคม อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 รูปแบบการทดลองเป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียวเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แผนการสอนโดยมีวิธีทัศน์ประกอบ จำนวน 4 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบประเมินทักษะการพูด และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจของนักเรียน การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนทุกคนหลังได้รับการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีวิธีทัศน์ประกอบมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์การพูดภาษาอังกฤษ ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 60
2. แรงจูงใจของนักเรียน หลังได้รับการสอนโดยใช้ กิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีวิธีทัศน์ประกอบ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

The purposes of this research were to study English speaking through video, and to compare students' motivation before and after being taught through learning activities via video. The target group comprised 28 Mathayom Suksa 4 students who took the Listening - Speaking course [English 024n] in the second semester of the academic year 2001 at Tungkwao Wittayakom School, Meang Pan District, Lampang Province. The experiment followed the one group design. The experimental instrument was five lesson plans. The data collecting instruments were English speaking evaluation form, and the motivation questionnaire. The motivation questionnaire was administered before and after the experiment. The data were analyzed by using percentage, mean, and standard deviation.

The findings of this study revealed that

1. All of the students who were taught using learning activities through video scored higher than the pre-set criteria of 60 percent in their English speaking skills.
2. After the students were taught using learning activities through video, their motivation in speaking was higher than prior experiment.

การศึกษาผลของโอโซนต่ออายุการเก็บรักษาลำไยพันธุ์ค้อ โดยนำผลลำไยลงแช่ในน้ำเย็นที่ 0 °ซ ปรับค่าความเป็นกรดเป็นด่างด้วยกรดแกลกติก ให้มีค่าเท่ากับ 3-4 หลังจากนั้นปล่อยก๊าซโอโซนระดับความเข้มข้น 100 มก./ชม. ให้ไหลลงไปในน้ำ เป็นเวลา 0, 30, 60 และ 90 นาที ตามลำดับ แล้วนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 °ซ พบว่า ผลลำไยที่ผ่านการรมก๊าซโอโซน สามารถเก็บรักษาได้นานกว่าผลลำไยที่ไม่ได้รมก๊าซโอโซน 6-9 วัน และผลลำไยที่ผ่านการรมก๊าซโอโซนนาน 30 นาที สีเปลือกมีความสว่าง และเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคมากที่สุด โดยการนำผลลำไยลงแช่ในสารละลายแคลเซียมไฮโปคลอไรท์ ร่วม/ไม่ร่วมกับการปล่อยก๊าซโอโซนความเข้มข้นที่ 100 มก. / ชม. จากนั้นนำผลลำไยลงแช่ในน้ำเย็น ที่ร่วม/ไม่ร่วมกับการปล่อยก๊าซโอโซนความเข้มข้นเดิม นาน 60 นาที แล้วนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 °ซ พบว่าในทุกกรรมวิธี สามารถเก็บรักษาได้เป็นเวลา 9 วัน แต่ผลลำไยที่ผ่านการแช่สารละลายแคลเซียมไฮโปคลอไรท์ร่วมกับการรมก๊าซโอโซน มีสีเปลือกที่สว่างมากกว่า และเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคมากกว่า สำหรับการแช่ผลลำไยในสารละลายโปแทสเซียมเปอร์แมงกาเนตความเข้มข้นที่ 0, 1, 10 และ 100 สตล ร่วม/ไม่ร่วมกับการรมด้วยก๊าซโอโซนความเข้มข้นที่ 100 มก/ชม. นาน 10 นาที พบว่า สารละลายโปแทสเซียมเปอร์แมงกาเนตไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพ และอายุการเก็บรักษาลำไยพันธุ์ค้อ โดยสามารถเก็บรักษาได้นาน 21 วัน การแช่ผลลำไยในสารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรท์ร่วม/ไม่ร่วมกับการรมก๊าซโอโซน โดยนำผลลำไยลงแช่ในสารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรท์ความเข้มข้นที่ 0, 1,000, 3,000 และ

5,000 สดล ร่วม/ไม่ร่วมกับการรมก๊าซโอโซนความเข้มข้นที่ 100 มก./ชม. นาน 10 นาที พบว่า ผลลำไยในทุกกรรมวิธีสามารถเก็บรักษาผลลำไยได้นาน 9 วัน โดยการแช่สารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรท์ร่วมกับการรมก๊าซโอโซน ทำให้สีเปลือกของผลลำไยมีความสว่างมากขึ้น และเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคมากกว่า

ส่วนการทำ microtome section ของเปลือกลำไย พบว่า ในผลลำไยที่ไม่ได้ผ่านการรมก๊าซโอโซน (ชุดควบคุม) เซลล์ผิวเปลือกมีสภาพสมบูรณ์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผลลำไยที่ผ่านการรมก๊าซโอโซนเป็นเวลา 30 และ 60 นาที ตามลำดับ ในขณะที่ผลลำไยที่ผ่านการรมก๊าซโอโซนเป็นเวลา 90 นาที พบว่าเซลล์มีลักษณะยุ่ยมากที่สุด

Longan (*Euphoria longana* Lam.) fruits cv. Daw were soaked in 0°C water pH 3-4 and exposed to ozone at the concentration of 100 mg./hr. for 0, 30, 60 and 90 minutes then stored at 5°C. The results revealed that ozone treated fruits had longer shelf-life than untreated fruits for 6-9 days. The fruits treated with ozone for 30 minutes, had the lightest exocarp color and got the highest acceptable quality from sensory evaluation. The fruits, treated with calcium hypochlorite solutions with/without ozone (100 mg./hr.) for 3 minutes and then soaked in 0°C water for 60 minutes with/without ozone, had a nine-day-shelf-life at 5°C. However, the fruits that were treated with calcium hypochlorite and ozone had lighter exocarp than un-ozone treated fruits. The fruits, treated with potassium permanganate solution at concentrations of 0, 1, 10 and 100 ppm with/without ozone (100 mg./hr.) for 10 minutes, had 21 days shelf-life. They could be inferred that potassium permanganate did not affect on fruit quality and shelf-life. The fruits, treated with sodium hypochlorite solution at concentrations of 0, 1,000, 3,000 and 5,000 ppm with/without ozone (100 mg./hr.) for 10 minutes, had 9 days shelf-life at 5°C. However, the fruits that were treated with sodium hypochlorite and ozone had lighter exocarp than un-ozone treated fruits.

TE133441

Exocarp sections were investigated under light microscopes. The result showed that the epidermis layers of the un-ozone treated exocarp were completer than the ozone treated ones. The exocarp from 90 minutes ozone treated fruits had the pulpiest epidermis layer.

ปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจเป็นโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลที่พบได้มาก ซึ่งมีผลทำให้อัตราตายสูง ภาวะแทรกซ้อนนี้สามารถป้องกันได้โดยการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้ออย่างเคร่งครัด ดังนั้นพยาบาลที่ทำหน้าที่ดูแลผู้ป่วยที่ใช้เครื่องช่วยหายใจจึงควรปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อ การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของกลุ่มควบคุมคุณภาพต่อการปฏิบัติตามหลักการป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจของบุคลากรพยาบาล กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือบุคลากรพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง ของโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แผนการสอนเรื่องกลุ่มควบคุมคุณภาพ คู่มือประเมินการปฏิบัติ และแบบบันทึกการสังเกตการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่าน ได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา 0.94 และค่าความเชื่อมั่นของการสังเกตเท่ากับ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ทดสอบค่าสัดส่วน 2 กลุ่มด้วยสถิติซี และการสรุปเนื้อหาของข้อมูลที่ได้จากการดำเนินกลุ่มควบคุมคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้ร่วมกันดำเนินการกลุ่มควบคุมคุณภาพเพื่อแก้ไข ปัญหาและส่งเสริมการปฏิบัติตามหลักการป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ โดยมีผู้วิจัย เป็นผู้สนับสนุนช่วยเหลือ โดยจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่อง ช่วยหายใจแก่บุคลากรพยาบาล ปรับปรุงคู่มือการปฏิบัติเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่อง ช่วยหายใจให้ชัดเจนและเหมาะสมกับการนำมาใช้ จัดอัลกอริธึมทำความสะอาดมือไว้ข้างเตียง ผู้ป่วย เพิ่มอุปกรณ์ล้างมือให้เพียงพอ ติดตามกระตุ้นเตือนให้บุคลากรเห็นความสำคัญของการล้างมือ จัดหาอุปกรณ์ปิดถุงบิบลมให้มีจำนวนเพียงพอ ติดตามประเมินการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ อย่างต่อเนื่อง และจัดกิจกรรมเพื่อนเตือนเพื่อนขณะปฏิบัติงาน

หลังดำเนินการกลุ่มควบคุมคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีการปฏิบัติตามหลักการป้องกัน ปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจมากกว่าก่อนดำเนินการกลุ่มควบคุมคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .001 โดยเพิ่มจากร้อยละ 59.74 เป็นร้อยละ 84.59 หลังดำเนินการกลุ่มควบคุมคุณภาพ 1 เดือน และเพิ่มเป็นร้อยละ 91.46 หลังดำเนินการกลุ่มควบคุมคุณภาพ 2 เดือน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามี การปฏิบัติตามหลักการเพิ่มขึ้นทุกหมวดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 86.90 - 97.75 นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันการติดเชื้อปอดอักเสบจากการ ใช้เครื่องช่วยหายใจ มีความพึงพอใจในวิธีการแก้ไขปัญห และคิดว่าจะดำเนินการตามวิธีนี้ต่อไป เพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการติดเชื้อในโรงพยาบาลในผู้ป่วยที่ใช้เครื่องช่วยหายใจ

ผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่าควรนำวิธีดำเนินการกลุ่มควบคุมคุณภาพมาใช้ในการ แก้ปัญหาและส่งเสริมให้บุคลากรพยาบาลปฏิบัติตามหลักการต่าง ๆ ที่กำหนด

Ventilator associated pneumonia (VAP) is a most common nosocomial infection resulting in high mortality rate. This complication can be prevented by careful adherence to infection control guideline. Therefore, nurses who care for ventilated patients should existing consistently apply infection control practices. The purpose of this quasi-experimental research was to investigate the effects of a quality control circle (QCC) on preventive practices of VAP among nurses. The subjects consisted of 18 nurses working in the female medical ward, of one hospital. Research instruments included a demographic data recording form, a QCC teaching plan, an evaluating manual and an observational recording form, which was examined by the four experts for content validity. The content validity index of the observational recording form was 0.94 and the reliability by means of interrater observers was 1.00. Data were analyzed through descriptive statistics, Z-test for comparing two proportions, and data summary of a QCC performing.

The results of this study showed that all participants collaborated a QCC in order to solve and improve preventive practices of VAP under the support and assistance of the researcher. The activities included in service education on VAP prevention to nursing personnel, revising guideline for the prevention of VAP in order to make it clear and appropriate for practice, bedside alcohol solutions for hand hygiene, providing readily accessible handwashing facilities placing poster as a constant reminder of the importance of handwashing, providing equipment for closing ambu bag, monitoring practices and giving regular feedback, and reminding colleague while on duty.

After performing a QCC strategies, the participants significantly improved their preventive practices of VAP ($p < .001$). The practices were improved from 59.74 percent to 84.59 percent in the first month, and to 91.46 percent in the second month. Compliance with the guidelines among the samples were increased in all practice categories, 86.90 percent to 97.75 percent. Furthermore, all samples increased the awareness of an importance of preventing VAP, preferred this problem-solving strategies and they anticipated to continue using these strategies in order to prevent nosocomial pneumonia in ventilated patients.

The results of this study suggest that QCC should apply as a strategy to solve and improve compliance with recommended guideline among nurses.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ การรับรู้บรรยากาศการเรียนรู้และการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองของพนักงานระดับปฏิบัติการ (2) ศึกษาการทำนายร่วมกันของบุคลิกภาพและการรับรู้บรรยากาศการเรียนรู้ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองของพนักงานระดับปฏิบัติการ รูปแบบการวิจัยมีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างคือพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมและโรงแรมขนาดใหญ่ จำนวนทั้งสิ้น 408 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถาม 5 ฉบับ คือ แบบวัดการรับรู้บรรยากาศการเรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง การรับรู้ประโยชน์ของกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง ความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและแบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น

ผลการวิจัยพบว่า

1. บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง การรับรู้ประโยชน์ของกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .01$)
2. บุคลิกภาพด้านการเปิดเผยตัวเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)
3. บุคลิกภาพด้านการความเข้าใจผู้อื่นและด้านการเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง การรับรู้ประโยชน์ของกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .01$)
4. บุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ประโยชน์ของกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .01$)
5. การรับรู้บรรยากาศการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง การรับรู้ประโยชน์ของกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองของพนักงานระดับปฏิบัติ รอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .01$)
6. บุคลิกภาพด้านการเปิดเผยตัวเองและการรับรู้บรรยากาศการเรียนรู้สามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองของพนักงานระดับปฏิบัติการ
7. บุคลิกภาพด้านเปิดรับประสบการณ์และการรับรู้บรรยากาศการเรียนรู้สามารถร่วมกันทำนายการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง การรับรู้ประโยชน์ของกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองของพนักงานระดับปฏิบัติการ
8. บุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบและการรับรู้บรรยากาศการเรียนรู้สามารถร่วมกันทำนายการรับรู้ประโยชน์ของกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองของพนักงานระดับปฏิบัติการ

The objectives of this research were (1) to examine the relationships among personality, perception of learning climate, and the participation in self - development activities of the operative workers (2) to examine the joint prediction of personality and perception of learning climate on participation in self-development activities of the operative workers.

The correlational research design was used. The sample was 408 operative employees who worked in a manufacturing factory and a large hotel. The research instruments consisted of 5 questionnaires measuring perception of learning climate, participation in self-development activities, utility perception of self-development activities, intention to participate in self-development activities, and the big five personality inventory. The Pearson product-moment coefficient, and the hierarchical regression were employed to analyze the data.

The research found that:

1. Neuroticism was negatively related to participation in self-development activities, utility perception of self-development activities, and intention to participate in self-development activities ($p < .01$).

2. Extraversion was positively related to participation in self-development activities and intention to participate in self-development activities ($p < .05$).
3. Agreeableness and openness to experience were positively related to participation in self-development activities, utility perception of self-development activities, and intention to participate in self-development activities ($p < .01$).
4. Conscientiousness was positively related to utility perception of self-development activities and intention to participate in self-development activities ($p < .01$).
5. Learning climate was positively related to participation in self-development activities, utility perception of self-development activities, and intention to participate in self-development activities ($p < .01$).
6. Extraversion and perception of learning climate jointly predicted intention to participate in self-development activities of operative workers.
7. Openness to experience and perception of learning climate jointly predicted self-development activities, utility perception of self-development activities, and intention to participate in self-development activities of operative workers.
8. Conscientiousness and perception of learning climate jointly predicted utility perception of self-development activities and intention to participate in self-development activities of operative workers.

ตามสมมุติฐานที่ว่า การใช้เทคนิคเมทริกซ์แมทซิง (MM) ในการวิเคราะห์หาปริมาณธาตุในดินที่มีความจุการแลกเปลี่ยนไอออนบวก (CEC) ของดินสูงนั้นจะทำให้ผลการวิเคราะห์ที่ได้ไม่น่าเชื่อถือ เพื่อที่จะพิสูจน์สมมุติฐานนี้พร้อมทั้งหาระดับ CEC ที่จำกัดอันนั้น การศึกษาในครั้งนี้จึงใช้ดิน 11 ตัวอย่าง ซึ่งมี CEC ดินตั้งแต่ 2.5 ไปจนถึง 52.4 $\text{cmol}(+1) \text{ kg}^{-1}$ แคตไอออนที่เลือกในการวิเคราะห์ได้แก่ แคลเซียม แมกนีเซียม โพแทสเซียม และโซเดียม การวิเคราะห์ใช้เครื่องอะตอมมิกแอบซอร์พชันสเปกโทรโฟโตมิเตอร์โดยเปรียบเทียบเทคนิค MM และสแตนด์การ์ดแอดดิชัน (SA) ผลการวิเคราะห์แคลเซียมปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่างสองเทคนิคในทุกระดับ CEC ดิน ทั้งนี้เป็นผลมาจากแคลเซียมเป็นองค์ประกอบหลักของเมทริกซ์ของดินตัวอย่าง สำหรับแมกนีเซียมผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าเทคนิค MM ให้ผลสอดคล้องเป็นอย่างดีตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยจะใช้ได้กับดินที่มี CEC จนถึง 12.8 $\text{cmol}(+1) \text{ kg}^{-1}$ เท่านั้น ส่วนการวิเคราะห์โพแทสเซียมและโซเดียม นั้น ผลแสดงแนวโน้มสอดคล้องไปทางเดียวกันกับสมมุติฐาน แต่ยังไม่อาจจะระบุช่วงจำกัด CEC ของดินที่จะวิเคราะห์ได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความผิดพลาดอื่นๆ ในการวิเคราะห์

Hypothetically, elemental analysis associated with a matrix matching technique (MM) would give an unreliable result on high cation exchange capacity (CEC) soils. To justify this hypothesis as well as to evaluate the CEC limiting level, 11 soil samples ranging in CEC (1M NH_4OAc , pH 7.0) from 2.5 to 52.4 $\text{cmol}(+1) \text{ kg}^{-1}$ were used in the study. The amounts of four selected exchangeable cations, calcium, magnesium, potassium, and sodium in the investigated soils were analysed by an atomic absorption spectrophotometer using the MM as compared to the standard addition technique (SA). According to calcium, there was no significant difference between the two techniques, regardless of the soil CEC. This was mainly due to a relatively high content of calcium in the soils which served as the major composition of the analysed matrix. For magnesium determination, the MM agreed well with the hypothesis. The CEC limit appropriated for MM appeared to be 12.8 $\text{cmol}(+1) \text{ kg}^{-1}$. Regarding to potassium and sodium, though the results showed the same trend but the CEC limiting level could not be specified. This might be due to some other errors involving in the analytical techniques.

การวิจัยเรื่องการเตรียมความพร้อมของบุคลากรเพื่อการประกันคุณภาพทางการศึกษา โรงเรียนอนุบาลวีรยา อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์มุ่งศึกษาปัจจัยและเกณฑ์เบื้องต้นที่โรงเรียนควรจะพัฒนาสู่คุณภาพทางการศึกษา 7 ปัจจัย เพื่อเตรียมความพร้อมต่อการประกันคุณภาพทางการศึกษา ประชากรในการวิจัยเป็นบุคลากรของโรงเรียนอนุบาลวีรยา อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ 3 กลุ่ม คือบุคลากรฝ่ายบริหาร ครูประจำชั้น ฝ่ายสนับสนุนการเรียนการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ทำการเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์และสังเกต แผนการเตรียมดำเนินการ แบบสอบถามเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาและการรับรองมาตรฐาน ซึ่งได้แยกข้อมูลจากแบบสอบถามดังกล่าว โดยได้สรุปค่าเฉลี่ยร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอโดยบรรยายสรุปตามตารางสถิติและรายละเอียดการพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า

1. กระบวนการเตรียมความพร้อมของบุคลากรในด้านการสร้างทัศนคติและแรงจูงใจเพื่อสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของการประกันคุณภาพทางการศึกษา พบว่าความสำเร็จของฝ่ายบริหาร บุคลากรและฝ่ายสนับสนุนการเรียนการสอน ต้องร่วมกันปฏิบัติอย่างเป็นประชาธิปไตย ทุกฝ่ายมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายของสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ รวมถึงบทบาทของ

ผู้ปกครองและชุมชน ต้องมีการประสานร่วมกันในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

2. ความรู้ความเข้าใจที่จะดำเนินการตาม 7 ปัจจัย โดยสรุปดังนี้

2.1 ระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรด้านปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียน อนุบาลวิริยาอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่าบุคลากรมี ความรู้ความเข้าใจด้านปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียนในระดับมากที่สุด

2.2 ระดับคะแนนด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนระดับก่อนประถม ศึกษาของโรงเรียนอนุบาลวิริยา อยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจด้านบรรยากาศทางวิชาการในโรงเรียนมากที่สุด

2.3 ระดับความรู้ความเข้าใจด้านบุคลากร มีความเข้าใจในบทบาทของบุคลากรอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรในโรงเรียนมีความเชื่อถือและพึงพอใจต่อการบริหารงานสามารถปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

2.4 การวิเคราะห์ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอนของโรงเรียนอนุบาลวิริยา พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า มีการวางแผนและงบประมาณในการจัดหาสื่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ มากที่สุด

2.5 ผลการวิเคราะห์ด้านการจัดการการบริหารของโรงเรียนอนุบาลวิริยา พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่าการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร ที่มีเป้าหมายพัฒนาบุคลากรทุกคนสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียนและบุคลากร อยู่ในระดับมาก

2.6 ผลการวิเคราะห์ระดับคะแนนการจัดกิจกรรมนักเรียน ของโรงเรียนอนุบาล พบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการจัดให้ผู้เรียนทุกคนได้เข้าร่วม กิจกรรมสันทนาการอย่างน้อยปีละ 1 กิจกรรมและมีระดับคะแนนเท่ากับการจัดให้ผู้เรียนได้รับการ ตรวจสอบสภาพและหรือภูมิคุ้มกันโดยแพทย์หรือสาธารณสุขอย่างเหมาะสมกับวัยอยู่ในระดับมากที่สุด

2.7 การวิเคราะห์ด้านสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน พบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าเด็กไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 มีผลงาน / ชิ้นงานที่เด็กเป็นผู้ลงมือทำและเด็กมีความภาคภูมิใจอยู่ในระดับมาก

The study on Personnel's Readiness Preparation for the Educational Quality Assurance of Veeraya Kindergarten, San Sai District, Chiang Mai Province was designed with the objectives concentrated on the factors and the primary criterias' studying that the school should be developed to approach the 7 factors of the educational quality assurance for preparation the readiness on this task. The studied populations were the 3 groups of Veeraya Kindergarten's personnel as follows : the administrators , the classroom teachers and the educational supporters .

The study's tools use in this study consisted of the data collection by interviewing and observing at the same time, the operated preparation plan, the questionnaires concerned the educational quality assurance and accreditation which had been analyzed the data from such questionnaires and summarized as percentage, mean and standard deviation.

The results were presented as the concluded narration as the statistic table and the analytical description.

The findings were as follows :

The preparation of the personnel on the attitude and motivation creation to be appreciated in the education quality assurance found that how to accomplish altogether of the school such as the administrators, the teacher personnel and the learners should be concentrated on the democracy being during the operation. All of them should have the important roles on the school's policy creatively issue, including the parents and community's roles should have the unity in the continually operation for the school's activities to approach "The Learning Organization being".

The knowledge and understanding to be operated accordingly to the 7 factors as the following conclusions

2.1 The level of the knowledge and understanding of the personnel on the school's philosophy and goals' profile when dividing analyzed, found that the personnel had knowledge and understanding at the "most" level.

2.2 The score level on the curriculum, the teaching and the studying processes profile was at the "much" level when dividing analyzed found that the personnel had knowledge and understanding on the academic atmosphere of the school at the "most" level.

2.3 The level of the personnel profile's knowledge and understanding was at the "much" level when dividing analyzed found that the personnel had the confidence and satisfaction on the administration at the "most" level that made them work willingly.

2.4 The analysis on the resources for studying and teaching of Veeraya Kindergarten found that the level of the personnel's understanding was at the "much" level when dividing analyzed, found that having had planning and budgeting for providing enough instructional media were at the "most" level.

2.5 The analysis's result on the administration and management of Veeraya Kindergarten was at the "much" level when dividing analyzed, found that the personnel development planning's operation (for short and long term) that aimed on the development for all personnel according to the school and the personnel's need was at the "much" level.

2.6 The analysis's result of the score's level for the learners' activities of Veeraya Kindergarten found that it was at the "much" level when deviding analyzed found that the arrangement for the learners to have taken part on the entertainment activities at least 1 time a year had the score level equal to the arrangement's score for the learners to have taken part in the arrangement for the learners to have the suitable health care examining or immunity creation by the doctors or the public health officers was at the "most" level.

2.7 The analysis on the learners' successes were at the "much" level. When deviding analyzed found that not less than 50% of the children had the products created by themselves and have the "much" level pride.

การศึกษานี้ แบ่งเป็น 3 การทดลองย่อย การทดลองที่ 1: ทำการหมักใบกระถินร่วมกับรำละเอียด พรมน้ำในอัตรา 20 และ 20%ของใบกระถินสด ตามลำดับ บรรจุในถุงพลาสติกสีดำซึ่งหุ้มชั้นนอกด้วยถุงโพลีเอทิลีน ดูดอากาศออก เก็บไว้ที่ 21, 51, 81 และ 111 วัน ทำการสุ่มครั้งละ 5 ถุง เพื่อประเมินคุณภาพโดยใช้ประสาทสัมผัส การวิเคราะห์กรดอินทรีย์ และส่วนประกอบทางเคมี พบว่าระยะเวลาการหมักไม่มีผลต่อองค์ประกอบส่วนใหญ่ของกระถินหมัก กล่าวคือมีกลีเซอรอลแลคติกอ่อน และมีกลิ่นหอมเนื่องจากรำข้าว ไม่มีกลิ่นเหม็นอับเนื่องจากเชื้อรา มี pH 4.4-4.5 และกรดแลคติก 6.9-9.7%ของวัตถุดิบ มีการสูญเสียของวัตถุดิบ 10.35-12.32% เมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี พบว่ามีวัตถุดิบ 35.22-35.65 % และมีโภชนาการอื่นคิดเป็นร้อยละของวัตถุดิบดังนี้ คือ CP 21.49-22.29, EE 7.76-8.22, NDF 31.18-33.68, สิ่งที่น่าสนใจคือ หลังการหมักมีเบต้าแคโรทีนเพิ่มขึ้นจาก 88.50 เป็น 99.92-120.28 มิลลิกรัม/กิโลกรัมของวัตถุดิบ ส่วนปริมาณมิโนซินลดลงมากกว่า 90% คือ จาก 1.79 เหลือ 0.12-0.16%ของวัตถุดิบ ซึ่งได้ผลดีกว่าการตากแห้งหรืออบที่ 60°C ที่ลดได้เพียง 9.52% และ 23.81%ของที่มีอยู่เดิมในใบสด (1.26%ของวัตถุดิบ)

การทดลองที่ 2: นำใบกระถินหมักซึ่งมี pH 4.34, วัตถุดิบ 35.22%, โปรตีน 22.23%, ไขมัน 7.71%, NDF 30.92%, NFC 30.84% และพลังงานรวม 5.06 kcal/g มาหาค่าการย่อยได้ แบบวิธี total collection โดยใช้โคณมแห้งแต่ไม่อุ้มท้อง ลูกผสม HF 85% จำนวน 4 ตัว น้ำหนักเฉลี่ย 480 กก. พบว่าโคกินกระถินหมักเป็นอาหารเดี่ยวเสริมด้วยไซโตนิบคาร์บอนเนต 1%ของน้ำหนักสด คิดเป็นน้ำหนักแห้งที่กินได้ไม่ต่ำกว่า 1.47 %ของน้ำหนักตัว มีค่าการย่อยได้ของวัตถุดิบ 56.49%, อินทรีย์วัตถุ 60.20%, โปรตีน 52.46%, ไขมัน 70.18%, NFC 98.56%, NDF 25.91%, TDN 62.27%, DE 2.86 Mcal/kg, ME 2.44 Mcal/kg และ NEL 1.48 Mcal/kg มีสมดุลไนโตรเจนเป็นบวก 60.58 กรัมต่อวัน

เมื่อทดสอบค่าการย่อยได้ของวัตถุดิบโดยวิธีใช้ถุงในลอน พบว่ามีการย่อยสลายได้เร็วที่ 12 ชั่วโมงแรก แต่หลังจากนั้นมีการย่อยสลายช้าลง โดยมีอัตราค่าการย่อยสลาย (c) เท่ากับ 0.100 %/h และมีการย่อยสลายได้สูงสุด (A+B) เท่ากับ 78.2% เท่านั้น ข้อมูลนี้สอดคล้องกับวิธีวัดปริมาณแก๊สที่พบว่ามีแก๊สเกิดขึ้นมากในช่วงเริ่มต้น ๆ หลังจากนั้นมีความค่อนข้างคงที่ เมื่อนำค่าแก๊สที่รับแล้วที่ 24 ชั่วโมงมาคำนวณค่าการย่อยได้ของอินทรีย์วัตถุ (OMD) และพลังงาน พบว่าได้ค่า OMD เท่ากับ 62.30%, ค่า ME และ NEL เท่ากับ 2.67 และ 1.55 Mcal/kg DM ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยของใบกระถินหมักจากทั้ง 3 วิธี มี OMD เท่ากับ 61.25% ME และ NEL เท่ากับ 2.49 และ 1.52 Mcal/kg DM เมื่อให้โคนมแห้งกินใบกระถินหมักผสมไซโตเซียมไบคาร์บอเนต 1% ของน้ำหนักสด เป็นอาหารเดียว พบว่ากระเพาะรูเมนมีค่า pH อยู่ในระดับปกติและค่อนข้างคงที่ตลอดทั้งวัน คือ 6.7-6.9 อีกทั้งโคนมไม่แสดงอาการผิดปกติแสดงว่ากระถินหมักสามารถใช้เป็นอาหารโคนมได้ด้วยความปลอดภัย

การทดลองที่ 3: นำใบกระถินหมักมาใช้ในอาหารโคนม คิดเป็นวัตถุดิบเท่ากับ 0, 25 และ 50 %ของอาหารข้น หรือทดแทนอาหารข้น 30 และ 60% ตามลำดับ โดยโคทุกกลุ่มได้รับโภชนาการเพียงพอตามความต้องการเพื่อการให้น้ำนม 17 ± 5 กิโลกรัม/วัน ให้โคกินอาหารหยาบแบบเดิมที่ โคที่ใช้ทดลองเป็นโคลูกผสมสายเลือด HF 87.5% จำนวน 15 ตัว แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ทำการเก็บข้อมูลนาน 21 วัน พบว่าโคกลุ่มที่ 1 สามารถกินอาหารคิดเป็นวัตถุดิบได้ต่ำกว่ากลุ่มที่ 2 และ 3 ตามลำดับ (14.20, 15.04 และ 15.10 กิโลกรัม/ตัว/วัน) ส่วนผลผลิตและองค์ประกอบของน้ำนมไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($p < 0.05$) คือมีผลผลิตน้ำนม 17.41, 17.18 และ 16.65 กิโลกรัม/ตัว/วัน และมีไขมันนม เท่ากับ 3.01, 3.66 และ 3.28 % ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบราคาต้นทุนค่าอาหารต่อการผลิตน้ำนม 1 กิโลกรัม พบว่าลดลงตามปริมาณใบกระถินหมักที่เพิ่มขึ้น คือ เท่ากับ 5.90, 5.87 และ 5.67 บาท/กิโลกรัม ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่าซีรัมของโคหลังการทดลองมีปริมาณเบต้าแคโรทีนสูงขึ้นตามระดับของใบกระถินหมักที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) คือเท่ากับ 596.8, 662.8 และ 1033.8 ไมโครกรัม/100 มิลลิลิตร ตามลำดับ

จึงสรุปได้ว่าการถนอมใบกระถินด้วยการหมักดังวิธีที่กล่าวข้างต้นสามารถเก็บได้นานโดยคุณภาพไม่เปลี่ยนแปลง โคสามารถกินในปริมาณสูงได้อย่างปลอดภัย โดยมีการย่อยได้ของโภชนาการต่าง ๆ และพลังงานอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ และสามารถลดมิโนซินได้ดีกว่าการตากแห้งหรืออบ อีกทั้งยังมีเบต้าแคโรทีนเพิ่มขึ้น กระถินหมักสามารถใช้เป็นอาหารโคนมได้ดีในระดับ 50% ของสูตรอาหารข้นโดยทดแทนอาหารข้นได้ถึง 60% ของสูตรอาหาร ทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำลง และมีเบต้าแคโรทีนในซีรัมสูงขึ้นด้วย นอกจากนี้การหมักยังช่วยถนอมใบกระถินซึ่งมีมากในฤดูฝนให้เก็บไว้ใช้ในฤดูที่ขาดแคลนได้ ทำให้สามารถใช้ประโยชน์สูงสุดในท้องถิ่นได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

Three experiments were conducted. Experiment 1: *Leucaena leucocephala* leaves (LL) were ensiled by mixing with 20% rice bran and 20% water (fresh weight basis). The material was kept for 21, 51, 81 and 111 days in vacuumed double layer plastic bags. Five bags were randomized at each interval for quality evaluation by organoleptic test, organic acid and chemical analysis. It was found that the ensiling period did not have much influence on most of the chemical compositions. All samples had pH 4.4-4.5, DM 35.22-35.65 % and good smell of lactic acid. The composition on DM basis were 21.49-22.29% CP, 7.76-8.22% EE, 31.18-33.68% NDF, 2.0-2.9% acetate, 6.9-9.7% lactate and DM loss was 10.35-12.32%. The most interesting points were the increment of β -carotene after ensiling from 88.50 to 99.92-120.28 mg/kg DM while the mimosine content decreased over 90% (from 1.79 to 0.12-0.16 % of DM). It was superior to the sundrying or the oven drying (60°C) in which their mimosine content were 1.14 and 0.96 % of DM, respectively.

Experiment 2: Digestibility of *Leucaena leucocephala* leaves silage (LS) which had pH 4.34 and 35.22% DM was determined. Chemical compositions of the LS on DM basis were 22.23% CP, 7.71% EE, 30.92% NDF, 30.84% NFC and 5.06kcal/g GE. Digestibility trial was conducted in 4 nonpregnant dry crossbred HF dry cows. The cows consumed LS plus 1% NaHCO₃ (fresh weight basis) as a sole diet at least 1.47% of BW (DMI) without showing any toxic sign. The digestibilities of DM, OM and CP were 56.49%, 60.20% and 52.46% while those of EE,

NFC and NDF were 70.18%, 98.56% and 25.91% respectively. LS contained 62.27% TDN and 2.86 Mcal/kg DE. Average nitrogen balance of the cows fed LS as a sole diet was 60.58 g/d.

Degradability, determined by nylon bag technique, was quick in the first 12 h. After that the rate was slow down and the curve seemed to be plateau. Dry matter degradation rate (c) was 0.100 %/h and the asymptote (A+B) was only 78.2%. This pattern was similar to the gas production determined by *in vitro* gas test. OMD, ME and NEL values (62.30%, 2.67 and 1.55 Mcal/kgDM) were similar to that calculated from *in vivo* digestibility. The average values of LS from the 3 mentioned methods were 61.25% OMD, 2.49 Mcal/kgDM ME and 1.52 Mcal/kgDM NEL. Rumen pH of dry cows consumed LS plus 1% NaHCO₃ (fresh weight basis) as a sole diet was nearly constant (6.7-6.9) the whole day.

Experiment 3: The potential use of LS, on DM basis at 25 and 50% of concentrate mixture was investigated. The substitution levels of LS to concentrate mixture were 30 and 60%. The ration of the control group was calculated as the total mixed (TMR). Ruzi silage plus 10% ruzi hay (fresh weight basis) was used as a based roughage. Fifteen heads of crossbred 87.5% HF blood with average 17 ± 5 kg/day of milk production were allotted into 3 groups as mentioned. The result showed that the control group has total DMI less than the other groups (14.20 vs 15.10 and 15.04 kg/head/day). No significant different in milk production and milk composition was observed among groups. The 50% LS group had the lowest feed cost for milk production. The level of β -carotene in serum of the 50% LS group was higher than the 25% and the control (1033.8, 662.8 and 596.8 μ g/100ml respectively, $p < 0.05$).

Therefore it could be summarized that *Leucaena leucocephala* leaf (LL), being ensiled for at least 21 days, is a good quality silage of long shelf-life. The cows consumed LS as a sole diet without showing any toxic sign. LS has an appreciably high amount of nutrients and energy. The ensiling remarkably decreased mimosine but increased β -carotene contents. The LS could be incorporated at 50% of concentrate mixture (DM basis) which was equal to the substitution for concentrate at 60% of the ration. In addition this group also gave higher income over feed and higher β -carotene in serum. The additional advantage of ensiling is to increase the potential preservation of LL which is plenty available in wet season. Thus enhances the efficient use of local available feed resources.

พลาสมิดที่ใช้ในการส่งถ่ายเข้าสู่แบคทีเรีย *E. coli* โดยการชักนำด้วยไอออนบีมพลังงานต่ำ คือ pUC19 , pGEM-2 , pGEM[®]-T Easy , pGFP , pJC3 , pBI121 และ pKIWI105 ซึ่งมีขนาด 2.7 , 2.8 , 3.0 , 3.3 , 4.2 , 13.0 และ 21.0 kb ตามลำดับ โดยเลือกใช้ไอออนของก๊าซอาร์กอน (Ar) และ ไนโตรเจน (N) ที่ระดับพลังงาน 25 , 26 และ 31 keV จำนวนของไอออนต่อตารางเซนติเมตร (fluence) ที่ใช้อยู่ในช่วง $0.5 - 4 \times 10^{15}$ ions/cm² โดยมีระยะเวลารบ่ม (incubation time) ในช่วง 2 - 30 นาที สำหรับการตรวจสอบความสำเร็จหลังการส่งถ่ายพลาสมิดเข้าสู่แบคทีเรีย จะพิจารณาจาก ความสามารถในการต้านทานสารปฏิชีวนะของแบคทีเรียที่ได้รับการส่งถ่ายพลาสมิด การตรวจสอบการแสดงออกของยีน *lacZ* และยีน *GFP* การตรวจสอบขนาดของพลาสมิดภายหลังการส่งถ่าย และการตรวจสอบด้วยเทคนิค PCR ผลการทดลองพบว่า เมื่อใช้อาร์กอนไอออนที่ระดับพลังงาน 25 และ 26 keV ที่จำนวนไอออน 1×10^{15} และ 2×10^{15} ions/cm² สามารถส่งถ่ายพลาสมิด pUC19 , pGEM-2 , pGEM[®]-T Easy และ pGFP เข้าสู่แบคทีเรีย *E. coli* ได้ โดยพลาสมิดที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในการทดลองนี้ คือ pGFP ที่มีขนาด 3.3 kb และเมื่อพิจารณาถึงระยะเวลารบ่มที่ใช้ในการส่งถ่ายพลาสมิด pUC19 เข้าสู่แบคทีเรีย โดยใช้จำนวนไอออนดังกล่าว พบว่าการส่งถ่ายพลาสมิดโดยใช้จำนวนไอออนที่ 2×10^{15} ions/cm² จะใช้ระยะเวลารบ่มน้อยกว่าที่จำนวนไอออน 1×10^{15} ions/cm² แต่การระดมยิงด้วยอาร์กอนไอออนที่พลังงาน 31 keV และ ไนโตรเจนไอออนที่พลังงาน 26 keV ในทุกจำนวนของไอออนไม่สามารถส่งถ่าย

พลาสมิดเข้าสู่แบคทีเรียได้ นอกจากนี้ยังพบอีกว่าความเข้มข้นน้อยที่สุดของพลาสมิด pUC19 , pGEM-2 และ pGFP ที่สามารถส่งถ่ายเข้าสู่แบคทีเรีย คือ 50 ng ใช้ระยะเวลาบ่มเท่ากับ 2 , 5 และ 2 นาที ตามลำดับ

The aim of this study was to transfer plasmids DNA into *E. coli* induced by low energy ion beam. Seven plasmids named pUC19 (2.7 kb), pGEM-2 (2.8 kb), pGEM[®]-T Easy (3.0 kb), pGFP (3.3 kb), pJC3 (4.2 kb), pBI121 (13.0 kb) and pKIWI105 (21.0 kb) were chosen to transfer (separately) into the bombarded bacteria. Argon and nitrogen ions were used to bombard the bacteria with energy of 25 , 26 and 31 keV, and in range of $0.5 - 4 \times 10^{15}$ ions/cm² fluences. And incubation time was 2 - 30 minutes in range. The successful of transferring plasmids was considered by resistance of transformed bacteria to antibiotic , expression of *lacZ* and *GFP* genes in the transformed bacteria , molecular size of the transformed plasmids and PCR analysis . Our results indicated that Ar-ion at 25 and 26 keV with fluences of 1×10^{15} and 2×10^{15} ions/cm² could transfer pUC19 , pGEM-2 , pGEM[®]-T Easy and pGFP into *E. coli*. In this study, maximum size of the plasmid being transferred into *E. coli* is pGFP with 3.3 kb. Consideration for incubation time, the bombarded bacteria at fluence of 2×10^{15} ions/cm² spent less incubation time than the bombarded bacteria at 1×10^{15} ions/cm² for pUC19 transfer. Bombardment of bacteria with Ar-ion at 31 keV and N-ion at 26 keV in all fluences were not successful for the plasmids transferring. In addition at minimal amount

of 50 ng of pUC19, pGEM-2 and pGFP were able to transfer into bombarded bacteria at incubation time of 2, 5 and 2 minutes respectively.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนหอพระในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รวมทั้งศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ ประชากรคืออาจารย์โรงเรียนหอพระที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2545 จำนวน 87 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวข้างต้น นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยความถี่ และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนหอพระได้สนับสนุนบุคลากรให้ได้รับความรู้ในการจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา โดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ และให้ศึกษาเอกสาร ประสานงานกับบุคลากรเฉพาะฝ่าย/หมวด ดำเนินงานด้านพัฒนาหลักสูตรอย่างไม่ต่อเนื่อง สนับสนุนการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ส่งเสริมให้มีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนในบางส่วน ได้ดำเนินการนิเทศแต่ยังไม่มีผลประเมินผลการพัฒนาหลักสูตร ส่วนการประสานสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ยังไม่ส่งผลให้การพัฒนาหลักสูตรประสบความสำเร็จ และบุคลากรส่วนใหญ่ต้องการให้ผู้บริหารร่วมคิด ร่วมทำ ให้กำลังใจตลอดกระบวนการพัฒนาหลักสูตร

This study investigated roles of Hopra School administrators in developing institution curriculum, including its problems and suggestions. Population under study comprised 87 teachers from the above School who were in active duty during the 2002 academic year. Instrument used in this study was a questionnaire with items covering essential of the topic under examination. Whereupon, collected data were analyzed through applications of frequency and percentage.

The findings indicated that Hopra School administrators performed the followings: supported personnel/teachers in obtaining knowledge for the making of institution curriculum by arranging for workshops and inviting guest lecturers to explain the know how with the necessary documents to study; coordinated with responsible personnel for the curriculum development discontinuously; supported the use of educational materials, innovation and technology; partially gave encouragement for environment and learning resources development suitable for instruction; and carried out supervision with no evaluation for curriculum development. As for coordination between school and community, it did not affect the curriculum development to a successful completion. Moreover, most personnel/teachers needed administrators to participate in thinking and working together, and giving encouragement along the process of curriculum development.

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าใจโครงสร้างระบบการเงินและการคลังใน สปป. ลาว ที่เป็นพื้นฐานหลักในการศึกษาการบริหารนโยบายการเงินและการคลังให้ชัดเจนมากขึ้น

ผลการศึกษาพบว่าก่อนปี 1975 สปป. ลาว ตกอยู่ในสภาพเศรษฐกิจที่ทรุดโทรมผลจากระบบเศรษฐกิจสมัยสงคราม รัฐบาลฝ่ายซ้ายจึงร่วมมือกับประชาชนต่อสู้เพื่ออิสรภาพกลับคืนมา เนื่องจากประเทศตกอยู่ในภาวะสงคราม รัฐบาลฝ่ายซ้ายมีอำนาจทางการเมืองในการปกครองประเทศในขอบเขตจำกัด ดังนั้นรัฐบาลจึงไม่ได้มีนโยบายการเงินและการคลังเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ภารกิจหลัก คือ การปลดปล่อยประเทศจากการปกครองของต่างชาติ จนถึงปี 1975 หลังจากที่รัฐบาลฝ่ายซ้ายชนะสงคราม สภาพเศรษฐกิจได้รับการเปลี่ยนแปลงเป็นระบบเศรษฐกิจแบบรวมศูนย์ ภายใต้การนำของพรรคประชาชนปฏิวัติลาว ด้านการเงิน รัฐบาลได้รวมธนาคารต่างๆ ในสมัยสงครามเป็นระบบธนาคารชั้นเดียว อย่างไรก็ตามธนาคารกลางไม่มีการดำเนินนโยบายการเงิน บทบาทส่วนใหญ่เป็นการปล่อยสินเชื่อรัฐบาลเพื่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติที่ได้วางไว้ และการปล่อยสินเชื่อแก่รัฐวิสาหกิจ เป็นสำคัญ

เนื่องจากประเทศพึ่งหลุดพ้นจากสภาวะสงคราม เกิดการกระจายกระจายของประชาชนทั่วประเทศ รัฐบาลได้นำเอาระบบการคลังแบบการกระจายอำนาจ มาใช้ นั่นคือรัฐบาลในระดับจังหวัดสามารถจัดเก็บรายรับเองโดยส่วนหนึ่งส่งให้กับรัฐบาลกลางและอีกส่วนหนึ่งนำมาใช้จ่าย ภายใต้นโยบายดังกล่าว ทำให้เกิดข้อจำกัดในการควบคุมการใช้รายจ่ายภายในประเทศ นอกจากนี้รายรับของรัฐบาลส่วนใหญ่มาจากการ โอนเงินทุนของรัฐวิสาหกิจเข้างบประมาณส่วนกลาง ทำให้ขาดแรงผลักดันการทำธุรกิจเพื่อผลประโยชน์ต่อเจ้าของกิจการ จึงเกิดการกู้ยืมเงินธนาคารเพิ่มมากขึ้นแทน

ผลกระทบจากการดำเนินนโยบายทั้งหมดดังกล่าว ทำให้เกิดความเจริญเติบโตและการพัฒนาประเทศล่าช้า ดังนั้นรัฐบาลได้ทบทวนและหาแนวทางแก้ไข โดยในปี 1986 เศรษฐกิจถูกเปลี่ยนเป็นระบบเศรษฐกิจตลาด ภายใต้หลักกลไกเศรษฐกิจใหม่ โดยมีการปฏิรูปทางการเงินและการคลัง นั่นคือ การปฏิรูประบบธนาคารเป็นระบบธนาคารสองชั้น จำนวนธนาคารพาณิชย์มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี 1999 รัฐบาลได้มีการรวมธนาคารพาณิชย์รัฐวิสาหกิจจาก 7 ธนาคารให้เหลือเพียง 3 ธนาคาร ทั้งนี้เพื่อความเข้มแข็งทางการเงินภายในประเทศ ในขณะที่ธนาคารกลางมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ผ่านการดำเนินนโยบายการเงินอย่างเต็มตัว โดยมีเป้าหมายทางการเงินสำคัญ คือ การเติบโตทางเศรษฐกิจ การควบคุมอัตราเงินเฟ้อ การรักษาดุลการชำระเงิน และการรักษาเสถียรภาพทางอัตราแลกเปลี่ยน ผ่านเครื่องมือทางการเงินสำคัญ คือ การกำหนดอัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคาร การกำหนดเพดานสินเชื่อ การออกพันธบัตรรัฐบาล และพันธบัตรธนาคารแห่ง สปป. ลาว นอกจากนี้ธนาคารกลางยังมีบทบาทในการปล่อยสินเชื่อให้กับภาครัฐบาลในการแก้ไขปัญหาทางงบประมาณขาดดุล ในโครงการลงทุนยุทธศาสตร์ต่าง ๆ และ ในยามที่รัฐบาลต้องการ ขณะที่รัฐบาลได้เร่งรัดการจัดเก็บรายรับเพิ่มขึ้น ผ่านการปฏิรูประบบประมาณรายรับโดยการเปลี่ยนฐานรายรับจากเงินโอนของรัฐวิสาหกิจเข้าสู่งบประมาณส่วนกลาง เป็นฐานรายรับจากการเก็บภาษีแทน ส่วนงบประมาณรายจ่ายแต่ละปีจะเป็นไปตามแผนการลงทุนแห่งรัฐที่มีการจัดทำทุก 5 ปี เพื่อควบคุมและตรวจสอบการใช้จ่ายของรัฐบาลอย่างใกล้ชิด

กล่าวโดยรวม จากผลของการศึกษาครั้งนี้ทำให้สามารถสรุปได้ว่า สปป. ลาว เป็นประเทศที่มีการปฏิรูปและเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจ ทั้งด้านโครงสร้างทางการเงินและการคลัง ระบบการบริหารการเงินและการคลังอยู่อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาความยากจน นำประเทศให้หลุดพ้นประเทศกำลังพัฒนาไปสู่ประเทศที่มีการพัฒนาและมีความเจริญรุ่งเรืองในอนาคต

The propose of this study is to examine the structure of the financial and fiscal systems in Lao P.D.R. to arrive at a better understanding about the execution of monetary and fiscal policy in this country.

The study found that prior to 1975, Lao P.D.R. economy was seriously degenerate as the country was in the civil war period when the Left-wing government had to concentrate on joining force with the people to fight for independence from foreign power while having limited capacity to implement any monetary and fiscal policies to stabilize its economy. After 1975 when the Left-wing government had won the war, the economy of Laos was transformed into a centralized system under the leadership of Lao's People Revolutionary Party. The government then merged all banks operating in the war time period into a mono-bank system. However, the Central Bank did not exercise any monetary policy but functioned mainly to provide lending to the public sector to implement the National Social and Development Plan and give loans to state owned enterprises (SOEs).

For the reasons that the country was newly liberalized and the people were scatteringly settled, the government then adopted a decentralized public finance system in which provincial governments had their own autonomy in revenue collection and administration, and would generally send a share to the central government and keep the rest for local expenditure. This system, however, set a limit for the central government's control over domestic budget spending. Moreover, most government revenue was from SOEs transfer, which did not stimulate those enterprises to attempt for more profits, but instead sought more credit from the Central Bank.

As the result of the above policies, the country experienced so slow growth and development that the government had to make a review and sought alternative solutions. Consequently, the Lao P.D.R. has been transformed into a market oriented system beginning in 1986. Under the new economic mechanisms, fiscal and financial reform was implemented. The bank system was changed into a two-tier system and the number of commercial banks had continued to increase. In 1999, seven state owned commercial banks (SOCBs) were merged into three in order to strengthen the internal financial system. The Central Bank, therefore, has become the key body functioning to ensure economic stability by fully and actively implementing the monetary policy directed to the objectives of economic growth, inflation control, maintaining balance of payment and stabilization of exchange rate, by using major monetary instruments including inter-bank rate, credit ceiling control, issuance of government bonds and BOL bonds. Furthermore, the Central Bank also has to provide loans to the public sector to deal with government budget deficit problem in time of need and for strategic public investment projects. In the fiscal side, the government had reformed its system into a single national budget system by changing the revenue base from SOEs capital transfer to tax base revenue. Meanwhile, annual budget expenditure has to be allocated according to the five year public investment plan for financial control and inspection.

In conclusion, the results of this study have exhibited that economy has been subjected to a series of economic system transformation and reform including its financial and fiscal structure, the monetary and fiscal policy management, under the intention of its governments to turn the country from an underdeveloped one into a developed nation in the near future.

กล้วยสุก 3 ชนิดได้แก่ กล้วยน้ำว้า กล้วยไข่ และกล้วยหอม อบโดยใช้เครื่องอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์และเครื่องอบแห้งแบบตู้ และทำการทดสอบทางกายภาพโดยวัดค่าสี hue และ chroma ค่าแรงเหวี่ยงและทางเคมีโดยวัดค่ากิจกรรมเอนไซม์โพลิฟีนอลออกซิเดส (PPO) ความชื้นกัมมันตภาพน้ำ ปริมาณกรด ความเป็นกรด-ด่าง น้ำตาลรีดิวซ์และน้ำตาลทั้งหมด พบว่ากล้วยน้ำว้าที่สุกงอมมีความเหมาะสมที่สุด เพราะมีค่าแรงเหวี่ยงมากหรือเหนียวมากซึ่งจะไม่ทำให้เกิดการข้าง่าย และค่า hue สูงกว่ากล้วยชนิดอื่นแต่มีค่า chroma ต่ำกว่า ค่ากิจกรรมเอนไซม์ PPO ของกล้วยน้ำว้าสุกงอมน้อยที่สุดและไม่แตกต่างจากกล้วยหอม ซึ่งทำให้เกิดสีน้ำตาลน้อยที่สุดเพราะมีค่าความเป็นกรด-ด่างต่ำกว่า 5.0 ซึ่งต่ำกว่าค่าความเป็นกรด-ด่างที่เหมาะสมของกิจกรรมเอนไซม์ PPO และยังมีวิตามินซีสูงกว่ากล้วยไข่และกล้วยหอม

เมื่อแช่กล้วยน้ำว้าสุกงอมก่อนนำไปอบในสารละลายต่างๆ เช่น โซเดียมคลอไรด์ แคลเซียมคลอไรด์น้ำเชื่อม ส่วนผสมระหว่างกรดแอสคอร์บิกและกรดซิตริกในอัตราส่วน 1:1 และลวกที่อุณหภูมิ 85°C นาน 5 นาที เปรียบเทียบกับชุดควบคุมโดยไม่แช่สารละลายเหล่านี้ พบว่าการแช่กล้วยในสารละลายกรดที่มีความเป็นกรดต่าง 4.5 ที่เวลาการแช่สารละลาย 15 นาทีให้ผลดีที่สุด และสภาวะที่เหมาะสมของการอบในพลังงานแสงอาทิตย์และในตู้อบแบบถาด พบว่าได้ผลดีที่สุดที่การอบกล้วย 4 วัน และ 2 วัน ที่อุณหภูมิ 65°C ตามลำดับ เพราะให้ค่ากิจกรรมเอนไซม์ PPO น้อยที่สุด

ในการศึกษาวิธีการบรรจุและอุณหภูมิในการเก็บรักษาของกล้วยอบโดยการบรรจุใน
สภาวะสุญญากาศและปราศจากสุญญากาศ ที่อุณหภูมิการเก็บที่ 5°C และ 30°C พบว่าการบรรจุใน
สภาวะสุญญากาศและเก็บรักษาที่ 5°C จะทำให้คุณภาพผลิตภัณฑ์ทางด้านกายภาพ เคมี จุลชีววิทยา
และด้านประสาทสัมผัสที่ดีกว่าและมีอายุการเก็บนาน 3 เดือน

Three varieties of bananas Nam Wa, Khai and Hom Thong with fully ripening stages were dehydrated by solar tunnel and tray dryers. The products were analysed for color (hue and chroma), shear force, polyphenol oxidase (PPO) activities, moisture, water activities, acidity, pH, reducing sugar and total sugar. It was found that fully ripening Nam Wa was the most suitable varieties because of its high resistance to shear force, unlikely to get bruised, and has hue value higher than those just ripening samples, but has less chroma. Fully ripening Nam Wa appeared least PPO activities which was not significantly different from Hom Thong. These meant that displayed least browning, since the pH was lower than 5.0 which was lower than optimal pH of PPO activities, also has highest vitamin C content as compared with other varieties.

When soaked fresh banana prior to drying in several solutions such as sodium chloride, calcium chloride, syrup, mixture of ascorbic acid and citric acid (1:1) and blanched at 85°C for 5 minutes, it appeared that the mixed acid with pH 4.5, soaking for 15 minutes seemed to give best result. The optimal conditions of solar and tray drying for dehydrated Nam Wa were 4 and 2 days at 65 °C respectively, indicated by lowest PPO activities.

After keeping vacuum and non-vacuum packed products at 5 °C and 30°C, vacuum packed at 5 °C was more superior than other methods as indicated by chemical, physical, microbiological and sensory analysis. These products displayed 3 months shelf-life.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อคำนวณหาสมการการผลิตและภาวะการตลาดของปลากะพงขาวและนอกจากนี้ยังได้ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการผลิตปลากะพงขาวปีการผลิต 2543 โดยทำการเก็บข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างในพื้นที่ตำบลเกาะยอ อำเภอเมืองและพื้นที่ตำบลปากกระอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลาพื้นที่ละ 20 ตัวอย่าง

จากการศึกษาสมการการผลิตแบบ คอปปี้ - ดักลาส แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตกับปัจจัยการผลิต ได้แก่ อาหาร จำนวนพันธุ์ปลาที่ปล่อย แรงงาน และประสิทธิภาพ โดยตัวแปรหุ่นแสดงค่าความแตกต่างของพื้นที่เลี้ยงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลรวมของค่าความยืดหยุ่นของปัจจัยการผลิตทุกชนิดเท่ากับ 1.22 ซึ่งแสดงว่าการผลิตปลากะพงขาวอยู่ในระยะผลตอบแทนต่อขนาดเพิ่มขึ้นและจากการศึกษาประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจของการใช้ปัจจัยทั้งสามปัจจัย ปรากฏว่าเกษตรกรยังใช้ปัจจัยการผลิตในปริมาณที่ไม่เหมาะสมที่จะทำให้ได้รับกำไรสูงสุด

ผลการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนปรากฏว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงปลากะพงขาวในพื้นที่ตำบลเกาะยอมีต้นทุนการผลิต 634,142.03 บาทต่อฟาร์มสูงกว่าเกษตรกรที่เลี้ยงปลากะพงขาวในพื้นที่ตำบลปากกระอซึ่งใช้ต้นทุนการผลิต 110,201.98 บาทต่อฟาร์ม เมื่อพิจารณากำไรสุทธิพบว่าเกษตรกรที่เลี้ยงปลากะพงขาวที่ตำบลเกาะยอได้รับกำไรสุทธิ 39.89 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งมากกว่าเกษตรกรที่เลี้ยงปลากะพงขาวที่ตำบลปากกระอซึ่งมีกำไรสุทธิ 20.65 บาทต่อกิโลกรัม

ด้านการตลาดปรากฏว่าผู้ประกอบการค้าได้แก่ ผู้รวบรวมในหมู่บ้าน พ่อค้าปลีก และร้านอาหารมีบทบาทสำคัญในตลาดภายในประเทศส่วนแพปลาจะมีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นผู้ส่งออก

The main objective of the study is aimed at analyzing production function, marketing of Sea Bass in addition the study also calculated cost and return of Sea Bass Crop year 2000 by using data twenty samples from the survey of Sea Bass farms at Tambol Koh-Yoh Maung district and twenty samples data at Tambol Pak-raw Singhanakorn district Songkhla province.

The Cobb-Douglass production function was employed in this analysis .Showed relations between farm yield and input, the quantity of food, fly, labour and experience.The dummy variable of Tambol Koh-Yoh area and Tambol Pak-Raw area implied different statistics at 95% confidence. The combined elasticity was 1.22 which implied a increasing return to scale an economic efficiency test for three variables revealed that the Sea Bass producers were not operation in the optimum conditions,

The results of cost and return analysis the farmers raised Sea Bass at Tambol Koh-Yoh has total cost per farm (634,142.03) higher than the farmers raised at Tambol Pak-Raw has total cost per farm (110,201.98). Net profit per kilogram Sea Bass raised at Tambol Koh-Yoh gives profit at 39.89 bath per kilogram higher than the farmers raised at Tambol Pak-Raw (20.65) bath per kilogram.

From the study of Sea Bass marketing in the study area the wholesalers, retailers. Pae – Pla and restaurants played important role in the Sea Bass marketing in the study area , the wholesalers , retailers , and restaurants dominated the domestic market while Pae-Pla control exported market.

การศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนและผลประโยชน์ในการเช่าเหมาและการซื้อรถยนต์ปรับอากาศ
ยูโรสองมาใช้เป็นรถโดยสารประจำทางขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เป็นการประเมินผลระหว่าง
การดำเนินโครงการและเปรียบเทียบกับแนวทางเลือกในการซื้อรถของ ขสมก.

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ คือ เพื่อศึกษาด้านทุนและผลประโยชน์ของโครงการ กรณีเช่าเหมา
รถจากบริษัทเอกชนและโดยการซื้อขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และศึกษาเปรียบเทียบความคุ้มค่า
ทางเศรษฐกิจ

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลสถิติภูมิที่รวบรวมมาจากองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และหน่วยงานอื่นๆ
ที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ผลการประกอบการจริงในปีงบประมาณ 2542-2545 และในปี 2546 เป็นต้นไปจะเป็น
ข้อมูลจากการคาดการณ์ โดยทำการศึกษา กรณีคงที่และกรณีเมื่อปัจจัยอื่นๆ เปลี่ยนแปลงไปและใช้ดัชนี
ชี้วัด NPV และ BCR เป็นเกณฑ์การตัดสินใจในการลงทุน และวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ

ผลการวิเคราะห์พบว่าเมื่อคิดมูลค่าปัจจุบันในอัตราคิดลดร้อยละ 8 ตลอดอายุโครงการ 10 ปี
กรณีการเช่าเหมา มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (กรณีคงที่) เท่ากับ -1,196,324,830.41 บาท และมีอัตราส่วนผล
ประโยชน์ต่อต้นทุนเท่ากับ 0.92 และกรณีการซื้อรถของ ขสมก. มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ(กรณีคงที่)เท่ากับ
-229,061,407.25 บาท และมีอัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุนเท่ากับ 0.98 จากดัชนีชี้วัดความคุ้มค่าของ
โครงการ ทั้ง 2 กรณีไม่ก่อให้เกิดความคุ้มค่าในการลงทุน แต่เนื่องจากมีความจำเป็นในการลงทุน ดังนั้น
จึงควรเลือกลงทุนในโครงการที่มีค่า NPV มากกว่า ซึ่งในกรณีนี้คือ การซื้อรถของ ขสมก. และเมื่อได้ทำ
การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ ได้ผลเหมือนกรณีคงที่ แต่เมื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในการ
ลงทุนแล้ว กรณีการเช่าเหมาจะเป็นทางเลือกที่ดีกว่า เนื่องจากการจัดหาเงินทุนในการซื้อรถของขสมก.
ในสถานการณ์ปัจจุบันเป็นไปได้ยาก

A Comparative Study of Cost and Benefit of Renting and Purchasing EURO II buses for Bangkok Metropolitan Transportation to evaluate the results of making decision's operation and comparison by Bangkok Metropolitan Transportation Administration .

The objective of this study is to search for the comparison between capitals and benefits of the project. In case, the buses are rented from private company and bought by Bangkok Metropolitan Transportation Administration . Moreover, the study is to search for the worthiness of economics.

Collecting secondary data from Bangkok Metropolitan Transportation Administration and other organizations, that are used the results of operation's budget from year 2542 to 2545 and the estimated data are evaluated in year 2546, is the time of this study. Furthermore, the all data are measured index in form of Net Present Value (NPV) and Benefit/Cost Ratio (BCR) to make decisions for investment and analyze the project's sensitivity.

All data analysis are compared by rental and buying project that decrease the ratio 8% and project life at 10 years. In case of rental buses, the net present value is equaled $-1,196,324,830.41$ bahts and the Benefit/Cost Ratio is estimated at 0.92 On the other hand, the Net Present Value of buying method is equaled $-229,061,407.25$ bahts and the Benefit/Cost Ratio is evaluated at 0.98 From the index measurement of worthiness and sensitivity methods, both of projects are unacceptable but the Net Present Value of buying projects is less negative than rental projects. Also, the buying projects should be selected by Bangkok Metropolitan Transportation Administration.

การศึกษาการปนเปื้อนข้ามของ *Salmonella* Typhimurium จากเชื้อระหว่างการเตรียมผักสลัด 4 ชนิด ได้แก่ แตงกวาหั่นแว่น มะเขือเทศหั่นแว่น กะหล่ำปลีหั่นฝอย และแครอทหั่นฝอย ปริมาณปนเปื้อน 2 ระดับ คือปริมาณสูง (10^8 - 10^9 CFU/mL) และปริมาณต่ำ (10^3 - 10^4 CFU/mL) ตรวจพบ *S. Typhimurium* ปนเปื้อนบนผักสลัด 7.64 - $8.17 \log_{10}$ CFU/g และ 2.38 - $2.95 \log_{10}$ CFU/g เมื่อล้างผักสลัดด้วยสารละลาย โซเดียมไฮโปคลอไรท์ 25 50 100 และ 200 ppm และสารละลายโซเดียมคลอไรท์ 25 50 และ 100 ppm ปรับค่าพีเอชของสารละลายฆ่าเชื้อเป็น 4 ด้วยกรดแอสติค พบว่าสภาวะที่ดีที่สุดในการล้างผักที่ปนเปื้อนด้วย *S. Typhimurium* ในปริมาณสูงคือสารละลายโซเดียมคลอไรท์ 50 ppm 30 นาที ลดจำนวนเชื้อปนเปื้อนบนผิว แตงกวาหั่นแว่นและแครอทหั่นฝอยได้ 3.3 - $3.7 \log_{10}$ CFU/g ที่ความเข้มข้น 100 ppm 15 และ 30 นาที ลดจำนวนเชื้อปนเปื้อนบนผิวกะหล่ำปลีหั่นฝอยและมะเขือเทศหั่นแว่นได้ 2.7 - $3.0 \log_{10}$ CFU/g ส่วนสารละลาย โซเดียมไฮโปคลอไรท์ 200 ppm 30 นาที ลดจำนวน *S. Typhimurium* ได้ 1.6 - $3.3 \log_{10}$ CFU/g แต่ทำให้เนื้อ สัมผัสของมะเขือเทศหั่นแว่นนิ่มและแครอทหั่นฝอยมีสีซีด สารละลายโซเดียมคลอไรท์ 25 ppm ทำลาย *S. Typhimurium* ที่ปนเปื้อนบนมะเขือเทศหั่นแว่น กะหล่ำปลีและแครอทหั่นฝอยที่ปนเปื้อนเชื้อในปริมาณต่ำ ได้สมบูรณ์ (100 %) ในเวลา 15 นาทีและทำลายเชื้อปนเปื้อนบนแตงกวาหั่นแว่นได้สมบูรณ์ในเวลา 30 นาที ขณะที่สารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรท์ความเข้มข้น 25 ppm ทำลายเชื้อบนแตงกวาหั่นแว่นและกะหล่ำปลีหั่น ฝอยได้สมบูรณ์ในเวลา 30 นาที การล้างมะเขือเทศหั่นแว่นและแครอทหั่นฝอยใช้ความเข้มข้น 50 ppm เวลา 15 นาทีจึงจะทำลาย *S. Typhimurium* ได้สมบูรณ์

การเจริญและการรอดชีวิตของเซลล์ *S. Typhimurium* ผ่านสภาพเครียดจากกรด ความเย็นและ สารฆ่าเชื้อปนเปื้อนบนแตงกวาหั่นแว่นและแครอทหั่นฝอยปริมาณ 10^3 - 10^4 CFU/mL เก็บรักษาที่ $5 \pm 2^\circ\text{C}$ และ $10 \pm 2^\circ\text{C}$ พบว่าเซลล์ปกติและเซลล์ผ่านสภาพเครียดในผักที่ไม่ได้ล้างด้วยสารฆ่าเชื้อประเภทคลอรีนลดจำนวน และตายเพิ่มขึ้นในระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิทั้งสองในเวลา 7-14 วัน เซลล์ผ่านสภาพเครียดจากกรด ด้านทานต่อสภาวะการล้างและการเก็บรักษามากกว่าเซลล์ปกติ เซลล์ผ่านสภาพเครียดจากความเย็นและสาร ฆ่าเชื้อ หลังการล้างผักด้วยสารละลายโซเดียมคลอไรท์ 50 ppm เวลา 15 นาที ตรวจไม่พบเซลล์ *S. Typhimurium* ปกติและเซลล์ผ่านสภาพเครียดเมื่อเพาะเลี้ยงด้วย Xylose Lysine Desoxycholate agar แต่ ตรวจพบเซลล์ในผักหากเพาะเลี้ยงด้วย modified Trypticase Soy broth การล้างผักด้วยสารฆ่าเชื้อประเภท คลอรีนจึงลดโอกาสปนเปื้อนข้ามของ *S. Typhimurium* ร่วมกับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำจะช่วยยับยั้งการ เจริญของ *S. Typhimurium* ได้

Cross-contaminated of *Salmonella* Typhimurium from unsanitary cutting boards were conducted for sliced cucumber, sliced tomatoes, shredded cabbage and shredded carrot. The cutting boards were inoculated at 10^6 - 10^9 CFU/mL for high and 10^3 - 10^4 CFU/mL for low contamination load. Contamination of *S. Typhimurium* on vegetables were found at 7.64-8.17 \log_{10} CFU/g and 2.38-2.95 \log_{10} CFU/g. Two type of chlorinated sanitizers, sodium hypochlorite (NaOCl) at 25, 50, 100 and 200 ppm and sodium chlorite (NaClO_2) at 25, 50 and 100 ppm, both adjusted at pH 4 with acetic acid, were used to eliminate *S. Typhimurium* contaminated on these salad vegetables. Using NaClO_2 at 50 ppm 30 min was effectively eliminated highly contaminated sliced cucumber and shredded carrot by 3.3-3.7 \log_{10} CFU/g. Whereas at 100 ppm killed the bacteria on shredded cabbage and sliced tomatoes by 2.7-3.0 \log_{10} CFU/g within 15 and 30 min, respectively. Treated vegetables with NaOCl 200 ppm 30 min this reduce contamination by 1.6-3.3 \log_{10} CFU/g but it caused soft texture on sliced tomatoes and pale color on shredded carrot. Washing low contaminated sliced tomatoes, shredded cabbage and shredded carrot with NaClO_2 at 25 ppm completely (100%) eliminated this bacteria within 15 min, and completely eliminated the contaminated cells on sliced cucumber within 30 min. While soaking in NaOCl 25 ppm completely eliminated *S. Typhimurium* cells on sliced cucumber and shredded cabbage within 30 min. NaOCl at 50 ppm, could destroy cells on sliced tomatoes and shredded carrot within 15 min.

Survival and growth of normal and stressed *S. Typhimurium* cells on the contaminated prepared salads at population of 10^3 - 10^4 CFU/mL stored at $5 \pm 2^\circ\text{C}$ and $10 \pm 2^\circ\text{C}$ were examined. Normal, acid-stressed, cold-stressed and sanitizer-stressed cells on unwashed sliced cucumber and shredded carrot decreased during the storage by 7 to 14 days. Acid stressed cells showed better survive than normal, cold-stressed and sanitizer-stressed cells when kept at low temperature. After washing sliced cucumber and shredded carrot with NaClO_2 50 ppm 15 min, any normal cells and stressed cells of *S. Typhimurium* were detected by Xylose Lysine Desoxycholate agar. But *S. Typhimurium* cells were recovered by modified Trypicase Soy broth. Washing salad vegetables with chlorinated sanitizer combined with low temperature storage could reduce possible risk of cross-contaminated of *S. Typhimurium* on salad vegetables.

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการสำรวจชุมชนและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการสำรวจชุมชน ตลอดจนปัญหาการมีส่วนร่วมในโครงการสำรวจชุมชนของสถานีดารวจภูธรอำเภอเมืองปทุมธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนที่ผ่านการอบรมในโครงการสำรวจชุมชน จำนวน 240 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Packages for the Social Sciences Version 7.5 for window สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าไคสแควร์ และค่ายูลส์คิวโดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการสำรวจชุมชนของสถานีดารวจภูธรอำเภอเมืองปทุมธานีอยู่ในระดับต่ำ ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในโครงการสำรวจชุมชน ได้แก่ การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการสำรวจชุมชน และความรู้เกี่ยวกับโครงการสำรวจชุมชน ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในโครงการสำรวจชุมชนได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และส่วนใหญ่ไม่พบว่ามีปัญหาในการมีส่วนร่วมในโครงการสำรวจชุมชน

The objectives of this thesis were to study the level and factors affecting people participation well as problems of participation in the police-community relation project of Pathumthani police station.

The samples consisted of 240 volunteers who received the training in the police-community relation project of Pathumthani police station. Questionnaires were distributed to collect the data. Analytical statistics used were the percentages, the mean, the standard deviation, chi-Square and Yule's Q. the significant level was set at .05

The findings revealed a low level of people's participation in the police-community relation project of Pathumthani police station. Factors affecting such participation were information recognition and the knowledge of police-community relation project. There was no serious problem concerning participation in the police-community relation project of Pathumthani police station.

วัตถุประสงค์ประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของสารเสพติดในโรงเรียนประถมศึกษา เขตปฏิบัติการที่ 3 สังกัดจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูแนะแนวและครูผู้รับผิดชอบโครงการโรงเรียนสีขาว จำนวน 273 คน จากโรงเรียน 91 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้รับแบบสอบถามสมบูรณ์กลับคืนมา 232 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนได้วางแผนป้องกันแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของสารเสพติดในระดับมากถึงมากที่สุด ได้ปฏิบัติการดำเนินการป้องกันการแพร่ระบาดของสารเสพติดมากถึงมากที่สุด และได้แก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของสารเสพติดในระดับมากถึงมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้เสนอแนะให้โรงเรียนและชุมชนร่วมประชุมวางแผนป้องกันการแพร่ระบาดของสารเสพติด เน้นการจัดกิจกรรมแนะแนวให้ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้นำท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขสารเสพติดในโรงเรียน

The objectives of this research were to study state and problem for prevention and corrections of narcotics dispersion problem schools of region 3 under the Surat Thani Provincial Primary Education Office. A sample of 273 was randomly drawn from principles, guidance teacher and teacher who responsible for the white school in 91 schools. The instrument was a specially designed questionnaire: Usable returns of 232 were analyzed in terms of percentage.

The research results showed that the schools under studied carried out all three aspects of prevention and correction of narcotics dispersion problems which were planning, acting, and problem solving, at the levels of high and very high. In addition, some respondents suggested that communities be involved in planning, guidance activities be organized for parents, and community leaders be involved in the correction activities.

วัตถุประสงค์หลักของการศึกษา เพื่อกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสมในการปลูกทดแทนขนุน รวมทั้งเพื่อวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินในการลงทุนทำสวนขนุนของเกษตรกรผู้ปลูกขนุนในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ข้อมูลปฐมภูมิที่ใช้ในการศึกษานี้ได้จากการสัมภาษณ์เกษตรกรตัวอย่าง 26 คนไว้ก่อน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง วิธีการ Capital Budgeting และการวิเคราะห์ทางการเงินได้ถูกเลือกใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ โดยการวิเคราะห์จะใช้รูปแบบการทำสวนขนุนขนาดพื้นที่ 10 ไร่ สำหรับปลูกขนุน 2 พันธุ์คือ พันธุ์ทองสุตใจและพันธุ์ก้านเขียว

ผลการวิเคราะห์หาระยะเวลาที่เหมาะสมในการปลูกทดแทนเพื่อกำหนดอายุของการทำสวนขนุนพบว่าคือ 16 ปี ซึ่งเป็นปีที่ทำให้รายได้สุทธิเฉลี่ยต่อปีสูงสุด ดังนั้นจึงได้กำหนดอายุสวนขนุนเท่ากับ 16 ปี เพื่อใช้วิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินของการลงทุนทำสวนขนุน โดยการวิเคราะห์ทางการเงินได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 กรณี คือ กรณีที่เกษตรกรมีการกู้ยืมเงินจากแหล่งสินเชื่อมาใช้ในการลงทุนและกรณีที่เกษตรกรไม่มีการกู้ยืมเงินมาลงทุน โดยใช้อัตราคิดลดร้อยละ 11 ต่อปี จากผลการวิเคราะห์ในกรณีที่ไม่มี การกู้ยืมเงินมาลงทุน หลักเกณฑ์การตัดสินใจทางการเงินของการลงทุนทำสวนขนุนคือ มูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 740,344.77 บาท อัตราส่วนรายได้ต่อค่าใช้จ่ายเท่ากับ 1.497 และอัตราผลตอบแทนของโครงการเท่ากับ 16.32% ส่วนกรณีที่เกษตรกรมีการกู้ยืมเงินมาลงทุนพบว่ามีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 740,343.20 บาท อัตราส่วนรายได้ต่อค่าใช้จ่ายเท่ากับ 1.478 และอัตราผลตอบแทนของโครงการเท่ากับ 16.39% จากผลทางการเงินแสดงให้เห็นว่าการลงทุนทำสวนขนุน มีความคุ้มค่าในการลงทุน นอกจากนี้การลงทุนทำสวนขนุนเป็น การลงทุนระยะยาว ซึ่งอาจเกิดการเปลี่ยนแปลงของรายได้และค่าใช้จ่ายในการลงทุนได้ ดังนั้นจึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความอ่อนไหวสำหรับกรณีที่ไม่มี การกู้ยืมเงิน โดยการสมมติให้มีการเปลี่ยนแปลงในค่าใช้จ่ายในการลงทุนเพิ่มขึ้นหรือรายได้ที่ ได้รับจากการขายผลผลิตลดลง ผลการวิเคราะห์พบว่าการลงทุนทำสวนขนุนมีระดับความเสี่ยงของการลงทุนต่ำ เนื่องจากผลการลงทุนคุ้มค่าถึงแม้ว่าค่าใช้จ่ายในการลงทุนเพิ่มขึ้นถึง 49.70 เปอร์เซ็นต์ หรือรายได้จากการขายผลผลิตสามารถลดลงถึง 33.20 เปอร์เซ็นต์

The main objectives of this study were to determine an optimum length of time to keep a new jackfruit tree and assess the financial worthiness of jackfruit farming investment in Amphoe Si Racha Chanwat Chon Buri. Primary data used in the study was obtained from Twenty-six sample farm households selected purposively from the study area. A capital budgeting technique and financial analysis were employed as analytical tools for this study. A 10 rai farm of jackfruit with 2 popular varieties, namely Kang-Kaeo and Thong-Suk-Jai was proposed as the farm model for the financial analysis.

The results of the study indicated that the optimum length of time to keep the jackfruit trees was 16 years as the average net return per year obtained from the investment in jackfruit farming for the entire period was maximum. Therefore, the project life of the jackfruit farming investment was set for 16 years. The financial analysis of jackfruit farming investment was done under the situations of before financing and after financing. For the situation of before financing, the results showed that the financial measures in terms of NPV (at 11%), BCR (at 11%) and IRR of the jackfruit farming investment were 740,344.77 baht, 1.497 and 16.32% respectively. For the situation of after financing, NPV (at 11%), BCR (at 11%) and IRR of the investment were 740,343.20 baht, 1.478 and 16.39% respectively. These results show that the jackfruit farming investment was financial worthiness under both situations. Moreover, a sensitivity analysis of jackfruit farming investment was done by assuming a change in benefit or cost of jackfruit farm. The results of this analysis show that the jackfruit farming investment had a low degree of investment risk as the investment was still be acceptable although cost of jackfruit farm was increased up to 49.70% or gross benefit decreased to 33.20%

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาบุคลากรและปัญหาการพัฒนาบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาจังหวัดกระบี่

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 227 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามประเภทสำรวจรายการ ได้รับแบบสอบถามคืน 211 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.95 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ใช้วิธีการทั้ง 9 วิธี ในการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียน วิธีที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ การฝึกอบรม การปฐมนิเทศและการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยเน้นการพัฒนาวิชาการ ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะ และวิธีสอน ปัญหาที่พบคือ งบประมาณมีไม่เพียงพอในการพัฒนาบุคลากรและประเด็นปัญหาที่สำคัญที่สุด คือ การส่งเสริมและพัฒนาการทำผลงานทางวิชาการ โดยพบว่าบุคลากรในโรงเรียนไม่ให้ความสนใจและขาดวิทยากรที่เชี่ยวชาญจริง ๆ

The objective of this study was to find out the methods and problem for in house personnel development generally employed by the administrator of primary schools under the Krabi provincial primary education office.

Statistics pertaining to this investigation derived from 227 questionnaires sent out to each of the administrator of the primary school and only 211 correspondents, or 92.95 percent, returned the request. Data analysis were made accordingly and expressed on percentage-wise.

The Result of this study disclosed that there were 9 methods utilized for the purpose of personnel development. However, the processes of training course, orientation and workshops were popularly opted by the administrators to revitalize their school staff. In addition emphasize was given to academic improvement for teaching activity to create better teaching skills and methods. The existing problems hindered the personnel development program is short of budget support. Further more, it is suggested to adopt the system for personnel academic evaluation and auditory to encourage self motivation. As it is reflected that there were not enough interest among the staff in career development and absence of qualified subject specialist around the campus.

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาขวัญของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา ได้แก่ ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 500 คน เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลคือ
แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ
64.00 มีคุณวุฒิการศึกษาปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 87.56 มีประสบการณ์การทำงาน 21 ปี
ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.41 ขวัญของครูประถมศึกษาพบว่า ในด้านความสำเร็จในการทำงาน
อยู่ในระดับดี โดยมีความมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จอยู่ในระดับดีมาก นอกนั้นในปัจจัย
เกี่ยวกับ การยอมรับนับถือ ลักษณะงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้า นโยบายและ
การบริหาร วิธีการปกครองบังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน
สภาพการทำงาน เงินเดือน ความมั่นคงในการทำงาน ความเป็นอยู่ส่วนตัว มีขวัญในระดับดี
ทั้งหมด แต่ในลักษณะเลื่อมกันระหว่างหญิงและชาย ส่วนสถานะของอาชีพมีขวัญในระดับ
ดีมาก

The purpose of the research were to study morale of Primary School Teachers under the Surat Thani Provincial Primary Education Office.

The population consisted of 500 Primary School Teachers under the Surat Thani Provincial Primary Education Office. The instrument used in this study was a questionnaire constructed by the researcher. Four hundred and ten completed questionnaires, or 82.00 percent, were returned. The statistics used were percentage, mean, and standard deviation.

The results showed that 64.00 percent of the subjects women 87.56 percent received a bachelor degree and 43.41 percent had more than 21 years of work experience Morale of primary school teachers. In view of such factors as job success was at high except for attention for job success was at very high. Besides, respectfulness, job characteristics, responsibility, progress, the satisfaction policy, job supervision and administration, relationship between authorities and colleagues; working condition salary job security private life and status; the morale were found at the 'high' level too, however, male and female were overlapping in degree and directions in some subfactors. The very high degree of morale was lastly found in job career status.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน และเพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมไฟฟ้าในพื้นที่โครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสทรงครองราชย์ ปีที่ 50 ท้องที่จังหวัดลพบุรี เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนจำนวน 180 ครัวเรือน และประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Window สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีไคสแควร์ (Chi-square) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า หัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 57.22 มีอายุ 30-39 ปี ร้อยละ 26.11 ระดับการศึกษาจบภาคบังคับ (ป.6) หรือต่ำกว่า ร้อยละ 64.44 ภูมิลำเนาย้ายมาจากที่อื่น ร้อยละ 62.22 ระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐาน 25 ปี หรือมากกว่า ร้อยละ 53.83 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3-4 คน ร้อยละ 62.22 จำนวนแรงงาน 1-2 คน และ 3-4 คน มีเท่ากันร้อยละ 45.00 รายได้ในรอบปี 20,000-29,999 บาท ร้อยละ 28.90 มีที่ดินถือครอง ร้อยละ 70 การมีส่วนร่วมในการควบคุมไฟฟ้าส่วนใหญ่คิดว่าสถานีควบคุมไฟฟ้ามีความจำเป็นต่อการควบคุมไฟฟ้า โดยสรุปการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมไฟฟ้ายังมีน้อย

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมไฟฟ้า ในพื้นที่โครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในวโรกาสทรงครองราชย์ ปีที่ 50 ท้องที่จังหวัดลพบุรี ได้แก่ ระดับการศึกษา ประสิทธิภาพในการฝึกอบรม การเป็นสมาชิกกลุ่ม รายได้จากการเก็บหาของป่าในพื้นที่แปลงปลูก และระยะห่างจากหมู่บ้านถึงขอบเขตแปลงปลูก

The research was aimed to study level of people participation and to study socio-economic factors affecting to people participation in forest fire control in The Reforestation Campaign in Commemoration of The Royal Golden Jubilee Project Area in Changwat Lop Buri. A total samples of 180 questionnaires were employed to collect the research data. The collected data were analyzed by using SPSS for Windows. Statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean and standard deviation. Chi-square method was used for hypothesis testing at .05 statistical significance level.

The results revealed that majority of the house hold leader was male (57.22%), with 30-39 years of age (26.11%), primary school graduation or lower (64.44%), domicile from others (62.22%), period of settlement 25 years and over (53.83%), 3-4 members in the house, (62.22%), number of 1-2 labors and 3-4 labors were equal (45.00%), annual income 20,000-29,999 baht (28.90%) and being of land owner (70.00%). People participation in forest fire control was low level.

The economic and social factors were related to the people participation in forest fire control of The Reforestation Campaign in Commemoration of The Royal Golden Jubilee Project Area, Changwat Lop Buri included education, training experiences, group memberships, income from non-timber product, and the distance from the village to the project area.

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนการสอนของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกระบี่

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกระบี่ 227 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนจำนวน 220 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.91 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่าด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนการสอนของโรงเรียนประถมศึกษา กิจกรรมที่ปฏิบัติมากได้แก่ โรงเรียนมีการปรับปรุงห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอนสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการเรียนรู้สิ่งแวดล้อม คือ โรงเรียนมีการนำนักเรียนไปศึกษาธรรมชาติในบริเวณโรงเรียน ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม โรงเรียนมีการรณรงค์ให้นักเรียนประหยัดน้ำประหยัดไฟฟ้า และด้านการประสานความสัมพันธ์กับชุมชน โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนการสอนของโรงเรียน โรงเรียนได้ให้บริการอาคารสถานที่แก่ชุมชน สำหรับปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือขาดแคลนค่าน้ำประปา การจัดหาจัดทำสื่อการสอน ความละเอียดรอบคอบในการทำงานของนักเรียนและปัญหาการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อคอยปกป้องคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ

The purposes of the research were to study state and problems of environmental arrangement for instruction of primary schools under the office of primary education, changwat Krabi.

The population were 227 elementary school administrators under the Office of Primary Education, Changwat Krabi. The instrument used was the questionnaire constructed by the researcher. The completed questionnaires were 220 copies or 96.91 percent. The data was analyzed by mean of percentage.

The results of the research indicated that on the aspect of environmental management for instruction of elementary school activities performed mostly by schools was improving classrooms for teaching environment. In the aspect of environmental learning activities was taking students to study environment around the school. In the aspect of promoting activities for learning environment for creating consciousness in conservation and development of environment activity was campaigning conserving water and electricity by students. In the aspect of community relation by cooperation of all participants for environmental arrangement activities was providing building for the community. Problems mostly found were shortage of budget, instructional materials , untidy work of students and problems in organizing environmental conservation groups for protection of natural resources.

การศึกษาการเพิ่มระดับกรดไขมันกลุ่มโอเมก้า 3 ในปลานิล (*Oreochromis niloticus*) โดยใช้น้ำมันปลาที่แบ่งเป็น 2 การทดลอง คือการทดลองที่ 1 การศึกษาการเสริมสารกันหืน butylated hydroxytoluene (BHT) ที่เหมาะสมในอาหารปลานิลที่ใช้น้ำมันระดับสูง โดยศึกษาการเสริม BHT ที่ระดับ 150, 250 และ 350 ส่วนในล้าน พบว่าการเสริม BHT ที่ระดับ 250 ส่วนในล้าน เป็นระดับที่จะสามารถชะลอการเกิดความหืนได้ดีทั้งในอาหารปลานิลที่ใช้น้ำมันปลาที่ 9 เปอร์เซ็นต์ และอาหารที่ใช้น้ำมันปลา 9 เปอร์เซ็นต์ เมื่อพิจารณาจากค่า acid value, peroxide value, thiobarbituric acid test (TBA) และ p-anisidine ส่วนการทดลองที่ 2 เป็นการศึกษาการเพิ่มระดับกรดไขมันกลุ่มโอเมก้า 3 ในปลานิลโดยใช้น้ำมันปลาที่ระดับต่าง ๆ กัน ทดลองในปลานิลขนาดเริ่มต้นเฉลี่ย 105.73 ± 4.49 กรัม/ตัว ด้วยอาหารที่มีโปรตีน 30 ± 1.0 เปอร์เซ็นต์โปรตีน และพลังงานย่อยได้ 3100 ± 100 กิโลแคลอรี/กิโลกรัม ที่ใช้น้ำมันปลาที่ระดับ 0, 3, 6 และ 9 เปอร์เซ็นต์ เป็นเวลา 60 วัน พบว่าปลานิลมีน้ำหนักเพิ่มต่อตัวต่อวันเท่ากับ 0.90 ± 0.38 , 1.63 ± 0.30 , 0.83 ± 0.13 และ 1.37 ± 0.25 กรัม/ตัว/วัน ตามลำดับ อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะมีค่า 0.66 ± 0.24 , 1.06 ± 0.22 , 0.61 ± 0.07 และ 0.88 ± 0.08 เปอร์เซ็นต์/วัน ตามลำดับ โดยปลานิลที่ได้รับอาหารที่ใช้น้ำมันปลาที่ระดับ 3 และ 9 เปอร์เซ็นต์ มีการเจริญเติบโตดีกว่า ($p < 0.05$) ปลานิลในกลุ่มอื่นๆ ส่วนอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ และประสิทธิภาพของโปรตีนในอาหาร มีค่าใกล้เคียงกันในทุกกลุ่มการทดลอง ($p > 0.05$) การสะสมกรดไขมันในเนื้อปลานิลที่ได้รับอาหารที่ใช้น้ำมันปลาที่ระดับ 0, 3, 6 และ 9 เปอร์เซ็นต์ พบว่าปริมาณกรดไขมัน EPA มีค่า 0.14 ± 0.03 , 0.19 ± 0.04 , 0.28 ± 0.04 และ 0.36 ± 0.05 มิลลิกรัม/กรัม น้ำหนักแห้ง ตามลำดับ กรดไขมัน DHA มีค่า 2.93 ± 0.06 , 3.40 ± 0.24 , 4.15 ± 0.25 และ 4.62 ± 0.13 มิลลิกรัม/กรัม น้ำหนักแห้ง ตามลำดับ และกรดไขมันกลุ่มโอเมก้า 3 มีค่า 4.06 ± 0.46 , 4.75 ± 0.43 , 5.03 ± 0.87 และ 6.03 ± 0.37 มิลลิกรัม/กรัม น้ำหนักแห้ง ตามลำดับ ซึ่งระดับการสะสมปริมาณกรดไขมัน EPA, DHA และกรดไขมันกลุ่มโอเมก้า 3 มีค่าเพิ่มขึ้น ($p < 0.05$) ตามระดับการใช้น้ำมันปลาที่เพิ่มขึ้นในอาหาร ในด้านสุขภาพของปลานิล ลักษณะทางเนื้อเยื่อวิทยาของเนื้อเยื่อตับ คุณภาพซาก และการยอมรับผลิตภัณฑ์จากผู้บริโภค มีค่าใกล้เคียงกัน ($p > 0.05$) โดยเปอร์เซ็นต์เนื้อส่วนที่บริโภคได้มีค่า 31.88 ± 1.45 - 33.28 ± 1.91 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นการใช้น้ำมันปลาที่ระดับ 9 เปอร์เซ็นต์ ในอาหารปลานิลที่มีการเสริม BHT ที่ระดับ 250 ส่วนในล้าน ให้ผลดีทั้งในแง่การเติบโตและการเพิ่มระดับกรดไขมันกลุ่มโอเมก้า 3 ในปลานิล

The main purpose of this study was to investigate the increasing of omega 3 fatty acids in Tilapia (*Oreochromis niloticus*) by using tuna oil. There were two experiments in this study, the first experiment was to study the optimal of three levels (150, 250 and 350 ppm.) of supplemental butylated hydroxytoluene (BHT) in high lipid diet. The results indicated that supplemental BHT at 250 ppm. effectively retard on the rancidity on acid value, peroxide value, thiobarbituric acid test (TBA) and p-anisidine. The second experiment was to study the level of supplemental tuna oil for increasing omega 3 fatty acids in tilapia. In this experiment, tilapia with initial weight of 105.73 ± 4.49 g/fish was fed with diets contain 30 ± 1.0 % crude protein and $3,100 \pm 100$ Kcal/Kg digestible energy and supplemented with 0, 3, 6 and 9 % tuna oil for 60 days. The result showed that average daily weight gain were 0.90 ± 0.38 , 1.63 ± 0.30 , 0.83 ± 0.13 and 1.37 ± 0.25 g/fish/day, respectively. Specific growth rate were 0.66 ± 0.24 , 1.06 ± 0.22 , 0.61 ± 0.07 and 0.88 ± 0.08 %/day, respectively. Tilapia fed with 3 and 9 % tuna oil supplemented diets showed better growth ($p < 0.05$) and no significantly different ($p > 0.05$) on feed conversion ratio and protein efficiency ratio. The fatty acids level in edible flesh of fish fed with tuna oil supplemented diets of 0, 3, 6 and 9 % were studied. EPA levels were 0.14 ± 0.03 , 0.19 ± 0.04 , 0.28 ± 0.04 and 0.36 ± 0.05 mg/g dry weight, respectively. DHA levels were 2.93 ± 0.06 , 3.40 ± 0.24 , 4.15 ± 0.25 and 4.62 ± 0.13 mg/g dry weight, respectively. Total omega 3 fatty acids levels were 4.06 ± 0.46 , 4.75 ± 0.43 , 5.03 ± 0.87 and 6.03 ± 0.37 mg/g dry weight, respectively. EPA, DHA and total omega 3 fatty acids level in fish flesh were increased ($p < 0.05$) with the level of tuna oil in the diets. Fish health, pathology of liver, carcass composition and sensory taste were showed no significantly different ($p > 0.05$). The percentage of edible flesh was in range of 31.88 ± 1.45 – 33.28 ± 1.91 %. Therefore, increasing of omega 3 fatty acids in tilapia by diet with 9% tuna oil and BHT 250 ppm. was effectively on growth and the omega 3 fatty acids accumulation.

ศึกษาโดยใช้ต้นส้มเขียวหวานพันธุ์โชกุนอายุ 2 ปี ติดابนต้นต่อ Troyer citrange ปลูกลงในกระถางปริมาตรขนาด 20 ลิตร ที่แปลงทดลองปลูกพืช ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ ระหว่าง เดือนพฤศจิกายน 2544 ถึงกุมภาพันธ์ 2545 โดยจำกัดปริมาณการให้น้ำ 50 และ 75 % ของการใช้น้ำปกติ หรือปริมาตร 67 และ 100 มิลลิลิตร /วัน เป็นเวลา 2, 4 และ 6 สัปดาห์ หลังจากนั้นให้น้ำใหม่ที่ระดับความจุ ความชื้นสนาม (field capacity) เปรียบเทียบกับต้นได้รับน้ำปกติ (134 มิลลิลิตร / วัน) พบว่า การจำกัดปริมาณและระยะเวลาการให้น้ำต่างกันมีผลให้ความชื้นในดินลดลง (12.5–18.5% โดยน้ำหนัก หรือ -29.3 ถึง -3.8 บาร์) เป็นระยะเวลาหนึ่ง เพียงพอที่จะชักนำให้เกิด ความเครียดขาดน้ำ จนสามารถกระตุ้นให้เกิดตาดอกได้ ลักษณะอาการที่พืชมีความเครียดขาด น้ำคือ สีใบซีด ใบม้วนห่อ และ ปรากฏอาการเหี่ยวในช่วงกลางวัน สภาวะเครียดขาดน้ำมีผลทำ ให้ศักย์น้ำในใบ (leaf water potential, LWP) และปริมาณน้ำสัมพัทธ์ (relative water content, RWC) ทั้งช่วงเวลาเช้าและบ่ายลดลง แตกต่างจากต้นได้รับน้ำปกติ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการให้น้ำและความชื้นในดิน มีความสัมพันธ์น้อยกับระยะเวลาจำกัดการให้น้ำ การ เปลี่ยนแปลงคาร์โบไฮเดรตทั้งหมดที่ไม่อยู่ในรูปโครงสร้าง (total nonstructural carbohydrate, TNC) ในใบมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ไม่แตกต่างจากต้นได้รับน้ำปกติ การเจริญเติบโตของขนาด เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นลดลง ตาดอกตรวจด้วยวิธีทางไมโครเทคนิค พบในช่วงขณะเกิดสภาวะ เครียดขาดน้ำ โดยต้นได้รับน้ำ 50 และ 75 % ของปกติ พบในระยะเวลาจำกัดน้ำ 2 และ 3 สัปดาห์ตามลำดับ ภายหลังการให้น้ำใหม่ LWP, RWC และอัตราการเจริญเติบโตของเส้นผ่า ศูนย์กลางลำต้น เพิ่มขึ้นใกล้เคียงกับต้นได้รับน้ำปกติ ความยาวนานของการจำกัดน้ำมีผลต่อ ระยะเวลาผลิข้อใหม่เร็วขึ้น จำนวนข้อผลิใหม่ และเป็นข้อดอกเพิ่มมากขึ้น สภาวะเครียดขาดน้ำ สามารถชักนำให้เกิดดอกของส้มโชกุนได้ โดยการชักนำให้เกิดดอกนั้นเป็นสัดส่วนกับความรุนแรงและระยะเวลาของสภาวะเครียดขาดน้ำ ต้นส้มโชกุนต้องได้รับสภาวะเครียดขาดน้ำอย่างน้อย ระดับหนึ่ง (LWP ช่วงเช้า - 0.28 MPa หรือช่วงบ่าย -2.75 MPa ปริมาณน้ำสัมพัทธ์ช่วงเช้า 80.8 % หรือช่วงบ่าย 73 %) เป็นระยะเวลาอย่างน้อย 2 สัปดาห์ จึงสามารถชักนำให้เกิดดอกได้

The experiment was conducted on 2 years old, Shogun mandarin (*Citrus reticulata* Blanco.) trees grown in containers. The plants were propagated by bud- grafting on to Troyer citrange rootstock grown in the greenhouse of the Horticulture Department Orchard at Kasetsart University (Bangken Campus), Bangkok Thailand, during November 2001 – February 2002. The trees were treated with 2 factors, namely 57 and 100 ml/ day; the degree of water stress being watering at 50 and 75% of total plant transpiration and water withholding period of 2, 4 and 6 weeks compared with sufficient watering (control, 1.34ml/day). The result showed that the water stress to such a level that soil moisture reduced to 12.5–18.5% by weight (–29.3 to –3.8 bars) could induced flower initiation. Visual symptoms of water stress could be observed as a pale color of leaves, leaf rolling and occurrence of wilting. Some physiological changes, for example, leaf water potential (LWP) and relative water content (RWC) of all treated trees was found to decrease compared to well water trees. LWP and RWC was found to correlate to rate of watering and soil moisture. Less correlation was found for the effect of water withholding period. The total nonstructural carbohydrate (TNC) in leaves of the stressed trees tended to be higher than well water trees, but the difference was not significant. The treated trees had low growth rate of stem diameter. Anatomical studies indicated that flower differentiation occurs during the stress period, 2–3 weeks after water withholding. At the end of water stress induction, the trees were re-watering to field capacity it was found that LWP, RWC and growth of stem diameter return to normal. The flushing time was decreased, number of new shoot and flower shoot were increased as the length of water withholding period increased. The water stress could induced flower initiation of mandarin cv. Shogun. The degree of induction was found proportional to the severity and duration of stress. The minimum level of water stress needed for flower induction was found at the predawn LWP of –0.78 MPa or afternoon LWP of –2.75 MPa. Such the values corresponded to predawn RWC of 80.8 % or afternoon RWC of 73.0%. Minimum water withholding period before flowering was found to be 2 weeks.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง เศษส่วน โดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีนักเรียนร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 75 ขึ้นไป

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ขอนแก่น (มอดินแดง) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 51 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 3 ประเภท 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรื่องเศษส่วน โดยใช้โมเดลชิปปา(CIPPA MODEL) จำนวน 15 แผนการสอน 2) เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่ แบบบันทึกสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบบ บันทึกผลการใช้แผนการสอน แบบสัมภาษณ์นักเรียน แบบฝึกหัด แบบทดสอบย่อยท้ายวงจรผลงานนักเรียน แบบแสดงความคิดเห็น 3) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนได้แก่ แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) 0.84

รูปแบบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ของ Kemmis & MaTaggart (1992) ซึ่งมีวงจรปฏิบัติการ 4 วงจร คือ วงจรปฏิบัติที่ 1 ประกอบด้วยแผนการสอนที่ 1- 3 วงจรปฏิบัติที่ 2 ประกอบด้วยแผนการสอนที่ 4 - 7 วงจรปฏิบัติที่ 3 ประกอบด้วยแผนการสอนที่ 8 -11 และวงจรปฏิบัติที่ 4 ประกอบด้วยแผนการสอนที่ 12-15 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้ คือ ขั้นวางแผนผู้ร่วมวิจัยร่วมกันศึกษา สภาพปัญหา ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและสร้างแผนการสอนโดยใช้โมเดลชิปปา ขั้นปฏิบัติการ ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่วางไว้ ขั้นสังเกตการณ์ครูผู้ร่วมวิจัยสังเกตและรวบรวมข้อมูลจากการเรียนการสอน โดยใช้แบบบันทึกเหตุการณ์ขณะสอนของครูและแบบบันทึกเหตุการณ์ขณะเรียนของนักเรียน นักเรียนบันทึกความคิดเห็น จากการเรียนการสอนและ ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักเรียน ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติผู้ร่วมวิจัยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นสังเกตการณ์มาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงแผนการสอนที่จะสอนในครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เมื่อสิ้นสุดการดำเนินการกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละวงจรนักเรียนทำแบบทดสอบย่อยเพื่อประเมินความก้าวหน้า และสิ้นสุดการเรียนการสอนนักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสะท้อนผลการปฏิบัติที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการบันทึก สังเกต สัมภาษณ์ และผลงานของนักเรียนนำมา วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลจาก การสัมภาษณ์และการเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้ร่วมวิจัยมาวิเคราะห์ตีความ สรุปและตรวจสอบแล้วรายงานผลในลักษณะการบรรยาย และหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัย

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรื่อง เศษส่วน โดยใช้โมเดลซิปปา (CIPPA MODEL) มีหลักการและเป้าหมายให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญ ในการเรียนรู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างตื่นตาตื่นใจ มีส่วนร่วมทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว จากกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่าผู้เรียนสามารถสรุปข้อความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง นำประสบการณ์ในชีวิตประจำวันมาสัมพันธ์กับวิชาคณิตศาสตร์ รวมถึงเรียนรู้การวางแผนการแก้ปัญหา กระบวนการการทำงาน ตลอดจนการสร้างสรรค์ผลงาน และการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ภายใต้บรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้กระบวนการคิดของตนเองแก้ปัญหา ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรื่อง เศษส่วน โดยใช้โมเดลซิปปา (CIPPA MODEL) ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำและทบทวนความรู้เดิม 2) ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่ ทำความเข้าใจข้อมูล และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม 3) ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม 4) ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้ 5) ขั้นการแสดงผลงาน 6) ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้

2. พฤติกรรมการเรียนการสอนที่ใช้โมเดลซิปปา (CIPPA MODEL) กับการใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอย่างทั่วถึงและเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน สามารถสรุปข้อเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง กล้าแสดงออก มีความมั่นใจในตนเอง เกิดทักษะในการแก้ปัญหา รู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจและสนุกกับการเรียน เข้าใจเนื้อหาได้อย่างลึกซึ้งและจดจำได้ดี นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการทำงาน แก้ปัญหาด้วยตนเอง การคิดแก้ปัญหาแบบคู่คิด การคิดแก้ปัญหาภายในกลุ่ม

3. พฤติกรรมด้านการทำงาน พบว่า นักเรียนสามารถทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข เกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีการร่วมมือ วางแผนในการทำงาน มีการแบ่งงาน ทำให้นักเรียนทุกคนมีบทบาทหน้าที่ในการทำงานร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่ตนเองและส่วนรวม นักเรียนได้ร่วมกันวิเคราะห์และอภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิดและความรู้สึกต่อกัน ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น นักเรียนได้รับความรู้ทั้งด้านเนื้อหาสาระและกระบวนการทำงานร่วมกัน และการนำเสนอผลงาน การรู้จักวิเคราะห์และวิจารณ์ผลงานอย่างมีเหตุผล การเป็นส่วนหนึ่งของผลงานทำให้เกิดความภาคภูมิใจ และการสร้างสรรค์ผลงานที่แปลกใหม่

4. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรื่อง เศษส่วน โดยใช้โมเดลซิปปา (CIPPA MODEL) เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้แก่ การสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง มีวิธีการคิดและการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล เกิดทักษะการทำงานกลุ่ม เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล มีกระบวนการจัดการในการทำงานที่ดี มีความรับผิดชอบต่ตนเองและต่อกลุ่ม มีน้ำใจในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน โดยใช้โมเดลซิปปา (CIPPA MODEL) พบว่ามีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การเรียนรู้ดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 84.31 ซึ่งสูงกว่า จำนวนนักเรียนที่กำหนดร้อยละ 80

The purposes of the present research were 1) to develop child-centered instructional activities based on CIPPA Model for teaching fractions to PrathomSuksa III (grade 3) students and 2) to develop grade-3 students' learning achievement in mathematics to have 80% of the students passed the prescribed criterion of 75%

The target group was comprised of 51 grade-3 students in the Demonstration School (Modindaeng) of Khon Kaen University during the second semester of the 2001 academic year.

There were 3 categories of tools used in the study, i.e. 1) experimental tool which was comprised of 15 lesson plans based on CIPPA Model for teaching fractions to grade 3 students, 2) reflection tool which was comprised of an observation form for keeping a record of teaching/learning activities ; a recording form for the effectiveness of lesson plans, a student-interview form, exercises, an end-of-spiral quiz, students' works and an opinion expression form, and 3) evaluation tool or a learning achievement test which had a reliability of 0.84

The study employed an action research procedure developed by Kemmis & MacTaggart (1992). It was comprised of 4 action spiral. The first spiral covered lesson plans 1-3, the second spiral, lesson plans 4-7, the third spiral, lesson plans 8-11, and the fourth spiral, lesson plans 12-15. The study was carried out in four steps of planning, action, observation and reflection. In the planning step, the present researcher and her co-researchers made a study of the problems, reviewed related literature and then prepared lesson plans based on CIPPA Model. In the action step, the researcher did the instruction by using the prepared lesson

plans. In the observation step the teacher-co-researchers observed and collected data from observing. The students also recorded their opinions concerning the instructional activities. The researcher interviewed the students by herself. In the reflection step the researcher gathered the data collected at the observation step for an analysis for the purpose of adjusting the remaining lesson plans to make them more effective. At the end of each action spiral the students were given a quiz in order to assess their progress, and at the end of the last lesson they were administered a learning achievement test. To reflect the results of the action step the researcher and her co-researchers gather data collected from observation, interviews, students' works and 'co-researchers' comments for an analysis, interpretation and a conclusion before writing a descriptive report. The students' learning achievement scores were then computed to find percentage and arithmetic mean.

The findings :

1. The development of child-centered instructional activities was based on CIPPA Model which emphasized the central role of the learners. They were designed to actively participate in the learning activities physically, intellectually as well as socially. The activities also allowed them an opportunity to interact with people and the environment. From what the researcher had observed, the students were able to draw a conclusion of what they had been taught by themselves. They were able to relate their daily-life experience to mathematics. They had learned how to do planning for solving problems, to organize their knowledge to be easy to understand, to create works, to apply their knowledge to use, to cooperate with each other for learning in an atmosphere that encourages independent thinking for solving problems. This child-centered instructional activities for teaching fractions based on the CIPPA Model was comprised of 6 steps, i.e. 1) the introduction and review of the learners' previous learning, 2) the search for new knowledge, to understand the information found and link the knowledge with previous one, 3) the exchange of learning within group, 4) the conclusion and arranging of one's learning into an order, 5) the display of one's own works, and 6) the application of one's knowledge to use.

2. The instructional activities based on the CIPPA Model through action research procedure had enabled the students to participate in the activities

thoroughly. The students had discussed and exchanged ideas and were able to draw a conclusion of what they had been taught by themselves. They had become more expressive and self-confident. They had developed problem-solving skills and were more receptive to other people's opinions. They were eager to learn and able to fathom and memorize the subject content very well. They had learned through working, group discussion and brainstorming.

3. On the aspect of work behavior, it was found that the students were able to work in group happily. They had developed group-working skills. They divided work among themselves which in effect allowed everyone a role in the work team and to be responsible for one's own action and common good. The students worked together to analyze and exchange their experiences which helped enhance their knowledge and changed them into a more understanding person. The experiment had enabled the students to learn subject content as well as to learn how to work together. It allowed them an opportunity to show their works, to analyze and to comment on each other's work rationally. They were proud of their taking part in the works and for creating new and interesting works.

4. On the aspect of desirable personal qualities, it was found that the students had developed several desirable personal qualities such as the ability to build up their own learning by themselves, to think and solve problems rationally, to develop group-working skills, to exchange ideas, to become more receptive to other people's opinions, to be a good leader as well as a good follower, to be self-esteem and expressive, to make decision rationally, to know good management process, to work cooperatively and to be responsible for one's own action.

5. On the aspect of learning achievement, it was found that the students had made a learning achievement mean score of 86.33 % which was higher than the prescribed criterion of 75 % , and 84.31 % of the students passed the learning criterion which was higher than the prescribed number of 80%.

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการใช้สื่อเผยแพร่ความรู้ ด้านส่งเสริมสุขภาพแก่ประชาชน ของโรงพยาบาลชุมชน ในเขตการสาธารณสุข 6

กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงพยาบาลชุมชนในเขตการสาธารณสุข จำนวน 24 แห่ง ได้มาโดยการสุ่ม 2 ขั้นตอน คือ 1) สุ่มตัวอย่างโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกมาร้อยละ 25 ของจำนวนประชากรตามขนาดโรงพยาบาล 2) สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสาขาอาชีพของบุคลากรทางด้านสาธารณสุขในโรงพยาบาลชุมชนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของประชากรได้กลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 293 คน เครื่องมือในการศึกษา คือ แบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-Ended Questionnaire) และมาตราส่วนประมาณค่า สอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 380 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for Social Sciences for / Personal Computer Plus) โดยใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุราชการอยู่ระหว่าง 6-10 ปี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีและตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ มากที่สุด
2. สื่อที่โรงพยาบาลชุมชนในเขตการสาธารณสุข 6 ใช้เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ คือ วิทยุทัศน์ แผ่นพับและเสียงตามสายในหน่วยงาน ส่วนสื่อที่มีการใช้น้อย คือ รถประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ สไลด์ประกอบเสียงและคอมพิวเตอร์
3. ปัญหาการใช้สื่อ พบว่า โรงพยาบาลชุมชนมีปัญหา คือ สื่อมีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอกับความต้องการ หน่วยงานที่สนับสนุนและให้บริการสื่อให้บริการล่าช้า สื่อบางประเภทไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน ไม่สร้างความสนใจ บุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์ในการผลิตสื่อ และไม่มีสถานที่และอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการใช้สื่อบางประเภท

4. ความต้องการใช้สื่อ พบว่า โรงพยาบาลชุมชนมีความต้องการสูงสุดในเรื่องต้องการใช้สื่อที่อยู่ในสภาพดี ใช้งานและสะดวกในการเก็บรักษา มีปริมาณเพียงพอ มีเนื้อหาตรงกับวัตถุประสงค์ในการสอน ต้องการให้สนับสนุนและให้บริการสื่อที่รวดเร็ว ขั้นตอนการเบิกไม่ยุ่งยากซับซ้อน ต้องการเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการผลิตสื่อ ต้องการสถานที่และอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการใช้สื่อประเภทของสื่อที่โรงพยาบาลชุมชนมีความต้องการใช้มากที่สุด คือ วีดิทัศน์ แผ่นพับและเสียงตามสายในหน่วยงาน และสื่อที่ต้องการใช้น้อยที่สุด คือ สไลด์ ประกอบเสียงและคอมพิวเตอร์ เพราะไม่มีความรู้ในการใช้

The purposes of the independent was to study the problems and needs of using media propagate of community hospital in Health Region 6

The population of this study were 24 community hospitals select by purposive sampling and stratified random sampling. The instrument for data collection was close-ended and rating scale questionnaire. Selected were 380 subjects. The data were analyzed by utilizing a computerized statistical program spss / pc + (statistical package for social science personal computer plus) to compute the percentage arithmetic mean and standard deviation.

The results of study were as follows.

1. Demography of subject : The number of women were much more than men. Their working experience ranged from 6-10 years. Most of them were graduates and regional nurse.

2. Now media usage for providing health education most frequently used media were video-tape, pamphlet and loud-speaker and least used media were mobile car for public relation, slide mixture sound and computer

3. The problems were inadequacy of media, office service and support to late, some media were not appropriate for way community and not arouse attention. Health personnel lack knowledge and experience for produce media, the lack of room and Instrument for use some media, and some contents are not appropriate for objective.

4. The community hospital had the greatest need for the media are in good condition, simple of media, sufficient media and prompt service and the uncomplicated regulation of providing service. The community hospital want to attend training or seminar about media product, good Location and good equipment for using media. The kinds of media that the community hospital to want using were video-tape, pamphlet and loud-speaker and least used media were slide mixture sound and computer. Because health personnel lack knowledge for used.

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสภาพการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น (2) เพื่อศึกษาปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดของรัฐบาล เอกชน กรมอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในจังหวัดขอนแก่นทั้งหมดจำนวน 376 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างค้ำคือ แบบสอบถามเพื่อการศึกษาค้างค้ำเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และปัญหาการใช้ อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น ได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows เพื่อหาค้างความถี่ ค้างร้อยละ ค้างเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการศึกษา

(1) สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา พบว่ามีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาความรู้มากที่สุด เรียนรู้การใช้อินเทอร์เน็ตในครั้งแรกจากการเรียนการสอนในห้องเรียนก่อนเข้าศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง นักศึกษาได้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตประเภทเว็ลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web) มากที่สุด ส่วนประเภทเว็บไซต์ที่ใช้คือด้านความบันเทิง รองลงมาคือ ค้างหาข้อมูล ข่าวสาร ใช้บริการอินเทอร์เน็ต โดยเฉลี่ย 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ใช้เวลาในแต่ละครั้ง 1-2 ชั่วโมง นักศึกษาเห็นประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต คือให้ความเพลิดเพลิน ในขณะที่เดียวกันก็ได้เพิ่มพูนความรู้ในข่าวสารต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ของนักศึกษา

(2) ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาพบว่า ในภาพรวมมีปัญหายูอยู่ในระดับปานกลางซึ่งปัญหามีความสำคัญเรียงจากมากไปน้อยคือเครื่องคอมพิวเตอร์ในสถานศึกษาให้บริการไม่เพียงพอความเร็วในการเรียกใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตช้าระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเกิดข้อขัดข้องบ่อย มีพื้นฐานความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสารกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตน้อย ไม่เข้าใจระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

The purposes of this study were to study: (1) existing situation in using the Internet of students of Vocational Schools in Khon Kaen Province, and (2) problems in using the Internet of students of Vocational Schools in Khon Kaen Province. The samples were 376 of students of Vocational Schools Level of Institutes under the Jurisdiction of the Government, Private Sector, Vocational Department, Technology Institute Racha Mongkol, and Private Educational Committee. The instrument was questionnaire for a study of existing situation and problems in using the Internet of students of Vocational Schools in Khon Kaen Province. Data was analyzed by the Computer Program SPSS for Windows to calculate the Frequency, Percentage, Mean, and Standard Deviation.

The results were as follows:

(1) For the situation in using the Internet of students, it found that the objective in using the Internet for knowledge development was in the "highest" level. The students learned how to use the Internet for the first time from classroom learning and teaching before enrollment in high level of Vocational Certificate. They used World Wide Web service in the "highest" level, which Web Site for using is intertenment Secondly, they used the Internet for searching of information and data. The Internet Service they used in average of 1-2 time per week, and 1-2 hour each time. They recognized the usefulness of the Internet: enjoyment whereas knowledge improvement from many kinds of information to create their knowledge.

(2) For the problems in using the Internet of students, it found that in the overall there was "medium" level of problems. The problems were: Which important of problem will maximum to minimum there were not enough of Computer for service in the institute, too slow of speed loading of the Internet Network System, the Internet Network System was frequently blocked, the students lacked of basic less English Language, and misunderstand system to communicate with the Internet.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา 2) ศึกษาปัญหาในการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา และ 3) ศึกษาความต้องการในการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 32 คน และครูผู้สอน จำนวน 347 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/PC+ เพื่อหาค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

- 1) สภาพปัจจุบันของการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารโรงเรียนทั้ง 5 มาตรฐาน โดยภาพรวมและรายมาตรฐานมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับ “มาก” โดยเรียงลำดับตามนี้
มาตรฐานที่ 2 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรเกิดความมุ่งมั่นในการพัฒนา
มาตรฐานที่ 1 โรงเรียนใช้แผนเป็นเครื่องมือในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ
มาตรฐานที่ 3 โรงเรียนจัดกิจกรรมหลากหลายเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน
มาตรฐานที่ 4 โรงเรียนประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาโรงเรียน
มาตรฐานที่ 5 โรงเรียนประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ
- 2) สภาพปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบริหารโรงเรียน 4 ด้าน พบว่า ปัญหาการปฏิบัติงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับ “ปานกลาง” และปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับ “ปานกลาง” 2 ด้านคือ ด้านการวางแผน และด้านการปฏิบัติการ และปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับ “น้อย” 2 ด้านคือ ด้านการตรวจสอบ และด้านการแก้ไข
- 3) ความต้องการในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบริหารโรงเรียนโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับ “มาก” ตามลำดับคือ ด้านการแก้ไข ด้านการปฏิบัติการ ด้านการวางแผน และด้านการตรวจสอบ

The purposes of this research were to study : 1) work performance condition as school management standard in Primary School, 2) work performance problem as school management standard in Primary School, and 3) work performance need as school management standard in Primary School. The samples were 32 of administrators, and 347 teachers. The instrument for data gathering was the questionnaire constructed by the researcher. Data was analyzed by Computer Program SPSS/PC⁺ calculating the Percentage, Mean, and Standard Deviation.

The results were as follows:

1) The overall and each standard of five work performances as school management standard were in the "high" level in the following order :

The second standard : the schools supported personnel persistence in development.

The first standard : the schools used plan as a tool of work management effectively.

The third standard : the schools provided varieties activities in order to promote learning and teaching.

The fourth standard : the schools cooperated the cooperation from every group in order to improve schools.

The fifth standard : the schools evaluated work performance systematically.

2) The overall of four aspects of work performance as school management standard was in the "moderate" level. For the work performance problem, the two aspects were in the "moderate" level : planning and work implementation aspects. The other two aspects were in the "low" level : investigation and improvement aspects.

3) The overall and each aspect of work performance need as school management standard were in the "high" level in order : improvement operation, planning, and investigation aspects.

การวิจัยนี้เพื่อศึกษาคุณลักษณะคนดีในทัศนะของผู้สูงอายุไทย ในเขตเทศบาลนครขอนแก่น และเพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้สูงอายุไทยระหว่างเพศชายและเพศหญิงในเขตเทศบาลนครขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างคือผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครขอนแก่น จำนวน 432 คน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะคนดี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม ไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จากกลุ่มตัวอย่างโดยเลือกเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ(Accidental Sampling)ในเขตเทศบาลนครขอนแก่น ข้อมูลจากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. คุณลักษณะคนดีในทัศนะของผู้สูงอายุไทยในเขตเทศบาลนครขอนแก่นที่มีความสำคัญสูงสุด 5 คุณลักษณะแรกคือ ความซื่อสัตย์ ความเมตตากรุณา ความสุภาพอ่อนโยน ความยุติธรรมและความรับผิดชอบ
2. เมื่อเปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะคนดีของผู้สูงอายุเพศชายและเพศหญิงพบว่าไม่แตกต่างกันยกเว้นคุณลักษณะความมีมนุษยสัมพันธ์ การมีการศึกษาสูง ความเมตตา กรุณา ความยุติธรรมและความกตัญญูทวดที่ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

The purposes of the present study were to study about good man characteristics in the Thai old's perspective and to compare perspective of the male and female old about good man characteristics in Khon Kaen municipal society. The sample in the study comprised of the 432 Thai old in Khon Kaen municipal society which were selected through the accidental sampling technique. Instrument used in the study was a two-part questionnaire which was constructed by the researcher. The collected data was analyzed by computer SPSS for windows program.

The results:

1. the top five of good man characteristics in the Thai old's perspective in Khon Kaen municipal society were faithfulness, loving-kindness, gentleness, justice and responsibility.
2. there were statistically significant difference of the male and female old's perspective in good-human relationship, high education, merciness, justice, and faithfulness at the level of .05. Whilst, the Male and female old's perspective in other selected good-man characteristics were the same.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจแนวคิดทางวิทยาศาสตร์และความคงทนในการเรียนรู้ เรื่อง บรรยากาศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้โมเดลการสร้างความรู้จากพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน (The Generative Learning Model) กับการสอนปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 59 คน จากโรงเรียนนิคมหนองแก้วญามเวที อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ทำการสุ่มเข้ากลุ่มด้วยการจับสลากแบ่งเป็น 2 กลุ่ม แล้วสุ่มกลุ่มเข้าเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยมีนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 29 คน รูปแบบการวิจัยเป็นแบบ Pretest-Posttest Control Group กลุ่มทดลองได้รับการสอน ตามโมเดลการสร้างความรู้จากพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน (The Generative Learning Model) และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามปกติ เมื่อจบกระบวนการเรียนการสอน ทดสอบหลังเรียนทั้ง 2 กลุ่ม และหลังจากนั้น 2 สัปดาห์ ทำการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้ แผนการสอนตามโมเดลการสร้างความรู้จากพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน (The Generative Learning Model) จำนวน 8 แผน ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้ ขั้นนำ ขั้นเน้น ขั้นท้าทาย และขั้นนำไปใช้ แผนการสอนปกติ จำนวน 8 แผน และแบบทดสอบความเข้าใจแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง บรรยากาศ เป็นแบบปรนัย และเติมความเหตุผลในการเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach เท่ากับ 0.87 มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.46-0.70 และมีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.28-0.63

สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ก่อนเข้าสู่กระบวนการเรียนการสอน นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ได้ทำการทดสอบความเข้าใจแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 71.00$) สูงกว่าของกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 52.93$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และได้ทำการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการทดลอง พบว่าความคงทนในการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 71.03$) สูงกว่าของกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 44.00$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

The purpose of the present research was to compare Mathayom Sueka III (grade 9) students' understanding of scientific concepts and retention from the topic of "The Atmosphere" between teaching by using the Generative Learning Model and Conventional method.

The sample consisted of 59 grade-9 students in Nikom Nonggeo Yanaweti School, Huai Pueng District, Galasindh Province during the first semester of the 2001 academic year. The students were randomly organized into two groups : 30 students in the experimental group and 29 in the control group, by drawing numbers. The research employed a Pretest-Posttest Control Group Design in which the experimental group was taught by following the Generative Learning Model while the control group was taught by using the conventional method. At the conclusion of the experiment, both groups were administered a posttest. And two weeks afterward the groups were retested for retention by using the same test.

The tools used in the study included 8 lesson plans based on Generative Learning Model which was consisted of the preliminary, the focus, the challenge and application phases, 8 conventional lesson plans, and a 30-item objective test on the students' understanding of scientific concepts from the topic of "The Atmosphere". The test had a Cronbach alpha coefficient of 0.87, a difficulty level between 0.46 and 0.70, and a discrimination power between 0.26 and 0.63. The collected data were analyzed by means of computing percentage, standard deviation and a t-test.

The pretest mean scores of the two groups were not significantly different at the .01 level

However, at the conclusion of the experiment both groups of students were administered a posttest on the understanding of scientific concepts and found that the mean score of experimental group ($\bar{X} = 71.00$) was significantly higher than that of the control group's ($\bar{X} = 52.93$) at the .01 level of significance. Two weeks afterwards the two groups were retested for their retention by using the same test and found that the mean score of the experimental group ($\bar{X} = 71.03$) was significantly higher than that of the control group's ($\bar{X} = 44.00$) at the .01 level of significance.

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการปฏิรูปการเรียนรู้ตามหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงานการปฏิรูปการเรียนรู้และปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิรูปการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี การวิจัยใช้วิธีการสำรวจด้วยการใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายซึ่งเป็นผู้บริหาร ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี จำนวน 653 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows Version 10.0 ในการคำนวณหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และค่าการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย

สภาพการดำเนินงานการปฏิรูปการเรียนรู้ของโรงเรียนมีการดำเนินงานอยู่ในระดับ ‘มาก’ ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิรูปการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการปฏิรูปการเรียนรู้ของโรงเรียนอยู่ในระดับ ‘ปานกลาง’ ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านบุคลากรและปัจจัยด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอน และปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุด คือ ปัจจัยด้านงบประมาณ

ปัจจัยทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิรูปการเรียนรู้ คือ ด้านการบริหารการศึกษา (X_1) ด้านการวัดผลและประเมินผล (X_2) ด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอน (X_3) และด้านชุมชนท้องถิ่น (X_4) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y = 1.666 + 0.260(X_1) + 0.209(X_2) + 0.121(X_3) + 0.096(X_4)$$

การปฏิรูปการเรียนรู้ = 1.666 (ค่าคงที่) + 0.260 (ด้านการบริหารการศึกษา) + 0.209 (ด้านการวัดผลและประเมินผล) + 0.121 (ด้านการจัดกระบวนการเรียน) + 0.096 (ด้านชุมชนท้องถิ่น)

The purposes of this research were to study the conduct of learning reform and factors affecting learning affecting reform of the primary schools in Udon Thani Provincial Education Office according to the National Education B.E. 2542. A set of questionnaires was administered to primary school administrators and 653 teachers under Udon Thani Provincial Education Office. They were randomly selected. The earned data were then analysed by a computer program SPSS for Windows Version 10.0 to acquire percentage, arithmetic means, standard deviation, correlation coefficient and multiple regression equation.

Research findings.

In general, the context aspects for work performance were at the "much" level. The most appropriate on conducting in the basic education whereas the technology on education was rarely adequate.

The factors affecting learning reform of schools were at the "average" level. The most important factors were instructors and organising teaching and learning process whereas the budget was rarely adequate.

All factors were positively implication of statistical significant at .01. The factors affecting learning reform were the educational administration (X_1), assessment and evaluation (X_6), organizing teaching and learning process (X_4), local (X_7) with positive implication of statistical significant at .01 and could be found the predictable equation as follow :

$$Y = 1.666 + 0.260 (X_1) + 0.209 (X_6) + 0.21 (X_4) + 0.096 (X_7)$$

The learning reform = 1.666 (constant) + 0.260 (educational administration) + 0.029 (assessment and evaluation) + 0.121 (organizing teaching and learning process) + 0.096 (local)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือครูผู้สอนและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่นที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในเพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอกปี 2544 จำนวน 25 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 625 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for windows เพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

การปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดขอนแก่นตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ โดยภาพรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก ทุกมาตรฐาน เรียงตามลำดับคือ ครูมีวิญญานความเป็นครู มีคุณธรรม จริยธรรม ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และครูมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ คิดวิเคราะห์และสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในขณะที่ครูมีคุณวุฒิ/ความรู้ความสามารถไม่ตรงกับงานที่รับผิดชอบมีจำนวนถึงร้อยละ 22.70 และมีครูไม่เพียงพอตามเกณฑ์มาตรฐานของกรมสามัญศึกษา

The purpose of this research was to study of work performance of the secondary school teachers in Khon Kaen province according to the national education criteria. The research sample employed in this study consisted of teachers and students in secondary school in Khon Kaen province to join the project of interior quality assurance, and ready for the exterior quality assurance B.E. 2544, with a total of 25 school and 625 persons. The instrument used for collecting data was a set of questionnaires. The data were analyzed by a computer program SPSS for windows in order to acquire frequency, percentage, arithmetic mean , and standard deviation.

Research Finding :

The investigation showed that work performance of the secondary school teachers in Khon Kean province according to the national education criteria. In all aspects were conducted were high level in all standards, which were put in order from high to low as follows : teachers' ethics, teachers' sense of devotion and responsibility, in management perform , there were judgment and creativity, knowledge and learning skills academic inquiring and learning development.

In respect of teachers' qualification and knowledge were not straight to work performance in high rather at 22.70 percent, and there was insufficient of instructors in accordance with department of general education standard criteria.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนและศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบสำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพการณ์และพัฒนารูปแบบการสอน ใช้วิธีการศึกษาเอกสาร และการวิจัยเชิงสำรวจ ระยะที่ 2 การนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ ใช้การวิจัยเชิงทดลองแบบมีกลุ่มควบคุมสอบก่อนและสอบหลัง (Pretest-Posttest Control Group design) ระยะที่ 3 การทดสอบเพื่อยืนยันความสามารถในการใช้รูปแบบการสอน ใช้วิธีการวิจัยแบบมีกลุ่มเดี่ยวสอบก่อนและสอบหลัง (One Group Pretest-Posttest design) ซึ่งทั้ง 3 ระยะได้ใช้แนวคิดวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ประกอบการศึกษาวิจัย กลุ่มตัวอย่างสำคัญที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามระยะการวิจัย ได้แก่ ระยะที่ 1) กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนเกี่ยวกับจริยธรรมในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 116 คน ในปีการศึกษา 2542 และครูผู้สอนรายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม 34 คน ในปีการศึกษา 2543 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี จำนวน 112 คน ภาคปลายปีการศึกษา 2543 ระยะที่ 2) เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และปริญญาตรี ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี ในภาคต้น ปีการศึกษา 2544 จำนวน 95 คน ซึ่งแยกเป็นกลุ่มทดลอง 61 คน และกลุ่มควบคุม 34 คน ระยะที่ 3) เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และปริญญาตรี ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี วิทยาเขต จักรพงษ์ภูวนารถ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา(หันตรา) และคณะศิลปศาสตร์ ที่ศึกษารายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวนทั้งสิ้น 111 คน จาก 4 สถานศึกษา เครื่องมือสำคัญที่ใช้ ได้แก่ เอกสารการสอน แบบประเมินการสอน แบบวัดคุณลักษณะความรับผิดชอบ และแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม

The purposes of this research were to develop and study the result of the implementation of the instructional model, which was prepared for the enhancement of students' responsibility in Rajamangala Institute of Technology (RIT). The research were conducted in 3 phases as follows: Phase I: Contextual study was conducted by document study and survey research, Phase II: Implementation of the instructional model was conducted by the experimental research using Pretest-Posttest Control Group Design, and Phase III: Re-test the developed-instructional model was conducted by the experimental research using One Group Pretest-Posttest Control Group Design. The action research methodology was used in the studies of the above-mentioned three phases. The samples in the three phases consisted of: 1) 116 teachers who teach ethics of RIT in the academic year 1999, 34 teachers who teach Life and Social Skill of RIT in the academic year 2000. The 112 RIT Pathumthani Campus students in the academic year 2000 were the samples of phase I, 2) the samples for phase II included were 95 students of RIT Pathumthani Campus in first semester of the academic year 2001; they were 61 students for experimental group and 34 students for control group, 3) the samples for phase III were 111 RIT students which consisted of students from Pathumthani, Jagarapongpuvanart, Ayuthaya (Hantra), and RIT Faculty of Education campuses who registered in the second semester of academic year 2001. The main tools of this research were the instructional materials, instructional evaluation forms, a form for measuring responsibility, and a form for measuring moral reasoning ability.

The results of study showed that:

1. Instructional Model for the Development of Students' Characteristics Relating to the Responsibility of Rajamangala Institute of Technology Students could promote desired

characteristics by way of Character Education with the integrated of several instructional techniques which consisted of Cooperative Discipline, Contract System, Value Clarification, Behavioral Modification, Cooperative Learning, and Concept Mapping. The integrated instructional model was presented in 6 steps.

2. When compared the average scores of students' responsibility and moral reasoning in phase II, there was statistically significant differences at .05 level between experimental group and control group after using the developed-instructional model. The study also found that there was a statistically significant difference at .05 level between students' pretest and posttest of experimental group after implementation of the developed-instructional model.

3. When compared the average scores of students' responsibility and moral reasoning between pretest and posttest in phase III, there was statistically significant differences at .05 level.

4. From the qualitative data analysis in both phase II and III, the research team found that most students were very enthusiastic and interested in the instructional activities especially in social service activities. Most students realized that their responsibility increase. The contract couples which most of them were students' parents also pointed out that they found their children improve in the aspect of responsibility.

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2539 – พ.ศ.2544 ในการพรรณนาถึงขั้นตอน ประเภทและนโยบายการให้สินเชื่อของธนาคารนครหลวงไทย และวิเคราะห์ผลการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปร เพื่ออธิบายปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารนครหลวงไทยโดยเปรียบเทียบกับระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

ผลการศึกษาพบว่า เมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจธนาคารประสบปัญหาหนี้เสียและหนี้ด้อยคุณภาพเพิ่มขึ้นจำนวนมาก ส่งผลให้เงินกองทุนลดลงจนไม่เพียงพอที่จะดำเนินกิจการต่อไป ทางทางจึงเข้าไปดำเนินการช่วยเหลือเพิ่มทุนและแทรกแซงการบริหารงาน นโยบายและโครงสร้างการให้สินเชื่อของธนาคารในช่วงดังกล่าวธนาคารมีนโยบายมุ่งเน้นการให้สินเชื่อแก่ภาคเศรษฐกิจที่สำคัญ ปรับเปลี่ยนการดำเนินงานด้านสินเชื่อ โดยมีการแบ่งแยกสินเชื่อดีและสินเชื่อที่มีปัญหาออกจากกัน มีหน่วยงานพิเศษเพื่อดูแลสินเชื่อที่มีปัญหา โดยเฉพาะ พร้อมทั้งปรับปรุงเงื่อนไขต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของลูกค้า เร่งรัดการติดตามหนี้ การขยายสินเชื่อรายใหม่ด้วยความระมัดระวังมากขึ้นและมีระบบสอบทานสินเชื่อ เพื่อติดตามคุณภาพสินเชื่ออย่างต่อเนื่อง

ผลการวิเคราะห์ผลการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปร แสดงว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารนครหลวงไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปริมาณเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร และปริมาณเงินฝาก ส่วนปัจจัยทางด้านอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย และเงินลงทุนในหลักทรัพย์นั้น ไม่พบความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อของธนาคารนครหลวงไทย เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับระบบธนาคารพาณิชย์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยกลับเป็นอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย และเงินลงทุนในหลักทรัพย์ สำหรับปริมาณเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร และปริมาณเงินฝาก ไม่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

จากผลการศึกษาทำให้ได้ข้อเสนอนี้ว่า นโยบายสินเชื่อของธนาคารนครหลวงไทยควรเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ ยิ่งกว่านั้นธนาคารควรพยายามพัฒนาศักยภาพด้านการลงทุนในหลักทรัพย์ให้เพิ่มมากขึ้น โดยมีการลงทุนในหลักทรัพย์อย่างมีความสัมพันธ์กับปริมาณการขยายสินเชื่อ แต่ควรหลีกเลี่ยงการใช้กลยุทธ์การแข่งขันทางด้านอัตราดอกเบี้ยในตลาดสินเชื่อ และควรบริหารเงินฝากที่มีอยู่โดยคำนึงถึงภาวะการจำกัดตัวของการขยายสินเชื่อ

The study utilizes data over 1996 - 2001 to describe the types of credit, the process of approval credit and the credit policy of Siam City Bank PCL. In addition, the study also uses multiple regression to analyze factors that affect the supply of credit of Siam City Bank PCL in comparison with those of the Thai Commercial Bank system.

The results of the study show that, during economic crisis, the Siam City Bank PCL had the number of non-performing loans and restructured loans, which affected the deterioration of Bank's capital levels and capital adequacy position. The Government-financed capital support programs and intervention in management, credit structure and credit policy of Siam City Bank PCL had been done. During this period, the Siam City Bank PCL focused on credit supply to major industries, changing the credit operation by separating total credit to be good and bad, specifying the unit responsible to control the non-performing loans, adjust terms of loan to reflect the customer's situation, follow up the repayment. Moreover, credit expansion has been processed more carefully and the credit review system appointed to control the quality of credit continuously.

Multiple Regression analyses indicate that factors affecting credit supply of Siam City Bank are inter-bank loans and bank deposits. While average interest rate and investment in securities do not have significant relationship with the Bank's credit. In comparison with the Thai Commercial Bank system, factors that affect the supply of credit are average interest rate and investment in securities, while the inter-bank loans and bank deposits do not have significant relationship to credit supply.

According to the study's results, the credit policy of Siam City Bank PCL should be compatible with the economic situation. Moreover, the bank should develop the potential of investment in securities by expanding the investment in securities in accordance with credit expansion. The Bank, however, should avoid the interest rate competition strategy in the credit market. In addition, the Bank should manage the bank deposits basing on the limitation of credit expansion.

การทดลองในกระถางเพื่อศึกษาผลของปุ๋ยมูลโคและปุ๋ยเคมีสัดส่วนต่าง ๆ ต่อสมบัติบางประการของดินที่ปลูกท้อและการเจริญเติบโตของท้อพันธุ์เออริแกรนด์ที่ปลูกบนสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง โดยใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design ประกอบด้วย 14 ตำรับการทดลอง คือ ใส่ปุ๋ยเคมี $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ -TSP-KCl 4 ตำรับในอัตรา 30-5-5, 20-4-4, 15-3-3 และ 8-2-2 กรัมต่อกระถาง (ดิน 25 กิโลกรัม) ตามลำดับ ใส่ปุ๋ยมูลโคอย่างเดียว 4 ตำรับในอัตรา 2, 1.5, 1 และ 0.5 กิโลกรัมต่อกระถางตามลำดับ ใส่ปุ๋ยเคมี $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ -TSP-KCl ร่วมกับปุ๋ยมูลโค 4 ตำรับในอัตรา 15-2.5-2.5 กรัม: 1 กิโลกรัม, 10-2-2 กรัม: 0.75 กิโลกรัม, 7.5-1.5-1.5 กรัม: 0.5 กิโลกรัม และอัตรา 4-1-1 กรัม: 0.25 กิโลกรัมต่อกระถางตามลำดับ และตำรับที่ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 ร่วมกับสูตร 9-24-24 อัตรา 20: 10 กรัมต่อกระถาง ซึ่งเป็นสูตรที่ใช้ในสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง โดยมีตำรับที่ไม่ใส่ปุ๋ยใด ๆ เลยเป็นตัวเปรียบเทียบ ผลการทดลองพบว่า ในปีที่ 1 ตำรับที่ใส่ปุ๋ยมูลโคอย่างเดียวทำให้ pH ของดินและปริมาณไนโตรเจนทั้งหมดในดินสูงกว่าตำรับอื่น ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ต่ำกว่าตำรับที่ใส่ปุ๋ยเคมีอย่างเดียว ตำรับที่ใส่ปุ๋ยมูลโคร่วมกับปุ๋ยเคมีทำให้ดินมีค่า pH สูง มีปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์อยู่ระหว่างตำรับที่ใส่ปุ๋ยมูลโคและปุ๋ยเคมีอย่างเดียว ในปีที่ 2 ทุกตำรับที่ใส่ปุ๋ยมูลโค จะทำให้ pH ของดินเพิ่มขึ้นอยู่ระหว่าง 6.0-7.0 ส่วนตำรับที่ใส่ปุ๋ยเคมีอย่างเดียวทำให้ดินเป็นกรดเพิ่มขึ้น โดยมี pH ลดลงอยู่ระหว่าง 4.4-5.0 นอกจากนี้ยังทำให้ดินมีปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์มีต่ำกว่าตำรับการทดลองอื่น ๆ

ตำรับที่ใส่ปุ๋ยเคมี $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ -TSP-KCl 15-2.5-2.5 กรัมร่วมกับปุ๋ยโค 1 กิโลกรัม ทำให้ท้อมีความพร้อมในการออกดอกและการให้ผลผลิตในปีต่อไปมากที่สุด นอกจากนี้ยังให้น้ำหนักต้นและจำนวนผลต่อต้นสูงกว่าตำรับอื่นสมควรนำไปทดสอบกับแปลงทดลองต่อไป

Pot experiment was done to study the effects of cattle manure and chemical fertilizers on properties of soil used for peach cultivation and yield of peach (EarliGrande variety) grown on Royal Angkhang Agricultural Station. The experiment was conducted in completely randomized design with 14 treatments. These treatments consist of $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ -TSP-KCl varied at the rate of 30-5-5, 20-4-4, 15-3-3 and 8-2-2 g for each pot (25 kg of soil), the cattle manure varied at the rate of 2.0, 1.5, 1.0 and 0.5 kg for each pot and chemical fertilizer $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ -TSP-KCl associated with cattle manure varied at the rate of 15-2.5-2.5 g: 1 kg, 10-2-2 g: 0.75 kg, 7.5-1.5-1.5 g: 0.5 kg and 4-1-1 g: 0.25 kg respectively. Control and treatment with fertilizer grade 15-15-15 and 9-24-24 combined at the rate of 20:10 g per pot were used as comparison. The results showed that, in the first year, the treatments with cattle manure increased soil pH and total N higher than other treatments, whereas available P and available K lower than treatments with chemical fertilizer only. The treatment with cattle manure associated with chemical fertilizers gave the soil pH, total N, available P and available K in between the treatment with cattle manure and chemical fertilizer only. In the second year, all treatments with cattle manure increased the soil pH to 6.0-7.0 whereas the treatments with chemical fertilizer only decreased the soil pH to 4.4-5.0 and gave the amount of total N, available P and available K lower than the other treatments.

Treatment with $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ -TSP-KCl at the rate of 15-2.5-2.5 g associated with 1 kg cattle manure per pot tend to give the best result for growth and yield of peach.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของพนักงานธนาคารออมสิน สาขาภาคเหนือที่มีต่อวารสารออมสิน ในส่วนของเนื้อหาและองค์ประกอบรูปเล่ม รวมถึงการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านวารสารไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจความคิดเห็นของประชากรที่เป็นพนักงานและลูกจ้างธนาคารออมสิน ในสาขาภาคเหนือ 84 สาขา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 420 ชุดทางไปรษณีย์ นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุระหว่าง 26- 35 ปี จบการศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี เป็นพนักงานปฏิบัติการระดับ 6-7 2) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านวารสารบ้างบางฉบับ และอ่านบางคอลัมน์ที่สนใจ 3) ด้านรูปเล่มของวารสาร พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจกระดาษที่ใช้ทำวารสาร รูปแบบตัวอักษร ความชัดเจนของตัวอักษร และความสวยงามของภาพประกอบ 4) ด้านเนื้อหา กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในสาระความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการทำงานได้ 5) ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการสร้างความพึงพอใจในวารสาร คือ ควรออกวารสารตามเวลาที่แน่นอน ควรออกวารสารเป็นรายเดือน ควรมีรูปเล่มที่กระชับรัดกุมกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน 6) ประโยชน์จากการอ่านวารสารออมสิน คือ ทำให้มีความรู้รอบตัวมากขึ้น

The purpose of the research was to study the satisfaction of the government saving bank staffs upon its internal journal focused on content and format design including knowledgeable adaptability to their work.

This research was to survey the opinions of the government saving bank staffs and outsource workers in 84 northern branches through 420 questionnaires distribution via post. For the data analysis was implied i.e. percentage, mean and standard deviation.

The research results revealed that: 1) the most of the sampling were female aging between 26 to 35 years, holding bachelor degrees and positioning as the officer in 6-7 level; 2) the majority of the sampling were interested in some editions and columns related to their interest; 3) the sampling were satisfied with the quality of paper used, font character type and clarity and beautiful illustrators; 4) the sampling were very satisfied with the content and found its useful for their work; 5) most of them expressed the idea for improvement in areas of certain issuance date and of being monthly journal while they suggested that size should be more compact; 6) the sampling found that the internal journal give much more useful knowledge.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบและเกณฑ์ปกติทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล สำหรับนักเรียนชาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย แบบทดสอบ ประกอบด้วย 4 รายการ คือ ทักษะการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล ทักษะการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ทักษะการถือลูกรักบี้ฟุตบอลและทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 ท่าน หาค่าความเชื่อถือได้ กับนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 30 คน โดยวิธีทดสอบซ้ำ ระยะห่างกัน 1 สัปดาห์ และหาความเป็นปรนัยจากคะแนนผู้ประเมิน 2 ท่าน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย จำนวน 400 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลงคะแนนที่ได้จากการทดสอบ แต่ละรายการเป็นคะแนน "ที" เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ

ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบทักษะการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล การส่งลูกรักบี้ฟุตบอล การถือลูกรักบี้ฟุตบอล และการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 1 ทั้ง 4 รายการ มีค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบเท่ากับ .94 .82 .95 และ .84 ตามลำดับ มีค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบเท่ากับ .91 1.00 .92 และ 1.00 ตามลำดับและได้เกณฑ์ปกติ

ดังนั้นแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลสำหรับนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสม และมีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ทดสอบกับนักเรียนชาย โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย

The purposes of this study were to construct the Rugby football skill tests and Norms for senior boy high school students in King's college school. The test was consisted of 4 items; Picking up the ball, Passing the ball, Holding and Kicking the ball. The content validity of test were approved by 8 experts. The test-retest method was applied to determine the reliability by sample of 30 boy students in seven-days interval and the objectivity by scoring judge of two testers.

The population were 400 senior boy high school students in King's college school. The data were analyzed by using mean, standard deviation and T-score.

Results were as follows, test of Picking up the ball, Passing the ball, Holding and Kicking the ball, had content validity equal to 1 for all 4 items. The reliability were .94, .82, .95 and .84 respectively and the objectivity were .91, 1.00, .92 and 1.00 respectively and norms.

It was concluded that the Rugby football skill tests possessed satisfactory quality for an application to the Senior boy high school students in King' s College School.

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับความสามารถในการตัดสินใจ 2) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำ 3) ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง 4) ความสัมพันธ์ของคุณลักษณะส่วนบุคคลกับความสามารถในการตัดสินใจ 5) ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำ กับความสามารถในการตัดสินใจ 6) ความสัมพันธ์ของความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง กับความสามารถในการตัดสินใจ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ควบคุมงานอาวุโส ของ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 152 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ แบบสอบถามคุณลักษณะส่วนบุคคล แบบสอบถามภาวะผู้นำ แบบสอบถามความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และ แบบสอบถามความสามารถในการตัดสินใจ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัย พบว่า 1) คุณลักษณะส่วนบุคคลในด้าน เพศ ประสบการณ์ในการฝึกอบรม และประสบการณ์ในการทำงานต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการตัดสินใจ 2) ภาวะผู้นำแบบมุ่งคนและมุ่งงาน มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการตัดสินใจ 3) ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการตัดสินใจ 4) ภาวะผู้นำแบบมุ่งคน ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน และความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองสามารถพยากรณ์ความสามารถในการตัดสินใจได้

The objectives of this research were to study 1) the level of decision-making ability, 2) leadership, 3) belief in locus of control, 4) the relation of personal data and decision-making ability, 5) the relation of leadership and decision-making ability and 6) the relation of belief in locus of control and decision-making ability.

The samples of this study were 152 respondents who worked as senior supervisors of Thai Airways International public company. Questionnaires used in collecting data were divided in 4 parts: personnel data forms, leaderships, belief in locus of control, and decision-making ability. The data were analyzed by the computer program.

Results of the study indicated that 1) personnel data in the part of sex, station trainee course experience, foreign work experience relate to decision-making ability, 2) leadership with people oriented and production oriented relate to decision-making ability 3) belief in locus of control relate with decision-making ability 4) leadership with people oriented, leadership with production oriented and belief in locus of control were together predict decision-making ability.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเหตุผลที่วัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มาเข้ารับการบำบัดรักษาในปัจจุบัน 2) ศึกษาปัจจัยทางครอบครัวที่ทำให้วัยรุ่นที่เคยติดยาเสพติดหวนกลับมาเสพยาเสพติดอีก

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มวัยรุ่นชายและหญิง อายุ 13-20 ปี ที่ติดยาเสพติดและเคยได้รับการบำบัดรักษามาแล้ว ปัจจุบันยังคงติดยาเสพติดอยู่และมารับการบำบัดรักษาที่ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 279 คน ระหว่างเดือนสิงหาคม ถึงเดือนกันยายน 2544 เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีเชิงคุณภาพ และหาค่าร้อยละ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS for Windows

การศึกษานี้พบว่า ร้อยละ 76.0 ของวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่ได้รับการบำบัดรักษามีความเต็มใจที่จะเลิกยาเสพติดด้วยตนเอง ในขณะที่ร้อยละ 50.6 ยังคงเสพยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง เพราะมีปัจจัยทางครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รับความอบอุ่นที่ไม่สม่ำเสมอของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูแบบไม่มีกฎเกณฑ์ ร้อยละ 98.9 มีการเสพยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง เพราะทนสภาพแวดล้อมของครอบครัวที่มีการดูค้ำไม่ได้ และอีกร้อยละ 56.6 ไม่สามารถทนอยู่ในบรรยากาศในครอบครัวที่ทะเลาะวิวาท จึงเป็นเหตุให้ตนเองต้องกลับไปเสพยาเสพติดอีก

The research objectives were 1) to investigate reasons which addicted adolescents had for retaking drug, 2) to investigate family factors that addicted adolescents retake drug.

The subjects were 279 addicted adolescents ranging in age from 13 to 20 years old. The data was collected during August to September 2001. Subjects had ever remedied once or more and had still addicted continuously at Chiang-Mai center of Addicted Remedy. The instruments used in this study were questionnaire and interview. Qualitative analysis method, percentage were used to analyze the obtained data.

The results showed that 76.0% of remedied adolescents allowed themselves to cancel drugs. Remedied adolescents were willing to quit retaking drug on their own. Fifty point six percent of remedied adolescents had continuously addicted although they were from warm family atmosphere and non rule governed family. Ninety eight point nine percent of remedied adolescents had continuously addicted because they could not tolerate to family atmosphere with verbal aggression. Fifty six point six percent retake drug because they could not tolerate in hostile family atmosphere.

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) ศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 525 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามคืนจำนวน 502 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.61 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานกิจการลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการจัดตั้งกองลูกเสือ 3 ประเภท คือ กองลูกเสือสำรอง กองลูกเสือสามัญ และกองลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โดยมีหัวหน้างานลูกเสือโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจัดตามหลักสูตร มีการจัดทำแผนการสอนรายคาบ โดยจัดสัปดาห์ละ 1 คาบ ส่วนใหญ่ได้จัดกิจกรรมเดินทางไกลและอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือปีละ 1 ครั้ง การประเมินผลการจัดการเรียนการสอนประเมินจากการเข้าค่ายกิจกรรมและภาคปฏิบัติ โดยมีฝ่ายงานลูกเสือและครูประจำชั้นเป็นผู้ประเมิน งบประมาณที่ใช้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมลูกเสือได้จากการเก็บค่าบำรุงลูกเสือประจำปีและเรียกเก็บจากลูกเสือในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละครั้ง การพัฒนาบุคลากรโดยการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บังคับบัญชาลูกเสือเข้ารับการอบรมตามหลักสูตรต่าง ๆ ตามความสมัครใจ โรงเรียนส่วนใหญ่มีสถานที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในวันสำคัญต่าง ๆ ที่โรงเรียนและชุมชน สำหรับปัญหาในการบริหารงานกิจการลูกเสือ ได้แก่ ขาดบุคลากรที่มีประสบการณ์ เอกสาร คู่มือ บุคลากรขาดความศรัทธาต่อกิจการลูกเสือ ขาดงบประมาณสนับสนุนกองลูกเสือ

The purposes of the research were to investigate current situation and problems of administration of boy scout affairs in elementary schools under the Surat Thani Provincial Primary Education Office. The population were 525 administrators of elementary schools under the Surat Thani Provincial Primary Education Office in academic year 2002. The instrument used was questionnaire. Usable return of 502 or 95.61% copies were analyzed data in terms of percentage.

The results of the research in terms of boy scout administration were: the three types of boy scouts were offered in the elementary schools, they were cub scouts, boy scouts, and senior scouts. Most schools had the boy scout head responsible for overlooking the instruction of boy scout activities, boy scout curriculum and lesson plan. The instruction of boy scout was for a period per week. Such activities as distant hiking and camping were managed for one time per year. Evaluation was conducted by boy scout teacher and commander in observation to their participation and drilling. Sources of financial supports for boy scout activities were boy scout fee as well as individual activity fees. Most boy scout commanders were encouraged and supported for development by the boy scout training curriculums. Most schools had sufficient boy scout areas for leaving. Charitable services in the memorial days to schools and the community were motivated. As for the problems, it was found to be lack of experienced personnel and insufficient of the boy scout manual and text book, the lack of financial support. The personnel were not found of the boy scouts.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสนอผลการวิจัยการสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อคำนวณหาความดันชั่วคราวสำหรับการไหลของน้ำในระบบการสูบน้ำแบบอนุกรมต่างระดับ พิจารณาให้การไหลเป็นแบบมีติดยความแนวเส้นท่อ สมมุติว่าน้ำเป็นของไหลชนิดนิวโตเนียน ท่อและน้ำมีความยืดหยุ่นในตัวเอง สมการควบคุมพฤติกรรมกรการไหลคือสมการความต่อเนื่องกับสมการของการเคลื่อนที่ เมื่อรวมกันแล้วเป็นสมการเชิงอนุพันธ์ย่อยแบบไม่เชิงเส้นชนิดไฮเพอร์โบลิก แล้วหาผลเฉลยโดยใช้ระเบียบวิธีชันอันตะซึ่งมีรายละเอียดตามวิธีลักษณะเฉพาะแบบตารางสี่เหลี่ยมมุมฉาก จึงพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ขึ้นเพื่อการนี้ โดยแสดงแผนภูมิการคำนวณไว้อย่างชัดเจนและได้แสดงผลการทดสอบความถูกต้องของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นโดย (1) เปรียบเทียบกับผลการคำนวณของนักวิจัยอื่น (2) เปรียบเทียบกับผลซึ่งได้จากการวัดจริงของนักวิจัยอื่นและ (3) เปรียบเทียบกับผลซึ่งได้จากการทดลองวัดความดันชั่วคราวในระบบการสูบน้ำจริงแบบอนุกรมต่างระดับที่เหมืองแม่เมาะ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย โดยหยุดเดินเครื่องสูบน้ำชุดบนและชุดล่างให้เหลื่อมเวลากันตั้งแต่ 0 ถึง 8 วินาทีโดยเพิ่มขึ้นครั้งละ 0.5วินาที จากการเปรียบเทียบพบว่าผลการคำนวณที่เป็นความดันเทียบกับเวลาซึ่งได้จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์นี้มีความถูกต้องดีมาก นอกจากนี้ยังพบว่าการหยุดเดินเครื่องสูบน้ำชุดบนและชุดล่างของระบบดังกล่าวเมื่อให้เหลื่อมเวลาเพิ่มขึ้นทำให้ความดันชั่วคราวสูงสุดเกิดขึ้นช้าลงแล้วมีค่าคงที่เมื่อเวลาเหลื่อมมากกว่า 8 วินาที

This thesis presents the results from the research on computer program creation for calculation pressure transient of water in different-elevation series-pumping system. The flow is assumed one dimensional along the pipe and the fluid being Newtonian. Pipe and water are considered to be elastic. Flow behavior is governed by continuity equation and equation of motion, which are combined to be hyperbolic non-linear partial differential equations. Then they are solved by using finite difference method with rectangular grid scheme. So, a computer program is developed for this; the flow chart is clearly exhibited herein. The program are tested by comparing the results (1) with existing calculated ones, (2) with the known measured ones and (3) with the measured results from the different-elevation series-pumping system at Mae-Moh mine, Electricity Generating Authority of Thailand on the studying of lead-time from 0 to 8 seconds increasing with 0.5 seconds increment during the stopping of the upper pump with respect to the lower one. The finding is that the results obtained from this program can duplicate the known results of (1) and (2). In addition, the calculated transient pressure histories from this program for (3) fit reasonably well with those measured from the experiments. Moreover, for the stated pumping system, the occurrence time for the first peak pressure is longer when the lead-time is longer, and then it is constant when the lead-time is equal or greater than 8 seconds.

ผงไคแบเรียมนาโนิตาเนต ($\text{Ba}_2\text{Ti}_9\text{O}_{20}$) และผงสทรอนเซียมิตาเนต (SrTiO_3) ถูกสังเคราะห์ขึ้นด้วยวิธีมิกซ์ออกไซด์ จากนั้นจึงได้ทำการศึกษาถึงพฤติกรรมการเกิดเฟสและการตรวจสอบชนิดของเฟสที่ได้ของสาร $\text{Ba}_2\text{Ti}_9\text{O}_{20}$ และสาร SrTiO_3 ด้วยเทคนิค DTA และ XRD สำหรับการตรวจสอบพฤติกรรมการแจกแจงขนาดของอนุภาค และลักษณะสัณฐานได้ทำการศึกษาด้วยเทคนิคการเลี้ยวเบนของแสงเลเซอร์และเทคนิค SEM ตามลำดับ และยังได้ทำการตรวจสอบอิทธิพลของเงื่อนไขการเผาซินเตอร์ที่มีต่อพฤติกรรมในการเกิดเฟส ความหนาแน่น ลักษณะสัณฐาน และสมบัติไดอิเล็กทริกของเซรามิก $\text{Ba}_2\text{Ti}_9\text{O}_{20}$ และเซรามิก SrTiO_3 ที่เตรียมได้ จากงานวิจัยนี้พบว่า เงื่อนไขการเผาแคลไซน์ของผง $\text{Ba}_2\text{Ti}_9\text{O}_{20}$ ที่เหมาะสมที่สุดอยู่ที่อุณหภูมิ 1200°C นาน 4 ชั่วโมง และของผง SrTiO_3 อยู่ที่อุณหภูมิ 1250°C นาน 2 ชั่วโมง (ใช้อัตราการขึ้น / ลง ของอุณหภูมิเป็น $5^\circ\text{C} / \text{นาท}$) ซึ่งจะได้ผง $\text{Ba}_2\text{Ti}_9\text{O}_{20}$ ที่มีความบริสุทธิ์ร้อยละ 75 โดยน้ำหนัก และผง SrTiO_3 ที่มีความบริสุทธิ์ร้อยละ 91 โดยน้ำหนัก ตามลำดับ และหลังจากการเผาซินเตอร์เซรามิก $\text{Ba}_2\text{Ti}_9\text{O}_{20}$ ที่อุณหภูมิ 1350°C และเซรามิก SrTiO_3 ที่อุณหภูมิ 1500°C นาน 4 ชั่วโมง (โดยใช้อัตราการขึ้น / ลง ของอุณหภูมิเป็น $5^\circ\text{C} / \text{นาท}$) พบว่าเซรามิกที่ได้มีค่าความหนาแน่นมากกว่าร้อยละ 90 ของค่าความหนาแน่นทางทฤษฎี และเมื่อนำเซรามิก $\text{Ba}_2\text{Ti}_9\text{O}_{20}$

T133480

มาวัดสมบัติไดอิเล็กทริกพบว่าได้ค่า $\epsilon_r \sim 30.8$ และ $Q \sim 1000$ และเซรามิก SrTiO_3 ได้ค่า $\epsilon_r \sim 270$ และ $Q \sim 100$ (ที่ความถี่ 1 เมกะเฮิร์ต อุณหภูมิ 25 °ซ)

Dibarium nanotitanate ($\text{Ba}_2\text{Ti}_9\text{O}_{20}$) and strontium titanate (SrTiO_3) powders have been synthesised by a mixed oxide method. The formation of $\text{Ba}_2\text{Ti}_9\text{O}_{20}$ and SrTiO_3 phases have been investigated by DTA and XRD techniques. The particle size distribution and morphology of calcined powders were determined via laser diffraction and SEM techniques, respectively. Influence of sintering condition on phase formation, density, morphology and dielectric properties of $\text{Ba}_2\text{Ti}_9\text{O}_{20}$ and SrTiO_3 ceramics have been investigated. It is seen that the optimized of calcination conditions at 1200°C for 4 hours and 1250°C for 2 hours (using heating / cooling rate at $5^\circ\text{C} / \text{min}$) can lead to a 75 % purity of $\text{Ba}_2\text{Ti}_9\text{O}_{20}$ and 91 % purity of SrTiO_3 , respectively. After sintering at 1350°C for $\text{Ba}_2\text{Ti}_9\text{O}_{20}$ and 1500°C for SrTiO_3 for 4 hours (using heating / cooling rate at $5^\circ\text{C} / \text{min}$), dense compounds with $> 90\%$ of theoretical density were obtained. Dielectric property of disc shaped sintered specimens were found to have dielectric constant of $\epsilon_r \sim 30.8$ and $Q \sim 1000$ for $\text{Ba}_2\text{Ti}_9\text{O}_{20}$, and $\epsilon_r \sim 270$ and $Q \sim 100$ for SrTiO_3 (at 1 MHz 25°C).

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาบทบาทที่คาดหวังและที่ปฏิบัติจริงของสมาชิกสตรีขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาการเกษตร ความคาดหวังของประชาชนในท้องถิ่นที่มีต่อสมาชิกสตรี อบต. ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยการวิจัยครั้งนี้ทำการสุ่มตัวอย่างจาก 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอดอยสะเก็ด อำเภอเมืองและอำเภอสันป่าตอง รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่าสมาชิกสตรี อบต. มีบทบาทในการพัฒนาการเกษตรอยู่บ้าง คือ (1) ด้านปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตร เช่น การปรับปรุงแหล่งน้ำ การขุดลอกคูคลองระบายน้ำ และการขุดบ่อดิน (2) ด้านการพัฒนาการผลิตทางการเกษตร เช่น การฝึกอบรมเพิ่มความรู้ด้านการผลิต และแปรรูป และ (3) การพัฒนาสถาบันและกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้เลี้ยงไก่ กลุ่มเพาะเห็ด กลุ่มแกะสลัก อย่างไรก็ตามสมาชิกสตรี อบต. ถูกคาดหวังให้ดูแลด้านการจัดตั้งกองทุนเพื่อการผลิต การฝึกอบรมความรู้ทางการเกษตร การตลาดสินค้าเกษตร การจัดหาแหล่งน้ำ โครงการทำไร่นาสวนผสม และการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

ส่วนปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อบทบาทของสมาชิกสตรี อบต. ได้แก่ สตรีเป็นเสียงข้างน้อย ทำให้โครงการทางด้านการเกษตรที่เสนอไม่ได้รับการรับรอง งบประมาณของ อบต. มีน้อย ขาดข้อมูลข่าวสาร ขาดการถ่ายทอดความรู้ทางการตลาด ขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยครั้งนี้ คือ สมาชิกสตรี อบต. ควรมีการสนับสนุนการทำแผนชุมชน ด้านการพัฒนาการเกษตรเพื่อเสนอต่อ อบต. ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานผู้รู้จากหน่วยงานอื่นๆ เช่น ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบล เพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการเกษตรทั้งการผลิต แปรรูปและการตลาด ตลอดจนจัดทำฐานข้อมูลแหล่งเงินทุนวิจัยและพัฒนา เพื่อจัดทำโครงการร่วมมือด้านงบประมาณ ความรู้และบุคลากร

Abstract

This research was aimed to identify the expected and practical roles of Tambon Administration Organization (TAO)'s women members on agricultural development. The community people's expectations toward women member's roles and problems faced by TAO were also identified. Data were gathered by interviewing samples in three districts and then analyzed by frequency and percentage.

It was found that TAO women members have played partially role in agricultural development, for example: (1) agricultural infrastructure such as improvement of canals and ponds, (2) development of agricultural production such as training for increasing knowledge of production as well as processing, and (3) development of agricultural group such as poultry raising group, mushroom production group, carving group. However, TAO women members were expected to play important roles in facilitating to establish fund for agricultural production, organize training courses on practical agriculture, support marketing for agricultural products, increase agricultural water supply, develop integrated farming project, and increase production efficiency.

There were several problems which affected TAO women members in playing important roles in agricultural development such as agricultural projects proposed by women members were not approved due to less support by TAO's member, limitation of TAO budget, lack of information and communication, lack of dissemination of marketing, lack of collaboration with other government and private organizations.

This research suggests that women members should facilitate such activities as community planning in agricultural development and then submit to TAO, coordinating with government and private sectors such as Center for Agricultural Service and Technology in order to establish agricultural database on production, processing and marketing. The collaboration with other organizations in terms of research and development projects should also be developed.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติของอาสาพัฒนาปศุสัตว์เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนากิจการเลี้ยงสัตว์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของอาสาพัฒนาปศุสัตว์กับความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนากิจการเลี้ยงสัตว์และ เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนากิจการเลี้ยงสัตว์ของอาสาพัฒนาปศุสัตว์ในจังหวัดลำพูน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ อาสาพัฒนาปศุสัตว์จำนวน 101 ราย รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักและค่าทดสอบไค-สแควร์

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ของอาสาพัฒนาปศุสัตว์เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนากิจการเลี้ยงสัตว์อยู่ในระดับมาก มีทักษะที่ดีและเห็นด้วยกับการส่งเสริมและพัฒนากิจการเลี้ยงสัตว์ และมีการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่กรมปศุสัตว์กำหนดในระดับมาก

จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า อายุ ระดับรายได้ที่ได้รับจากการเลี้ยงสัตว์ต่อปี การมีตำแหน่งทางสังคมในชุมชน และการเป็นสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ของอาสาพัฒนาปศุสัตว์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่ไม่มีปัจจัยใดมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทัศนคติของอาสาพัฒนาปศุสัตว์เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ ส่วนระดับการศึกษาและการเป็นสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานส่งเสริมและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ของอาสาพัฒนาปศุสัตว์

ปัญหาและอุปสรรคของอาสาพัฒนาปศุสัตว์ในการปฏิบัติงานคือ ไม่ได้รับค่าตอบแทนหรือได้รับแต่น้อย ไม่มีสวัสดิการจากรัฐ ได้รับการสนับสนุนวัคซีนหรือยาสัตว์และวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอและไม่ต่อเนื่อง ไม่ได้รับการฝึกอบรมทวนความรู้บ่อย ๆ ทำให้ไม่มีความชำนาญในการปฏิบัติงานหรือทำให้ไม่มีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้คือ กรมปศุสัตว์ควรฝึกอบรมทวนความรู้ให้อาสาพัฒนาปศุสัตว์บ่อย ๆ และให้ความสำคัญกับกระบวนการคัดเลือกเกษตรกรที่จะเข้ามาเป็นอาสาพัฒนาปศุสัตว์ รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของอาสาพัฒนาปศุสัตว์มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปคือ ควรขยายขอบเขตพื้นที่การศึกษาให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น และควรมีการวิจัยเพื่อศึกษากลุ่มอาสาพัฒนาปศุสัตว์ที่ผ่านการฝึกอบรมไปแล้วแต่ไม่ได้ปฏิบัติงาน รวมทั้งควรศึกษาวิจัยความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ซึ่งเป็นผู้รับบริการจากอาสาพัฒนาปศุสัตว์

The objectives of this research were to study the knowledge, attitude and practices of livestock volunteers in livestock extension and development, to determine the relationship between personal characteristics, socio-economic factors and livestock volunteers' knowledge, attitude and practices and to identify problems and obstacles in the operation of livestock volunteers in Lamphun Province. The number of population use in this study was 101 livestock volunteers. Data collection was conducted by using questionnaires. Statistical techniques used in these studies were percentage, maximum and minimum value, arithmetic means, standard deviation, weight mean score and chi-square test.

The research results found that livestock volunteers had a high level of knowledge in livestock extension and development. They had good attitude towards and agreed with the livestock extension and development program. The volunteers performed high level of practices according to the role assigned by livestock official.

The hypothesis testing showed that there was relationship between age, annual income from livestock, social position, being membership of livestock raising groups and the volunteers knowledge at 0.05 level of significance. However, there was no statistical significance between the above-mentioned factors and the livestock volunteers' attitude towards livestock extension and development. While education level and membership were related to volunteers' practice of livestock extension and development.

Problems and obstacles found were as follows: less per diem or social welfare, insufficiency support of vaccine or medicine and equipment, lack of frequent in service training enough for developing skills and self-confidence.

The results from this work suggested that, the Department of Livestock Development should organize frequent training to the volunteers, pay more attention to volunteer recruitment process and provide more public relations in order to make local people understand the volunteers' roles.

The recommendations for further studies were: the study areas should be expanded, assessment of volunteers who had attended training but did not practise, and assessment of farmer's satisfaction towards services provided by volunteers.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของตัวประมาณในสมการถดถอยพหุคูณ ($Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \varepsilon$) กรณีความคลาดเคลื่อนมีความแปรปรวนไม่คงที่และมีอัตราสัมพันธ์ โดยใช้วิธีการประมาณ 2 วิธี คือ วิธีกำลังสองน้อยที่สุดและวิธีบูตสเตรป การเปรียบเทียบใช้ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนกำลังสอง (MSE) ของวิธีทั้งสอง ภายใต้เงื่อนไขของขนาดตัวอย่างเท่ากับ 15 30 และ 50 ค่าอัตราสัมพันธ์เท่ากับ 0.2 0.3 0.4 0.5 0.6 0.7 0.8 และ 0.9 และรูปแบบของความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนไม่คงที่ 2 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนสูงขึ้นเมื่อ X_1 สูงขึ้นและรูปแบบความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนลดลงเมื่อ X_1 สูงขึ้น ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้จากเทคนิคการจำลองของมอนติคาร์โล และทำการทดลอง ซ้ำ ๆ กัน 500 ครั้ง ในแต่ละสถานการณ์ที่กำหนด

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า วิธีบูตสเตรปให้ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนกำลังสองต่ำกว่าวิธีกำลังสองน้อยที่สุด สำหรับทุกค่าของขนาดตัวอย่าง ทุกระดับของอัตราสัมพันธ์ และทุกรูปแบบของความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนไม่คงที่ นอกจากนี้ เมื่อขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นในแต่ละสถานการณ์จะส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนกำลังสองของทั้งสองวิธีมีแนวโน้มลดลงและ

T133483

มีค่าใกล้เคียงกัน แต่เมื่อค่าอัตราส่วนเพิ่มสูงขึ้นจะส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนกำลังสองมีแนวโน้มสูงขึ้น

The objective of this research is to compare the estimator efficiency for multiple regression equation ($Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \varepsilon$) with heteroscedasticity and autocorrelation residual. Two methods are used : Ordinary Least Square and Bootstrap Methods. The comparison was made by means of the mean square error (MSE) with the sample sizes of 15, 30 and 50, autocorrelation coefficient of 0.2, 0.3, 0.4, 0.5, 0.6, 0.7, 0.8 and 0.9 and two criterias of heteroscedasticity, heterogeneous increase with X_1 increase and heterogeneous decrease with X_1 increase. The data used in the research was obtained by the technique of Monte Carlo simulation and repeated 500 times for each situation.

The result of the research revealed that the Bootstrap method is more efficient with lesser MSE for the given sample sizes, different strength of autocorrelation coefficient and both criterias of heteroscedasticity. The MSE of each method decreases and tends to be the same value as the sample sizes increase, but they increase as the autocorrelation coefficients increase.

การศึกษาในเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ

1. ศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่มีต่อมาตรฐานการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง
2. ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ตามมาตรฐาน และสภาพความเป็นจริง
3. ศึกษาถึงข้อบกพร่องของมาตรฐานเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาและปรับปรุง

กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่ปฏิบัติงานในเรือนจำกลางเชียงใหม่ จำนวน 120 คน ซึ่งเป็นข้าราชการระดับซี 1 – ซี 4 โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามมาตรฐานใน 4 ด้าน คือ ด้านหลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติที่กรมราชทัณฑ์กำหนด ด้านหลักสิทธิมนุษยชน ด้านมาตรฐานความปลอดภัยและด้านสวัสดิการ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ระบุว่า ได้รับทราบหลักเกณฑ์ที่กรมราชทัณฑ์กำหนดเป็นอย่างดีและได้มีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง แต่การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังนั้นปฏิบัติได้ไม่ครบทุกประเด็นที่กำหนด มีการปรับเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของเรือนจำ

สำหรับคำถามที่เกี่ยวกับหลักสิทธิมนุษยชน เจ้าหน้าที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าได้รับทราบถึงหลักสิทธิมนุษยชนและเห็นด้วยกับหลักเกณฑ์ที่กรมราชทัณฑ์กำหนดว่ามีความสอดคล้องกับ

หลักสิทธิมนุษยชน ตลอดจนสภาพความเป็นอยู่ในเรือนจำก็มีความสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนสำหรับความเห็นต่อการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่เรือนจำเข้าตรวจค้นอาวุธ และยาเสพติดนั้นเป็นการปฏิบัติที่เหมาะสมไม่ขัดแย้งกับหลักสิทธิมนุษยชน

ในส่วนของการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามมาตรฐานความปลอดภัยนั้น เจ้าหน้าที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าสมควรที่จะต้องได้รับการอบรมเพิ่มขึ้นเพื่อฝึกทักษะการป้องกันตัว เนื่องจากเหตุการณ์ที่ผู้ต้องขังทำการแหกคอกบ่อยครั้งขึ้น และเห็นว่ามาตรฐานความปลอดภัยที่ปฏิบัติกันอยู่ในขณะนี้ต่ำกว่ามาตรฐาน

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามมาตรฐานการจัดสวัสดิการ เจ้าหน้าที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องกิจกรรมสันทนาการ การรักษาพยาบาล การแข่งขันกีฬา และการศึกษา เจ้าหน้าที่ระบุว่ามีความเหมาะสมแล้ว

ผลการศึกษาได้พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กลุ่มตัวอย่างมีดังนี้ บุคลากรขาดแคลนไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ต้องขัง งบประมาณสำหรับการบริหารจัดการไม่เพียงพอ นโยบายไม่ชัดเจนไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้ การบริหารงานเป็นลักษณะสั่งการจากผู้บริหารสู่ผู้ปฏิบัติ

This independent study has the following objectives:

1. To learn about the attitudes of Chiang Mai correction officers towards the standard of inmate treatment.
2. To learn about problems and obstacles in performing accordingly to the standard of treatment and to the real circumstances.
3. To learn about the usual shortcomings in performing standard treatment in order to find ways to correct the problems and obstacles.

Data and information are gathered from 120 samples of C 1 – C 4 Chiang Mai's central prison correction officials using field research questionnaires. The study uses SPSS program in data analysis.

Attitudes of the samples in 4 aspects are studied, which are: in terms of practicing according to the principles and rules of the Department of Corrections, in terms of the principle of human rights, in terms of safety measures and in terms of welfare. The sampled officials indicate that they are well informed of the principles and the rules of the Department and even have participation in creating the rules for the treatment of inmates. However, it is impossible to treat

inmates according to the rules in every aspect. Therefore, the rules have to be adjusted in accordance with the prison circumstances.

As for the question of human rights, the sampled officials are well informed of human rights and think that human rights are well observed in the rules of the Corrections Department and in the practice of Chiang Mai's prison. Inmates' body search for weapons and narcotics are not infringements of human rights.

As for the practice of safety measures, the sampled officers think that more self defense orientations are needed because jail breaks are attempted more often. Moreover, the present prison safety measures are below standard.

As for the treatment in terms of welfare, the sampled officers think that the current inmate welfare program which comprises of medical treatment, recreational and educational activities are at appropriate levels.

The study finds that the major problems and obstacles in work performance of the sampled officials are: insufficient personnel and budget and unclear policies which can not be put to work together with dictatorial work management.

วัตถุประสงค์หลักของการวิจัยนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของประชาชนต่อการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างในทัศนคติของประชาชนต่อการจัดการเลือกตั้ง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติส่วนบุคคลกับทัศนคติต่อการจัดการเลือกตั้ง

สำหรับระเบียบวิธีวิจัย ผู้วิจัยอาศัยการวิเคราะห์จากเอกสาร และจากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามไปยังประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน จากนั้นนำมาประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS และวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ด้วย ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จากการศึกษาปรากฏผลดังนี้

- 1.ประชาชนส่วนใหญ่ มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2544
- 2.ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติส่วนบุคคลกับทัศนคติต่อการจัดการเลือกตั้งพบว่าเพศชาย ผู้ที่มีอายุมาก และ ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเลือกตั้ง

The main objectives of this research were:

1. To study the people's attitude towards the administration of the parliamentary election.
2. To study the differences in the attitude towards the administration.
3. To study the relationship between the respondents' personal characters and the attitude towards the administration.

Secondary data were drawn from relevant documents. Primary data were collected through the use of a close-ended questionnaire from 400 samples and processed by using the SPSS program. Statistical analysis involved frequency , percentage, mean and standard deviation. The relative test between different variables was interpreted by ANOVA at the statistical significance level at 0.05 .

The research conduction reveals that:

1. Most respondents had a positive attitude towards the administration of the parliamentary election.

2. The relationship between the respondents' personal characters and the attitude towards the administration revealed that who were male, older and with education under bachelor's degree level were more positive.

การศึกษาในเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนของประชาชนต่อโครงการเมืองน่าอยู่ 2) เพื่อศึกษาความต้องการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อโครงการเมืองน่าอยู่พื้นที่ที่ทำการศึกษาคือ หมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย จำนวน 5 หมู่บ้าน โดยกลุ่มประชากรที่ศึกษา คือ เกษนนำของหมู่บ้านในเขตตำบลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย จำนวน 47 คน ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2544 ถึง เดือนมีนาคม 2545 ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการเมืองน่าอยู่ พบว่า ชุมชนยังไม่มีสภาพหรือลักษณะของเมืองน่าอยู่ทั้งทางด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และทางสังคม เช่น ปัญหาขยะ น้ำเสีย ควันยาเสพติด รายได้ต่ำ และผู้นำชุมชนยังไม่มีความพร้อมที่จะดำเนินงานเมืองน่าอยู่ เช่น ไม่มีการกำหนดวิสัยทัศน์ วิเคราะห์สถานการณ์เมือง ระดมวิสัยทัศน์ประชาชน หรือจัดทำแผนพัฒนาเมืองน่าอยู่

2. ความต้องการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับเมืองน่าอยู่ พบว่าประชากรมีความต้องการที่จะเข้าร่วมในกระบวนการทุกขั้นตอนของเมืองน่าอยู่ คือ กระบวนการในการค้นหาปัญหา แสดงความคิดเห็น การคิดและสร้างรูปแบบวิธีการพัฒนา นโยบาย และการวางแผนงาน การตัดสินใจใช้ทรัพยากร รวมถึงการติดตามประเมินผล

การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของการดำเนินงานเมืองน่าอยู่ของประชาชนในเขตเทศบาล
ตำบลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย พบว่าประชาชนมีความพร้อมทางด้านความรู้ความเข้าใจใน
เกี่ยวกับเมืองน่าอยู่ มีความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการเมืองน่าอยู่ แต่การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับเมืองน่าอยู่ และการเรียนรู้เมืองน่าอยู่มีน้อย ซึ่งเป็นข้อมูลในการที่จะให้องค์กรที่เกี่ยวข้อง
ได้นำมาพิจารณาในการวางแผนงาน และวางกลยุทธ์เพื่อพัฒนาเมืองน่าอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเวียง
ที่เหมาะสมต่อไป

This study is designed 1) to study the opinion of the people on the Healthy City Program. 2) to inquire about needs of on people participati on the Healthy City Program Key informants in 5 villages located within Wiang Municipality, Amphoe Chiang Khong, Changwat Chiang Rai were selected for research site. Forty seven administrative members and leaders of the mention villages were interviewed during December 2001 to March 2002. Questionnaires were used as research tools. Percentage was employed for data analysis.

It is found that:

1. For The Healthy City Program, the community was environmentally, physically and socially not suitable. There were many problems such as wastes, water pollution, smokes, narcotic drugs and low incomes. The community leaders were not prepared to meet the Healthy City standard such as no vision, analysis of political situation, people brain storming or planning of the Healthy City.

2. The needs of people participation on The Healthy City, the respondents needed every step of participation such as the process of problem identification, opinion expression, thoughts, and creation of models of development plan, policy making, resource utility and evaluation.

Concerning feasibility analysis of the Healthy City Program, it is also indicated that the sampled respondents living in Wiang Municipality, Amphoe Chiang Khong, Changwat Chiang Rai were ready to acquire knowledge and understanding the Healthy City Program and

needed participation of Healthy City process but they had a little information of the matter, which would give organizations concerned to consider further suitable planning and strategy of the Healthy City Program in Wiang Municipality.

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุของอุบัติเหตุจากการขนส่งด้วยรถโดยสารไม่ประจำทางเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ และเสนอแนะแนวทางในการลดอุบัติเหตุของการขนส่งเพื่อการท่องเที่ยว

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ (1) พนักงานขับรถโดยสารไม่ประจำทางที่ปฏิบัติงานในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการสุ่มตัวอย่างจำนวน 150 ตัวอย่าง แบบไม่เป็นไปตามโอกาสทางสถิติโดยใช้วิธีสุ่มแบบบังเอิญด้วยการออกแบบสอบถาม 3 ส่วน คือข้อมูลทั่วไป ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ และแนวทางในการลดอุบัติเหตุ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window สถิติที่วิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (2) ผู้ประกอบธุรกิจรถเช่า จำนวน 7 บริษัทโดยการสัมภาษณ์ ซึ่งเน้นเกี่ยวกับปัจจัยในการคัดเลือกพนักงานขับรถ และข้อเสนอแนะแนวทางในการลดอุบัติเหตุ (3) ขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ โดยการสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายทั้งหมด ส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 30-50 ปี สำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา มีสถานภาพสมรส มีรายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือนที่บริษัทจ้างเฉลี่ยเดือนละ 3,100-6,000 บาท และมีเบี้ยเลี้ยง 400-2,000 บาท เรียนรู้วิธีการขับรถด้วยตนเอง มีประสบการณ์การประกอบอาชีพขับรถโดยสารไม่ประจำทางระหว่าง 6-10 ปี ทำงานในบริษัทปัจจุบัน 3-5 ปี และเคยเปลี่ยนบริษัทที่ทำงานมา 2-3 ครั้ง ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันเนื่องจากรายได้น้อย เวลาทำงานโดยเฉลี่ย 6-10 ชั่วโมงต่อวัน และมีวันหยุด 2-4 วันต่อเดือน

สำหรับประสบการณ์ในการเกิดอุบัติเหตุ พบว่าส่วนใหญ่เคยประสบอุบัติเหตุ และไม่เคยเข้มงวดนัก ในส่วนของการใช้สารกระตุ้นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ใช้สารกระตุ้นเป็นบางกรณี คือ นิยมดื่มกาแฟ และเครื่องดื่มบำรุงกำลัง ส่วนโรคประจำตัวที่พบมากในกลุ่มพนักงานขับรถ คือ การเจ็บป่วยเนื่องจากการขับรถติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน จนก่อให้เกิดอาการอ่อนล้า ร่างกายอ่อนเพลีย สำหรับการดูแลและบำรุงรักษารถพบว่าส่วนใหญ่ ตรวจสอบและดูแลรถด้วยตนเอง และให้ความเห็นต่อสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุอันเนื่องจากอุปกรณ์บกพร่องส่วนใหญ่เกิดจากเบรกชำรุด และยางแตก

สำหรับความคิดเห็นของพนักงานขับรถโดยสารไม่ประจำทางที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในระดับมากที่สุด ได้แก่ (1) การขับรถเร็วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด (2) ขับรถตัดหน้าระยะกระชั้นชิด และสาเหตุรองลงมาในระดับมาก ได้แก่ (1) ความประมาท (2) การแข่งรถอื่นในที่คับขัน (3) ดื่มสุรา/หรือสารกระตุ้นก่อน/ในขณะขับขี่ (4) การหลับในเนื่องจากพักผ่อนไม่เพียงพอ (5) มีคนเดินตัดหน้า/รถอื่นตัดหน้ากะทันหัน (6) ไม่ให้สัญญาณจอด/ชะลอ/เลี้ยว

สำหรับความคิดเห็นของพนักงานขับรถโดยสารไม่ประจำทางที่มีต่อแนวทางในการลดอุบัติเหตุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับทุกแนวทางในการลดอุบัติเหตุในระดับมากที่สุด ได้แก่ การสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อชีวิตและทรัพย์สิน การตรวจเช็คสภาพรถสม่ำเสมอ การรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับการขับอย่างถูกวิธี การกวดขันจับกุมผู้กินยา/สารกระตุ้น การจับกุมผู้ที่ฝ่าฝืนกฎจราจรอย่างเข้มงวด และการเพิ่มสวัสดิการแก่พนักงานขับรถ

ข้อเสนอแนะแนวทางในการลดอุบัติเหตุที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจรถเช่า มีความเห็นสอดคล้องกับพนักงานขับรถ คือ พนักงานขับรถควรพักผ่อนอย่างเพียงพอ ควรมีการตรวจเช็คสภาพเครื่องยนต์ ควรหลีกเลี่ยงการดื่มแอลกอฮอล์และสารเสพติด ควรศึกษาเส้นทางก่อนออกเดินทาง และผู้ประกอบการควรจัดโปรแกรมการเดินทางที่เหมาะสมให้กับพนักงานขับรถ โดยการสลับโปรแกรมการเดินทางระหว่างระยะสั้นและระยะยาว

จากการสัมภาษณ์ขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการลดอุบัติเหตุ โดยการจัดทำฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ของพนักงานขับรถ เพื่อผู้ประกอบการสามารถรับคำปรึกษา และใช้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับประเมินการรับพนักงานขับรถ รวมถึงจัดตั้งหน่วยบริการตรวจเช็คสภาพยานพาหนะและกระตุ้นเตือนพนักงานขับรถให้เพิ่มความระมัดระวังขณะขับรถในบริเวณที่มีความเสี่ยงสูง ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกการใช้อย่างถูกต้องตั้งแต่วัยเด็ก

The present study examines causes of tourism transportation accidents involving non-fixed route commercial passenger vehicles in Chiang Mai Province and explores potential guidelines for reducing these problems.

Data was collected using three methods: (1) A survey of 150 non-fixed route commercial passenger vehicle drivers in Chiang Mai Accidental selected by accidental random sampling using a three-part questionnaire (general information about the respondent, respondent's opinions on the causes of accidents, and potential guidelines for reducing accidents). Survey data were analyzed using the SPSS statistics program to calculate percent, frequency, mean, and standard deviation. (2) Interviews with seven owners of vehicle rental businesses and (3) Interviews with government transportation department officials in Chiang Mai. Interviews focused on factors influencing driver selection, present efforts and potential strategies to prevent accidents.

Questionnaire respondents were all male, aged between 30 and 50 years. Most had a primary level education, and were married. Most cited their wages as their main source of income, earning between 3,100 and 6,000 baht per month plus per diem of 400-2,000 baht. Most had learned to drive by themselves, and had six to ten years experience driving a non-fixed route commercial passenger vehicles. They had been with their present employer from three to five years, and had changed employers from two to three times due to low wages. Most worked six to ten hours a day and had two to four days off per month.

As to experience with accidents, it was found that most had had accidents and did not wear their seat belt. Most responded that they used stimulants on occasion such as coffee and energy-giving drinks. The most common health problem reported was general fatigue and exhaustion caused by long hours of driving. Most performed their own maintenance on their vehicles. They felt that the main mechanical failures which resulted in accidents were brake failure and tire blowouts.

The most common causes of accidents, according to the non-fixed route commercial passenger vehicle drivers, in descending order of prevalence, included (1) exceeding posted legal speed limits, (2) unsafe passing (cutting in), (3) drinking alcohol or taking stimulants before or while driving, (4) falling asleep at the wheel due to lack of sufficient rest, (5) pedestrians or other vehicles unexpectedly cutting in front of the driver, (6) failure to give proper signal before stopping, slowing or turning.

Drivers responding to the questionnaire agreed with all proposed means of reducing accidents. The most frequently cited were instilling a sense of responsibility for life and property, conducting routine maintenance checks of vehicles, safe driving campaigns, strict control of drivers taking drugs or stimulants, regularly arresting drivers who break the law, and increasing benefits received by commercial drivers.

Interviews with owners of vehicle rental businesses elicited similar responses to those given in the survey of drivers, e.g., drivers should get sufficient rest, should check the mechanical condition of their vehicles, should avoid use of alcohol or drugs. They further suggested that drivers should study the routes they are to drive before departing on a trip and that having drivers alternate between long and short haul trips would be helpful in reducing accidents.

Transportation Division officials provided some specific suggestions for government action which would help reduce accidents. Specifically, it was suggested that the Transportation Division should maintain a computerized data base of commercial passenger vehicle drivers which vehicle rental companies could consult when evaluating potential new drivers. Officials further suggested that service facilities should be set up at high risk locations to both check the mechanical condition of vehicles and also to promote safe driving habits such as the current "Don't Drink and Drive" campaign. Finally, the officials recommended government educational programs to promote safe driving habits specifically targeted at young people who are still below the legal age for driving.

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้ประเภทบัญชีเงินฝากประจำของลูกค้าธนาคารพาณิชย์หนึ่ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการเงินฝากประจำแต่ละประเภท และรวมถึงการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการของธนาคารพาณิชย์ดังกล่าว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลที่ได้ ได้จากการออกแบบสอบถามลูกค้าที่มาเปิดบัญชีเงินฝากประจำประเภทต่างๆ กับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) 10 สาขา จำนวน 290 คน โดยเก็บข้อมูลตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2545 – 31 กรกฎาคม 2545

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ที่มาเปิดบัญชีเงินฝากประจำ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 38.3 ปี มีสถานภาพสมรส มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.9 คน มีระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรี ส่วนมากเป็นพนักงานบริษัท มีรายได้ต่อเดือน เฉลี่ย 17,069 บาท และมีเงินออมต่อเดือนเฉลี่ย 6,573 บาท

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกประเภทบัญชีเงินฝากประจำที่มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ปัจจัยคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และเงินออมเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการเลือกประเภทบัญชีเงินฝากประจำมี 5 ปัจจัย คือ เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระดับการศึกษา และอาชีพ

สำหรับเหตุผลที่ผู้มาเปิดบัญชีเงินฝากประจำ เลือกใช้บริการของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) มากที่สุดได้แก่ ชื่อเสียงของธนาคารดี มีจำนวนสาขามาก ใกล้บ้าน / ที่ทำงาน และมีความมั่นคงปลอดภัย ตามลำดับ ส่วนปัญหาและอุปสรรคจากการเลือกใช้บริการที่พบ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยต่ำ จำนวนพนักงานมีน้อย สถานที่จอดรถไม่สะดวก และการให้บริการช้า ตามลำดับ

The main objective of this study is to examine the factors affecting the choice of Fixed Deposit Services of a Commercial Bank in Mueang District, Chiang Mai Province. This study was conducted with respect to the Services of Bangkok Bank Public Company Limited in Mueang District, Chiang Mai Province.

Data was drawn from administering questionnaires to customers who opened each type of Fixed Deposit Service at 10 Branches of Bangkok Bank Public Company Limited. A total of 290 customers were surveyed. The researcher collected data from May 1st, 2002 – July 31st, 2002.

The results indicated that the customers who opened the Fixed Deposit Services were female rather than male with the average ages of 38.3 years old, married, with an average of 4.9 members per household and had Bachelor Degree. Most of them were company staff, with an average income of 17,069 baht per month and had the average saving money of 6,573 baht per month.

There were two factors affecting the choice of Fixed Deposit Services, which have statistic significance, including income per month, savings per month, and the reasons for saving.

There were five factors that had no effects on the choice of Fixed Deposit Services with Bangkok Bank Public Company Limited including sex, ages, numbers of the household's family, and education levels and occupations.

The most significant reasons affecting the choice of Fixed Deposit Services with the Bangkok Public Company Limited were the Bank's reputation, sufficient number of branches, locations that were easily accessible, near houses/ offices, and safety, respectively. The problems and obstacles found were low interest rates, insufficient staff, inconvenient parking and slow service giving process, respectively.

การค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ขั้นตอนและรายละเอียดการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 และ 2) ปัจจัยความสำเร็จในการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ของงานประกอบชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ของบริษัทฮานาไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด(มหาชน) จังหวัดลำพูน โดยการสัมภาษณ์พนักงานระดับบริหารจำนวน 24 คน ถึงขั้นตอนและรายละเอียดการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 และออกแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จในการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ตามข้อกำหนดมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 และทฤษฎีการบริหารโครงสร้างการทำงาน 7-S ของ McKinsey โดยสอบถามพนักงานระดับบริหารจำนวน 24 คนและพนักงานระดับปฏิบัติการจำนวน 254 คน แยกตามฝ่ายงาน

ผลการศึกษาพบว่าบริษัทมีการวางแผนงาน โดยกำหนดขั้นตอนการทำงาน ระยะเวลาการทำงานในแต่ละขั้นตอน พร้อมทั้งกำหนดบุคคลที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน แต่มีความล่าช้ากว่าแผนงานเริ่มแรกที่วางไว้มาก โดยแผนงานเริ่มแรกวางแผนไว้ว่าบริษัทจะได้รับการรับรองระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ภายในปี พ.ศ. 2541 แต่ปรากฏว่าบริษัทได้รับการรับรองจริงเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542 และยังได้รับการรับรองระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 จนถึงปัจจุบัน

ขั้นตอนการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. นโยบายสิ่งแวดล้อม แสดงถึงความมุ่งมั่นในการรักษาสิ่งแวดล้อมและทำการประกาศให้พนักงานได้รับทราบ

2. การวางแผน ประเมินลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และกิจกรรมของบริษัทอย่างมีหลักเกณฑ์ จากนั้นมีการนำลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์และจัดทำโครงการด้านสิ่งแวดล้อม 12 โครงการ

3. การนำไปปฏิบัติและดำเนินงาน มีการดำเนินการกำหนดโครงสร้างของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมและประกาศให้พนักงานและบุคคลทั่วไปได้รับทราบ ให้การฝึกอบรมแก่พนักงาน มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้บุคคลทั้งภายในและภายนอกบริษัทได้รับทราบ จัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ของบริษัทซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ คู่มือสิ่งแวดล้อม ระเบียบวิธีการ วิธีการปฏิบัติงาน และบันทึกสิ่งแวดล้อม การควบคุมเอกสารด้วยระบบ on-line มีการออกเอกสารวิธีการปฏิบัติงาน รวมทั้งมีการเตรียมความพร้อมในการรับมือเหตุการณ์ฉุกเฉินโดยมีการฝึกซ้อมปีละ 2 ครั้ง

4. การตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุง บริษัทมีการกำหนดความถี่และเกณฑ์ในการตรวจสอบและการวัดผลในส่วนของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม หากพบข้อบกพร่องจะต้องมีการแก้ไข ปัญหาและการป้องกันตามแบบฟอร์มร้องขอ สำหรับการบันทึกข้อมูลมีการกำหนดระยะเวลาในการจัดเก็บไว้อย่างชัดเจนตามแต่ละประเภทเอกสารเพื่อการสืบค้นกลับ ส่วนการตรวจสอบระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม กำหนดให้มีขึ้นปีละ 2 ครั้ง

5. การทบทวนโดยฝ่ายบริหาร มีขึ้นทุกไตรมาสและมีบันทึกการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร

ปัจจัยความสำเร็จในการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ของบริษัทฯ ตามความคิดเห็นของพนักงานระดับบริหารและพนักงานระดับปฏิบัติการมีความแตกต่างกัน โดยพนักงานระดับบริหารเห็นว่าปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ พฤติกรรมโดยรวมของผู้บริหารงานระดับสูง (Style) ในขั้นตอนการตรวจสอบและการแก้ไขปรับปรุง ได้แก่ การที่ผู้บริหารระดับสูงมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้บริษัทฯ ได้รับการรับรองและให้การสนับสนุนทางด้านกำลังคนและงบประมาณ สำหรับพนักงานระดับปฏิบัติการเห็นว่าปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ค่านิยมร่วมกันของสมาชิกในองค์กร (Shared Value) ในขั้นตอนการวางแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การที่พนักงานทุกคนต้องการให้บริษัทฯ ได้รับการรับรอง

นอกเหนือไปจากนั้นการที่บริษัทฯ ยังคงดำรงไว้ซึ่งการได้รับการรับรองการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ยังมีอีก 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ โครงสร้าง (Structure) ได้แก่ การปรับเปลี่ยนให้ตัวแทนฝ่ายบริหารสิ่งแวดล้อมเป็นผู้จัดการฝ่ายสาธารณูปโภค และการเพิ่มตำแหน่งพนักงานด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม และ อีกปัจจัยหนึ่ง คือ ระบบ (System) ได้แก่ การกำหนดระเบียบวิธีการปฏิบัติงานของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมตามข้อกำหนดของมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ให้เป็น ลายลักษณ์อักษร มีขั้นตอนอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย และสามารถตรวจสอบได้

The purposes of the independent study were to study 1) the details of process for ISO 14001 implementation and 2) key success factors of ISO 14001 establishment in electronics assembly : case study of Hana Microelectronics Public Co., Ltd. (Lumphun). The data was collected through interviewing 24 of managing officers about the details of process for ISO 14001 implementation and using questionnaires answered by 24 managing officers and 254 operating officers, separated by job function on key success factors of ISO 14001 establishment. Questionnaires were referred to ISO 14001 standard requirement and 7-S McKinsey's approach.

Result of the study showed that Hana specified work process with duration and responsible person of each process in the plan. However, the ISO 14001 certification was delayed as the completion plan was scheduled in 1998 but the actual completion was 23th November 1999. Anyhow, Hana was able to maintain ISO 14001 certification until now.

There were 5 processes for ISO 14001 implementation in Hana as follows ;

1. Environment Policy : Hana intended to incorporate environmental considerations and publish the environment policy.

2. Planning : Hana had a standard for identifying the significant aspects based on electronics assembly process and concerned activities. Then, established 12 of environmental management programs with objectives and targets regarding to the significant aspects.

3. Implementation and Operations : The environmental working team was set up and announced. Training department provided training to the staff. ISO 14001 information was communicated to internal Hana staff and also to external interested parties. There were 4 types of ISO 14001 documents such as environmental manual, procedure, operating work instruction and record. The documents were controlled by on-line system. The operation is controlled by issuing procedure and work instruction. There was emergency preparedness such as fire drilling twice a year.

4. Checking and Corrective Action : Hana specified frequency and procedure for monitoring and measuring. If non-conformance was found, corrective and preventive actions were taken. The records specified timing for data retention. The environmental management system audit was set up twice a year.

5. Management Review : Management review was held quarterly, and the minutes of meeting was issued.

The result of key success factors of ISO 14001 establishment in Hana was different between managing officers and operating officers. The key success factor from the managing officers was style of executive staff in checking and corrective action process such as executive staff intended to have ISO 14001 establishment and supported manpower and budget. While, the operating officers indicated that key success factor was that shared value in planning process ; everybody wanted the company to be certified for ISO 14001.

Besides, there were 2 more factors which were important for Hana to maintain ISO 14001 certification for long term. One factor was an organization structure; environmental management representative was re-positioned to be facility department manager, and safety and environment officer was added. The other factor was system; all kind of operating, which was relevant to ISO 14001 standard, were documented to be consistent with procedure and work instruction. Hence, if any change such as retirement or recruitment occurred, there was no impact to ISO 14001 operating.

การค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ปกครองและนักเรียน กลุ่มละ 188 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม และแบบบันทึกผลการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) นำเสนอข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบการบรรยาย ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางครอบครัว บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก
2. ด้านการจัดกิจกรรมของผู้ปกครอง บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก
3. บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านความพร้อมทางด้านครอบครัว การติดตามและแนะแนว และการให้การสนับสนุน

The objectives of this independent study were to study the parents' roles for enhancing mathematics learning of students, and to study the correlation between the parents' role for enhancing mathematics learning of students and the mathematics achievement of Prathom suksa 5 students, Montfort College. The sample consisted of students and parents, 188 in each group in the second semester, academic year 2000. The instrument used to collect the data was questionnaire and record of students' mathematics achievement. The collected data was analyzed through frequencies, percentages, arithmetic mean, standard deviation and Pearson Product Moment Correction Coefficient, and then presented by tables and detailed descriptions. The findings were as follows:

1. The arrangement of family's environment of parents for enhancing mathematics learning of students was at a high level.
2. The management of activities of parents for enhancing mathematics learning of students was at a high level.
3. The correlation between the parents' role for enhancing mathematics learning of students and the mathematics achievement of students was statistically at .05 level of significant in the following aspects : family's readiness preparation, family's follow up and guidance, and parents' supporting.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับความผูกพันต่อการ ของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 159 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบวัดความพึงพอใจในงาน และแบบวัดความผูกพันต่อการ อันเนื่องมาจากอารมณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการวิจัยพบว่า (1) พนักงานธนาคารมีระดับความพึงพอใจในงานโดยรวมแล้วอยู่ในระดับสูง ($M = 3.53$) ถ้าพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.45$) ด้านคุณค่าของงานอยู่ในระดับสูง ($M = 3.53$) ด้านสัมพันธภาพในงานอยู่ในระดับสูง ($M = 3.80$) และด้านผลประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.35$) (2) พนักงานธนาคารมีระดับความผูกพันต่อการอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.19$) (3) ความพึงพอใจในงานด้านต่างๆ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความพึงพอใจในงานด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพัน

ต่อองค์การ ($r = 0.44$) ความพึงพอใจในงานด้านคุณค่าของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การ ($r = 0.38$) ความพึงพอใจในงานด้านสัมพันธภาพในงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การ ($r = 0.40$) และความพึงพอใจในงานด้านผลประโยชน์ตอบแทนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การ ($r = 0.46$)

The objectives of this research were to study job satisfaction, organizational commitment and the relationship Between job satisfaction and organizational commitment of personnel at the Bank of Ayudhya Limited (Public Company) in Chiang Mai Province.

The samples in the study were 159 employees at the Bank of Ayudhya Limited (Public Company) in Chiang Mai. The instrument used in this research were; The General Information Questionnaires, The Job Satisfaction Scales, and The Organizational Commitment Scales. Percentage, mean, standard deviation, and Pearson's product moment correlation were applied to analyze the data.

The research results showed that (1) The personnels demonstrated a high level of job satisfaction in general ($M = 3.53$). The satisfaction level of sub job satisfaction components were as follows: the professional work environment was medium ($M = 3.45$); the work value was high ($M = 3.53$); the professional relationship was high ($M = 3.80$); and the benefit was medium ($M = 3.35$). (2) The bank personnels showed a medium level of organizational commitment ($M = 3.19$). (3) The job satisfaction in general positively related to organizational commitment at 0.05 level

of significance. The relationship between each sub job satisfaction component and organizational commitment were as follows : professional work environment, work value, professional relationship, and benefit positively related to organizational commitment at .05 level of significance ($r = 0.44, 0.38, 0.40$, and 0.46 respectively).

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์ 5 ประการ คือ เพื่อศึกษา (1) สถานการณ์เกี่ยวกับขยะมูลฝอยในปัจจุบัน (2) แนวโน้มของสถานการณ์ขยะมูลฝอยในอนาคต (3) รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลแม่สาย (4) เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยให้แก่เทศบาลตำบลแม่สาย และ (5) เพื่อเสนอแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยให้แก่เทศบาลตำบลแม่สาย ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาจาก เอกสาร การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ การสังเกต และการจัดกลุ่มสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนทัศนะ

ผลการศึกษา ดังนี้

1. สถานการณ์เกี่ยวกับขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลแม่สาย ในช่วงที่ทำการศึกษานั้น การวิจัยพบว่า ประชากรกลุ่มผู้ผลิตขยะมูลฝอยมีอัตราการเพิ่มร้อยละ 2.25 ต่อปี เป็นทั้งประชากรที่อาศัยในชุมชนเขตเทศบาลตำบลแม่สาย กลุ่มนักท่องเที่ยว ประชากรแฝง ประชากรพลัดถิ่น และ จีนฮ่ออพยพ และผู้ข้ามแดน

ขยะมูลฝอย มีแหล่งกำเนิดจาก ที่พักอาศัย อาคารพาณิชย์ โรงเรียน ตลาดสด และร้านอาหาร มีปริมาณขยะมูลฝอยเฉลี่ย 17.44 ตัน/วันโดยประชากรกลุ่มผู้ผลิตขยะมูลฝอยมีอัตราการผลิตเฉลี่ย 0.64 กิโลกรัม/คน/วัน

ประชากรในชุมชนเขตเทศบาลตำบลแม่สาย สรุปได้ว่า มีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยหลายทาง เช่น การใช้บริการของเทศบาลตำบลแม่สาย การเผา และการฝัง ตลอดจนการนำไปทิ้งยังสถานที่สาธารณะในชุมชน การจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนส่วนใหญ่ยังไม่มีคัดแยก

โดยจะทั้งรวมกันทุกประเภท นอกจากนี้ การเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยกับเทศบาลตำบลแม่สายของประชาชนยังอยู่ในระดับต่ำ

2. แนวโน้มของสถานการณ์ขยะมูลฝอยในอนาคต คาดว่าจะเป็นปริมาณที่เพิ่มสูงขึ้นถึง 78.57 ตัน/วัน ในอีก 10 ปีข้างหน้า หรือในปี พ.ศ. 2555 โดยปริมาณขยะมูลฝอยจะมีแนวโน้มสูงขึ้นในอัตราร้อยละ 2.5 กิโลกรัม/ปี ซึ่งเป็นปริมาณที่สูงขึ้นตามแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของกลุ่มประชากรผู้ผลิตขยะมูลฝอย การเพิ่มปริมาณของขยะมูลฝอยในอีก 10 ปีข้างหน้าดังกล่าว นับว่าเป็นการเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงและจะนำมาซึ่งปัญหาในการบริหารจัดการในอนาคต

3. รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลแม่สาย การวิจัยพบว่า ระบบรวบรวมการจัดเก็บ และการขนส่ง ตลอดจนการกำจัด ยังมีข้อจำกัดหลายประการ ได้แก่ ขาดวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ และรถยนต์บรรทุกขยะยังมีไม่เพียงพอ อีกทั้งบุคลากรยังขาดความชำนาญขาดประสบการณ์ และมีจำนวนจำกัด ด้านวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยยังไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ และไม่มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้องตามหลักวิชาการเป็นของตนเอง นอกจากนี้งบประมาณในการจัดการขยะมูลฝอยก็ยังมีจำนวนจำกัด

4. การวิจัยครั้งนี้ขอเสนอแนะแนวทางการจัดการขยะมูลฝอย ดังนี้

4.1 เทศบาลตำบลแม่สาย ควรจัดทำแผนแม่บทในการจัดการขยะมูลฝอยในระยะยาว 5 - 10 ปี และจะต้องจัดทำแผนในระยะสั้น หรือแผนประจำปี ให้สอดคล้องและครอบคลุมแผนงาน 4 แผนงาน ได้แก่ แผนงานสร้างจิตสำนึกและความตระหนัก แผนงานเฝ้าระวังป้องกัน แผนงานบำบัดและฟื้นฟู และแผนงานศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการ

4.2 เทศบาลตำบลแม่สาย จะต้องพัฒนาปรับปรุงระบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์กร เพื่อเป็นการเสริมสร้างศักยภาพ ให้มีความสามารถรองรับและแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยในระยะยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลแม่สาย มี 3 แนวทาง คือ

5.1 เพื่อให้การจัดการขยะมูลฝอยถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและมีประสิทธิภาพ

5.2 ควบคุมการผลิตขยะมูลฝอยของประชาชน

5.3 ให้เกิดความร่วมมือกันทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน

The main objectives were to study (1) the current situation of garbage in Mae Sai municipality area; (2) its future trend; (3) management patterns of the municipality's garbage management; (4) suggestions for garbage management in the area; and (5) plans proposed for the municipality of Mae Sai in garbage management.

The researcher used a set of questionnaires, documentary analysis issues, informal interviews, observations, and focus group discussions in collecting data.

The results of the study were as follows :

1. The current situations of garbage in Mae Sai were as that there was an increasing number of the people at a rate of 2.25 percent per year. Those people consisted of the Mae Sai residents, tourists, unidentified residents, and border - crossing visitors. They were all garbage producers. The garbage origins were houses, business buildings, schools, market places, and restaurants. The garbage were produced about 17.44 tons per day, with an average of 0.64 kilograms per person per day.

The residents behaviors relating to garbage dispose could be mostly relating to burning, dumping in public areas without classification. The degree of participation of the people in garbage management with the Mae Sai municipality was low.

2. The future trend of garbage situation was foreseen as an increasing rate of the garbage up to 78.57 tons per day with in the next 10 years or in 2012, or an increase of 2.5 kilograms per cent per year.

3. The municipality management pattern of garbage related to various aspects of limitation. Those were lacking of equipment, insufficient garbage collecting trucks, personnel with expertise and knowledge of garbage disposal and management, inappropriate dumping sites, and limited budget.

4. This research proposed the Mae Sai municipality to perform as follows :

4.1 Establishing a master plan for long terms garbage management. Such a plan should cover four areas - awareness creation , prevention , reconstruction , and operation research.

4.2 Improving the garbage management system of the organization in order to strengthen its carrying capability for the increasing quantity of garbage with a higher degree of efficiency.

5. The operation plans for garbage management were suggested as follows (1) to manage the garbage in line with the sanitary principle effectively; (2) to control the producing behaviors of the people; and (3) to establish inter - coordination between the governmental, private and public sectors.

การค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเมืองนะ อำเภอเขียวดาว จังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาจากกลุ่มประชากร จำนวน 75 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามเจตคติของนักเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษ 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน ซึ่งผู้ศึกษาสร้างขึ้นเองโดยหาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีเจตคติที่ดีต่อ ด้านครูผู้สอนภาษาอังกฤษมากที่สุด และรองลงมา ได้แก่ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษตามลำดับ

The purpose of this study was to investigate the attitude toward English. The population of study consisted of 75 secondary school students at Bann Muang Na School, Chiang Dao District, Chiang Mai Province. The instrument used was the test of measure the students attitudes toward English in aspects, namely, context, instructional activities, instructional media and English teacher. The instrument reliability was. 93 basing on Conbach Alpha Coefficient. Statistics used inculcated frequency, percentage, mean and standard deviation.

The results revealed that the students had moderate level of attitude in all aspects with highest score in English teacher, followed by score in aspects of instructional media, instructional activities and context, in rank order.

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้นำชุมชนกับการมีส่วนร่วม และปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรมตำบลโป่งงาม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

ในการดำเนินการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสังเกต สทนทนากลุ่มย่อย และแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง รวม 260 ราย ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 38 ราย และประชาชนตำบลโป่งงาม 222 ราย ในพื้นที่หมู่ที่ 3 บ้านถ้ำปลา หมู่ที่ 5 บ้านห้วยปูแงง และหมู่ที่ 8 บ้านโป่งเหนือ ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวและอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลโป่งงาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติแบบพรรณนา ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

กลุ่มผู้นำชุมชนเกือบทั้งหมดเป็นเพศชาย แต่กลุ่มประชาชนตำบลโป่งงามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีอายุ 40 – 49 ปีมากที่สุด มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกร ครัวเรือนเป็นอาชีพหลัก มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท อาศัยในพื้นที่มากกว่า 40 ปี กลุ่มผู้นำชุมชนเข้าร่วมกลุ่มออมทรัพย์ และรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวจากหนังสือพิมพ์และจุลสารมากที่สุด แต่กลุ่มประชาชนทั่วไปเข้าร่วมกลุ่มสหกรณ์การเกษตร และรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวจากวิทยุและโทรทัศน์มากที่สุด

การศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม ตำบลโป่งงามพบว่า บทบาทของผู้นำชุมชนมีผลต่อการมีส่วนร่วมทั้งด้านการร่วมคิดวางแผนทาง การร่วมดำเนินการ

การร่วมประสาน การร่วมรับผลประโยชน์ และการร่วมติดตามประเมินผลการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนเฉพาะด้านเพศมีผลต่อการมีส่วนร่วมด้านคิควางแนวทางจัดการ แหล่งท่องเที่ยวเท่านั้น

ผลการศึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้นำชุมชนกับการมีส่วนร่วม และปัจจัย ส่วนบุคคลของประชาชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรมตำบล โป่งงาม พบว่า

1. บทบาทของผู้นำชุมชนที่แตกต่างกัน ทั้งด้านหน้าที่รับผิดชอบการประสานงาน ภาครัฐ เอกชน ชุมชน ด้านการกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกันในการมีส่วนร่วมคิด ร่วมดำเนินการประสานงาน และร่วมรับผล ประโยชน์ รวมทั้งติดตามประเมินผลการจัดการแหล่งท่องเที่ยว
2. เพศหญิงจะมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว มากกว่าเพศชาย
3. ผู้ที่มีส่วนร่วมคิดมักจะมีส่วนร่วมดำเนินการ ประสานงาน ร่วมรับผลประโยชน์ และ ร่วมติดตามประเมินผลการจัดการแหล่งท่องเที่ยวไปด้วย
4. ผู้อาศัยอยู่ในชุมชนนานกว่าจะมีการเข้าร่วมกลุ่มในชุมชนมากกว่าผู้อาศัยอยู่ไม่นาน

This study has two main objectives. First, to study the relationship between the roles and the participation in cultural and ecotourism management of the community leaders in Tambon Pong Ngam, Amphoe Mae Sai, Changwat Chiang Rai. Second, the relationship between personal factors and the participation in cultural and ecotourism management of the community members in the same area.

Methods used in this study were observation, small group discussion, and answering to questionnaire. Subjects consisted of 38 community leaders of the tambon administration organization and 222 members of the Ban Tam Pla Mu 3, Ban Huai Poo Kang Mu 5 and Ban Pong Neau Mu 8. These villages are tourist sites in the Tambon Pong Ngam area. Data was analysed by descriptive statistics, for example; frequency, percentage, mean scores, standard deviations, and the Pearson's Correlation Coefficient method. The results were that most of the community leaders were male while most of the community members were female. The most common age group were between 40 to 49 years old. The average educational background was primary school level. Most subjects were farmers who earned less than 5,000 Baht per year and had lived more than 40 years in this area. The community leaders were members of the community saving group and the newspaper and pamphlets

were primary source of information about tourism. In the other hand, the community members attended the farmer cooperation group. Radio and television were their primary source of information.

The result showed that the role of the community leaders had an effect on the participation of the community members in planning, coordinating, sharing of benefits and evaluation of the tourist site management while the personal factors of the members had no effect except that there was a difference between men and women in planning of tourist site development project.

The study on the relationship between the role of the community leaders and participation and the personal factors in relation with the participation in cultural and ecotourism management revealed that:

1. Difference in the role of the community leaders in their responsibilities and their duty in coordination with governmental and private organizations, in construction of regulations on conservation of tourist sites, led to the different practice in all participation including planning, coordinating, sharing of benefits and evaluating the tourist site management.
2. Women had more participation in tourist site management than men.
3. Those who participated in planning had more role in administration, coordination, sharing of benefits and evaluation.
4. Those who stayed longer in the community had more participation in group activities than those who stayed shorter.

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อหาความต้องการของเกษตรกรในด้านการพัฒนาการเกษตรของเกษตรกร เพื่อขอรับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบลต้นผึ้ง (2) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการของเกษตรกรและ (3) เพื่อศึกษาถึงปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการเกษตรที่ดำเนินงานโดย อบต. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรจำนวน 105 คน โดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก และหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้ค่าทดสอบไค - สแควร์

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะให้องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนทั้งทางด้านปัจจัยการผลิต เพื่อเพิ่มผลผลิตให้แก่เกษตรกร ปัจจัยทางการตลาด เพื่อให้มีการจัดการกับผลผลิตของเกษตรกรที่ผลิตได้ ไปสู่ระบบการตลาดที่ดี ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง และผลผลิตไม่เสียหาย ในด้านเทคโนโลยีการเกษตร และด้านการฝึกอบรม การศึกษาดูงาน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ เทคนิค วิธีการ ประสิทธิภาพต่าง ๆ ให้แก่เกษตรกร เพื่อพัฒนาปริมาณและคุณภาพสินค้าทางการเกษตร ตลอดจนการเพิ่มมูลค่าสินค้าของเกษตรกรอีกด้วย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมกับความต้องการพัฒนาการเกษตรกร พบว่า เพศ สภาพการถือครองที่ดินและรายได้มีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านปัจจัยการผลิต ของเกษตรกรส่วนระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านการตลาด นอกจากนี้ส่วนของสภาพการถือครองที่ดินยังมีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรมทางการเกษตรอีกด้วย

ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ก็จะเป็นเรื่องของการขาดแคลนเงินทุนในการผลิต ปัญหาเรื่องของการใช้น้ำ เรื่องระบบชลประทาน และเรื่องของการขาดความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการผลิต ทั้งการผลิตพืชและการเลี้ยงสัตว์

ข้อเสนอแนะ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการจัดสรรด้านปัจจัยการผลิตเพื่อมาสนับสนุนให้แก่เกษตรกรในการเพิ่มผลผลิตของเกษตรกร และมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางด้านการเกษตรมาส่งเสริมและฝึกอบรมให้แก่เกษตรกร และควรให้คำแนะนำข่าวสารทางการเกษตรเพื่อการพัฒนาการเกษตรให้ดียิ่งขึ้น

The objectives of this independent study were (1) to identify the needs of farmers on agricultural development proposed to Sun Phi Sue Tambon Administration Organization; (2) to investigate the relationship between personal characteristic and the socio-economic as needs of farmers on agricultural development; and (3) to explore the problems and suggestions on agricultural development program run by Tambon Administration Organization (TAO). Samples were group of 105 farmers. The tool used in this study was questionnaire. Percentage, Mean, Standard deviation, Weight Mean Score, Chi-square test were used for data analysis.

From research findings, it was found that most of the farmers needed TAO to support agricultural inputs to increase their production as well as marketing management to eliminate middleman and training as well as field trips. The TAO was needed to support the farmers to enhance knowledge, techniques, methods, and experiences in order to improve productivity, quality, and values-added on agricultural products.

From hypothesis testing, it was found that the relationship between person characteristic and the socio-economic were as follow: Sex of farmers, land ownership and agricultural income related to farmers' needs on agricultural inputs. Educational level related to the marketing needs and land ownership also related to training needs.

Most problems encountered by farmers were finance for investment, water utilization irrigation system, and the lack of knowledge and appropriate technology for both plant and livestock production

Some suggestions emerged by farmers were TAO should allocate some agricultural inputs to farmers. Coordination among involved agencies should be promoted so as to extend the knowledge and training to farmers. TAO should advice some agricultural information to farmers which will improve their agricultural development.

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง “ การศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนระหว่างการปลูกข้าวหอมมะลิกับข้าวสุพรรณบุรีในอำเภอลำลูกเกด จังหวัดกำแพงเพชร ” มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกข้าวหอมมะลิกับข้าวสุพรรณบุรีในอำเภอลำลูกเกด จังหวัดกำแพงเพชร 2) เพื่อศึกษาถึงปัญหาในการปลูกข้าวหอมมะลิและข้าวสุพรรณบุรีในอำเภอลำลูกเกด จังหวัดกำแพงเพชร

การศึกษาใช้วิธีรวบรวมข้อมูลโดยการออกแบบสอบถาม สัมภาษณ์เกษตรกรที่ปลูกข้าวหอมมะลิและข้าวสุพรรณบุรี ในอำเภอ ลำลูกเกด จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 400 ราย โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มเกษตรกรที่ปลูกข้าวหอมมะลิ จำนวน 200 รายและเกษตรกรที่ปลูกข้าวสุพรรณบุรี จำนวน 200 ราย กำหนดระยะเวลาโครงการเท่ากับ 5 ปีและประเมินผลตอบแทนด้วยอัตราขั้นต่ำร้อยละ 8 ต่อปี โดยอ้างอิงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระยะยาวของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

ผลการศึกษา พบว่า จากการสัมภาษณ์เกษตรกรทั้ง 400 ราย ที่ปลูกข้าวหอมมะลิจำนวน 200 รายมีพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด 12,258 ไร่และเป็นของตนเอง 9,473 ไร่และเป็นที่เช่า 2,785 ไร่ ในส่วนของเกษตรกรที่ปลูกข้าวสุพรรณบุรีจำนวน 200 ราย มีพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด 9,886 ไร่

และเป็นของตนเอง 7,313 ไร่ที่เหลืออีก 2,573 ไร่เป็นพื้นที่ที่เช่า โดยที่เกษตรกรทั้ง 400 รายจะปลูกข้าว 2 ครั้งต่อปีและส่วนใหญ่จะกู้ยืมเงินจาก ธ.ก.ส.

การปลูกข้าวหอมมะลิ มีต้นทุนรวมเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี ระหว่างปีที่ 1 – 5 เป็นจำนวนเงิน 8,172.80 – 9,365.43 บาท ประกอบด้วยต้นทุนที่เป็นเงินสดเท่ากับ 5,657.24 – 6,849.87 บาทและต้นทุนที่ไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 2,515.56 บาทและผลกำไร(ขาดทุน)รวมเป็นจำนวนเงิน 1,487.20 – 294.57 บาทต่อไร่ต่อปี ซึ่งมีระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 4 ปี มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ -572.78 บาทและอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยจากการลงทุนเท่ากับ ร้อยละ 5

การปลูกข้าวสุพรรณบุรี มีต้นทุนรวมเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี ระหว่างปีที่ 1 – 5 เป็นจำนวนเงิน 6,778.69 – 7,893.74 บาท ประกอบด้วยต้นทุนที่เป็นเงินสดเท่ากับ 4,967.67 – 6,082.62 บาทและต้นทุนที่ไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 1,811.12 บาทและผลกำไร(ขาดทุน)เฉลี่ยเป็นจำนวนเงิน 5,224.11 – 4,109.06 บาทต่อไร่ต่อปี ซึ่งมีระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 3 ปี 5 เดือน มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 11,673.64 บาทและอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยจากการลงทุนเท่ากับ ร้อยละ 9

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนของข้าวทั้ง 2 พันธุ์แล้วพบว่า ข้าวสุพรรณบุรีมีต้นทุนรวมเฉลี่ยน้อยกว่าข้าวหอมมะลิและมีผลตอบแทนสูงกว่าข้าวหอมมะลิ โดยมีระยะเวลาคืนทุนเร็วกว่าและมีมูลค่าปัจจุบันเป็นบวก รวมทั้งมีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยจากการลงทุนสูงกว่า แสดงว่าข้าวสุพรรณบุรีมีความน่าสนใจในการปลูกมากกว่าข้าวหอมมะลิ

สำหรับปัญหาที่เกษตรกรพบในการปลูกข้าวหอมมะลิ คือ ปัญหาผลผลิตที่ตกต่ำเนื่องจาก การขาดแคลนเมล็ดพันธุ์ที่ดี ปัญหาต้นทุนการผลิตที่สูง เนื่องจาก ราคาปัจจัยการผลิตที่สูง เช่น ค่าปุ๋ย ค่ายา มีราคาแพง เป็นต้น และปัญหาการตลาดคือราคาข้าวตกต่ำ จากการกดราคาของพ่อค้าคนกลาง ส่วนปัญหาของการปลูกข้าวสุพรรณบุรีที่เกษตรกร พบ คือ ปัญหาผลผลิตที่ตกต่ำเนื่องจาก ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ส่วนปัญหาเรื่องต้นทุนการผลิตที่สูงและปัญหาการตลาด ก็พบเช่นเดียวกับข้าวหอมมะลิ

The independent study title “The Comparison Study of Cost-Return on Investment between Growing Hom Mali and Suphanburi Rice in Amphoe Kanuwaralukburi , Changwat Khamphaengphet” had two objectives.

- 1). To compare cost-return between the farming of Hom Mali and Suphanburi rice in Amphoe Kanuwaralukburi , Changwat Khamphaengphet.
- 2). To study the problems on growing Hom Mali and Suphanburi rice in Amphoe Kanuwaralukburi , Changwat Khamphaengphet.

The study method was gathering primary data from questionnaires by interviewing 400 farmers who grew Hom Mali and Suphanburi rice in Amphoe Kanuwaralukburi, Changwat Khamphaengphet. by dividing into 2 groups which were 200 farmers who grew Hom Mali and another 200 farmers who grew Suphanburi rice. Project life was limited to 5 years. The return on investment was evaluated by the minimum required rate of return at 8% per year reference upon interested rate on long term loan of Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives.

The results showed that regarding to interviewing result from 400 farmers, there were 200 of them grew Hom Mali. They had total land for growing rice 12,258 Rai, 9,473 Rai were their own land and 2,785 Rai were rented land. Another 200 farmers grew Suphanburi rice had total land for growing rice 9,886 Rai, 7,313 Rai were their own land and 2,573 Rai were rented land. All 400 farmers grew rice 2 times per year and most of them loan from Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives.

To grow Hom Mali, average total cost per rai per year during year 1-5 was 8,172.80-9,365.43 Baht, composed of cost on cash 5,657.24-6,849.87 Baht and 2,515.56 Baht on non-cash cost. Average net profit (loss) was 1,487.20-2,294.57 Baht per rai per year and payback period was 4 years. Net present value was -572.78 Baht. The average rate of return on investment was 5%.

To grow Suphanburi rice, average total cost per rai per year during year 1-5 was 6,778.69-7,893.74 Baht, composed of cost on cash 4,967.67-6,082.62 Baht and 2,515.56 Baht on non-cash cost. Average net profit (loss) was 5,224.11-4,109.06 Baht per rai per year and payback period was 3 years 5 months. Net present value was 11,673.64 Baht. The average rate of return on investment was 9%.

Comparison study of cost and return on investment of 2 kind of rice was founded that Suphanburi rice average cost was less than Hom Mali and the return on investment was higher as well. The pay back period was quicker and the net present value was positive. Including the average rate of return on investment was higher. Therefore, Suphanburi rice had much more attractive to grow than Hom Mali.

The main problems of growing Hom Mali were low yield rate due to lacking of quantity of seed, high cost due to expensive of fertilizers and pesticides, and selling price was dropped which was marketing problem, restrain on price by middle men. Problems of growing Suphanburi rice were founded on lack of fertilize soil and high cost and marketing problem as same as growing Hom Mali.

การศึกษาเรื่องศักยภาพในการพัฒนาธุรกิจที่พักรูปแบบแคมป์ปิ้งในเขตพื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงรายครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงศักยภาพในการทำธุรกิจที่พักรูปแบบแคมป์ปิ้ง ในพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย และแนวทางในการพัฒนาพื้นที่เพื่อการพักรูปแบบแคมป์ปิ้ง สำหรับรองรับนักท่องเที่ยว โดยศึกษาบริเวณพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในเส้นทางถนน ทางหลวงหมายเลข1 ระหว่างอำเภอเมืองถึงอำเภอแม่จัน

การศึกษานี้ใช้การสำรวจพื้นที่ การศึกษาด้านการออกแบบ การประเมินค่าใช้จ่าย เบื้องต้นจากสถาปนิกและการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยว ผลการศึกษา พบว่าพื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสมสำหรับการพัฒนา 2 แห่งในเส้นทางศึกษา พื้นที่แรกจะอยู่บริเวณ เชียงเขา ช่วงระหว่างหลักกิโลเมตรที่ 847 – 848 ตำบลท่าสุค อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย โดยมีความ ศักยภาพในระดับที่สูง ซึ่งมีความพร้อมจาก วิถีทัศน์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ของพื้นที่ การเข้าถึง และ ปัจจัยสนับสนุนด้านแหล่งท่องเที่ยว พื้นที่ที่สอง จะอยู่รอบบริเวณลำเหมืองข้าวแคว ตำบลบ้านคู้ ห่างจากตัวอำเภอเมือง 6 กิโลเมตร มีศักยภาพในระดับปานกลาง จากสภาพพื้นที่ที่เป็นหนองน้ำและ ระยะทางที่ไม่ห่างไกลจากในตัวเมือง ทั้งสองพื้นที่มีข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาที่แตกต่างกัน

แนวทางในการพัฒนาพื้นที่เพื่อการพักรูปแบบแคมป์ปิ้งสำหรับรองรับนักท่องเที่ยว โดยมี พื้นที่อยู่ในระหว่างเส้นทางท่องเที่ยว ซึ่งเอกชนเป็นผู้ลงทุน และไม่ได้อยู่ภายในแหล่งท่องเที่ยว จะต้องมีความ มีสภาพภูมิประเทศ และวิถีทัศน์ที่ดี มีความสวยงาม ควรมีการพัฒนา

ภูมิสถาปัตย์ในการออกแบบพื้นที่พักผ่อน ควบคู่กับการเน้นการพัฒนาถึงอำนวยความสะดวกที่ดีในการรองรับนักท่องเที่ยว โดยออกแบบให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และบรรยากาศของการพักผ่อนประเภทนี้ รวมถึงการพัฒนากิจกรรมและรูปแบบการให้บริการในระหว่างที่พักแรมที่ให้ความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว ที่มีความสอดคล้องกับบรรยากาศการพักผ่อนแบบแคมป์ปิ้ง และการสร้างความมั่นใจในด้านความปลอดภัยในการพักผ่อนให้กับนักท่องเที่ยว

This study on “The Potential for Camping Area Business Development in Mueang District, Chiang Rai Province” has the purposes to study the potential in developing camping business within area in Mueang District, Chiang Rai Province and were aimed to study the direction to develop camping ground for tourists whose accommodate style with tent and activities of camping accommodation in order to adapt architectural design in landscape by choosing location in Mueang District, Chiang Rai Province on Highway route one between Mueang District and Mae Chan District.

This study had to survey areas, consulting in design and also estimated initial cost from architect along with information collected from questionnaires giving to tourists. The results of this study found that two potential locations in this research route are good for development. The first location is area in the mountain range located between KM.847- 848 in Tha Sud Subdistrict. This location has high potential

in good scenery, geographical location, accessibility and amenities to support tourism. The second location is situated beside Kuakae stream in Bandu Subdistrict, with six kilometers away from the city, has average level of potential with a swamp surrounding area and is not far from the city. Both locations have difference ways of development suggestions.

The directions for private investor in developing the area to be a camping ground with location along tourism route and in non-tourist place, the area must have good geographical condition and scenery. The need of improving landscape with good amenities has designs along with surrounding natural environment, to include activities development and services to give good comfortable and to build up security confident in staying for tourists.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่อง การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต กลุ่มตัวอย่างที่เลือกใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ จำนวน 41 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ (1) บทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่อง การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) นำเสนอข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบการบรรยาย

ผลการศึกษาพบว่า

1.บทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเรื่องการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 หัวข้อเรื่อง ได้แก่ โจทย์ปัญหาการคูณและการหารที่ระคนในข้อเดียวกัน การหาคำร้อยละ และการหาคำตอบในรูปร้อยละ โดยในแต่ละหัวข้อเรื่องจะประกอบไปด้วยส่วนเนื้อหา ตัวอย่าง วิธีการคิด และแบบฝึกหัด

2.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

This independent study was designed to construct Web-Based Instruction on mathematics word problem solving for Prathom Suksa 6 students and to study the learning achievement on mathematics word problem solving of Prathom Suksa 6 students learning through Web-Based Instruction. The samples were 41 Prathom Suksa 6 students in the second semester of the academic year 2001 of Anubaan Chiang Mai School, Chiang Mai Province, selected by purposive sampling technique.

The instruments of this study included: (1) Web-Based Instruction on mathematics word problem solving for Prathom Suksa 6 students. (2) The learning achievement test on mathematics word problem solving for Prathom Suksa 6 students. The data collected were analyzed by means, standard deviations and t-test, and then presented by using tables with description.

The major findings were as follows:

1. The Web-Based Instruction on mathematics word problem solving for Prathom Suksa 6 Students included three sub-topics; word problems on multiplication and division, percentages, and finding percent solution. Each sub-topic contained the contents, examples, thinking procedures, and exercises.

2. The learning achievement on mathematics word problem solving of Prathom Suksa 6 students after learning through Web-Based Instruction was found statistically higher than before learning at the .01 level of significance.

รายงานฉบับนี้ได้อธิบายถึงการติดตั้งและทดสอบการทำงานของแหล่งกำเนิดไอออนแบบไอระเหย ของเครื่องวาระียนอิมพลานเตอร์รุ่น 200 ดีเอฟ-5 แหล่งกำเนิดไอออนชนิดนี้สามารถใช้ได้ดีกับสารตั้งต้นที่เป็นของแข็ง โดยวิธีการเผาผงบารตั้งต้นในเตาเผาไฟฟ้าขนาด $19 \text{ มม } \phi \times 82 \text{ มม}$ ยาว ด้วยอุณหภูมิ 800°C จนกลายเป็นไอ ซึ่งเมื่อเคลื่อนที่เข้าสู่ห้องอาร์คขนาด $38 \times 38 \times 51 \text{ มม}^3$ ก็จะถูกทำให้กลายเป็นพลาสมาด้วยหลักการอาร์คดิสชาร์จแบบแคโทดร้อน แหล่งกำเนิดไอออนนี้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในช่วงกระแสอาร์ค $0.8 - 1.2 \text{ แอมแปร์}$ ผลิตระแสไอออนได้ในช่วงไมโครแอมแปร์ ที่ความดันก๊าซประมาณ 3×10^{-5} มิลลิบาร์

ในการวิจัยนี้ได้ใช้สารตั้งต้นเป็นฟอสฟอรัสแดง เพื่อผลิตไอออนของฟอสฟอรัส แล้วได้นำไปใช้ในการศึกษาการปรับปรุงสภาพความแข็ง-ความสึกหรอ-ความผิด ของผิวเหล็กกล้า 304 เปรียบเทียบกับไนโตรเจนไอออนและคาร์บอนไอออน ซึ่งพบว่า การอิมพลานต์ด้วยไอออน N^+ และ C^+ ได้เปลี่ยนให้ผิวเหล็กกล้า มีความแข็งเพิ่มขึ้น 2 เท่า ลดอัตราการสึกหรอลงประมาณ 10^{-4} - 10^{-5} เท่า และลดความผิดลงประมาณ 4 เท่า แต่ไม่ได้ดีขึ้นมากนักในกรณีของไอออน P^+ เมื่อเทียบกับชิ้นงานที่ยังไม่ได้ถูกอิมพลานต์

This report describes the installation and testing of the vaporizer ion source of the 200 DF-5 Varian Implanter. This type of ion source can use solid materials as a starter which is heated up to 800°C until being vaporized inside a $19\ \phi\text{ mm} \times 82\text{ mm}$ long electric oven. The vapor is next turned to plasma inside an adjacent $38 \times 38 \times 51\text{ mm}^3$ arc chamber by the hot cathode arc discharge technique. The ion source can be steadily operated at the arc current between 0.8 to 1.2 amperes which produce an ion current in the order of microampere at a gas pressure of $3 \times 10^{-5}\text{ mbar}$.

In this study red phosphorus was used as a starting material for producing phosphorus ions. It was utilized for modifying tribological properties of the stainless steel SS304 in comparison with implantation by nitrogen and carbon ions. It was found that the implantation by N^+ and C^+ increased hardness by 2 times, reduced wear rate by about $10^4 - 10^5$ times and reduced friction by 4 times relative to those unimplanted samples. The ion implantation by P^+ showed only subtle changes.

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การให้บริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตนในโครงการประกันสังคมจังหวัดลำพูน โดยในการเลือกกลุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling) จากผู้ประกันตนในโครงการประกันสังคมจังหวัดลำพูน ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2545 ที่มีสิทธิตามใบรับรองสิทธิการรักษาโรงพยาบาลแม่ทา อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน รวม 200 ตัวอย่าง โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือผู้ประกันตนที่มาใช้บริการทางการแพทย์ที่โรงพยาบาลแม่ทา จำนวน 162 ราย กลุ่มที่สองคือ กลุ่มตัวอย่างผู้ประกันตนที่ไม่มาใช้บริการทางการแพทย์ที่โรงพยาบาลแม่ทาจำนวน 38 ราย เครื่องมือในการเก็บข้อมูลโดยสร้างแบบสอบถามเพื่อสอบถามผู้ประกันตน สถิติที่ใช้วิเคราะห์และวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองโลจิสต์ (Logit Model) โดยเทคนิคการวิเคราะห์การประมาณภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimate : MLE) และเทคนิควิเคราะห์แบบ Marginal effects ปัจจัยที่นำมาศึกษาได้แก่ อายุ, เพศ, รายได้, ระยะทางจากบ้านและที่ทำงานของผู้ประกันตนมาโรงพยาบาลแม่ทา, ลักษณะงานของผู้ประกันตน และความพึงพอใจต่อ โรงพยาบาลแม่ทา ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การมาใช้บริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตนในโครงการประกันสังคมจังหวัดลำพูน พบว่า ปัจจัยทางด้านรายได้ครอบคลุมครัวต่อเดือนของผู้ประกันที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท และปัจจัยทางด้านความพึงพอใจต่อ โรงพยาบาลแม่ทาของผู้ประกันตน พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของทั้งสองปัจจัยนั้นมีค่าเป็นบวกตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัย

ประกันคน พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของทั้งสองปัจจัยนั้นมีค่าเป็นบวกตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.01$ และผู้ประกันคนที่มีรายได้ครัวต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท โอกาสจะมารับบริการทางการแพทย์เพิ่มขึ้นอยู่ในช่วง 13-15% โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.1$ ส่วนผู้ประกันคนที่มีความพึงพอใจต่อบริการโรงพยาบาลแม่ทา โอกาสจะมารับบริการทางการแพทย์เพิ่มขึ้น 19-20% โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.1$

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาจะพบว่าผู้ประกันคนส่วนใหญ่ไม่พึงพอใจต่อระยะเวลาการรอตรวจรักษานาน ดังนั้น ทางองค์กรต่างๆ ในโรงพยาบาลแม่ทาควรปรับปรุงบริการทางการแพทย์เพื่อให้ระยะเวลาการรอตรวจรักษาลดลงและคิดกลยุทธ์ต่างๆ ในการจูงใจให้ผู้ประกันคนมารับบริการทางการแพทย์เพิ่มขึ้น

This study aims to identify factors affecting the demand for health service of social health insurance holders in Lamphun Province. The data for this study were obtained by accidental sampling method to get 200 observations of those having certificate and being eligible for receiving medical treatments at Mae Tha Hospital in Mae Tha District of Lamphun Province under the provision of the Social Assurance Act of B.E 2545. The samples comprised 162 users and 38 non-users of medical services at Mae Tha Hospital. Data were collected by structured interview method for descriptive statistics analysis and for Maximum Likelihood Estimation through logit model. The technique of marginal effects analysis was also used in this study. The explanatory variables for the model included age, sex, income, distance between home and workplace to the hospital, the nature of work, and the level of satisfaction about the hospital services, all pertinent to the individual interviewed.

The results from the study showed that the coefficients of the variables pertaining to monthly family income level lower than 10,000 baht and level of satisfaction had positive values and hence confirming the correct hypothesis of this study at $\alpha = 0.1$ statistically significant level. Those with monthly family income level below or equal to 10,000 baht would be likely to increase the use of this hospital's services by 13-15% at the statistically significant level at

$\alpha = 0.1$ Those who were satisfied with Mae Tha Hospital's services would be likely to increase the use of this hospital's services by 19-20% at the statistically significant level at $\alpha = 0.1$

As most of the social health insurance holders under study indicated their dissatisfaction with the lengthy waiting time before they could receive diagnosis or treatments, it is recommended that various departments and sections of Mae Tha Hospital improve their quality of medical services by reducing the waiting time and devising strategies to encourage greater use of medical services by the social health insurance holders.